

Виходить у Львові ще два (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Німецька найважливіших новин“ виходить во второк, і во второк і п'ятницю на перехресті разом із „Дзвіном“.

Передплата і анонати приймають: у Львові Адміністрація „ДЗІО“ з. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 3, і А. Ольшеского ул. Килинського 2; — у Ярославі: Л. Крижановський; — у Відні: М. Dukes I. Seilerstätte; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Hassenstein & Vogler I. Wollzeile 10; В. Франкфурт і Гамбург: H. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДЗІО“ і наложити за анонати можна у Львові.

ДЗІО

Передплата на „ДЗІО“ із літер. додатком

в Австрії: на границі: на цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 22 гр. на пів рік . . . 8 гр. на пів рік . . . 11 гр. у Львові: на цілий рік . . . 14 гр. на пів рік . . . 7 гр. на чверть року . . . 3 50 гр. на місяць . . . 1 гр. 20 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи зберігають ся лише на попередню інструкцію. — Редакція неоплатити грошей за літер. додаток. — Невіддані члени коштують 6 гр. на проз. 7 гр. Оголошення приймають ся по ціні 10 гр. за рядок, однак анонсові або чи інше а в рубриці „Надоборна“ по 25 гр. а. в. Нодати і який доносів приймають члени по 15 гр. за рядок.

Ділимо ся із нашими Вп. Читателями дуже сумною ввістю:

ОЛЕКСАНДЕРЪ ЯКОВЛЕВИЧЪ КОНПСЬКІЙ

знаний на цѣлѣй Русі-Українѣ писатель и дѣятель, горячий патріотъ, почесный членъ товариствъ „Просвѣты“, „Руской Весѣды“ и Наукового имени Шевченка

упокоивъ ся дня 12 н. ст. грудня въ Кіевѣ въ 64-омъ роцѣ житя.

Подаючи поки-що лишь коротко сесю пресумну звістку кличемо — витакчи духомъ надъ могилою високо заслуженого Українця —

Память его вѣдъ рода въ рѣдѣ!

По першій битві!

Першу битву виборчу ми вчера програли. Чому такъ стало ся, якъ були причини нашої неудачі, надъ симъ застановимо ся потому. Теперъ маємо роботу передъ собою; оглядати ся поза себе будемо тогди, якъ станемо коло мети.

За три дні наступить головна битва, котра доперва рѣшить о цѣлѣй кампанії. Ту битву ми мусимо старати ся виграти. Ми не можемо допустити, щобъ ми на шість лѣтъ остали ся безъ достаточной и гідной репрезентації народнои, и то ще въ порѣ такій переважній, якъ теперѣшня, де може рѣшити ся доля держави, доля народѣ Австрії, отже и нашої народи.

До того-жъ треба змобілізувати и сконцентрувати всѣ наші сили. Прочъ въ всякую зашкарпѣлості, всякую байдужності, всякимъ егоїзмомъ, всякою партійностію! Кождий Русинъ, котрий хотѣ трохи почувати въ собі любови до свого народу, доблести о саяту руску справу, кождий, кождий нехай стає до бою, одиѣ щоби голосувати, другі щоби утверджувати та ободряти виборцѣвъ, новихъ приєднувати, пильнувати всього, одушевляти всѣхъ, помагати у всѣмъ.

Тамъ, де стоить тільки одна руска кандидатура, нехай всѣ, безъ вигляду на партійне становище або особисті симпатії та антипатії, солідарно и въ рівнімъ змаганні за нею подинають ся: якъ за Романчукомъ, такъ за Королемъ, якъ за Таничківцемъ, такъ за Давидкомъ.

Де стоить двѣ кандидатури, тамъ нехай слабша, менше певна уступити сильнѣйшій, маючій більший вигляд. Особливо звертаємо ся до радикалѣвъ, до д-ра Трильовского. Народний Комітетъ, утверджуючи кандидатуру Сандуляка, давъ доказъ, що не руководить ся партійною неохотою; нехай же они теперъ задая вуюк партійнихъ цѣлей не шкодить загальної рускій справѣ, не наражають на упадокъ, безъ ніякихъ виглядѣвъ для себе, кандидатуру д-ра Окуневского.

Въ тыхъ округахъ виборчихъ, котрі уважають ся слабшими, нехай наші люди не тратьте вѣры въ успѣхъ, не загинають рукъ. Досвідъ учитъ, що неразъ найменше певний на позбѣ округъ выдасть несподѣвано найлучшій результатъ. Противно жъ Русини сильнѣйшихъ округѣвъ нехай не спускають ся на миним добрий шансъ, на выслідѣтокъ голосованя въ пятой курії, бо и тутъ досвідъ учитъ, що настають неразъ фатальні несподѣванки. Въ всѣхъ округахъ, въ всѣхъ повѣтахъ, въ всѣхъ громадахъ зарѣвно напружувати всѣ наші сили. Пильнуймо ся и трудѣмъ ся!

Неудача при виборахъ въ пятой курії не дасть намъ права, щобъ ми ослабили

духа, але мусять тільки окрѣпити ще завзятість, тымъ більше лишь задрѣти до святой борби. Горѣ имѣмъ серця! Щастя намъ Боже! Ще не вмерла Украина!

Выборы въ V-ой курії.

1. Львівскій округъ. Управненихъ до голосованя було 49,924; голосувало 23,388. Достали: Ернестъ Брайтеръ 14,057; Гудецъ 4903; Ант. Вітошинскій 3460; д-ръ Яблонскій 245; кс. Фалковскій зъ Давидова 131; розстрѣленихъ голосѣвъ 587. Выбранный посломъ Ернестъ Брайтеръ.

Замѣтна рѣчь, що у Львові на 11,640 голосуючихъ (зъ 26,000 управненихъ) жаденъ кандидатъ не доставъ абсолютной бѣльшости 5,821 голосѣвъ. Найбѣльше голосѣвъ достали: Брайтеръ 5444, Гудецъ 4059. На сторону Брайтера переважили виборѣвъ села, де Гудецъ достававъ зникаючо мале число голосѣвъ.

2. Сяніцк. На 1018 управненихъ виборцѣвъ голосувало 947; абсолютна бѣльшость 474. Достали:

	Яблонскій	Сташинскій
въ Сяноцѣ	72	100
въ Березовѣ	90	53
въ Ясѣ	61	48
въ Короснѣ	78	106
въ Львѣ	59	49
въ Добромилѣ	94	51
въ Старѣмъ Самборѣ	76	12
Разомъ	530	414

Решта голосѣвъ розстрѣлені. Выбранный посломъ Вікенцій Яблонскій.

3. Ярославъ. На 980 виборцѣвъ голосувало 845; абсолютна бѣльшость 423. Достали:

	Гіблѣ	Вілья Колтунукъ	Шілер
въ Ярославѣ	94	112	10
въ Ланцутѣ	34	164	12
въ Яворовѣ	108	—	14
въ Цѣшановѣ	37	66	—
въ Городку	82	—	—

Крімъ того доставъ Господъ 14 голосѣвъ въ Ланцутѣ, але вѣнъ зрѣкъ ся кандидатури ще передъ виборами. Якъ показує ся, при першій голосованію жаденъ кандидатъ не доставъ абсолютной бѣльшости голосѣвъ. При тѣснѣйшій виборѣ межі Вількомъ и Гіблемъ доставъ Гіблѣ 355 голосѣвъ, Вількѣ 369; выбранный посломъ стояловець Андрѣй Вількѣ (Русинъ).

4. Перемышль. На 888 управненихъ виборцѣвъ голосувало 859; абсолютна бѣльшость 430. Достали:

	Добосинскій	Ганкевичъ	Антоневичъ
въ Перемышлѣ	146	37	27
въ Мостискахъ	92	40	10
въ Самборѣ	121	29	12
въ Рудкахъ	55	25	42
въ Дрогобичѣ	69	38	13
Разомъ	583	169	104

Выбранный посломъ д-ръ Адамъ Добосинскій.

5. Стрий. На 912 виборцѣвъ голосувало 900; абсолютна бѣльшость 451. Достали:

	Косъ	Ройовскій
въ Калуші	103	52
въ Долнѣ	91	54
въ Жидачевѣ	71	54
въ Бѣбрѣ	72	61
въ Турцѣ	36	83
въ Стрий	93	124
Разомъ	466	428

Выбранный посломъ д-ръ Андрѣй Косъ.

6. Броды. На 982 управненихъ голосувало 920; абсолютна бѣльшость 461. Достали:

	Мекелита	кн. Сапѣга
въ Бродяхъ	49	196
въ Каминцѣ	111	77
въ Жовквѣ	68	84
въ Равѣ	78	86
въ Сокалі	70	94
Разомъ	376	537

Въ Сокалі 6 голосѣвъ Мекелитѣ уневажнено. Выбранный посломъ кн. Павло Сапѣга.

7. Тернопіль. На 978 виборцѣвъ голосувало 954; абсолютна бѣльшость 478. Достали:

	Старухъ	Мироновичъ	Нѣментовскій
въ Тернополѣ	84	53	146
въ Збаражѣ	44	4	77
въ Золочевѣ	13	70	208
въ Перемышлѣ	18	3	69
въ Бережанахъ	54	18	94
Разомъ	213	147	594

Выбранный посломъ д-ръ Тадей Нѣментовскій.

8. Станиславъ. Управненихъ до голосованя 982, голосувало 939, або бѣльшость 465. Достали:

	Гурикъ	Валевскій
въ Станиславовѣ	100	98
въ Рогатинѣ	121	64
въ Підгайцахъ	88	68
въ Вучачѣ	78	144
въ Товмачѣ	52	125
Разомъ	439	499

Выбранный посломъ д-ръ Янъ Валевскій.

9. Борщівъ. Управненихъ до голосованя 985, голосувало 954, або бѣльшость 478. Достали:

	д-ръ Бѣгъ	Левяцкій	Півинскій
въ Борщевѣ	89	115	—
въ Залещикахъ	60	82	—
въ Чортковѣ	54	118	—
въ Гусятинѣ	74	97	—
въ Тереховѣ	38	123	—
въ Скалатѣ	40	64	—
Разомъ	352	599	—

Выбранный посломъ гр. Мечиславъ Півинскій.

10. Коломыя. На 990 управненихъ голосувало 956; або бѣльшость 479. Достали:

	Сандулякъ	Мойса
въ Коломий	110	139
въ Надбѣрибѣ	19	116
въ Богородчанахъ	46	56
въ Косовѣ	25	125
въ Снятинѣ	28	120
въ Городенцѣ	73	95
Разомъ	301	651

Выбранный посломъ Стефанъ Мойса-Росохатскій.

11. Краківскій округъ. На 36,999 управненихъ до голосованя голосувало 22,103 виборцѣвъ; або бѣльшость 11,054. Достали: Игнатій Дашинскій 13,153 голосѣвъ, Фр. Птакъ 6206, прѣс. Кротовскій 2292, розстрѣленихъ голосѣвъ 149.

Выбранный посломъ Игнатій Дашинскій.

12. Вадовичъ. Управненихъ до голосованя 910, голосувало 893, або бѣльшость 443. Достали: д-ръ Лазарскій 410 голосѣвъ, Фіакъ 421, Забуда 9, Маслянка 26, Серковскій 16. При тѣснѣйшій виборѣ межі Лазарскимъ и Фіакомъ ца 789 голосуючихъ доставъ Фіакъ 414 голосѣвъ, а Лазарскій 375.

Выбранный посломъ Матвій Фіакъ 13. Новий Санчъ. На 863 управненихъ голосувало 807; або бѣльшость 404. Достали: Давидлякъ 411 голосѣвъ, Стан. Поточекъ 285, Смолянскій 32, Місолокъ 78. Выбранный посломъ д-ръ Мих. Давидлякъ.

14. Тарнівъ. Управненихъ до голосованя 960, голосувало 908, або бѣльшость 452. Достали: кс. Жигулинскій доставъ 337 голосѣвъ, д-ръ Вітковскій 282, Сікорскій 110, Яворскій 137. При тѣснѣйшій виборѣ на 815 голосуючихъ доставъ Жигулинскій 437 голосѣвъ, Вітковскій 378.

Выбранный посломъ кс. д-ръ Мих. Жигулинскій.

Рашківъ. На 881 управненихъ голосувало 842; або бѣльшость 422. Тимківскій доставъ 288 голосѣвъ, Бомба 433, Франкевичъ 111.

Выбранный посломъ Ант. Бомба. Взагалѣ въ рускихъ кандидатѣвъ вишшѣвъ только оденъ д-ръ Косъ, зъ Стояловцѣвъ три (Вількѣ, Фіакъ и Бомба), оденъ соц. демократъ (Дашинскій), оденъ радикалъ зъ по-за партій (Брайтеръ) и 9 кандидатѣвъ „центрального“ комітету.

По выборахъ зъ V курії.

36 Стрия пишуть намъ: Мы побѣдили. Д-ръ Косъ посломъ! Не помогли страши, нечуваній агітаціи и надужити. Народъ сказавъ свое важне слово.

Въ Стрию була борба завзята. Въ V курії Русини въ дуже тѣснѣмъ, бо 43 голосѣвъ відпадає на виборцѣвъ зъ мѣст Стрия и Скольного, а крімъ того въ многихъ селахъ черезъ уневажнюваня прав виборѣвъ вишшѣвъ виборцами лани та подлани. Помимо того наші селяне додержали пляцу и вишшѣвъ побѣди. Зъ нашихъ нечисленнихъ голосѣвъ не відпаавъ ані одиѣ.

Старостѣ доложило всѣхъ силъ, абы зацѣпнати побѣду Ройовскому. Староста Невомекій зъ горы накинувъ ся грубо на рускихъ виборцѣвъ, а особливо на священникѣвъ: „Agitacyi nie wierzę i każdego wyprowadzić każę na ulicę bez względu, czy to sieraś, czy suknia duchowna.“ Комісію вибрано дивнимъ дивомъ зъ самихъ противникѣвъ, и замѣтна рѣчь, що рускій картия почалося до меншости, хочъ (якъ показавъ результатъ) рускихъ виборцѣвъ було бѣльше. Шість голосѣвъ нашихъ уневажнено яко відданихъ на Андрея Коса. Премудра комісія думала, що „Андрей“ и „Андрѣй“ то два рѣзні имена. Мимо того всего рускій кандидатъ одержавъ бѣльшость.

Зъ оголошеніємъ результату вижидано до 5. години вечеромъ, бо тогдѣ доперва пришла телеграма зъ Турни. Радѣтъ рускихъ виборцѣвъ нечувана.

Зъ Бродокъ (новѣта львівского) пишуть намъ:

При голосованію зъ V курії въ Бродкахъ зайшовъ одиѣ цікавий фактъ. Изъ 400 відданихъ голосѣвъ доставъ 28 Вітошинскій и всѣ прочі Брайтеръ — але 70 картокъ комісія уневажнила, бо були писані по руски „Брайтеръ“ а не „Брейтеръ“ (Breiter). Поза и цікава спеціальність въ галицько-польскій штудѣ уневажнюваня голосѣвъ!..

Зъ Рашевъ пишуть намъ: У насъ выбранный посломъ зъ V курії стояловець Бомба, селянинъ зъ Будзівова, маючій скіченнихъ п'ять класѣвъ гімназіи. Въ день вибору посла

формѣ до графа Вальдсее въ справѣ рабун-
ковъ сновняюваныхъ Нѣмцами. Генералиссимустъ
обидѣвъ ся тымъ листомъ. Справа оперлася
о Вашингтонъ. Звѣлтамъ въправѣ выткнути

НОВИНИ.

генералови Шафее тоне листу, але при томъ завважали, що генералъ нѣ трохи не подлягає Вальдерзому, бо американська Унія не бере дальше участі въ спільній акції державъ, а тільки лишала малый вѣдѣль въ Пекинѣ для охорони американського посольства.

Ситуація въ Хінахъ має бути цілкомъ не тесела. Маса народу обурений до краю на угніть Европейцѣвъ. Край знищений. Промисель и торговля въ застою. Жинна выпали дуже лахо а зима остра. Все те вытворило новий ферментъ, який проявляє ся поновними нападами на „бѣлыхъ чортѣвъ“, розбоями и т. д. и до того залізъ Печілі и рѣки провинці Печілі позамерзали, черезъ що перервала ся всяка комунікація міжъ Пекиномъ и Тіентіномъ а Спокойнимъ Океаномъ. И на полудни въ Шангаю грозить зъ дня на день революція. Невнавість хіньскихъ мастъ авертає ся тамъ головно противъ англійскихъ вѣдѣль т. зв. сіпоуъвъ, що рекрутують ся зъ-мѣжъ Индусѣвъ. Грозиу ситуацію вытворюють и банди хіньскихъ вѣйскъ, якимъ віцекороль зъ долины Янтескіану не виплачують жолду.

Въ англійськѣмъ парламентѣ була буча въ родѣ тыхъ, якъ лучали ся вже не разъ въ континентальнихъ парламентахъ, але яко давно не бачила Англія. Чемберленъ ставъ предметомъ ненавистныхъ атакѣвъ зъ боку оппозиціи, що критикуючи всю его колоніальну політику, не пощадила и его особы. Оппозиція поставила проектъ закона, котрый заборонювавъ бы міністрамъ брати участь въ сиблкахъ, що займають ся урядовими доставами. Проектъ сей бувъ вымѣрний головно противъ Чемберлена, бо вѣтъ в акціонернѣмъ сиблѣ, котра достатчає державѣ амуніціи. Коли одинъ зъ бесѣдниківъ мотавъ сей проектъ и доволъ остро зачавъ высказуватись про такихъ интересованыхъ міністрѣвъ у выкликуюцую вѣйну, збравъ ся Чемберленъ и сказавъ: „Хочу сказати палатѣ всю правду!“ На те зъ либеральнихъ мѣсьць понѣвъ ся елементарный голосъ: „Се буде щось нового въ вашихъ устахъ!“ — „Лайдаку!“ заревѣвъ на те Чемберленъ, а въ тѣй хвили цѣла оппозиція якъ одинъ мужъ збралася на рѣвний ноги та градъ окликѣвъ и проклонѣвъ поспѣвъ ся въ сторону правительства и большости. Горачѣйшій зъ послѣвъ пѣйшій и на кулаки та ледяи вдало ся „сpeak'ованъ“ [президентови палаты] успокоїти послѣвъ тымъ, що спонукавъ Чемберлена вѣдѣляти обидный высказъ. — Оппозиція, бажаючи ще больше допечи правительству, внесла проектъ закона, якимъ заборонювалось бы засѣдати кількохъ членѣвъ одинъ и топ самон родины въ кабинетѣ. И се внесенне вправдѣ кабинетъ въ дуже немила положенне, бо въ нѣмъ засѣдає кількохъ крѣвнякѣвъ: Сельсбері, его сестринѣць Бальфуръ и его сынъ лордъ Кренборнъ. — По тыхъ всѣхъ сценахъ правительство змѣкло и Чемберленъ старавъ ся улагодити оппозицію, обѣцюючи їй що Буря дѣстануть такую автономію, якъ Канада.

Въ Болгаріи зачало ся вѣдѣское правленне. Въ новѣмъ кабинетѣ засѣдає двоухъ генералѣвъ: одинъ зъ нихъ; генералъ Петровъ, ставъ міністромъ внутрѣшнихъ справъ. Рѣвночасно розважно „собралъ“ а нові выборы переведе генералъ Петровъ. Се дає заворуку, що выйдуть самі урядові кандидаты. Сеса небезпѣка зблизилася до себе фракція оппозиціи для спільной обороны. — Рѣчь певна, що сей новий зворотъ въ болгарскій внутрѣшній політицѣ має своє жерело у російскѣмъ репрезентанта.

Відозва українсько-руської Видавничої Спілки.

Два роки минав, якъ у Львові завважала ся „Видавничая Спілка“ а метою, скупити коло себе літературний рухъ і стати на літературній полі другимъ огнищемъ побіж Наукового Товариства імени Шевченка що повесело-б розпалену лунницю просвіти в найдалѣшій закутокъ нашого краю, міжъ найбѣднѣйші і найтемнѣйші навіть верства нашего народа, всюди ширячи любов до рідного слова, потребу духової страви і даючи змогу заспокоювати сю потребу там, де вона почуваетъ ся вже і тепер. Збираючи сили і матеріальні засоби „Видавничая Спілка“, на разі обмежила ся поки що на більш, а черезъ те і дорожній видання, призначені головно для заможнѣйшої інтелігенції. Маючи змогу розширити тепер обсягъ своєї діяльности, „Видавничая Спілка“ — не покидаючи серій видань розпочатихъ нею — приступає до видання „Літературно-Наукової Бібліотеки“, призначеної для селян, міщан, молодіжи та менше заможної інтелігенції. „Літературно-Наукова Бібліотека“ повинна задовольнити кожного, бо кождий

найдє у ній для себе відповідну духову поживу. „Літературно-Наукова Бібліотека“ буде містити все, що може зацікавити нашу суспільність. В її програму входять: 1) Оригінальні і перекладні белетристичні повісті, оповідання, драматичні твори і поезіи найліпшихъ нашихъ та чужихъ письменників. 2) Оригінальні і перекладні статі зъ обсягу вселюдського знання і науки, отже популярні по аморозій розвідки ізъ природничихъ і суспільнихъ наукъ, ізъ історії політики і мѣ.

„Літературно-Наукова Бібліотека“ буде виходити два рази на місяць окремими книжочками пересібно в обсямі двохъ аркушів друку. Кожда книжочка буде становити для себе цілість. Усіхъ книжочокъ буде найменше 24 на рік, в обсямі коло 48 аркушів друку. Не вважаючи на такий великий обсягъ видання, „Видавничая Спілка“ визначує передплату для „Літературно-Наукової Бібліотеки“ лише на 5 коронъ річно.

Гроші треба переслати впрост на адресу: „Видавничая Спілка“ Львів, ул. Чарнецького, ч. 26, а допискомъ: На „Літературно-Наукову Бібліотеку“. Ціна поодинокихъ книжочокъ у продажі буде вища, якъ у передплаті. „Видавничая Спілка“ зробила все, що було в її силі, аби „Літературно-Наукову Бібліотеку“ вчинити доступною для найширшихъ верствъ нашої суспільности. На успішність лежить теперъ обов'язокъ підперти ширі змагання „Видавничої Спілки“ черезъ членство складає передплати. Не повинно бути ні одного руського села, ні одного руського читальні, ні одной руської школи, ні одного інтелігентного Русина, в якихъ не подібали би ся „Літературно-Наукова Бібліотека“. Вона повинна числитися не сотки, але тисячі передплатників; тоді можна буде не лише збільшити її таку, що передплатникъ зможе доставити безъ підвѣщення передплати дваркушеву книжочку що тиждень, але і звершити виглядъ полішити, за що теперъ відразу тажко брати ся.

„Літературно-Наукова Бібліотека“ почне правильно виходити від січня 1901 р. Перші, оказові випуски выйдуть вже цього року в грудні. Просимо спішити якъ найскорше зъ передплатою, аби можна відразу визначити накладъ видання.

Для першихъ випусківъ „Літ.-Наукової Бібліотеки“ приготувано ось які твори, що будуть видані протягомъ першого року: 1) М. Грушевський. Хмельниччина і Хмельниччина. 2) Мирний, Лови. 3) Курцій Руф. Філософ. 4) І. Франко. Ізъ моїхъ споминівъ. 5) Ів. Пулюй. Непропаша сила. 6) Короленко. Ліс шумить. 7) Волод. Барвінський. 3 поля статистики. 8) Золя. Напад на мля. 9) Драгоманов. Житє Костомарова. 10) Костомаров. Про Кирило-Методієвъ товариство. 11) М. Левицький. Сіукловий договіръ для селян. 12) Куліш. Ориса. 13) Волод. Науменко. Про сонце. 14) Чехов. Камшанка. 15) Ляссаль. Щ. таке колетуція. 16) М. Грушевський. Век-Ал. Джугур. 17) І. Франко. Данте Алігері. 18) Мопассан. Орля. 19) Про поділ Галичини. 20) Достоевський. Великій інквізиторъ. 21) М. Коцюбинський. Біографія Гарібальді. 22) Гете. Нова Мелюзина. 23) Тайне товариство на Україні в р. 1816 записки сучасника. 24) Музаков. Геро і Леандер.

Книжки означені звідкою вже друкують ся і небагомъ выйдуть.

В першій серії, белетристичній запропоновані для видання в найближшомъ часі такі книжки: 1) Іван Франко. Коваль Басімі, поема зъ переділімъ А. Крымського. 2) В. Оркан. Скапанний світ, драма. 3) В. Стефанік. Дорога, новелі. 4) Кадєвала, фінська епопея в перекладі Евгєна Тимченка. 5) Іван Франко. Сім казокъ, оповідання. 6) Л. Толстой. Відроджене, романъ. 7) Лермонтов. Героі нашого часу, повість. 8) Л. Мартович. Оповідання. (Друга книжка). 9) Лев Васильович (Саво-гівський). Оповідання (повна збірка). 10) Л. Толстой. Крайцєвъ Соната. 11) Коцюбинський. Оповідання (Третя книжка). 12) Тургенев. Весняні води. 13) Федір Зарезин. Оповідання (повна збірка). 14) Кальдерон. Заламейський вѣтъ, переробивъ для руської сцени І. Франко. „Видавничая Спілка“ буде продовжувати такожъ дальше виданє творівъ Шекспіра в перекладі П. Куліша. Протягомъ 1901 р. выйдуть: 15) Юлія Цєсарь. 16) Антоїні і Клеопатра. 17) Ромео і Джулієта. 18) Богато галау зъ нечева. 19) Король Лір. 20) Міра за міру.

Крімъ того приготувано вже „Видавничая Спілка“ антологію, до якої увійдуть найліпші поезіи нашихъ поетівъ ізъ XIX віку. Виданє буде зроблене на гарнімъ папері і в гарній оправі.

В другій серії, науковій, названій „Національною Бібліотекою“ выйдуть у найближшій часі такі книжки: 1) Вячеславъ Буденковський. Хлопська посілість (друге, цілкомъ перероблене виданє). 2) Володимиръ Нарвотський. Руська народність у школахъ. 3) Флямаріон. Про небо. 4) Волод. Нарвотський. Що насъ коштує проінація. 5) С. Степанак. Підземна Росія. 6) Рібо. Розвій загальнихъ ідей. 7) Флямаріон. Про Коперника. 8) Волод. Нарвотський. Подвійна крейдка. Інші праці приготувають ся.

Хто зложить зъ гори 20 кор. на передплату книжокъ першої і другої серії, той дістане відъ кождої книжки 10% оусту.

У Львові дня 20 падоліста, 1900.

Дирекція укр. р. Видавничої Спілки.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислоу у Львові.

— Зъ львівського Бояна. Пригадуємо, що застря (въ субботу о год. 7^{1/2}), вечеромъ концертъ Львівського Бояна въ великій салі Народного Дому.

— Поміщенє школи зъ рускимъ языкомъ вымайдонимъ въ Яворовѣ. Якъ вѣдомо, зъ днямъ 1. падоліста с. р. отворено въ Яворовѣ першу класу чотирокласовою школи мѣшаномъ зъ рускимъ языкомъ выкладонимъ. Класа тая мѣстѣ ся теперъ въ панатѣмъ локалі зъ ринку. Громада намѣрєвъ побудувати для тої школи выгѣдний будынокъ, та заходять на-разѣ переноса въ вышуканю відповідного мѣста. Бувъ провітъ побудувати школу на площа коло горѣшнихъ церкв, но богато радныхъ противить ся тому, хотѣй то мѣсце дуже вѣдѣднє, бо сухе, тихе и не вѣско вода мѣста.

— Непованованє рускихъ святъ. Въ руськѣмъ позѣтъ бузачомъ вѣзавъ ц. к. позѣтъ, судъ бузачий въ руськѣмъ началнѣмъ въ руськѣ торжественнє свато Воведенія Преса. Д. руськихъ селянъ зъ руського села Вѣлєвнєць на термітъ яко свѣдѣвъ. Однѣмъ селянинъ плачучи нарівавъ: „Нинѣ вєсли Причисту Дѣву до церкви, а вѣсь выведи зъ церкви до суду“. Можє нагла була справа? Де тамъ! Ходило о „бунтъ“ податника противъ ц. к. ексекutora въ его „уржендованю“. Дотычнѣхъ свѣдѣвъ можна було такъ скорше якъ и о добу пѣваннѣхъ переслухати безъ легковаженя руського свята, безъ забирая селу въ той день всєн шаржъ: вѣдѣ, его заступника и полиціа.

— Обокража церкви. Въ Дорогочѣвѣ (зальцѣского повѣта) добравъ ся до церкви неслѣдженъ до теперъ злодѣй и забравъ гѣтовку 60 коронъ. Чимъ-разъ частѣйшій крадежи по церквахъ повний звернути увагу комітѣвъ церковныхъ, щобъ не тримали гѣтовки по скарбонахъ, а складали на книжки щаданчій; такожъ повинні завєста лѣпшу контролю надъ нѣчними сторожами, котрі видко недбало сповняють своє обов'язки.

— Выдѣлъ Руського Института для дѣчатъ въ Перемѣшлѣ звертає ся же разъ зъ просѣбою до родичѣвъ дѣтей помѣщеныхъ въ Институтъ: всякій посылки грошей, чи то на удержанє чи на выдатки нѣхъ дѣтнѣхъ, посылати лишь на адресу Выдѣлу, а не дѣтей або нашихъ особѣ, бо администрація має зъ тымъ великій клопотѣ. Почта доручає и такъ всєю Выдѣлові. Отже не знати, чи гроші дѣчатъ на руки давати, чи (якъ звичайно дѣє ся) зарядови, котрый на потреби дѣтямъ выдає або самѣ нѣхъ полагоджує. Зарядъ радо купує або дає гроші дѣтямъ на нѣхъ дробнѣхъ выдаткахъ, коли родичѣ собѣ того бажають. Зъ грошей зновъ, якъ дѣтя мають въ рукахъ, не великій хосєвъ, бо дѣчата замѣнені и не мають де купувати, а якъ купуютъ, то въ тозарієтѣвъ настоятельскѣ. — Такожъ просить Выдѣлъ не робити на купонахъ переказѣвъ допѣей до дѣтей, а лише до Выдѣлу. Зъ дѣтямъ найліпше порозумѣватись окремо листами. Купоны лишаютъ ся въ насѣ, а кєсирѣ не може нѣхъ носити и давати відчитувати дѣтямъ. Такожъ кождий дѣтокъ змєсланий до Выдѣлу зъ певнымъ призначеннѣмъ буде ужитый на тую цѣль и огосєтъ ся дѣтямъ жертводавчѣвъ, коли що дѣа нѣхъ, особливє на св. Николая або на свята пришлють. — Послѣдними часами прислала до Выдѣлу дѣтки отей Р. Т. Добродѣль: о. Левъ Стефановичъ зъ Залозєцѣ 20 кор. для дѣтей на св. Николая, панна Сальомєя Крушельницка, примѣдана оперы въ Варшавѣ, на теплу одѣжѣ для убогихъ дѣчатъ 40 кор., панѣ Теодора Стефановичева зъ Залозєцѣ такожъ на теплу одѣжѣ для убогихъ дѣчатъ 4 кор. Дякуючи Ви. Добродѣлямъ за щедрѣй дары, відмычавсь до сердець патріотѣвъ и патріотѣвъ та й просимо о лепты для институтѣвъ и Институти. Кождий сотикъ теперъ пожаданий и дорогій, бо власнє будова крыла що-нио покѣчена, а дозгы великѣ. — Выдѣлъ.

— Въ оборонѣ честі. Въ „Naprzd“ помѣщено таку заяву: „Завяляю, що зъ нѣкимъ т. ав. комітету центрального, не важку мене нѣякій вузла навѣтъ найдалшого своєцтва. Рѣвночасно застерѣгаю ся противъ ідентифікованя того пана зъ моєю особою. — Андрѣй Соколовскій, робѣтникъ мулярскій“.

— Засудженє старосты. Въ послѣднихъ часахъ не вѣдєть старостамъ зъ службою. Въ лѣтъ засудивъ судъ на грошеву кару старосту въ Вжєску Галецкого за побѣтъ служавцѣ, а теперъ его товарища, старосту Куряковского зъ Бялѣй, за таку саму провину засудивъ тамошний судъ на 10 коронъ гривнъ або на двѣ доби вѣршту.

— Въ 6 лѣсовѣхъ жѣночыхъ лѣвєяхъ, о котрыхъ у насъ вже була згадка, обов'язковими предметами узвало міністерство: релігію, языки: выкладовый, французскій и другій сучасный, выкладно языкъ краєвѣй, географію, исторію, математику, исторію природопису, ручай расуны, геометрію и каліграфію; надобовязковими предметами мають бути: свѣтъ, гімнастика, ручай роботы живочѣй, стенографія а есєнтально такожъ домове господарство.

— Убѣвъ чоловіка замѣстъ борсука. Въ Зарѣчю (мостиского повѣта) добрѣй лѣвєн-

чій Юнаєвъ Шляръ, полюючи на борсука, хотѣвъ стрѣлити въ яму, до котрой сховавъ ся борсукъ, але такъ вѣдочно мѣривъ, що замѣсть схованого въ ямѣ борсука трафивъ стоявшого недалеко газавого Гринька Дмитришина и положивъ его на мѣсці. Шляръ узавѣла жандармерія и вѣдала до суду въ Судовѣй Вишнѣ, котрый переводить въ тѣй справѣ доходженя.

— Цѣнава похибна. Въ день правыборѣвъ зъ V куріи въ Новѣмъ-Санчѣ выслали провѣдника партіи соціально-демократичной телеграфічну жалобу на комісара переводячого выборы за рѣбнѣ надужитя. Не знаючи лично комісара, ссылались писаря ведучого протоколъ, якъ называєсь комісарѣ, а той подавъ нѣмъ називнєе нѣшого комісара и того нѣмъ було умѣщено въ телеграмѣ. Сей другій комісарѣ виѣвъ теперъ на трѣхъ высланныхъ телеграму жалобу о клеветѣ, а судъ въ Новѣмъ-Санчѣ визначить въ тѣй справѣ розправу на день 19 с. м.

— Двоє дѣтей згорѣло. Настя Гоженюкова въ Ракѣвцѣ повѣта богородчаньского сущила дня 16 падоліста с. р. конопѣль въ печи а сама терла сухѣ на двѣрѣ. Въ хатѣ спало въ конопѣль коло печи двоє дѣтей. Конопѣль въ печи займѣли ся а вѣдѣ нѣхъ и колыска. Завѣмъ люде на крикъ Настѣ вѣбѣли ся и угасили огонь, дѣти — 5 лѣтна Парася и 2-лѣтний Гринько такъ вже были поскєли ся, що Гринько померъ дня 17 а Парася 18 падоліста. Виновати за небачивѣсть Настѣ потягнуто до одѣвчальности.

— Дробнѣй вѣсти. Въ Самборѣ вѣдобрывъ собѣ жите черезъ повѣшенє въ городѣ коло касарѣвъ вѣзавъ 18 полку обороны краєвой Трофимъ Милковичъ; причиною самоубѣйства було т. ав. „зєсєохєченє до вѣйсковѣхъ службъ“.

— Въ Литвинѣвѣ (пѣдлєвского повѣта) застрѣлявъ ся тамошний 70-лѣтний селянинъ Данило Романьшинъ; причиною була неулѣтна недуга. — Въ Бучачѣ завважали ся сиблѣка шєвєка въ тозарієтѣвъ зарєстрованє зъ огранѣченю порукою, котра буде вѣдиродувати шкѣру своимъ членамъ и приймати замѣвленє на готовє обує.

Посмертний — ☞ — оповѣстки.

Стефанъ Жавно, талановитый и способный ученикъ VI класу руськой гімназіи въ Перемѣшлѣ, упоковъ ся въ Смильнѣцѣ при своихъ родичахъ. В. с. п.!

Львівська ц. к. дирекція залѣзн. дорж.

Галицко-угорскій рухъ спільний. — Зъ днем 1 грудня 1900 входить в жите нова тарифа (часть II. снитка 1) мѣстача в собѣ цѣни единичні до галицко-угорскихъ стацій граничныхъ для безпосредного руху товарного помѣжъ станциями австрійскихъ і угорскихъ залѣзницъ державныхъ.

Австро-угорско-російскій звязокъ залѣзничѣй. (Тарифа товарова часть III) — Зъ днем 1 грудня 1900 входить в жите додатокъ II.

Телеграмы.

Прага 14 грудня. Ческій соймъ вѣдѣславъ до комісії правительственной проектъ зъ справѣ податку вѣдѣ горѣвнѣхъ. Намѣстникъ має мати уповажненє замкнути соймѣ, якъ лишь зачнуть ся якѣ заколоты. Именно можлива рѣчь, що Волѣвъ спровокує дискусію надъ рухомъ Los von Rom. Нѣмцѣ хочуть выкликати правно-державну дискусію, аби правительство прислудувати до зазначеня своего становища въ тѣй справѣ.

Будапѣштѣ 14 грудня. На соймѣвѣмъ засѣданю Сейлѣ боронивъ тридержавный союзъ передъ атаками оппозиціи, заявляючи, що сей союзъ є корєстний для монархіи, а спеціально для Угорщаны.

Берлинѣ 14 грудня. По скѣченнѣй бужжотѣй дискусіи вѣдрѣчено парламентъ до 8 сѣчня.

Лондонѣ 14 грудня. Міністеръ вѣйны заявлявъ, що зъ Трансвалю выгнано въ загаль 4386 чужинѣвъ. Жаданя вынатородѣ шѣдѣ розслѣдѣть комісія аложена зъ сѣцѣрѣвъ и цивильныхъ особѣ. Про поворотъ выгнанныхъ буде бесѣда тогды, коли вернутъ всѣ тѣ, котрыхъ вѣдѣта презентувала покнутѣ Трансвалѣ.

Парижѣ 14 грудня. § 1 предложєня заряжжотѣго помияуванє для проступѣвъ его-личѣвъ зъ звязѣмъ зъ справѣю Дрейфуса, принято 329 голосами противъ 244; поправку, выключяючи вѣдѣ амнѣстїи злочинѣхъ грады и шѣвѣгнєства, ухвалєно 296 голосами противъ 248.

Каштадѣ 14 грудня. Оголошено урядово именованє Мильєра админістраторомъ колыонѣй Ораніи и Трансвалѣ.

Царгородѣ 14 грудня. Говорить, що султанъ намѣрєвъ въ найкорѣтѣмѣй часѣ выслати турецку мѣцію до Хітѣ. Комісія, аложена зъ колыонѣхъ вѣйсковѣхъ и колыонѣхъ высшѣми цивильныхъ уряднѣвъ, розслѣдила бы вѣдѣ-посины сѣбѣхъ зъ Хінахъ матомеданѣвъ.

Пѣнинѣ 14 грудня. Англійцѣвъ повѣдомѣно, що 20 миль на пѣвнѣчній захѣдѣ вѣдѣ Пекинѣ а аходить ся якѣйсь великій скарбѣ. Раславо тудѣ 150 людеѣ. Зѣдгадуютъ ся, що дѣврѣ утѣкаючи закопавъ тамъ великій скарбѣ.

Гонимѣ 13 грудня. Плявнѣхъ пѣдѣбрюють населєнє, заповѣдаючи, що зъ сѣчѣвъ сполучать ся рѣбнѣй тайнѣ товариства и выжонуть чужинѣвъ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій: за границею: на цѣлый рокъ . . . 16 шр. на цѣлый рокъ . . . 22 шр. на полъ року . . . 8 шр. на полъ року . . . 11 шр. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 14 шр. на полъ року . . . 7 шр. на чверть року . . . 8-50 шр. на мѣсяць . . . 1 шр. 20 шр. Редакція, Адміністрація и Експедиція нѣдѣльч. 34 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрстають ся лише на попереднє застереженнє. — Редакція неопечатає вѣдѣльч. збѣдъ порта. Неодержане число коштує 6 шр. на проз. 7 шр. Одеженимъ зынамъ приймають ся по цѣнѣ 10 шр. збѣдъ однесъ свѣдѣнь ижеораторовъ або свѣдѣнь зъ вѣдѣльч. „Надосади“ по 25 шр. в. в. Нодами и кимъ донесени прихвѣстъ чиселъ ся по 15 шр. збѣдъ зынима.

Выборы въ V-ой куріи.

Складъ избраной позавчера вольною волею (I) народу репрезентаціи пятой куріи галлокон змѣнявъ ся въ прирѣшаніи до попередной, избраной по-разъ першій въ р. 1897, майже цѣлкомъ. Зъ давнѣйшихъ послѣдовъ лишились только оденъ Дашинскій и другіи Мойса, который тежъ вышловъ було въ пятой куріи коломийской ажъ побѣда рѣзигнаціи першѣмъ избраному о. Гробельскому. Зъ остальныхъ выбранныхъ теперь послѣдовъ вступае теперь десятохъ по разъ першій до парламенту, а то послы: Брайтеръ, Фіалъ, кс. Жигулинскій, Бомба, Вилъ, Яблонскій, Вилькъ (чи Вовкъ), Добосинскій, Наментовскій, Пининскій и д-ръ Косъ; — трѣхъ за-сѣдало вже въ попередній каденціи въ радѣ державной, але въ пятой куріи, — се Дана-лихъ, кн. Павло Сапѣга и Валевскій.

Побѣда сторонницъ, якъ мы вже вчера зазначили, девятыхъ новыхъ послѣдовъ вышло въ побѣдѣ оцѣнъ „центрального“ комитету, трѣхъ в сторонникахъ кс. Стояловского, оденъ социальный демократъ, оденъ польскій радикалъ, що доси властиво не належавъ до жадного сторонництва; Русинамъ удало ся выбрати лише одного посла, народонца. Такимъ чиномъ побѣдила „народова“ солидарность, „народова“ справа. Коло польске не только не стратило ані одного мандата, але навѣтъ зыскало, бо три стояловцѣ побѣда всякой имовѣрно сти вступають тежъ до кола.

Поминувши неудачу нашу, про котору не пора намъ ще говорити передъ ижецемъ выборовъ кампаніи, мусимо звернути увагу на три замѣтныя прозвы: побѣду стояловцѣмъ погрому польскихъ людовцѣвъ и неудачу социальныхъ радикаловъ; першій здобули, въ прирѣшаніи до выборовъ въ р. 1897, два нѣмандаты, другіи стратили два, такъ что те перъ не мають нѣ одного посла, третій вибѣдъ стратили также оденъ мандатъ у Львовѣ и можна сказати — по д-ръ Яросевичу. Въ побѣдѣ стояловцѣмъ консерватисты добычу побѣду „народово“ солидарности, бо кс. Стояловскій заявивъ ся тежъ, хочъ и не безъ застереженъ, за солидарность польского кола. Однако коли зважитъ ся, что противъ кандидатѣвъ кс. Стояловского „центральный“ комитетъ не только ставивъ, але и всѣми силами та зынами загално штучами посправъ своихъ окремыхъ кандидатѣвъ въ особахъ такого гр. Тышкенича, д-ра Лазарского, то скорѣйше признати треба силу доброй и карной организаціи сторонницъ та незвычайному сиритову его провѣдника. Се було бы зыравомъ знакомъ, что цѣлковитому упадку польскихъ людовцѣвъ винны не только саміи незаконности, насильства, терроризмъ верховодящихъ кругѣвъ, але що и въ самѣмъ сторонницѣмъ не все мусѣло бути въ ладѣ. Видны неудачу социальныхъ демократѣвъ уважаемо лише за природный наслѣдокъ факту, что у насъ, ані мѣжъ Русинами ані навѣтъ мѣжъ Поляками, котріи ближе живуть до захѣдного руху, социализмъ не має грунту. Такъ пр. и д-ръ Яросевичъ въ р. 1897 не только не задыкувавъ мандату своимъ социалистичнымъ поглядомъ, але протавно его приступлена до социальн-демократичного клубу въ радѣ державной спало на Русинѣвъ изагалъ и на его выборцѣвъ зъ окрема зовѣсть не бажаномъ несподѣванкомъ.

Що консервативны дѣятели польскіи тріумфуютъ и свѣчаютъ имъ на честь „народово“ sprawy, „народово“ солидарности, та величаютъ поступающую зрѣлость (?) суспѣльности, — те разумѣе ся само собою такъ само, якъ и те, что ані словомъ не агадуютъ, якъ бы то иначе выглядала та зрѣлость суспѣльности, коли бы справдѣ „всякій“ респектувавъ законы и обязуючыя приписы та коли бы народонцы дано спротивовѣтъ, выливши свою волю безъ перешкоды! Не выходили бы тогда зъ „зауучающа людъ“ такіи послы, якъ Янъ Валевскій, що не уважавъ навѣтъ за потрібне явити ся передъ выборцами, або гр. Мечъ Пининскій, кн. Павло Сапѣга, д-ръ Наментовскій, Мойса и т. п. А такъ зогдъ solidarność narodowa i zaufanie ludu. Ра-

дѣсть и уповане консерватистѣвъ сягае такъ далеко, что пр. Przegląd навѣтъ п. Брайтерови промавалъ до амбіціи и высказуе надѣю, що вѣтъ тежъ вступитъ до польского кола. Листе стояловцѣмъ, якъ видно, такъ не цѣлкомъ до-вѣряють. Przegląd уважае за рѣчь певну, что они вступили бы до кола, коли зъ четвертой куріи не выйде самъ кс. Стояловскій; если-жъ вѣтъ выйде, то готовъ тогда заложити свой окремый клубъ; отже для добра народонца справы треба всѣми силами старатися, что бы не пустити кс. Стояловского до державной рады.

До хору польскихъ консерватистѣвъ при-лучае ся очевидно и „Руслан“. Вѣтъ таножъ зъ незручно укываномъ радостію складае вину за нашу неудачу на „злуку зъ ренегатами“, на злыи выборъ кандидатѣвъ, на „жюке-товане“ зъ истинниками неосвѣченыхъ масъ“ та правитъ тымъ подобий нѣшй недорѣчности, на якій здобути ся може панскій прислужникъ. Шкода заходу спорити зъ такимъ плюгавствомъ. Що выборъ кандидатѣвъ справдѣ не воеды бувъ щасливый, се рѣчь певна; алежъ годъ: нашъ Народный Комитетъ не дѣйшовъ еще до той досконалости, что „центральный“ комитетъ, чтобы зъ горы безъ пороумѣния и згоды зъ тымъ, котріи мають послѣдовъ выби-рати, настановлять кандидатѣвъ. Не о тевер-шѣ „Русланови“ и ходитъ. Вѣтъ радъ бы, чтобы выбрати такихъ кандидатѣвъ, котріи довголѣтнюю працю на публичномъ (чи на-родномъ) члѣнѣ „народово“? Ред.) поспраши, своєю дѣятельностію и заслугами въ народ-ныхъ дѣлахъ дають повну поруку, что нашу народну політику не поведуть на манѣвъ“. Такихъ кандидатѣвъ очевидно в. п. Каратинскій, д-ръ Олександръ Кулачковскій и т. п. Рѣчь ясна, что Романчукъ не умышъ ся до Каратинского; але чи д-ръ Кулачковскій бувъ бы лѣше воставъ ся передъ гр. Пининскимъ нѣжъ д-ръ Евг. Левинскій? Не знати, чи бо-гато кандидатѣвъ зъ тою квалифікаціею, якъ ен разумѣе „Руслан“, найшовъ бы у насъ, и кѣмъ зъ нихъ устоялось бы противъ гра-фовъ и князѣвъ, что вѣщають ся „зау-фанамъ людъ“ и „цѣнтрального“ комитету!

По выборахъ зъ V куріи.

Изъ Жовки пишуть намъ:

Ажъ жалѣ бере, коли зважитъ ся, что въ повѣстахъ Жовки, Сокаль и Рава-руска, де нашъ кандидатъ Мекелита мѣгъ числѣти по кѣлькадесятъ голосѣвъ болѣше, нѣжъ его противникъ, выслѣдокъ голосованя выказавъ упа-докъ нашего кандидата, и то не черезъ про-вину нашихъ выборцѣвъ, а черезъ махерства и махрайства, якихъ въ очахъ правительствен-ныхъ орѣанѣвъ доускали ся безкарно „бра-сія“ нашій панове Поляки.

Въ Жовкѣ напередъ помахровано при выборѣ комісії, черезъ що выйшла комі-сія чисто польска. Що помахровано, видно зъ того, что рускихъ картокъ до комісії выисено 82 а польскихъ 91, отже разомъ 173, т. е. о 21 болѣше, нѣжъ було всѣхъ голосующихъ [152]. Отже панове Поляки и жиды вѣддавали по кѣлька картокъ, а панъ староста Шумлян-скій, котрій передъ выборомъ публично въ сали выборѣй хвалить свою справедливѣсть, самъ власноручно тѣ картки вѣддавалъ.

Выслѣдокъ голосованя — якъ вже вѣ-домо — бувъ такий, що Мекелита вѣдставъ 68 голосѣвъ, а князь Сапѣга 84. Рускій выборѣцъ булѣ мовѣ громомъ пораженъ; они зѣбрали ся заразъ зъ сали „Жовковской Руской Рады“ и тутъ 89 (вѣдмѣдсѣти и девѣтъ) выборѣцѣвъ въ присутствіи всѣхъ свѣдѣнцѣвъ выборѣцѣвъ аавити кождый поодиноко, что готови заразъ присягою ствердити, что голосовали на руско-го кандидата. Отже выисновокъ, что польско-жидовска комісія укראה рускій сторонѣ 21 голосѣвъ. Вваслѣдокъ того рѣшавъ выдѣлъ „Жовковской Руской Рады“ аробити противъ той комісії донесене до прокураторіи.

Зъ Равы-руской пишуть намъ:

У насъ выборъ посла зъ V куріи дня 13 с. м. подавалъ радше на давнѣйшій татар-

скій нападъ. Выборы вѣдбули ся въ салихъ повѣстовою рады. Нашимъ выборцамъ жидова и паньска батерія повыдвирали легитимационъ карты и карты до голосованя. Кѣлькихъ вы-борѣцѣвъ тяжко побито! Все те дѣло ся въ очахъ жандармеріи, котра не уважала за вѣдповѣдне ставати въ оборонѣ нападанныхъ спокойныхъ рускихъ выборѣцѣвъ. Черезъ та-ку зѣтреско-шалену навалу мы стратили 57 (пѣтьдѣсѣтъ и сѣмъ) голосѣвъ. О. Ивана Ки-пріана казавъ староста цѣлкомъ безвинно а-рѣштувати и передержати въ бюрѣ староства вѣдъ 9 години рано до 12½ по полудни, от-же за цѣлый часъ выборѣго акту. Комісія выбрана потайки. Комісія — а особливо ен председатель польскій есьондъ Дверницкій зъ Угнова, отпиравъ карты голосованя и ди-вивъ ся, якъ хто голосуе. Завдяки выборчимъ насильствамъ князь Сапѣга вѣдставъ 86 голо-сѣвъ, а Данило Мекелита лише 78. Се лишь короткий зѣвѣтъ; ширшій пѣвѣйше. — Иванъ Запекъ.

Зъ Старого-Самбора пишуть намъ:

При выборахъ зъ V куріи Стапинскій одержавъ 12 голосѣвъ побѣда рахунку комі-сіи. Тымчасомъ заразъ по выборахъ подпаса-ло ся вже 17 выборѣцѣвъ зъ заявою присяги на то, что дали свои голоса на Стапин-ского.

Въ передоденъ выбору посла прихвѣтъ зъ Тернова до Старого-Самбора Иванъ Ма-кухъ въ справѣ продажи грунту. Коли йшовъ до суду, арѣштувавъ его жандармъ о 11 го-динѣ рано и засадивъ до громадского уряду. Коли се пишу (дня 13, год. 4) Макухъ усе ще сидѣтъ въ громадскомъ урядѣ.

На денъ выбору посла прихвѣтъ до Ста-рого-Самбора зъ Львова п. Генрикъ Реван-вичъ, редакторъ Kurjer'a lwowskiego, пригласи-ти ся тому выборѣмъ. Однако заразъ вѣдъ 9 години рано ажъ до 6 години вечеромъ мусѣвъ по неволи пересѣдѣти въ старостѣй. [Прим. Ред. Kurjer lwowski доносѣтъ, что въ агітаціонѣмъ лѣокали людового сторонництва приварѣштувавъ жандармъ Павла Клепацкого (мужа доверѣя зъ людового сторонництва въ Старѣй-Солѣ) и передержавъ его до 4 години по полудни на полиціиной стражици, а опѣ-сля вывѣвъ за мѣсто два кѣльометры зъ за-казомъ вѣртати до мѣста].

Переглядъ політичный.

На хиньскѣмъ горизонтѣ зѣявивъ ся новый чинникъ, не такъ властиво новый, якъ вѣдродженый. Се — партія реформы. Ен ста-новлять тѣ Хинцѣ, що перенявши ся болѣше або менше захѣдною культурою, думаютъ впровадити ен въ свой вѣтчинѣ. Провѣдникъ сего сторонництва в Каньювей, до по-чатку боксерского руху достойникъ цѣсар-ского двору, а опѣсля ледѣвъ зъ наибѣльшимъ трудомъ уратувавъ свое житѣ. Партія рефор-мы, наражена на завѣтѣй пересѣдѣваня вѣдъ хиньского правительства, перебула зъ выбо-ромъ хиньскомъ заверху правдиву мартиро-лопію. Теперь же, коли на цѣлѣй побереж-ной полосѣ Хинцѣ вѣдодѣ властиво Европа, реформисты вѣджели наново и дали знакъ своего истнованя, предлагаячи чужоземнымъ посламъ проектъ савации хиньскихъ вѣдво-снѣвъ черезъ перевѣдене многихъ реформъ въ европейскѣмъ душѣ. Приписавши на вступѣ всю вину за послѣдній хиньскій подѣвъ заушнѣ-камъ цѣсареву, князѣмъ: Туанови, Чинови, Юнлю и Канъѣй, выражае Каньювей — бо вѣдѣ саваторомъ сего реформаторского проекту — признае и подѣвъ для Европейцѣвъ за ге-ройску оборону амбасады. Опѣсля перейшо-ши до властивой рѣчи, Каньювей радѣтъ у-сунути цѣсареву-идову и ен дорадникѣвъ вѣдъ управы державою. Натомѣсть належитъ по-садити на тронѣ цѣсаря, что в приклонни-комъ реформѣ. Реакціонныхъ мандаринѣвъ треба усунути. Далѣ радѣтъ Каньювей зверну-ти болѣшу увагу на полудисево-хиньскихъ вѣ-цекорольствъ, що удаючи пертракціи зъ Ев-ропою, рѣвночасно подпомагають потайки бок-серскій рухъ. Каньювей уважае за доконченѣ

покарати смертію всѣхъ головныхъ про-водѣрѣвъ антиевропейского руху, бо иначе Хинцѣ наберутъ о Европѣ такого переконаня, что она безсилна. Першою рѣчею (каже хиньскій реформаторъ) в привернене власти цѣсари, за нимъ повинни сейчасъ наступити европейскіи реформы на всѣхъ поляхъ дер-жавного житѣ. — Безперечно держави ба-жали-бы теперь прихилити ся до сего про-екту вѣстунного Хинца, та въ тѣмъ цѣла труднѣсть, якъ вѣстати того цѣсаря въ свои руки.

Помѣжъ Голандією а Португалією, якъ уже зѣвѣсто, наступило непорозумѣн-не за-дѣя голандского генерального консула въ Лоренцо-Маркевъ. Зѣ-разу здавало ся, что справа потягне за собою поважный наслѣдокъ, бо вѣдносимы мѣжъ обома державами напру-жали ся вже булѣ до того степеня, что Го-ландія вѣдкликала зъ Лизбонъ своего посла, се значить: зѣбрано дипломатичный зыносны. И справдѣ справа була така, зѣ акон въ на-шихъ обставинахъ безперечно выязалась бы война. Голандскій консулъ Поттъ въ Лор-енцо-Маркевъ бувъ не только репрезента-томъ Голандіи для португальской колоніи, але и генеральнымъ заступникомъ для Транс-валю, зъ того вѣтъ користавъ валагоджуючи для Бурѣвъ всякій доставы. Португалія, не бажаячи наразитися Англіи, спротивила ся тому, абы голандскій репрезентантъ для Трансвалю мѣшкавъ на португальскѣй тер-риторіи. Голандія згодила ся на те и полишила Потта въ Лоренцо-Маркевъ только въ ха-рактерѣ голандского заступника для порту-гальской посѣлости, и вѣтъ дальше сповнявъ Бурамъ всякій послуги. Выкрыло ся се и Португалія вѣдобрала Поттову посольске ехекуатуръ, се есть: перестала вважати его посломъ, не попросивши передѣе голандско-го правительства о вѣдкликане Потта. Сей послѣдній поступокъ Португаліи бувъ оби-дою для Голандіи. Щобы се якось направити, пристала Португалія на дальшій побутъ Пот-та въ Лоренцо-Маркевъ ажъ до покѣнченя дождженъ. Та коли вѣтъ не перестававъ до-статчати Бурамъ амуницію, Португалія вы-дала его изъ своихъ територіи что передъ заковичемъ слѣдства. — Подобий непороз-умѣня булѣ зычайно причиною воєннихъ кроковъ мѣжъ двома державами. Та въ сѣмъ випадку сего не буде, хочъ-бы зъ той при-чины, что Голандія не менше завязана вѣдъ Англіи, якъ и Португалія.

Въ чеськѣмъ соймѣ задумали моло-доческы послы, наслѣдуючи угорску партію „независимыхъ“, зазначити державне стано-вище чеськой короны тымъ способомъ, что вы-тагнули квестію „инартукаціи“ вглядно уневажени зѣвѣстою деклараціи престоло-наслѣдника. Тому послы Дворжанъ и Банса поставили внесеня, де опираючысь на исто-ричныхъ фактахъ покликуючы династіи че-ский соймомъ [послѣдній фактъ: покликан-ня Карола Альберта баварского 1741 р.] та на §. 12-мѣ конституціи, де сказано, что всѣ справы, які не полагадожу державна рада, належать до соймѣвъ, и на §. 11-мѣ, котрый мѣжъ справами, обятыми компетенціею дер-жавной рады, не вычислае династичной квестіи, — жадають, абы и чеській соймъ вѣзвъ подѣ розвагу декларацію престолонаслѣдника. — Разумѣе ся, что цѣла справа, яка выгля-дае на „гецу“, склѣнѣтъ ся на молодоческихъ „балаканкахъ“, якъ се называвъ Масарикъ, — бо курія болѣшон посѣлости, яка розпоря-джае третинною уеѣхъ мандатѣвъ, вѣдмовитъ поперта сѣмъ внесенемъ.

Зъ руху выборѣго въ краю.

Русины самѣбрского повѣту поста-вили въ ostatnich дняхъ кандидатуру рад-ника судового п. Альфонза Добрянского, яко маючу будѣто болѣший выгладъ вѣдъ о. Мих. Зубрицкого. Кандидатъ п. Добрянскій правый чѣловѣкъ и ширый народовецъ, але его кан-дидатура такъ пѣзно выдвигнена, что годѣ бы було Народному Комитетову теперь, по за-

шучо в найближшій мисливській станції до авалю... Коби аж лаше не скусив до сего часу який лхій демон! По концерті в Клубу музичного відділення п. Волошин тенорово солю. «Кольо думь тут переплыв» [музыка Ден. Свянского]. Симпатичного співачка загальною оцінкою. Най емо буде се захо- тою до дальшого праці над розвитком сво- го голосу. — Зв цього обходу адаеть ся по- ниню бути доволене товариство за допомогою «Школьна Помічч», бо мабути дохід був показаний в буде за що убогий молодежи за- купити теплий загорток на наближаючи ся свйбжу метелицю... А в свою писанину за- кінчу хуба старим звичаєм наших пред- ков, що: «я там був, мітд нини пив, на гарній лянці ся давив, вь одній навстві ся залюбив» [чи я она вь менш? — се пы- тав, на котре відповмь... на другій рбк]

— Вь второк 18 ого с. м. устроює «Клуб Русинок» св. Николай выключю лшв для дітей до 14 лтм. Початок о год. 5 пополуд- ня Вступ 30 кр. Вь програму входять га- бачи, мглстй образы и гостина св. Николая. Дарунки, опакованй и зь написомь, віддавати можна вь той день вечеромь до рукъ пань комитетовыхъ.

— Вь среду 19 ого с. м. устроює «Ака- демична Громада» св. Николай для дітей відь 14—70 лтм. Програма богата и різнородна, рбай несподіванки, дарунки и т. д. Початок о год. 8½ вечеромь. Вступ 30 кр. Блвшу програму подасть ся вь понеділок. — Ко- митет.

— Зь львобском «Зорь». Товариство рус- ких ремесленков «Зора» у Львові устроює вечерницъ св. Николая, котрий відбудуть ся вь среду 19 ого грудня вь комнатахъ това- рства при улиці Краковській ч. 17. Початок о год. 7 вечеромь. Дарунки призначенй для дітей проситъ ся добре опакувати, выписати виразно имя и прозвище дитини и надолати до товариства найближшме вь среду до 4 години пополудни.

— Товариство русиних Женщин вь Стани- славові прагадує, що вечерницъ св. Никола- вській відбудуть ся дня 19 н. ст. грудня 1900 точно о год. 6 вечеромь вь сали Касина мѣ- щаньского (ул. Сапѣжинська ч. 19), на котрій Видѣль Товариства запрашає. Дарунки для дѣточокъ будутъ ся принимати відь 5 години вечеромь вь той же сали. — Вечерницъ «Ма- ланки» зь томболею на дохідъ свого Инсти- тута перенесенй на 14 н. ст. сѣчня 1900. Фа- ты на сей вечерокъ звѣлає ласкаво присла- ти Вп. панночки. С. и О. Левиней зь Фе- рескулъ гачковану капу на столикъ, подушечку на шпильки и підставку на цѣпки; Петру- шевич зь Гаупола гачковану капу на столъ; Мотюковий зь Маріамнола плюшевой рамки, подушечку на шпильки и підставку відь го- динницъ; О. Микіцѣвнн зь Делѣва вышив- ку плюшеву відь рушникъ; Маланюк зь Паушини плюшеву гачковану подушку. — Дякуючи за ласкавий жертвы всемъ Доброді- ямъ, що починають ся до поближеня фон- дѣль Товариства; просимо ласкаво о надес- лане дальше фантѣвъ на руки председателѣви п. М. Цурковскон (ул. Заболотська ч. 11). Такожъ прагадує ся Р. Т. членамъ, що за- гальнй зборъ Товариства відбудуть ся дня 20 н. ст. грудня с. р. вь комнатахъ Руского Клубу (ул. Вельведерска ч. 3) о 10 годинѣ передъ полуднемъ, на котрій підписавшй Ви- дѣль о найчисленнѣйшу участь просить. — За Видѣль М. Цурковска председателѣви, Ма- рин Миколаенко видѣлова.

— Зь Коломый. Велика забава дѣточа вь навечере св. О. Николай дня 18. н. ст. с. м. відбуде ся заходомъ «Руского жыночого Кру- жка» вь Коломый вь сали «Сокола» вь такою програмою: 1) «Покарана ложъ» комедійка вь 1 актѣ Кочальскон; 2) «Судъ св. О. Ни- колая» драматична картина Ив. Франка. По розданю дарункѣвъ дѣточкамъ наступить о- бразъ изъ живыхъ особъ и забава дѣточа. Буфетъ у власнѣмъ зарядѣ заосмотреннй вь надобриѣйшій стравы и напоѣ. Початокъ точно о 5 год. пополудни. Вступъ на салию відь дѣтини 40 сот., галерія 30 сот.

— Видѣль Товариства «Сѣльскій Госпо- даръ» вь Олеську подає до вѣдомости своихъ Вп. членѣвъ: 1) Сами днями вышле замовле- ня на инлянтскій лѣнъ для новоступившихъ членѣвъ; хто отже хотѣвъ бы саравадати собѣ черезъ Видѣль якусь скѣлькѣсть згадан- ого лѣну, зволить заразъ зголосити ся до Ви- дѣлу, присилаючи відповѣднй задатокъ (75 сот. на 4 мѣтры). — 2) Видѣль дастъ по два пѣль пасѣни двомъ членамъ відь умовою, що они по роцѣ вглядно по двохъ рокахъ звер- нуть тотъ два пѣль вь добрый станѣ двомъ пшшмъ членамъ и обладдуть ся контролѣ Видѣлу черезъ его делегата; хто отже хочє набути згаданй пѣль відь сею умовою, нехай зголосить ся до Видѣлу а первенство мають ослане. — 3) Такъ само роздасть Видѣль вь часѣ загальныхъ зборѣвъ (вѣ мартѣ слѣд. ро- ку) 8 чертокъ картофелъ «Грация» тымъ, кот- рий зобовязуть ся побрану чертку по роцѣ другимъ членамъ віддати. Крімъ сего можна заразъ а/о и поблнѣше выкупити картофелъ «Гетьманы» у Головы товариства о. Т. Ду- ковича вь Цѣпкахъ за такую саму скѣлькѣсть своихъ картофелъ. — 4) Видѣль постаравъ ся о зниженя передплатъ на 1 корону рѣчно для своихъ членѣвъ дуже доброн господар- ского газеты званон «Господаръ», выдаванон о. Негребечкимъ вь Перемѣшлн. Хто отже хо- тѣвъ бы изъ сего зниженя користати, нехай вь Новымъ 1901-нмъ рокомъ пришло на руки Видѣлу цѣлорочно передплату вь коштѣ 1 кор. — Тома Дукевичъ голова, И. Петри- шинъ секретарь. (Вѣль Свѣтлй Редакція рус- кихъ газетъ просить ся о ласкаве повтореня сего оповѣщеня)

— У Войниловѣ (вѣ Калушнѣ) відбуде ся заходомъ видѣлу читальнѣй «Просвѣты» дня 9 с. м. аматорскѣхъ представлень двохъ штукъ: «Тато на заручинахъ» и «Страний союзъ». Обѣ штуки були відогранй вь справдѣйнымъ артизмомъ, хотѣвъ вь роляхъ выступали мѣ- щане и мѣщанки (дѣвчата); декотры выка- зали навѣть здѣбнѣсть артистичну; признала се публика, зобрава вь поважнѣмъ числѣ, мѣщана и замѣщана, духовой и свѣтскй ин- тѣлигентъ и селяне. — Учасники.

— Испыты для кандидатѣвъ на учительѣвъ гимназій вь чернивецкомъ университетѣ від- будуть ся вь 1901 р. вь рѣчницяхъ 4 лютого, 17 червня и 4 листопада.

— Депутация. Православный буковинскій свя- щеникъ Грнѣ. Гостюкъ зь Рѣша и Мих. Куп- чанко зь Васильцевъ надѣ Черемомѣшъ у- дали ся до Ваднѣ, чтобы итѣнемъ гр- прав- буковинскихъ священниковъ передать цѣса- реви петицію вь справѣ замѣны десятилѣт- ныхъ додатѣвъ пенсійныхъ на пятилѣтнй.

— Мешкане по воронцѣ. Вь мѣстечку Кла- довѣ вь Чехахъ вынымають якиѣсь панѣвъ мешкане, вь котрымъ мешкала передъ тымъ воронжа. Черезъ колька тыжднѣвъ не ма- вѣтъ спокою, бо що хвѣля дѣвоннѣ хтѣсъ до- пытуячься о воронжѣ. Се такъ дошло тому панѣви, що вывѣсивъ на дверехъ своего ме- щанина осьмаку картку: «Повѣдомляе ся ду- раковъ шукаючьхъ воронжѣ, що она выпро- вадла ся изъ сего мешканя». Відъ того часу маѣтъ спокой.

— Паничъ-обманникъ. До дому банкового Кіалера и Маєра вь Станиславовѣ зголосивъ ся недѣлю п. Шамановскій, зовѣкъ графинѣ Лосевон зь подѣ Калуша, и зажадавъ выпла- ты 3.000 алр. на вселѣ въ подѣносѣмъ граф- нѣ Лосевон. Фирма, побоячысь, чи подѣносѣ не обдѣрбленнй, віднесла писемно зь за- питаннѣмъ до графинѣ, але многонадѣйный па- нѣвъ переймѣвъ листъ изъ селѣ на почтѣ, від- писавъ, що подѣносѣ правдѣйный, и взявъ зь банку готѣвку, зь котрою поѣхавъ у свѣтъ.

— Вь справѣ замаку на старосту вь Под- гужу. Вчера узвѣщено вь Краковѣ Войтѣха Цухалу, котрый утѣвъ вь карного заведе- ня вь Віснѣи, а подѣрѣвають его о атѣнтатъ на гр. Старженского. Вь часѣ арештованнѣ Цу- хала добувъ револьверъ и хотѣвъ выстрѣли- ти до арештуемого его атѣнта поліційного Карча, та вь пору схопленя его за руку.

— Демонстрація жидѣвскій вь театрѣ. Вь Малѣмъ театрѣ вь Петербургѣ прѣйшло пе- редъ колькама днями до поважнѣхъ демон- страцій. Имено мала грати штуку Ефрона и Кракова «Контрабандистъ», вымѣрену про- тивъ організації кагалѣвъ и вымыслу бѣд- ныхъ жидѣвъ рабѣнами и чудотворцами. Пе- тербургскій жидѣвъ рѣшился не допустити до представлень штуки и скоро лшв віднесено, куртинну, настали на галеріи нелюдскй крики и свѣсты а на сцену полѣглы гнѣлй оловъ калѣшѣ а навѣть кинувъ хтѣсъ вь одного автора театрального льоретю. Штуку відо- грано до кнѣца, хотѣвъ слова зь нѣн не було чути. Поліція арештувала богато особъ.

— Курсь кованя коней. Управа школы ко- ваня коней при академіи ветеринаріи у Льво- вѣ, подає до вѣдомости, що першій 6-мѣ- сячний курсъ кованя коней вь 1901 р. за- чнѣсь відъ 2-ого сѣчня и буде трѣвати до 30-ого червня 1901. Чѣлядики ковальскй, котры навѣрять записатѣсь на той курсъ, мають лично зголоситѣсь вь канцеларіи вы- шѣ згаданого заведеня [ул. Кохановского ч. 33] до кнѣца мѣсяца грудня с. р. и выказатѣсь: 1) свѣдѣствомъ покнѣченя зь добрымъ успѣ- хомъ народнои школы; 2) свѣдѣствомъ вы- авленя и 3) свѣдѣствомъ відбуетъ що най- менше дволѣтнй практики чѣлядинѣвъ.

— Вь справѣ невадлого атѣнтатъ на нѣ- мецкого цѣсаря. Шнапкову, котра недавно у- вродѣвъ кинула сокирою за нѣмѣцкѣмъ цѣ- саремъ Вильгельмомъ, віддали до заведе- ня для божѣвльныхъ.

— О грѣбѣ «Świętego Podbięty». Передъ трибунальскимъ трибуналомъ розпочалась вчера карна розправа противъ сѣмохъ мѣ- щанъ зь Збаража, котры не хотѣли віддати відъ будову школы громадскои площѣ, на котрой пѣбѣли ихъ гадн надходить ся грѣбъ «Świętego Podbięty».

— О хресты вь университетскихъ саяхъ. Будапѣстѣнскій сенатъ университетскій на- раджувавъ ся надѣ жадаемъ одион части академічон молодежи, що доматала ся помѣ- щеня хрестѣвъ вь авлі и у выкладовыхъ са- ляхъ университету. Отже зь сенатѣ профессо- ры богословъ и правниѣвъ були за тымъ, ме- дики и фѣлософы противъ того. По бурли- вой дискусіи ухваливъ сенатъ 6 голосами противъ 3 не помѣщувати хрестѣвъ, зь огля- ду на се, що на университетѣ ходять и не- хрѣстіане.

— Новый урядъ почтовый зь звичайнымъ обсагомъ дѣлѣни входить вь жите зь днемъ 16 с. м. вь Сѣлскахъ повѣта перемыского для громадъ Сѣлска, Ясманичъ и Плѣше- вѣвъ.

— Арбѣй вѣсти. Цѣсарь принимавъ вчера депутацию червовецкого сенату университету відъ проводомъ ректора д-ра Гавке, котра доручила цѣсареву пропачатѣмъ писмо вь на- годе 25-лѣтнѣю ювілея того университету. — Вчерашнй Kurjer lwowski сконѣсковано за- колька устѣубѣвъ статей обговорюючи резуль- татъ выборѣвъ зь V. куріи. — П. Олександръ Дѣдицкій именованнй субтитутомъ по- мершого нотаря д-ра К. Вурста у Львовѣ.

Вѣсти зь Аепархіи Львобскои

Опорожену парохію regiae collationis вь Калжолуцѣ дек. болѣховского надало на- мѣстництво о. Метиславон Авалковичевъ па- мѣстництво о. Метиславон Авалковичевъ па-

Вѣсти зь Еп. Перемыском.

Опорожену парохію regiae collationis вь Избахѣ дек. мушиньского надало на- мѣстництво о. Димитрію Хвѣликов, парохон зь- Лѣщинѣ дек. бѣдкого.

Добры дѣний часъ такъ радо выхвалюють и на- разѣ справедливо. Имено черезъ прѣстѣйшй потре- бы и прѣродѣйшй спѣсѣвъ воджалюваня були они горонохъ нами. Бокого то не мусѣтъ выдержати вь нѣмѣннѣхъ часахъ нашъ намы! До того що разъ змѣтають ся ужинає напоѣвъ мѣстнѣхъ зь собѣ алысѣмъ и розостроючьхъ нормѣ! Тому треба бы- тому шкодливому впливову запобѣти конѣ бѣдай посли змѣта, а имено такомо се ужинає зеренко- вон лѣвы, котре такъ загально перейшло вь намы- жу, черезъ мѣшане си вь половинѣ зь Катрайнера Книжбѣсковомъ садовомъ зрѣбѣ для здоровья користиныхъ. Бѣсъ се загально знано рѣчю, якъ нѣрѣжнѣмъ и мѣло смакуючи найбѣльшій ослѣствѣ черезъ то и мѣло вѣтъ успѣхома и змѣднѣе намы замѣтъ подражнѣватѣ и ослабѣти. О той охороѣ своего здоровья не помысливъ лѣхѣ забути, а имено жадна господинѣ не повинна довѣе зловѣжати, але для пожитку родныи заветѣ здоровью свѣбску Катрайнера Книжбѣскову саду садовомъ зь знаннѣхъ ори- гинальныхъ пѣчкахъ и ся уживати.

Зле травлене с причиною наибѣльше недуѣ. До постѣйного управлѣннѣя процесу травленя веде у- живане знаменитѣмъ балъсаму на жѣлѣзѣ д-ра Розы вь аптеки Б. Фрагнера, ч. м. надворного до- стаѣця вь Празѣ. Сей балъсамъ можна достати та- комо вь туземныхъ аптекахъ. — Гладн исорѣтъ!

Далеко менше непотрѣбнои रुपѣти купувано бы на колау для дѣтей, коли бы родѣтъ воджалунали часу на перечѣтанѣ неважнѣйшѣмъ цѣкавого и богато иллюстрированѣмъ цѣнниѣмъ славнѣмъ Ріттер- вымъ котловымъ скрипѣмъ вь будѣвльнѣмъ камѣн- цѣмъ. Выпечатанй тѣмъ лѣсты уродованнѣмъ родѣ- чѣвъ и вызначнѣмъ ученихъ потверджують одного- лѣсо, що не ма лѣтѣшѣи а зѣразѣмъ три лѣтѣш- шѣи агры и забавки, якъ котловѣ скрипѣ въ бу- дѣвльнѣмъ камѣнцѣмъ. Вызначнй швейцарскй по- даѣтъ кѣмѣ дозволѣно, що «они станутъ за цѣлѣй складъ забавѣвъ», а кнѣтитъ словами: «Повиннй они бути вь кождѣмъ хѣтѣ, до живуть щасливѣмъ родѣчѣ». Гадѣмо, що вже вымѣтѣтъ ся воджалуветѣ корѣс- пондѣнту и зажадати відъ фирмы Ф. Ад. Ріхтера и С-ни у Вѣднѣ, Л. Орепгаузе 16, на- мѣстнѣйшого вѣло- страваного цѣнниѣмъ, котрый пришлоу ерѣво. Новѣ выданѣ цѣнниѣмъ модае такомо докладнѣйшѣмъ описъ и- нѣго дуже корѣстнѣго порядку доповнованя скрипѣвъ, длѣтѣго и тѣ, що вже мають скрипку зь камѣнцѣмъ, повиннй чѣмъ скорѣше написати корѣс- пондѣнту за цѣнниѣмъ.

Наука, штука и література.

— Літературно-науковѣ Бібліотекѣ выйшли вже два першй выпуски и коштують по 20 сот.: 1) Михайла Грушевского «Хмельницкй и Хмельницина» історичнй ескі. У Львові 1901. Стор. 63. 16°. 3 друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка. — 2) «Філотасъ», стариннй процесъ за змову на корѣвѣске житѣ. Оповіданѣ Кнѣята Курция Руфа. 3 ла- тиньской мовѣ переклавъ Иван Франко. У Льво- вѣ 1901. Стор. 89. 16°. 3 друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка.

— Русины! Памятайте на бурсѣ еліи Рус- кого Товариства педагогичного вь Станиславовѣ!

Телеграммы.

Лондонъ 15 грудня. Зь вѣдѣн відплыло 800 а зь Мальты 400 людей до полудневи Африки. — Мѣжъ генераломъ Кноксомъ а Девестомъ веде ся битва.

Лондонъ 15 грудня. Лѣордъ Кіченеръ телеграфує: Д. 13 с. м. Бурѣ зѣятакували мѣщевости Лхтенбургъ, Ветлѣмъ, Вреде и Врігейдъ безъ успѣху. Бурскй генераль Лем- меръ вѣвъ коло Лхтенбурга.

Лондонъ 15 грудня. Бурѣ вь силѣ повѣ- трѣта тысяча відъ проводомъ Демѣра и Баєра заатакували Англичанъ на горбахъ Магалѣс- бергъ. Генераль Кламентъ, стрѣтивши 5 офі- цѣрѣвъ, мусѣвъ устѣупити передъ Бурами до Гекпортъ.

Гага 14 грудня. Прибувъ сюда голанд- скій посолъ зь Лізбѣны, Ванъ Веде и бувъ на аудієнціи у міністра заграничныхъ справъ.

Задаръ 14 грудня. Одиѣвъ зь посѣлѣвъ вѣвъ вь соймѣ налѣе вѣнесѣна вь справѣ бо- саньскихъ зѣлѣзницѣвъ.

Русины! Памятайте на Аѣмъ Товариства «ЗОРЯ» у Львовѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На Бурсѣ св. О. Николай вь Перемѣшлн зложили; Вир. о. деканъ З. Бравичъ изъ скла- ки на соборнику вь Корвинѣхъ 16 к. 90 г., крил. о. О. Чеховичъ вь Сокалѣ изъ складѣ 21 к. 50 г. (на котру зложились Вп. оо. крил. Че- ховичъ, С. Лондичъ, М. Фолѣсъ, Т. Ковальскій, І. Янѣсъ по 2 к., В. Фартухъ, Е. Крыницкій, А. Филевичъ, И. Гойдинъ, А. Фолѣсъ, М. Микѣла- вичъ, Е. Левинцій, І. Головка, Я. Корчинскій, І. Матѣвѣсъ по 1 к., І. Вирка 50 г. — За по- высшй жертвы складає щирѣмъ жертводавцѣмъ сердечну подѣку — Видѣль Бурскй.

На Бурсѣ Руского товариства педагогич- ного у Львовѣ жертвовали слѣдуючй Вп. Добро- дѣль: Марія Петрушевнѣ, Петрушевнѣ, М. Крековска, Іосѣвъ Петрушевнѣ, и Андрий Мандрикъ учитель зь Новицѣ по 1 кор., Иванъ Зарничій зь Львовѣ и Андрий Шелѣга учитель вь Вѣлѣвнѣхъ по 2 кор.; о. Галайчукъ зь Ми- куличина и М. Шмерисковскй зь Печенѣжѣна по 4 кор.; о. Гузаръ парохъ вь Завалѣхъ 8-80 кор.; громада Рѣсна руска 6 корѣвъ бараболѣ и 4 кони крѣстѣ; Агнѣя Корнова, жена го- сподарѣ вь Боровнѣхъ 1 корѣвъ бараболѣ; Олек- са Крѣтъ, господаръ вь Печенѣхъ відъ корѣвъ бѣракѣвъ; подѣка конференціи вь Рожнѣтѣвъ зложена на руки п. Чернѣйского 6 кор. —

мѣтѣтъ Бурѣвъ сердечну подѣку и, поручаючи дальшѣй ласкавий опѣцѣ патріотичон Публи- ки руску молодежь, проситъ присылати гроше- нѣй жертвы на адресу «М. Вѣлѣцка, Львовѣ, ул. Соѣи ч. 9 А.», а натуралія на адресу «А. Дол- жницка, Львовѣ, ул. Бѣрменьска ч. 2 III. по- верхъ».

Цѣна зѣбѣны и другихъ продукѣвъ.

14 н. ст. грудня 1900.
[Цѣна подана вь горонохъ.]

Львовѣ: Пшеница стара 14-80 до 15-
пшеница нова 14-20 до 14-60, жито старѣ 13-50 до 13-
жито новѣ 12-40 до 13-
овѣсъ стар- рый 12-20 до 12-90, овѣсъ новѣй 11-50 до 12-
ачѣмѣвъ пшенистѣй 10-
до 11-
ачѣмѣвъ бѣ- варный 12-50 до 13-40 горохъ пшенистѣй 13-
до 13-
до варѣня 14-50 до 24-
вика —
до —
наѣсъне льняно —
до —
наѣсъне ко- нѣвне —
до —
666ъ —
до —
бо- бикъ 11-60 до 12-40, грѣчка —
до —
коно- шина червова 110-
до 130-
коношнина бѣла 70-
до 120-
коношнина шведска —
до —
кукурудза стара —
до —
куку- рудза нова —
до —
рѣпакъ 26-50 до 27-
хмѣль старѣй —
до —
хмѣль новѣй за 65 кѣло 89 —
до 107-
оковита готова за 50 літрѣвъ 17-25 до 17-75, на термѣнѣ 16-75 до 17-.

Надѣсланѣ.

Дентистъ д-ръ М. Зенензібъ
по відбутыхъ спеціальныхъ студіяхъ вь Берлинѣ отворивъ АТЕИЕ ДЕНТИСТИЧНЕ при улиці Галиций ч. I. (рѣвъ Равку). 578 5-10

Д-ръ Казиміръ Крушинскій
ординусъ вь недугахъ легкѣхъ и горла відъ год. 3-5 по полудни
ул. Академічна ч. 16, I. поверхъ.
Телефонъ 16°. 578 5-9

Найчистѣйша алыкалічна

WESSHÜBLER
вода щавова. 98

вь ресторанихъ «АФТУЛЪ ТЕПФЕРЪ», улиці Трибу- нальска ч. 12 дѣмъ власнѣмъ, можна достати щоденно вже с годнѣй 8-82 рако горячй сѣдѣмъ.

Цѣнникъ.

Печѣка вѣспрова зь напѣстомъ	15 кр.
Сѣмѣй лѣска	12 "
Флѣтки	12 "
Нѣжнѣ телѣча зь хрѣномъ	10 "
Ковбаса зь хрѣномъ	5 "
Кавѣръ	18 "
Обѣда вь аѣбѣмѣхъ	40 "

Всѣмъ напѣтки вь найблнѣшихъ родѣхъ по най- умѣреннѣйшѣмъ цѣнахъ; для возмѣстѣ, що негодѣтъ изъ жѣмъ ресторанихъ, для зѣбѣравчѣхъ марѣ. — (Наблѣднѣй зѣмъ по мѣдѣшевнѣхъ цѣнахъ почалимъ відъ 40 кр. шѣра.

По театрѣ все оцѣнѣ, вь великѣйшѣмъ стравѣ и напѣтѣхъ заосмотрѣна зѣмъ.
79 259-? Вь высѣмнѣмъ помѣщаннѣмъ
НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площѣ Га- ллиця ч. I., противъ Банку Гипотечного на плянѣтихъ площѣ Галицион

поручѣ въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдѣшевнѣхъ: окуляры, цѣпѣры, льоретѣ, биноклѣ, далѣковидѣ, баромѣ- тры, термометры, мѣ- трѣскѣ, дюны, ком- лѣсъ, райсѣдѣлкѣ, тѣомъ жѣрничѣ, піомѣ, ліѣболѣ манометры и т. п.

Урядженѣ дѣлѣбѣхъ электрѣчнѣхъ.
Всѣмъ направины покатѣжнѣють си изъ най- скорѣе и найдѣшевнѣе. 4768

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

у Львовѣ ринѣкъ ч. 10
выдало новѣй накладѣ дружѣвъ

- I. Друки правниѣхъ:
1. Позовъ вь справѣхъ дѣбнѣхъ ліѣбра по 25 кр.
 2. Контрактъ купля и продажѣ I. ліѣб. по 40 "
 3. " " " " II. " по 40 "
 4. " " " " III. " по 40 "
 5. Полномочіѣ " " " по 40 "
 6. Подѣи о екс- и интѣбуляціи, вѣзѣрѣ а) 6) в) г) ліѣбра по 40 "
 7. Інѣномъ до подѣанъ о интѣбуляціи ліѣб. по 20 "
- II. Друки для жѣсъ невинѣжѣхъ:
8. Дневникъ кѣсовѣй ліѣбра по 40 "
 9. Книѣа довѣжнѣхъ " 40 "
 10. Книѣжѣа для познѣающѣго 100 прим. " 2- "
 11. Скрѣпѣтъ дожнѣй " 1-20 "
 12. Книѣжѣа вѣладѣвна (щадѣ) " 3- "
- III. Друки для крѣмнѣхъ:
13. Книѣжѣа товаровѣ ліѣбра по 40 "
 14. Книѣжѣа кѣсовѣй " 40 "
- IV. Друки для читальнѣхъ и жѣсъ невинѣжѣхъ:
15. Сѣмѣъ членѣвъ ліѣбра по 40 "
 16. Грамоты членѣвскй читальнѣ " 2 "
- «Просвѣтъ» примѣрнѣхъ по 2 "
- За опакованѣ и оплатѣ почтѣ доцѣслѣ си налѣ- жѣтѣсь особѣно.

Портретъ Тараса Шевченка

Цѣна 50 кр.
Дѣстати можѣтъ вь товариствѣ «Просвѣтъ»

Вода фіялкова

Ароматичний правдивий російський
ЧАЙ
одержав свіжий транспорт і поручає свій годо-
вий і спеціальний склад
А. Дольфа Зінгера
Львів, ул. Синюска ч. 1.
553 Цінники на задоволення і оплати. 7-10

Суїліна Вагнера

[Wagner's]
дієтично лінійний порошок для
всего рода хороших синів з при-
чини його відзначення, хіба в обі-
грі і в травленні. Уживає ся
в найкращим успіхом проти по-
мору і рожи у синів. Правдивий
і маркою охоронною і відзнакою
підписом „St. Wagner i. Z.“
„ригеліт“ дієтич. м. ж. в. ч. к.
Аптіці окружній І. Зерігевича в За-
лічці. — Ціна пудла 1 жорна.
75 6-0



Paris 1900
Goldene Medaille.

скороже кже прислать новий, багато ілюстрований цінник, підпи-
савши фірму приложити його даром і франко.

Ф. А. Д. Ріхтер і С-ка.
перша австр. уторка ц. и к. прав. в бр. ка скринки з кам'яними
до будови.

Контора и склад: I. Operngasse 15 Вдн. Фабрика: XIII/I (Hietzing)
Rudolfstadt, Nürnberg, Olten (Швейцарія), Rotterdam
New-York, 215 Pearl-Street. 570 3-4

усуває з лица прищ, лишай, угри, сьдана і лущена шкіра, вигладжує морщини и в
сповину. Водсвжує, виблїє и виблїє лице.
Ціна 2 жор.

Всякі купони
и выльсовані папери варто-
етні 574 (1)
выплачує без потручення провізіи або коштів
КОНТОРА ВЫМЪНЫ
Ц. к. упр.в. Галицкогo акціонного
Банку гіпотечного.

Вирубъ мяса волового

Черезъ цѣлый день отвореный!
вепрового, телятины
въ наилучшій родъ
поручає
ЮСИФЪ ДЕТЕТЕРЪ
Ринокъ ч. 17.
Vis à vis головнов. брама ра-
туша. 596 2-1

Промысловедъ кавалеръ

зъ мѣсячными доходами надъ 46
коронъ, элстотелъ необтяженъ
реальности у Львовѣ вартости
16000 коронъ, бажавъ маршала зна-
комствъ въ цѣли заключенія супру-
жества зъ пашою, дочкою промы-
словца, элстотелъ реальности або
приватного офіціалста, замешкаю-
го у Львовѣ або на провинціи —
Благородность, честность и зам-
кована до господарства в конче-
ныхъ услѣдствіяхъ трактованія спра-
въ на серію — Фотографія пожа-
дана; дискреція заповнена словомъ
чести. — Адреса: „Salachetnoe“
poste restante головн. почта за ок-
ланжъ инсерового кнѣ. 1-0

Для кушчів!

Гандель коринній (зъ крестомъ ур-
дженемъ і комнатою до сніданя)
можна заразъ перенести в містечку,
де находить ся отаростно, судъ по-
вітовий і урядъ податковий. Ціна не-
велика. Реалістично дозвѣсно скоро
агослѣствіа ся до и. Нагірного, ди-
ректора „Народной Торговлі“ у
Львовѣ.

КАЛЬОШЪ
Готель французій
порукає найкращіа орієнтація
наблюдати виблїє, и мислов-
на расони, найкращіа тѣла.
Готель французій
у Львовѣ.

Полотна, бѣле столове
рушники, хусточки, дре-
ліхи и т. п. власній выроби
порукає по цѣнахъ умѣренныхъ
Краеве товариство ткацке
„ПРЯХА“ зъ Кросна
Замовленя зъ провинціи просимо
насылать до Кросна.

Почта, телеграфъ и стація ве-
лѣзницъ въ мѣсци. — Пробки
и цѣнники присылаемо на жа-
дане даромъ и оплатно.
Заразомъ остерѣжаемо, що ре-
презентантомъ ишою фірмою, подо-
рожуючимъ по Галичинѣ в Буко-
винѣ, в. п. А. ДЬОХЕРЪ, а ишоихъ
агентовъ анъ похатиницъ не выво-
лаемо. 2 66-62

ПАСАЖЪ ГАВМАНА
І. ЛЬВОВСКЕ
Photo-Plasticon
(46 разбѣв преміоване.)
Вѣдъ 18 до 22 до побаченя;
Подорожъ по Швайца-
рїи французской.
Вступъ 10 кр. 72

Таблицъ зъ металю
ЛІТІ
таблицъ надмогильный, таблицъ
для выдѣловъ новѣйшыхъ, ну-
меры на домъ, таблицъ моск-
ий зъ бѣлахъ прасованъ для лѣ-
сной сторожи. — Шлобы ото-
вляи і гузки до плѣзмованія
— выконує найдешевше
ГЕНРИКА ШАПРЫ
Львовъ ул. Коперника ч. 3,
(побѣдъ антик. п. Миколая).
218 35-9

Першій рускій складъ машинъ
до шитя!

**Незрѣваномъ доброты ма-
шины до шитя и гафту**
Зінгера
Ножий вѣдъ 27 до 65 ар.
Ручий 26 до 48 ар.
Услѣбъ оплаты прїеютливый. Готѣ-
кою о 10%, дешевше. Наука шитя
и гафту бесплатно. Цѣнники на жа-
дане даромъ. 4-104

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механикъ
Львовъ, Галичина 6.
П. Т. 3ъ прижаданъ Вами
машинъ до шитя есьмъ вышнѣ за-
доволеный. Шие тако и хороше.
Проте не жадаю, що-мъ на выносъ
въ „Дѣлѣ“ удавъ ся до Васъ и по-
чуваю ся до обовязку зайняти сное
удоволене. — 3ъ поважаніемъ Ю.
Гладильничъ Любачевъ. 565 7-12

СИРОТА шукає
мѣсця.
Адреса: О. О. Каминка струм.
poste rest. 595 2-2

ЛЬВОВСКЕ БЮРО ГАНДЛЕВЕ
Львовъ, улица Костюшка число 4.
порукає выпробованій
СИКАВКИ ОГНЕВІЙ
всякихъ системѣвъ и зъ найдѣвнѣшихъ фа-
брикъ, вужѣ до свѣаковъ (шлявхи), пар-
тяній ведерца, коновки и огневій гаки а та-
кожъ шоломы, мундуры, пасы, топѣрцѣ и
ишій приборы для огневыхъ сторожей.
Цѣны низкія. — Услѣбъ оплаты догодній.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
Львовъ: охлѣды власній улицы Ожестука ч. 25, Ринокъ
ка ч. 11. Крайбѣ: Суколицѣ ч. 20. Черновицъ: Галиц-
ч. 8. Перемышль: ул. Францішканска ч. 4.

Вже вышлїи з друку накладомъ Евгенія
Спожарского
Народні карти кореспонденційні
як такожъ типї гуцульскі и характеристичні.
Замавляти мож в Торговлѣ Евг. Спожарского у Львовѣ
и у всѣхъ рускихъ торговляхъ. 566 19-20

Нечувано дешева цѣна.
Бѣлый порцелановый сервизъ на 6 осібъ — 30 штукъ
только ар. 5-20.
Складає ся зъ 6 тарелѣвъ, глубокихъ, 12 плитѣвъ, 6 десерт-
ныхъ, 1 ваза, 1 сосерія, 1 круглого и овального полушисла,
1 компотірка и 2 солѣннички
СЕРВИСЪ ЗЪ ДЕКОРАЦІЕЮ въ цѣнѣ на 6 осібъ, скла-
дає ся такъ якъ бѣлый зъ 20 штукъ только ар. 7 90
Шлянный, глѣдній сервизъ Сервизъ для чаю
на 6 осібъ, 81 штукъ только ар. 3 60
Складає ся зъ 6 ча-
рѣвъ на вино бѣльшихъ, 6
меншихъ, 6 на дѣкѣ, 6 шыла-
ночъ, 6 кубѣвъ на шампанъ,
1 карѣвъ на воду.
Шлянный сервизъ Сервизъ для чернѣвъ
зъ матовымъ полсомъ скла-
дає ся якъ выше только ар. 4 40
1 имбрия, 6 паръ сѣлѣжа-
ночъ, 1 цукорничка только ар. 1 85

КАЗИМІРЪ ЛЕВИЦКІЙ
Головний складъ для Галичины: Порцеланы, Сіла, Чаю,
Самоварѣвъ и мѣшаныхъ товаровъ.
Основанъ въ 1845 р. — Львовъ ул. Трибунальска.
Цѣны стѣй, по можности найнижшій. Для выгоды такожъ
и на спѣхъ въ рѣтахъ. 592 3-6
Илюстрованіи цѣнники даромъ и оплатно

РУКОДѢЛЬНА РѢЗБЯРСКА
Е. ПУПЛАКЕВИЧА
у Львовѣ, при ул. Коперника
число 17.
выконує цѣлковитый уря-
дження церковній
Иконостасы, престолы,
пропѣвницѣ, цѣмборїи,
гробы Божїи, оларѣ, ол-
тарники процесійні и вѣ-
дѣйкі работы; сальоновій
свѣтѣно и дешево. 15-24

КАРОЛЬ
ЛЯВОРСКІЙ
у Львовѣ ул. Баторія 20
порукає свой складъ и робѣтню
ОБУВЯ
данского, мужеского и дѣтнячого по умѣркованыхъ
цѣнахъ. 581 14-25

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.
Найближшій вѣдѣзды:
20 грудня „Статендамъ“ о год. 12-30 по полудни, 27 грудня Пото-
дамъ“ о год. 5 по пол. 3 сѣчня „Спаридамъ“ о год. 12 въ по-
лудне, 10 сѣчня „Роттердамъ“ о год. 4-30 по полудни
Наші пароходы въ подобнымъ трубами:
Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10320 тоннъ, Пото-
дамъ 12500 т.
Цѣны першихъ жають вѣдѣ 264 жор. и выше } зъ
другихъ жають 228 ж. и выше } при
III. кѣвѣ 209 ж. 40 с. въ Вѣдн. } етани
Бюро у Вѣдн: Для жають: I. Kolowratring 10; для III. жлѣкы:
IV. Weyringerasse 7 A.
Австрійскій сѣлія въ Бернѣ, Инсбруку и Триестѣ. 59

Конечне для домового обходу!
Д-ра РОЗА (ROSA) БАЛЬСАМЪ
на ЖОЛУДОКЪ,
зъ антики Б. Фрагнера въ Празѣ
вѣстъ вѣдѣ 30 лѣтъ загално знаннмъ средствомъ
домовымъ дѣляющимъ на побуждене апетиту и на
легкій столецъ. При регулярномъ заживаніи его про-
цессъ травленія змѣнѣює ся и удержує ся въ пра-
вильномъ ходѣ.
Велика фляшка 2 К., мала 1 К., почтою 40 сот. бѣльше.
За попередннмъ надбавленіемъ 256 К. высылає
ся геліну фляшку, а 150 К. малу фляшку франсо на
вѣсѣ стаци австро-угор. монархїи.
ОСТОРОГА! На вѣдѣ частяхъ опакования видѣ
побѣдъ подана побѣдъ законно обезпечена марка ох-
оронна

ПРАГСКА МАСТЬ ДОВОРА
зъ антики В. Фрагнера въ Празѣ
то старе, насампередъ въ Празѣ ужате средство домовое,
що удержує раши въ чистотѣ и охоронно ихъ, усмиряє
запалене и болѣ та дѣлає охолоджуючо.
Въ дозахъ по 70 сот и 50 сот.; почтою о 12 сот. бѣльше.
За попередннмъ надбавленіемъ 3-16 К. высылає ся
1/2 дозъ, або 3-36 К. 1/2 дозъ, або 4-60 К. 1/2 дозъ,
або 4-96 К. 1/2 дозъ фляско на вѣсѣ стаци австро-
угорскон монархїи
ОСТОРОГА! На вѣдѣ частяхъ опакования видѣ
побѣдъ подана марка охоронна, законно обезпечена
ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ: Apotheke B. FRAGNER
„zum schwarzen Adler“ Prag, Kleinseite, Ecke der Spor-
nergasse.
Высылає почтою щоденно.
Склады въ антикахъ Австро-Угорщины. 463 14-25

Складъ и Робѣтня Футеръ
ФЕЛІКСА и ЮЛІАНА
ЛЮБЕЛЬСКИХЪ
при улицы Валовой число 3 у Львовѣ
порукаємо на зимовый сезонъ свой
свѣжо спроваженный вѣсѣвъ футеръ
зъ шкурахъ якъ и готовыхъ футеръ
дамскихъ и мужескихъ, ковѣвъ,
зарукавки, шапки, бараницѣ и бо-
гато ишшихъ можливыхъ въ обѣдѣ
кушнѣрства зходлячихъ рѣчѣвъ. Та-
кожъ удержуємо на складѣ великій
выбѣръ сукна до покрываня футеръ
и продаємо все по можливо найни-
жшыхъ цѣнахъ.
Илюстрованіи цѣнники даромъ и о-
платно. 521 9-10

Фабричний складъ
Sheffield-скихъ АНГЛІЯ
бритѣвъ
HEINRICH LADEN
Wien VIII, Feldgasse 10.

у ЛЬВОВА ГИНОКЪ Ч. 10.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

въ Австрій: за границею:
на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 22 зр.
на полъ року . . 8 зр. на полъ року . . 11 зр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . 14 зр. на полъ року . . 7 зр.
на четверть року . . 3-50 зр. на мѣсяцъ . . 1 зр. 20 кр.
Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи возвращаются съ листомъ на по-
передне застереженіе. — Рекламации неопечатаны
въ цѣль зодъ порта.
Неоднократно членомъ комитетъ 6 зр. на пров. 7 зр.
Отосланные рукописи принимаются въ по цѣль 10 зр.
зодъ однокъ европѣи изсѣраторахъ або въ мѣсяцъ а въ
рубрицѣ „Надобсѣкане“ по 25 зр. а. з.
Корректура и мѣсяцъ доплате прѣдвѣстны членомъ съ по
15 зр. зодъ мѣсяца.

Выборы въ IV-ой куріи.

1. Сянбикъ. Голосовало 606 выборцевъ,

абсолютная болышность 304. Дѣстали:

Старухъ	Потоцкій
Сянбикъ 87	165
Береабъ 69	104
Львѣко 115	60
271	329

Выбранный г-р. Янъ Потоцкій.

2. Перемышль. Голосовало 644, абс.

болышность 323. Дѣстали:

Захаріасевичъ	Яросевичъ	Тышковскій
Перемышль 49	24	150
Добромилъ 28	—	205
Мостиска 35	31	115
112	55	471

Выбранный Павло Тышковскій.

3. Ярославъ. Голосовало 427, абс.

болышность 214. Дѣстали:

Стахура	Цена	Влазовскій	Коньскій
Ярославъ 80	86	78	—
Чешанбъ 53	40	77	12
112	55	471	—

При первомъ голосованіи не дѣстаетъ
жаденъ кандидатъ абс. болышности; при тѣ-
нѣйшомъ выборѣ мѣжъ Стахурою и Влазов-
скимъ на 377 голосующихъ дѣстаетъ Стахура
151 голосомъ, Влазовскій 225.

Выбранный кс. Тома Влазовскій.

4. Самбѣръ. Голосовало 613, абс.

болышность 307. Дѣстали:

Зубрицкій	Добрянскій	Гізевскій
Самбѣръ —	96	96
Стар. Самбѣръ 43	4	71
Турка 40	6	103
Рудки 59	23	72
142	129	342

Выбранный Юліанъ Гізевскій.

5. Стрый. Голосовало 623, абс.

болышность 312. Дѣстали:

Давидъ	Дѣдушицкій
Стрый 108	107
Жидачъ 101	64
Дрогобичъ 79	162
288	333

Выбранный г-р. Кароль Дѣдушицкій.

6. Калушъ. Голосовало 598, абс.

болышность 300. Дѣстали:

Романчукъ	Каратвицкій
Калушъ 134	64
Долина 119	100
Бѣбка 121	56
374	220

Въ Долинѣ уважено 3 голоса, вѣд-
данный на д-ра Романчука, а одну картку вѣд-
дана бѣлу.

Выбранный проф. Юліанъ Романчукъ.

7. Львовъ. Голосовало 607, абс.

болышность 304. Дѣстали:

Левницкій	Меруновичъ
Львовъ 135	151
Городокъ 62	86
Яворовъ 70	103
267	340

Выбранный Теофиль Меруновичъ.

8. Жовква. Голосовало 625, абс.

болышность 313. Дѣстали:

Король	Кранинскій
Жовква 115	80
Сокаль 109	106
Рава 116	98
340	284

Выбранный д-ръ Мих. Король.

9. Броды. Голосовало 518, абсолютна

болышность 260. Дѣстали:

Зельскій	Барвинскій
Броды 91	181
Камѣнка 123	123
214	304

Выбранный Алекс. Барвинскій.

10. Золочѣвъ. Голосовало 534, абсо-

лютна болышность 268. Дѣстали:

Танячкiewicz	Вайсертъ
Золочѣвъ 84	269
Перемышляны 88	93
172	362

Выбранный Генрихъ Вайсертъ.

11. Бережаны. Голосовало 612, абс.

болышность 307. Дѣстали:

Явѣрскій	Трачевскій
Бережаны 76	101
Пѣдгайцъ 73	120
Рогатинъ 164	76
313	297

Выбранный Василь Яворскій.

12. Станиславъ. Голосовало 676,

абс. болышность 339. Дѣстали:

Ка мовичъ	Мандичевскій	Бородайкевичъ
Станиславъ 140	55	10
Богородчанъ 38	73	17
Товмачъ 53	129	9
Надѣрна 18	128	—
249	385	36

Выбранный о. Корн. Мандичевскій.

13. Коломыя. Голосовало 588, абс.

болышность 295. Дѣстали:

Окуневскій	Триловскій	Длужанскій
Коломыя 94	31	145
Косѣвъ 21	5	140
Святинъ 14	45	92
129	81	377

Выбранный д-ръ Янъ Длужанскій.

14. Зальцки. Голосовало 628, абс.

болышность 316. Дѣстали:

Олесницкій	Хамецъ
Зальцки 67	106

Борщевъ 99

Городенка 98

264 322

Выбранный Ант. Хамецъ.

15. Бучачъ. Голосовало 445, абс.

болышность 223. Дѣстали:

Гурвѣ	Влазовскій
Бучачъ 107	132
Чортковъ 101	105
208	237

Выбранный бар. Маріанъ Влазов-

скій.

16. Тереховля. Голосовало 386, абс.

болышность 194. Дѣстали:

Вольевскій	Голуховскій
Тереховля 71	121
Гусятинъ 73	119
144	240

Выбранный г-р. Адамъ Голуховскій.

17. Тернополь. Голосовало 535, абс.

болышность 268. Дѣстали:

Будановскій	Гладишевскій
Тернополь 104	128
Збаржъ 63	96
Скалатъ 43	100
210	324

Въ Тернополи Будановскому 6 голосовъ

уважено.

Выбранный д-ръ Емил. Гладисов-

скій.

18. Крань. Голосовало 676, абс.

болышность 340. Дѣстали:

Войтига	Скопишевскій	Вуйцикъ
Крань 196	177	—
При тѣнѣйшомъ выборѣ мѣжъ Войтигою и Ско-	—	—
пишевскимъ на 564 голосующихъ дѣстаетъ	—	—
Войтига 329 голосомъ, Скопишевскій 235.	—	—

Выбранный Янъ Войтига.

19. Бѣла. На 411 голосующихъ (абс.

болышность 206) дѣстали:

Спиборъ	Кубикъ
Бѣла 98	—
Кубикъ 270	—
Янечко 32	—
206	—

Выбранный Янъ Кубикъ.

20. Вадовичъ. На 445 голосующихъ

(абс. болышность 223) дѣстали:

Опидо	Стойловскій	Шпандеръ
Вадовичъ 182	—	—
Опидо 161	—	—
Стойловскій 12	—	—
Стойловскій 89	—	—
При тѣнѣйшомъ выборѣ мѣжъ	—	—
Опидомъ и Стойловскимъ дѣстаетъ Опидо 251	—	—
голосомъ, Стойловскій 165.	—	—

Выбранный д-ръ Франц. Опидо.

21. Новый Сачъ. На 741 (абс. болы-

шность 371) дѣстали:

Поточекъ	Цітекъ
Новый Сачъ 524	—
Поточекъ 102	—
Рекунцкій (люд.) 98	—
206	—

Выбранный Янъ Поточекъ.

22. Бошня. На 510 голосующихъ (абс.

болышность 256) дѣстали:

Оржеховскій	Добля	Ольшескій	Салабу-
Бошня 191	—	—	—
Оржеховскій 142	—	—	—
Добля 161	—	—	—
Салабу- 5)	—	—	—
При тѣнѣйшомъ выборѣ мѣжъ Орже-	—	—	—
ховскимъ и Ольшескимъ дѣстаетъ першій 221	—	—	—
голосомъ, другій 254.	—	—	—

Выбранный Мих. Ольшескій.

23. Тарновъ. На 541 голосующихъ

(абс. болышность 271) дѣстали:

Бойко	Сікорскій
Тарновъ 357	—
Бойко 184	—

Выбранный Яковъ Бойко.

24. Рончицъ. На 479 голосующихъ

(абс. болышность 240) дѣстали:

Копицнскій	Левницкій	Кремпа
Рончицъ 200	—	—
Копицнскій 47	—	—
Кремпа 230	—	—
При тѣнѣйшомъ выборѣ дѣстаетъ Кремпа 284 гол.,	—	—
Копицнскій 181.	—	—

Выбранный Франц. Кремпа.

25. Рашевъ. На 511 голосующихъ (абс.

болышность 256) дѣстали:

Шаеръ	Смагала
Рашевъ 322	—
Шаеръ 187	—

Выбранный Тома Шаеръ.

26. Ланьцутъ. На 412 голосующихъ

(абс. болышность 207) дѣстали:

Коморовскій	Стояловскій
Ланьцутъ 220	—
Коморовскій 187	—

Выбранный кс. Стеф. Коморовскій.

27. Ясло. Голосовало 648, абс.

болышность 325. Дѣстали:

Стапінскій	Халъ	Пасторъ
Ясло 53	24	161
Горлицъ 16	2	157
Коросно 137	—	87
206	26	405

Выбранный кс. Леонъ Пасторъ.

Въ Ясли, что въ повѣстѣхъ выказъ

голосовъ зайшли якъ дробнѣй похвѣи або не-
докладности, тѣмъ скорѣе же что урадового
выказу досѣ не маємо. Такъ простуюмо се-
годня похвѣи, що поваходили въ ч. 271 у
выказѣ въ V он куріи: Въ Стрыи дѣстаетъ
Рововскій 96 гол., въ Долинѣ 88, всѣхъ ра-
зомъ 424; въ Тернополи дѣстаетъ о. Миропо-
вичъ 3 голоса, а въ Перемышлянахъ 53. Въ
Борщевѣ дѣстаетъ д-ръ Бѣл. Левницкій 86 го-
лосомъ.Зъ вчерашнихъ выборовъ IV-он куріи
вышло: независимыхъ русскихъ послѣвъ 3
(Романчукъ, Вас. Яворскій, д-ръ Король),
инкамерованныхъ мабуть 4, бо до Барвинско-
го, Гладисовского и Мандичевского пристане
певно такожъ д-ръ Янъ Длужанскій; поль-
скихъ людовѣвъ три (Ольшескій, Бойко и
Кремпа), столяовѣвъ два (Кубикъ и Шаеръ)
у, и 15 „коловѣвъ“.

По выборахъ въ V и IV куріи.

Зъ Бродскими пишутъ намъ;

Вечеромъ передъ фэральнымъ днемъ
13-ого грудня, можна було побачити въ Бро-
дахъ лишь малу горстку выборцевъ чест-
ныхъ; за то хрупѣвъ въхало ся немале
число, щобъ не утратили выборовъ ковбасы,
щедро заставленомъ въ сали музичный [ковба-
са а — музика!]

Дня 13. около 8 год. рано почали аб-

Изъ старыхъ паперѣвъ.

III. Соловейко.

Въ двѣиу азъ товаришемъ выйшли мы
на звычайный нашъ вечерній проходъ. Мы
шли послушать опѣву соловѣя та налюбуйати
ся блескомъ ноябрьского мѣсяца, що якъ-
разъ выривавъ на вѣсѣдѣй окраинѣ неба.
Совѣе лишь недавно сховало ся, ще сумракъ
не обнявъ землѣ, ще день не цѣлкомъ при-
гасъ, пасмурнѣ сѣнѣного свѣтла золотили ще
протѣглы, довгошыйкы, наче островы середъ
океана, навислы надъ заходомъ хмары. Тем-
нѣюща зеленъ садѣвъ, сѣножатѣй, поль та спо-
витого туманомъ на горѣхъ лѣса здавалося
дыхаю розкошамъ весны въ легесенькой мѣ-
рѣ, що стелилася по обохъ бокахъ Гнилоу
Липы.

Перейшовши середину мѣста мы сѣрути-
ли въ бѣчну улочку, щобъ унакунти стрѣчу
знакомыхъ, котрѣ часто-густо ударились на-
намъ нашу малу вечерню вандрѣвку. Виро-
чѣмъ улочка вела якъ-разъ прямо въ поле.

Поперѣдъ насъ поступало помалу двѣ
людей. Минаючи ихъ, товаришъ мой [котрый,
мимоходомъ кажучи, нѣколи не вмѣвъ пога-
мунати цѣквости своего оца] поглянувъ на
нихъ въ-боку а опѣбѣлъ разъ чи два раза ще
оглянувъ ся и каже до мене:

— Знаешь кто се?

— Нѣ! вѣди менѣ звать? Я изгалѣ

мало кого знаю; впрѣчѣмъ я не бачивъ...

— Шкода, что ты не подивляеся ея! Кажу

тобѣ, дѣвчина якъ Иродіада!

— Або жъ ты бачивъ Иродіаду? — за-

сѣбѣлъ ся я.

— Мы ея отъ-що-лишь минули! — вѣд-
грызъ ся т варить, — але кажу тобѣ поваж-
но, що дуже хороша жидѣвочка! Се Тавба.

— Що за Тавба?

— Та якъ? ты не знаешь Тавбы? ты не

чувъ?

— Нѣ, не знаю нѣякоу Тавбы.

— Але-жъ... тажъ то голосна справа, цѣ-
ле мѣсто аналъ Та се дочка старого Нахтіа-
ля, того Іоинъ... не знаешь?Мой товаришъ ставаетъ нетерпеливымъ,
що я о нѣмъ не знаю, хочъ-бы о таковой
справѣ, котра порушила цѣле мѣсто, значить:
болше якъ десять шныковъ и два касина.Я й самъ побачивъ, якъ тяжка моя про-
вина и заразъ же поспѣшавъ повѣдомити то-
вариша, що Іоинъ Нахтіаля знаю дуже до-
бре; се одинъ азъ тѣхъ честныхъ жидѣвѣвъ,
що позачавъ менѣ грошей въ тяжкѣхъ ча-
сахъ подъ дуже коростными условиями, бо
лишь на пятьдесятъ процентъ, коли нашъ бра-
ли и по пятьсотъ вѣдъ ста.— Ну отже! — почавъ товаришъ далѣ-
ше, — се его дочка, Тавба.

— Ага, знаю вже, знаю! Она пераазъ

столяла въ склѣпѣ и продавала зодѣвъ...

— Та чорта тамъ! Може коли й стояла,
але она нѣколи нѣчо не продавала.— Ну, то може лишь такъ стояла... —
звинявъ ся я якъ мѣгъ, хочъ, що правда, я
Тавбы нѣколи й на очі не бачивъ.

рати ся виборці передь будинкомъ староства, та жандармы мали приказ не впускати жадного виборця, котрого нагнають за брамою не узнали за свого; хрунть випускаю сейчасъ підъ покрывкою, що хрунть иде на термінъ або до ветеринара.

Около год. 8½, сотка виборцівъ облягла браму и уличю, домагаючись вущеня до вибору комісії, але въ брамі наїжались багетти; можна було чути голосъ жандармівъ: «плиці! пліці!» бо йшли ще хрунть... на термінъ або до ветеринара. Хотай виборцямъ, стоячимъ въ болоті и на дощі, скорше було до плачу якъ до кинь, бо-жъ уже пізнало, о що розходять ся, однакъ за кожнимъ входячимъ хрунть кликало: «Пустіть! пускайте худобу, бо хора! Іде до ветеринара!»

По трехъ четвертихъ на 9 год., о котрій мали розпочати ся вибори, зроблено тую ласку, що позволено входити и нашимъ виборцямъ, але помаленьку, бо пани шандарі мусили сідати за кожну карту легімаційну. Коли на дворі лишали ся самі наші виборці, надійшло двоє брідськихъ батярівъ и почали білку межі нашими виборцями. Вправді шандарі почали ніби-то кричати на батярівъ, але по правді гляділи тільки, щоб можна декого приарештувати, та вдай на то були ті панове-батары запрошені. Треба чудуватись терпеливості бідного мученого народу! Тимчасомъ закінчилось части рускихъ виборцівъ явила ся въ сали виборчої, комісія вже була готова!

При страшибі стиску виборці бувъ скінчений до двоєхъ годинъ. Скрутний оголошено: Мекелита 49 голосівъ [5 уважено], Саліга 136. Кожному крові ударила до голоси — чи се можливо?! Наші виборці поїшли до Народної Торговлі и кождий, хто вдав карту зъ голосомъ на Мекелиту, записавъ своє ім'я зъ задоволю ементально приєднати, що карту вдав таку а не іншу, а підписавъ тихъ начислено щось 106, крімъ тихъ, що бояли ся признатись голосно, що голосували на Мекелиту.

Ось такъ відбули ся въ Бродяхъ славні вибори зъ V. куріи!

Виборці посла зъ IV. куріи у Львові спровадивъ на уличю Третього Мая передь старостомъ значну громаду народу — не лишъ Русинівъ, але и Полківців, именомъ зъ кругомъ частини робітничої партії, котра у Львові и въ ок. у Львівській агітувала за виборомъ ред. Брайтера. Явивъ ся и пос. Брайтеръ та побігъ Русинівъ зб. оновини сторонниками агітувавъ въ користь руского кандидата. Кількохъ «братерівцівъ» дуже пильно називали за Меруновичівськими гінами виборчимъ... Антъ виборці въ сали відбували ся спокійно (въ комісії були й Русини), але закінчилось виборець прибув до салі, то або на подвір'ю якій панъ комісаръ присівъ до него зъ «бесідею», аби голосувавъ на Меруновича, або Меруновичівська гіна напиха готові картки за Меруновичемъ а въ картці гроші. Такъ одному виборцеві гіна пхала въ руку картку зъ печаткою «Теофіл Мегунович» а въ картці 15 злр., другому зъ 20 злр. въ картці; одному якійсь жидъ на уличі плативъ 5 злр... Тото підкупство обурювало кожного честного чоловіка...

Тожъ и не диво, що коли по скінченню голосування насіли телеграми зъ Яворова й

Городка и хрунть почали верещати «vivat!» — то середь зборища народу передь старостомъ залунали оглушаючі крики: «Ганьба! на лхтарню!» Потімъ зачитовано пісню «Ще не вмерла Україна» и почавъ ся формувати демонстраційний похід зъ кількома академіками на переді. Комісаръ староства и поліційні агенти старались розв'язати похід, та дарма! Похід усе зростає и при звукахъ пісень «Ще не вмерла Україна», «Який то вітеръ», «Стегнову златанар», «Марь вачь брата», «Не пора» посувуть ся ажъ до уличі, що веде зъ ринку до Волоскої церкви. Тамъ значний відділ поліції заступивъ дорогу, аби не пустити походу зъ намістництва. Многі учасники походу вступили на Бесіду. Честий виборці почали розказувати про безвистий підкупства а продинокі бесідники (пп. Лозинський, брайтеровець Пшневський и інші) не знаходили слівъ на пильоване вибору пославъ такими підлыми средствами и звалили честнихъ виборцівъ, аби не упадали на душі, але енергійно підготували ся до виборівъ до союму під окликомъ: прочь зъ послани, котрі доходить до мандату підкупствомъ!

Зъ Яворорова пишуть намъ:

Нині в день вибору посла зъ IV куріи, має Яворів звичайний «виборці» виглядъ. Вдовжъ довгої уличі, що веде зъ ринку до староства, переходжує ся кількохъ жандармівъ зъ найжестішими багеттами, та кількохъ міськихъ сторожівъ безпеченства. Въ ринку вдовжъ раннього ринку рухъ. Виборці почали з'являти ся около 7-ми. Та вже о 5-й з'являється панський агітаторъ Косовський вразъ пашайкою помічниківъ крутить ся по всіхъ шинкахъ, випорачи за виборцями. Той хрунтьський агітаторъ протиставивъ честній яворівській міщане свою. Підводя виборцівъ не в'їхавъ непомірено до міста. Але треба знати, що всі виборці зъ краковецкого кута и вдовжъ Великихъ Очей в'їхали вже зъ асестів опікунчикъ «дубівъ». Зъ самого тільки Краковця приїхало сімъ жидівъ-агітаторівъ, зъ Великихъ Очей три, и т. д. Деякихъ виборцівъ «пригнали» в'їзти наче худобу на торгъ, везучи їхъ легімації при собі. За двоєхъ виборцівъ приїхали такі самі в'їзти и за нихъ голосували; се констатовано ажъ по скінченню виборівъ.

Мамо всего того ми мали більшість, розпоряджачи 90 голосами. Сеса дев'яностка переміняла ся на сьмдесятку вже въ старостві на простороні вдовжъ входу до стола комісії, котра була наша (оо. Крушинський, Струсевич, Маренич, п. Химка... а предатемъ бувъ о. Крушинський). Вже при дверяхъ староства видірано легімації. Одну такъ видерту люстраторомъ зъ пов'істової ради Чермакомъ легімацію відобрали яворівській міщане и покривджений виборець вдовжъ того панка такъ зъ его бюр. В'їзти зъ-разу виправъ ся, що нічого не знає, дає гроші, що зробити ужитокъ зъ нападку на него зъ бюр «podcasz urzędowania», а вкінці polens volens витягнувъ загарбану легімацію и вдав. Въ самімъ будинку староства узявъ ся урядникъ староства Высоцкий та агітаторъ Косовський. Сала до голосування була на поверсі. До неї треба заходити лозанымъ коридоромъ побігъ бюр зъ кількохъ урядниківъ староства. Тому-то захоплювано виборцямъ картки до голосування

зъ именемъ д-ра Левицкого а втыкано готів зъ именемъ Меруновича. Двоєхъ виборцівъ затягнуто до клязести и тамъ (чи не підъ впливомъ «душної атмосфери»?) явивъ ся на карткахъ Меруновича. Селяне-виборці, побавлений першихъ своїхъ картъ а боячи ся зновъ ливо відтатитись вдовжъ голосування, вдали картки зъ именемъ Меруновича и тимъ способомъ зъ 90-ки стала 70 ка — при шаленімъ махереті вдовжъ виборчій будинку ще й не дуже великій успіхъ Меруновичівськимъ кандидатури. Річъ певна, що наша комісія була бачинувала у всіхъ тихъ випадкахъ, коби на коридорахъ староства було не двоєхъ трехъ свідомихъ нашихъ людей, але бодай зъ десяти, що мали б наглядъ надъ усімъ та могли б бути комісії донести о надужитихъ. А такъ констатовано все ажъ тогді, якъ вже кляма зачала.

Остаточний результатъ голосування з'ястий. Наші кандидати оставъ при меншості 70 голосівъ противъ 103, що впади на Меруновича. Зъ усього показує ся, що при виборчій агітації не можна в'ї одного кута пов'їти лишити безъ в'їч и що доконечно треба зъ пов'їти незалежного інтелігенті (п. пр. адвоката), що в'ївъ бм при помочи знаменитихъ яворівськихъ міщанъ зорганізувати весь пов'їт. А тогді побіда буде певна!

Въ окрузі виборчій Борщів зъ лхтарни - Городенка розбавъ хтось въ кувертахъ до народнихъ учителівъ и урядівъ громадськихъ таку літографовану вдовжъ въ інтересі кандидатури: «Брата учителя! Брата хлопівъ виборці 4 куріи Борщів, Заліщики, Городенка! Не вибирайте священника, ворога шкільництва, ворога інтересівъ хлопських, котрий буде вдовжъ державній старости ся о тое, щобъ не що більше курок, колатів и топокъ соли дали, і днівъ даремнихъ робили — священникъ буде боронити священників, а васъ по виборі копне ногомъ. Голосуйте на чесного русина д-ра Олександра Кулачовського, адвоката у Відні, котрий всімъ кривди боронити буде. Від комітету народно-хлопского: Хлібороби». — Сподіваємо ся, що хтось зъ нашихъ читателівъ не згадає даного округу розкаже намъ щось більш: о тій подібій вдовжъ...

Надужити власти урядової при сегоднішніхъ виборахъ доходили декуда до крайніхъ границь. Найхарактернішимъ були факти «przetrzymania» підчасъ виборівъ зъ V куріи пп. редактора Реваконича зъ Старімъ Самборі (старостою Річч мз) и о. Кипріяна зъ Равъ-русой. (Ред. Реваконичъ оголосивъ нані в Kurjer'a lwowskiego докладний описъ «przetrzymania» его п. заг. «Gwalt publiczny».) А зновъ при вчорашнімъ виборі зъ IV куріи староста Щербинський зъ Вільчичи вдав кандидата людовця Вуйцика (соймового посла) до себе, вихнувъ его до свого бюра, замкнувъ его тамъ а коло дверей уставивъ двоєхъ жандармівъ.

Річъ ясна, що ті справи опруть ся зъ одної сторони о прокуратуру державну (злочинъ надужити власти урядової) а зъ другої сторони о парламентъ

Зъ руху виборчого въ краю.

Зъ Тернополя пишуть намъ:

Дня 16 с. м. відбули ся великі збори виборцівъ зъ міста Тернополя въ сали ратушеві. Стававъ русій кандидатъ адвокатъ д-р Северинъ Даниловичъ и вголосивъ своє політичне віронісповіданє. Згромадженихъ було поверхъ 500 виборцівъ-Русинівъ, Полківців и жидівъ. Д-р Даниловичъ представивъ невідрадість теперішнього положення політичного для всіхъ народівъ Галичини; представивъ змаганя демократів, котру у всіхъ в'ї Галичині передовсімъ Русини поспирають; представивъ гниль відносинъ суспільнихъ, котра всі народи Галичини нищить; представивъ неморальне и невідрадне положення жидівъ зглядомъ кляст пануючихъ; представивъ свою кандидатуру ако протестъ противъ тихъ відносинъ и ако завичене становиска Русинівъ, котрі зъ тими відносинами не годять ся. — Збори одголосно прийняли кандидатуру д-ра Северина Даниловича и постановили всімъ силами в'ї підписати.

Въ Бережаняхъ міщане и поступова часть жидівъ заявили ся такожъ за кандидатуру д-ра Даниловича. Въ середу 19-ого с. м. явивъ ся д-р Даниловичъ въ Бережаняхъ передь виборцями и в'ї надія що зазначене руско-народного становиска в'ї містахъ Тернопіль-Бережани впадає дуже поважно, и можливо, що побідино.

Перегляд політичний.

Красяв соймъ: старійський, залцбурскій, плескій, горішньо-австрійскій, трієстийскій, буковинскій, форарльберскій, тарольскій и въ Побережю отворено окликами на честь цесаря. Въ старійськомъ соймѣ не з'явили ся Слов'яни. Залцбурскій соймъ прийнявъ одголосно внесенє про дефінітивне установленє красяного бюджету. Въ тарольскімъ соймѣ з'явили ся італійскі послы, а по бесіді намістника на обохъ монахъ відчитавъ посолъ Вигнауа именемъ Італійцівъ заяву, що по десятилітній абстинеції з'явили ся они на те, щоби робити опозицію при кожнімъ внесенні и при кожній ухвалі, а то зъ сев причини, що квестію автономії порішено не посла ихъ жадань.

Въ чеськомъ соймѣ бюджетова комісія прийняла правительственне предложєнє въ справі красяного додатку до державного податку вдовжъ горівки. Німецькі члени комісії заявивши ся противъ предложєнє за-для деякихъ сумнівівъ конституційної натурі.

Въ моравськомъ соймѣ поставивъ пос. Странскі внесенє, аби предложєно соймомъ декларацію въ справі подружжя архієпископа Франца-Фердинанда, а опісля, на вчорнішній засіданю, інтерпелювавъ намістника, чи правительство думає предложити тую декларацію соймомъ? Межн справами, що в'їшли до президі союму, находять ся розпорядженє міністерства просвітн., зъ котримъ сказано, що начальний з'явдъ шкіль, амушений теперішнімъ станомъ красянихъ фінансівъ, майже зовсімъ здержати ся зъ зарадженнями фінансової натурі, черезъ що такожъ не в'їстия удержаненя моравськихъ середніхъ шкіль не може сямъ разомъ виходити въ рахунокъ. При першій читанню правительственного предложєнє про додатокъ до податку вдовжъ горівки пос. Зачекъ именемъ

гайнувавши до послідного цента, що витягнувъ вдовжъ батька, старого хірурга. В'їзти ходивъ собі бездільно по містахъ, поки не зблизавъ ся до Тавби. Юдка, хлопець спритний, дотепний гуляка, до того моторний, хоротій, якъ-разъ підпає Тавбів вдовжъ л'єве ребро, учений (хочъ м'їжъ нами кажучи се скінчений вселюк) зъ хуститівъ висмівавъ ся, в'їзти шинку, ковбасу, пивъ що де запонавъ, убиравъ ся якъ в'їденський торговельний агентъ, куривъ заграничний тютюнъ, декламувавъ, ба навіть співавъ, и то не але... Такого Тавба десь тамъ находила въ романахъ и ось в'їзти з'явивъ ся, ви герой-ідеаль д'євочнихъ соннихъ мрій!

Та те, що подобалося Тавбѣ, все те не подобало ся старому Іоїнѣ и его жінці Рухлі. Іоїна, хочъ пейзажъ, дививъ ся зъ-горы на Юдку, що заснакувавъ коло его Тавби.

— Той шибеник! — говоривъ Іоїна не разъ до жони Рухлі, — в'їзти собі ходити до нашъ ангелівъ; ну, то не для него!

— А най в'їзти собі зломити свою кучеряву голову! (Юдка бувъ справді кучерявий) — відповідала Рухля.

Та Юдка, сховавши горяче серденько Тавбинє в свою глибоку кишеню, смівавъ ся старимъ Нахтігаламъ прямо въ очі. Однакъ для Тавби настала судна година: випивала що-дня горнич науку то вдовжъ батька, то вдовжъ матери, котра Юдку за-для его нахабности и

висміювала хустекнихъ звичаївъ не терпіла якъ нітка табаки.

Старий Іоїна взявъ ся на спосібъ: в'їзти поїшовъ до старого Туртелтава, а вложивши любовъ д'їтій, якъ на долони, запропувавъ старому хірургові законне пов'їчанє д'їтій, але ажъ тогді, коли Юдка верне тамъ, в'їзти приїхавъ, поробити *prifing* міжъ акзаментами и зъ документами верне до Тавби. Іоїна ажъ потявъ ся, нимавляючи, яку суму дасть в'їзти Тавбѣ на купно антик и т. д. Вкінці запропонувавъ ще и позичку (однакъ на векселі!) на триста золотихъ, щобъ Юдка лише чимъ скорше в'їзти робити *prifing* міжъ акзаментами.

Старий хірургъ мало не розілакавъ ся, бачучи, що зъ его Юдки можуть бути ще люде. В'їзти таки того самого вечера вложивъ річч синами. Юдка осміхнувъ ся, покругивъ чорного вуса и, назвавши батька посліднимъ дурнемъ, що не взявъ заразъ таки грошей, побігъ самъ до Іоїни. Присутинивъ прямо до інтересу, годячи ся зъ недоудомо ут'їхою на пропозицію Іоїни. Іоїна дрожавъ зъ радости и слухавъ довго річч, яку Юдка медовими словами вголосовувавъ піднесенимъ якъ до молитви зъ божини на судний день голосомъ. В'їзти правивъ о своїй горячій до Тавби любові, о любові честній, безинтересній.

Іоїна сего не м'їгъ розуміти и Юдцѣ не в'їривъ.

— Якъ? — каже в'їзти до Юдки в найдраматичнішій м'їсці, — ти любишъ Тавбу безъ мовихъ грошей? А що бм она в'їла у тебе?

Юдка, побачивши, що зъ Іоїною не ма що балакати о любові, урвавъ и поставивъ свою умовину: в'їзти мусять заразъ, заквітъ ще в'їзти, заручити ся зъ Тавбою.

Іоїна побігъ.

— Ти хочешъ до рабівъ?

— Слухай Іоїно! — каже Юдка. — Мені вже не уходить робити такъ; ти чоловікъ простий, а я чоловікъ учений; нехай скаже Тавба, она такожъ учена, чи я не маю рект. Ми собі зробимо шакші заручини.

(Іоїна відсапнувъ, бо в'ї нимъ заперло було духъ.) Я собі — говоривъ Юдка далше — привезу зъ Львова двоєхъ товаришівъ, они такі учені якъ я, они будуть мені свідками и ми зъ Тавбою пом'їняємось обручками, ну, ти дашъ намъ в'їти на вечерю, а я дамъ пивно, ну и вже! Я возьму собі тата, а ти собі можешъ заклакати кого хочешъ.

Іоїна подумавъ:

— Ну — каже — нехай буде! Але я не хочу, щоби тутъ у м'їстѣ таке знали. Ти знаєшъ, а маю шакші люде, они того не розуміли бм и поїшовъ бм сміхъ.

Юдка згодивъ ся й на те. За кілька днівъ відбулись заручини після велі Юдки и Тавби. Въ м'їстѣ ніхто нічого не знавъ, а Юдка мавъ старатись не бувати часто у Тав-

би. Вправді Іоїна широбавъ ся троха зъ головою, ховаючи векселъ старого хірурга зъ підписами батька й сина, але в'їзти троха успокоивъ ся, що хочъ векселъ неспівний а проценти ніякі та й на капіталъ після умови мавъ ждати ц'їлого п'їв року, то все-жъ Юдка уступити ся разъ на м'їста, а тамъ може и голову скрутити, чого в'їзти ему зъ душі й серця сердечно желявъ, а при т'їмъ желяно дуже побожно в'їхнувъ... А коли по кількохъ дняхъ старі Нахтігали одержали листъ ажъ зъ Берна на Мораві вдовжъ Рухлинової сестри, котру вдовжъ десяти л'єтъ мали за упокійну, то їхъ ченила ся прямо теляча ут'їха. Тета Байла забажала побачити Тавбу, о котрій багато чула вдовжъ якогось подорожного купця, що приїздивъ н'їзъ с'їхъ сторібъ до Берна за інтересами; она зверне навіть всякі видатки, лишъ нехай Тавбуна кинче приїде до неї, бодай на кілька днівъ. Іоїна поїшовъ до рабівъ, рабівъ оглянувши листъ, не було ніякого сумніву — листъ бувъ таки зъ Берна, а Тавба ажъ по рукахъ ц'їлувала маму, що поїде до Берна, добромъ, ба ще й багатон т'їтки. И... побіхала, а зъ кількохъ днівъ поїхавъ и Юдка робити *prifing* міжъ акзаментами.

(Далше буде.)

ческого кляузы заявив, що кляуза, беручи участь в дискусії надь предложенням, не хоче через те дати зрозуміти, що годять ся на програму правительства и ризикують розбавити політичних квестій. Протинно, ческий кляуза енергично налягати-ме на те, аби парламентови и соймамъ предложено до поршени важний національно-політичний справы.

Въ угорскімъ соймѣ відбула ся вчера дальше бюджетова дискусія, підчасъ котрой президентъ міністрівъ, Сейлъ заявивъ, що правительство займаєть урядженемъ еміграційнои агенції підъ контролею властей та що справа утворення епископства для 15 000 греко-католицкихъ Угорівъ [1] мешканочихъ въ Америцѣ а теперъ предметомъ вышѣны потъ міжъ урядомъ заграничныхъ справъ а Ватиканомъ. На случай здійснення сего проекту правительство буде за тимъ, аби на епископство покликано угорско-го горожанина. — Замітити треба, що тыхъ „15.000 греко-католицкихъ Угорівъ“ — се Русины та щоъ епископа „угорского горожанина“ не велика бу-користь для рускои національной справы.

Олександръ Я. Кониській.

Смерть сего невіджалуваного писателя и діятеля українського відбула ся ширимъ жалемъ середъ Украинцівъ въ Києві — ажъ свідчать о тѣмъ голосъ дневника „Кіевская Газета“ (ч. 351 въ 1 [14] грудня). Въ некро-лозі въміщеномъ тамъ читаємо:

„Дня 29 ст. ст. падолиста о 2 годниъ пополудни померъ звѣстий українскій пи-сатель и суспільний діятель, одна въ най-більше визначныхъ мѣсцевыхъ салъ, Олександръ Я. Кониській“.

[Дальше подано даты въ житя покойно-го, котрий пропускаемо для того, що вже по-дали значно ширше у вчерашнімъ фейлетонѣ „Дѣла“, а водтакъ иде характеристика по-койного.]

Літературна и суспільна діяльність О. Я. Кониського такъ рѣзноморода, широка и плодотворна, що неможливо ехарактеризувати ся вычерпною въ короткій дневникарскій замѣтцѣ. Почавши водъ 1858 р. ажъ до по-сѣднихъ днівъ працювавъ водъ безъ пере-станку для рѣднои літератури, не покидаючи сен роботы середъ вѣякихъ обставинъ. Піше вѣсь романы, повісти, оповѣдана и стихи на українскій мовѣ; въ-пѣдъ его пера вышшли такожъ вызначий публицистичий и критичий працѣ по українски, друковані въ галиц-кихъ видавництвахъ. Коротко кажучи, не було майже одного українського видавниц-тва, въ котрѣмъ бы покойный не бравъ най-дѣяльнѣйшомъ участі яко співроботникъ, а деколи яко головний управитель та иніці-аторъ. Вѣдъ бувъ однимъ зъ осудувачівъ и дѣяльнѣйшыхъ співроботниківъ „Товариства и-мени Шевченка“; при его участі се това-риство, що въ-першу називало собѣ чистѣ літературній цѣли, перемѣнило ся опѣла на наукове товариство, розвиваючи въ корот-комъ часѣ значну наукову діяльність. Крімъ того Кониській працювавъ въ лучшихъ рос-ійскихъ видавництвахъ, якъ „Вѣстникъ Ев-ропы“, „Русская Мысль“, „Страна“, „Поря-докъ“ и много иныихъ. Посѣдній лѣта житя посвятивъ покойный студіюваню особы и твор-чости Шевченка, а плодомъ сихъ занятъ бу-ла „Хроніка житя Шевченка“ (выдана въ російскімъ перекладѣ 1898 р. окремою книж-кою въ Одесѣ) и много замѣтокъ про Ше-вченка, збране его творѣнь и т. н. Взагалъ значѣне Кониського въ украинскій літера-турѣ велике. Працюючи сорокъ лѣтъ зовѣдѣть безкористовно для рѣднои літератури и на-уки, представляя водъ красний типъ харак-терного, твердого, честного діятеля, невтоми-мого борця за идеалы добра и гуманности. Земля Тобѣ перомъ, честный и безкористов-ный діятель въ користь рѣднои землі!“

Похороны Кониського описуе „Кіевское Слово“ (ч. 352 въ 2 [15] с. м.) такъ:

„Дня 15 с. м. відбулись похороны Ко-ниського. Много осіб, близкихъ знаменитъ покойного и почитателівъ его таланту, зби-шло ся воддати останню прислугу помершо-му талановитому писателю та енергичному суспільному діятелю. Всю дорогу, водъ Благовѣщенської церкви ажъ до Байкового кладовища, несла домовану молодѣжь въ вы-сокихъ научныхъ заведенъ. На домовину ало-жено больше десяти вѣнцѣвъ. Выголошено кілька глубоко водчутыхъ промовъ, въ ко-трѣхъ выиснено численны заслуги покойника яко украинского письменника и борця май-же черезъ цѣвъ вѣку за идеалы правды и добра рѣдного народу. Прочитано такожъ два стихи, одинъ въ подѣ пера Михайла Стариц-кого, а другій — хѣбрь одного зъ молодыхъ

почитателівъ таланту покойника, въ котрѣмъ такожъ ярко зазначено тяжку для украин-ской літератури и еи дѣятелівъ утрату въ особѣ Кониського, утрату, котру доперва въ будучности можна буде належно оцѣнити“.

Соймъ краевый.

Саяа досыть заповнена посланми. Зъ по-слѣдъ-Русинівъ не прибули ип. д-ръ Олесниц-кій, д-ръ Окуновскій и о. Мандичевскій. Я-вивъ ся такожъ мін. Пентакъ.

По 11 годниъ маршалокъ отворивъ за-сѣдане, а потѣмъ промовивъ. На вступѣ за-значивъ, що соймъ скликано лишъ головню для ухвалення провизоріи бюджетови и пра-вительственого проекту о заведеню додатку до державного податку водъ горѣвки. Зъ тои причини выдѣль краевый предложіе въ свѣи справозданіи и внесене ажъ коли зберѣ ся зновъ на вѣдѣству сесію. Теперъ марша-локъ стверджує лишъ добру волю правитель-ства що-до его проекту о додатку до подат-ку водъ горѣвки. Той законъ (о додатку водъ горѣвки) обтяжує консументівъ и дѣткане най-важнѣйшу галузь промыслу въ краю, але водъ е що найменше блочимъ и позволять повернути до стѣпы додатковъ въ-передъ ро-ку и въ будучихъ кількохъ лѣтахъ покри-ти выдатки бюджетови вразъ зъ ихъ норма-льнымъ зростомъ безъ затягана позичокъ.

Вѣдтакъ маршалокъ попросивъ палату, щобъ предложеній нинѣ выдѣломъ кр. внесе-ня що-до помочи для населеня потерпѣвшего водъ нещастѣ элементарныхъ поагодавъ ажъ на найближшій сесіи. Шкоды въ кількана-дцять повѣтахъ доходятъ до 9 миліонівъ. По-при щедрю помѣчь державну мусить и край дати помѣчь на направи дорѣгъ и мо-стѣвъ а кромѣ того зажадати водъ державы безпроцентовой позички на регуляцію рѣкъ. То нинѣ перворадный постулатъ краю.

Опѣла маршалокъ, згадавши о гостинѣ цѣсаря въ краю и о промовѣ цѣсаря въ Ясѣ до шляхты, заквичивъ окликомъ въ честь цѣсаря.

Потѣмъ промовивъ намѣстникъ. На по-чатку зазначивъ, що це не знае, коли соймъ назово буде скликаний; се зависить водъ політичной ситуації. Вѣдтакъ говоривъ о про-ектѣ додатку горѣвчаного и о помочи для потерпѣвшихъ водъ нещастѣ элементарныхъ.

Потѣмъ наступили першій читаня, выбо-ры до кемісії.

Засѣдане скѣвичилось о год. 1 мін. 50. Слѣдуюче въ пятинию.

НОВИНКИ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу ре-мѣсничо-промислову у Львовѣ.

— Вѣдъ посла Ев. Олесницкого одержали мы нинѣ зъ Стрыи телеграму въ повѣдомле-ннѣмъ, що не мѣгъ приѣхати на нинѣшню се-сію сойму, бо въ мѣчѣ занедужавъ на инѣлю-енцу. — По тѣмъ, що дѣяло ся вчера въ Стрыю, можна було занедужавъ навѣтъ чоло-вѣковъ изъ нервами актъ ливны корабельны. Желаето сердечню д-ру Олесницкому, чтобы актъ найскорше вернувъ до здоровья и мѣгъ взяти участъ ще въ сѣи коротенькій сесіи сойму.

— Выдѣль фѣліи руского товариства педа-гогичного въ Станиславѣ уряджує дня 22 с. м. въ компаніяхъ „Рускои Вѣсѣды“ (ул. Соборьского ч. 18) першу конференцію для своихъ членѣвъ зъ такимъ порядкомъ дне-внымъ: 1) Вѣдчатъ „Заслуги рускихъ псе-мѣнниковъ на поли педагогичный“ (прела-гентъ п. Мих. Девосеръ). 2) Роговоры на тему: „Прачины збѣсованя молодежи школь-ной по селахъ и мѣстахъ та способѣ зарад-ження злому“ (прелагентъ п. Мар. Якимов-скій). Початокъ о 5 год. по полудни. Вступъ безплатный. — о. І. Порайко голова. Ем. Ка-дайска секретарка.

— Пренізіація галицкихъ епископѣвъ. На вчерашній консенсоръ пренізіувавъ папа ново-именованыхъ епископѣвъ, а межѣ наміа: митрополита Шептицкого, архіеписко-па Бальчовского и епископа Пельчара, а та-кожъ кс. Анатоля Новака зъ Кракова на ти-туларного епископа въ Иренупольсѣ.

— Проє. о. Антона Глодзньского приѣзже-но въ тернопольскон семинаріи учительской на предложене краевой рады школьной рѣше-немъ министерства просвѣты до краевой рады школьной, до буде референтомъ и инспекто-ромъ рѣльничихъ школъ и рѣльничихъ кур-совъ при 4-класовыхъ народныхъ школахъ. Фахове значене и горяче замалуване, якимъ вызначаетъ се проф. Глодзньскій на поли го-подарства, давъ певну поруку, що для развитку школъ рѣльничихъ выйде се приѣзжене на-волику ихъ користь.

— Имматрикуляція ново-вписанныхъ студен-тівъ на львовскімъ университетѣ відбула ся въ суботу водъ 10 годныи до 1 пополудни. По промовѣ ректора д-ра Абрагана наступили черѣвъ подане руки деканамъ дотычныхъ вы-дѣловъ зложено приреченя студентами, що

будуть придержувати ся университетскихъ за-конѣвъ. Всѣхъ случаевъ имматрикулявало ся 580; въ того припадає на богословскій выдѣль 86, на правничій 371, на медицинскій 33, а на фѣлософскій 87 слухачѣвъ и 2 слу-хачки.

— Шовінізмъ школьной рады краевой. Ма-ємо подѣ рукою опаску почтову зъ якогось друку зъ почтовою stampією, указуючою день 15 с. м. Друкова а адреса звучить: „С. k. Rada szkolna krajowa. Do Wszechwielkiej k. katol. Metropol. Konsystorii u Lwowie plac św. Jura. Rzecz urzędowa“. Коли всякій интелі-гентный человекъ уважаетъ макаронизмъ чи то въ въ устѣи мовѣ чи въ писмѣхъ зъ щось глупого и поганого, що найвысша краева властѣ школьна — очевидно въ интересѣ па-годовой зграу — друкує адресы на полови-ну по руски и по польски! До того найвыс-ша краева властѣ школьна, котра лицемѣрно хвалить ся, що рѣвною опѣкою обгортає такъ польскій актъ рускій школы, отже и до руского писѣма не повинна водносити ся ворожѣ, не годниъ здобути ся на те, чтобы въ адресѣ „До Всевѣдѣльнѣйшомъ Консенторіи“ ужити рус-кого писѣма, але зновъ въ интересѣ пагодо-вей зграу рускій слова друкує польскимъ писѣмомъ! А гачѣна ся опѣла, коли дока-рять та шовінізмомъ!

— Нова авантюра въ польскімъ театрѣ у Львовѣ. Вчера пришло межѣ капелмай-стеромъ Челыскимъ, голоснымъ изъ справы „бісованя“, а членами оркестру, головномъ зъ п. Вронскимъ до дуже поважной сціси, а навѣтъ говорятъ, що мало приѣти до вели-кого скандалу.

— Передъ звычайнымъ трибуналомъ у Львовѣ рѣшала ся онѣгоды справа нещасной подѣвъ, яка лучила ся въ почѣ въ 26 на 27 грудня м. р. въ готели Францускѣмъ у Льво-въ. 16-лѣтна панночка Марія Абрамовичѣвна удушила ся тогдѣ газомъ. Теперъ властитель готеля Людвикъ Штадтмилеръ, обжалованый о просудити противъ безпечности житя, ста-нувъ передъ судовымъ трибуналомъ. Однакъ аналити заявили, що не выключаетъ ся, що п-на Марія Абрамовичѣвна могла сама въ сѣбѣ замкнути курокъ при газовомъ проводѣ и при-томъ мѣгъ остати ще малый отѣбрь, черезъ який добувавъ ся свѣтланный газъ. На основѣ сего трибуналъ увѣльнивъ Штадтмилера водъ винны и кары.

— Процѣсъ мѣщанъ збараскихъ о „grób Pod-żurpięta“ скѣвичивъ ся увѣльненемъ всѣхъ об-жалованныхъ.

— Фалатъ и Коссакъ. сердечній до недавна други, ставали вчера [ажъ уже вчера була згадка въ „Дѣлѣ“] до поединку. По першѣмъ выстрѣлѣ Фалатъ перебресивъ Юсика и за-разъ водѣхавъ до Кракова.

— Папаяоста, голосный проводиръ банды злодѣйской, що то потрафилъ найсилнѣйшу злодѣю касу розбиты, померъ недавно у ви-значѣмъ шпитали въ Вайценѣ.

— Страшный мордѣ сповнено въ Витебску. Злочинцѣ напали на домъ властителя добръ Гавр. Абрамовича, убили его, жѣнну, пѣтеро дѣтѣй и три служницѣ, а забравши богато до-рогочинностей подпалили домъ и утѣкли.

— Скоропостижна смерть. Въ шинку при-улицы Вѣрменской у Львовѣ померъ вчера скоропостижно бывшій гимназіальны учитель Касперъ Кадлевичъ. Бувъ то человекъ спо-собный; служивъ своего часу при гимназіи въ Бережанахъ. Потому уснуено его а водъ живъ въ діюрамъ, примираючи зъ голоду. Зайшовши онѣгоды до шинку, въ котрѣмъ вѣвъ покуту инсарку, сѣвъ коло печи и заснувъ... на вѣн.

— Мафія. Зъ Раму доносятъ, що въ почѣ на 11-ого с. м. 10 италіанскихъ жандармѣвъ и вокабѣтъ та 10 комсарѣвъ полиціи обступили село Батері коло Палерма и арештовали 35 членѣвъ Мафіи (тайного товариства разбѣ-шакѣвъ). Забрано множество рушницъ, ре-вольверѣвъ, пістолѣтъ и амуниціи. Рѣвно-чаено арештовано дванацѣтъ иныихъ членѣвъ Мафіи въ другѣмъ селѣ.

— Дрѣбні вѣсти. Міністеръ Пентакъ при-хавъ до Львова вѣлти учагѣ въ нарадахъ сойму [здобий языкъ говорятъ, що агітувати за мандатомъ]. — У Львовѣ застрѣлявъ ся вчера бар. Евстахій Бруніцій, 23-лѣтний одиорѣбный охотникъ при уланахъ, сынъ Се-верина Бруніцкого. — Віцепрезидентъ вместо-го суду кр. д-ръ Делевскій вернувъ зъ візи-тації тернопольского суду до Львова.

Русины! Памятайте на Домъ Товариства „30РЯ“ у Львовѣ.

Надѣслане.

Foulard-Seiden-Robe

und höher! — 14 Meter! — porto und zollfrei zuge-
handelt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weißer
u. farbiger „Henneberg-Seide“ von 45 Kreuz bis 14-65
per Meter.
G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.)
Zürich. 58 (2)

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Испытъ конкурсный парохъ зложили оо.:
Иос. Рейтаровскій, Тим. Бордулякъ, Ив. Бара-
новскій, Григ. Дычковскій, Теодоръ Коваль-
скій, Маріянъ Клодзньскій, Иос. Дикій, Мих.
Горчинскій и Ник. Малый. — О. Вас. Ковчъ
(новопост. пресвитеръ) добѣлавъ водпустку для
принятія въ станиславовску епархію. — Въ
пропозицію принятъ оо.: на Тростянецъ Гур-
галъ, Левъ Авдыковичъ и Юл. Твардѣвичъ; на

Дулибѣ дек. стрѣйского: Петро Шанковский,
Алексей Бобикевичъ, Конст. Петрушевичъ и
Мих. Яценевичъ. — Консенторія вставилась до
намѣстництва о дарѣ ласки для вдовы по свя-
щеннику Софіи Артамовичевѣ. — Презенты
дѣстали оо.: Дим. Свистунъ зъ Олуща на
Черняхѣвъ, Сев. Наконечный на Поддѣвѣтра-
ны, Иларій Гучковский на Красне, Теоф. Ко-
пистанскій на Клебанѣвъ, Ем. Король на
Саранчуки, Ник. Садовскій на Шибалинѣ,
Теоф. Войтовичъ на Козару. — Правительство
асигнувало платню для приватныхъ сотрудни-
ковъ въ Дубовцахъ и Стрыицѣ на одинъ
рѣкъ. — Консенторія вставилась до прави-
тельства о продожене дотаций для приватно-
го сотруднича въ Луцѣ малѣй. — Канон. ин-
ституція дѣстала оо.: Ярослав. Мандичевскій
на Налужѣ, Зин. Персецкій на Палчицѣ и
Левъ Бачинскій на Должанку. — О. Алекс.
Гутковский зъ Палчицеъ добѣлавъ завѣдатель-
ство въ Пльскалахъ. — О. Лука Захаріасе-
вичъ зъ Мазури добѣлавъ экзѣмпноване сотру-
дничество въ Рахияи коло Долныи, о. Стеф. Мох-
нацкій (новопост. пресвитеръ) сотрудничество
въ правомъ управ. въ Бѣркахъ малыхъ. — О.
Петро Гарухъ зъ Каміанокъ добѣлавъ сотру-
дничество въ Сумѣ а о. Волод. Кунцкій (но-
вопост. пресвитеръ) сотрудничество въ Ка-
мьянкахъ. — До канон. институціи на мѣсяць
мартѣ 1901 вѣзванъ оо.: Давидъ на Жеребѣ,
Діон. Свистунъ на Черняхѣвъ, Ник. Садовскій
на Шибалинѣ и Ал. Юрикъ на Дроговижѣ.

Господарство промыслъ и торговля.

— Зъ „Народной Торговлѣ“. Смыъ маємо
честь повѣдомити нашихъ Ви. Гостей, що а
тыждень будемъ мати готовый до росылки
нижний мѣдѣ домашнои výroбу въ барилкахъ
около 50 и 25 літрѣвъ по цѣвъ за літру кор.
1.24 въ большихъ а кор. 1.28 въ меншихъ ба-
рилкахъ. Цѣну разумѣемо лѣсо Львовѣ-дир-
репъ и разѣмъ ажъ въ барилкою. — Дирекція.

— Цѣна рогагомъ худѣи на вѣдѣнскѣмъ
торѣ. На торгѣ д. 17 грудня пригнано рога-
томъ худѣи призначеной на зарѣвъ 5329 штукъ,
мѣжъ тымъ въ Галичины . . . 1221 „
зъ Вуковины . . . 9 „
Торгъ оживленый. Галицкій вола платѣно:
пріма 70 до 73 К.; секунда 63 до 69 К.; тер-
ція 55 до 62 К., вынмково платѣно по 74 до 77
К. — Подтучені бугаѣ и коровы по 54 до 68
К.; — худый товаръ по 34 до 52 К. за ме-
тричный сотнаръ живон ваги.

Телеграммы.

Берно-моравские 18 грудня. Правитель-
ственное предложене про додатокъ до податку
водъ горѣвки передано фінансовѣй комисіи.

Бѣлградъ 18 грудня. Дневники остро га-
нятъ нѣмецкого посла, що по засудженю бу-
вшого министра Іеніча выразивъ ему спѣчу-
те и подавъ ему руку. Сербска преса дома-
гаєсь воддѣлканя посла.

Пейнѣ 18 грудня. Лігунчанѣ захорувавъ
на инфлюенцу и находитъ ся въ опѣцѣ лѣ-
каря нѣмецкого посольства. Вѣсти про выру-
шене цѣсаревѣи-вдовы до Хевфеуаиту аваж-
ють Хинцѣ фальшивыми.

Мацѣрнѣ 18 грудня. Генералъ Девѣтъ
звѣнявъ ся вчера зъ 2—3 тысячами людей
въ околиці Табанку и заатакувавъ довто-
рѣный мѣсцевости, выконуючи три енергичній
напады на лѣвин Англіицѣвъ. При третѣмъ
нападѣ Девѣтъ комѣндувавъ особисто и зъ
рештою своего войска передѣръ ся черезъ ан-
гліицкій рады.

Задарѣ 18 грудня. При выборахъ до
парламенту зъ V куріи вышшли дотеперѣшій
послы въ Задарѣ: д-ръ Кляичъ, а въ Спалъ-
то Вуковичъ, оба умѣркованій народовѣцъ хор-
ватскій.

Курсъ Львовскій
зъ дня 18 я. ст. Грудня 1900.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 ар. а. в.	880	860
Банку для торговлѣ и промыслу 200 ар.	854	864
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в.	—	—
Зѣлѣ. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.	424	430
Зѣлѣ. Львов.-Чернов.-Ясы по 200 ар.	531	541
Листы австрійскій на 100 ар.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣлоє. въ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4 1/2% а. в. зѣлоє. 60 л.	98 30	99 —
„ „ 4% 60 л. по 200 кор.	90 —	90 70
„ „ 4 1/2% а. в. зѣлоє. въ 61 л.	98 30	99 20
„ „ 4% а. в. зѣлоє. въ 57 л.	92 —	92 70
Товариства кредит. 4% (L. emicic)	92 50	93 20
„ „ 4% зѣлоє. въ 41 1/2 л.	93 20	93 90
„ „ 4% зѣлоє. въ 56 л.	91 20	91 90
Облиги на 100 ар.		
Галиц. фонду промислѣного 4% а. в.	95 70	96 —
Вуков. фонду промислѣного 5% а. в.	100 50	100 70
Комунальній Банку краев. 5% (L. emicic)	100 50	101 20
„ „ 4 1/2% (L. emicic)	98 50	99 20
Позичка краевой въ 1873 по 6% а. в.	102 —	—
Позичка краевой въ 1898 по 4% а. в.	92 50	93 20
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	88 —	88 70
Лѣсомъ:		
Мѣста Кракова по 20 ар. (40 м.)	77 50	78 50
Мѣста Станиславова „ „	145 —	—
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 30	11 50
30 франкѣвъ	19 10	19 0
Полѣмаркѣвъ	—	—
100 Рублѣвъ орѣбныхъ	263 —	257 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ	283 50	255 70
100 марокъ нѣмецкихъ	117 40	118 —

Альбомъ заслуженныхъ Русинѣвъ
въ красній кольоровій тецѣ, въ цѣнѣ 2 корони
набути можна
въ Товариствѣ „Просвѣта“ Ринон ч. 10.

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім жидів і руських святе) о 5-годи по полудні. Літературний додаток „Вісник найменшніх невістей“ виходить в четвер, а в п'ятницю на першому разі в Діло.

Передплату і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ у Ватерія ч. 24, Центральне бюро оголошень у Коперка ч. 11, і в бюро газет у Кароля Людвіка 9, і А. Олександровича у Каліцького 2; — в Ярославі: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дука, I. Seilerstrasse; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; в Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ і ксерати за ксерати платити у Львові.

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додатком:

в Австрії:	за границею:
на цілий рік . . . 16 гр.	на цілий рік . . . 22 гр.
на пів року . . . 8 гр.	на пів року . . . 11 гр.
у Львові:	
на цілий рік . . . 14 гр.	на пів року . . . 7 гр.
на чверть року . . . 3 50 гр.	на місяць . . . 1 гр. 30 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Ватерія. — Рукописи зберігають ся лише на попереднє застереження. — Рекламні оголошення вільні від податку.

Неодиноке членство 4 гр. на пром. 7 гр.

Оголошення змін приймають ся по ціні 10 гр. за одне строки ксератовою або за місяць в 25 рубль „Надбавка“ по 25 гр. в п.

Подати і інші доноси призначені членів ся по 15 гр. за одне строки.

Наша нова репрезентація.

Вибори до ради державної для нас, Русинів, вже скінчені, бо звернувши всю нашу увагу і всі наші сили на V і IV курію, ми майже зовсім зрезигнували в курію міської, в котрій вибори відбуваються сьогодні. Руска інтелігенція і руске міщанство по містах стали такі байдужими і нерухавими, що не здобули ся на найменшу акцію виборчу, хоч були часи, де рускі кандидати доставали в міст дуже поважне число голосів і навіть небагато хвилювало нас до перемоги.

З 26 послів V і IV курії в рускій часті Галичини близько три мільйони Русинів здобули собі лише чотири мандати по своїй волі, а несповна мільйон Поляків з жидами накиннули рускому народові аж 18 заступників Поляків і 4 таких Русинів, котрі мають стояти на їх службі, як се вони самі вважають. Сумний результат!

Яким способом се стало ся, то показують дописи і справозданя, які ми від початку акції виборчої поміщували і поміщувати будемо далі. Довголітня система супротив Русинів не зміняла ся в своїй сутності і тепер, хоч прибавила трохи нову форму, як за гр. Ваденого. Та ми поговоримо о тім ще докладніше, як і не залишимо виказати і нашої вини, де і о скільки вона заходила.

Все-ж таки, хоч як сумний і некорисний для Русинів єсть результат теперішніх виборів, відь кращий відь результат не тільки в 1897 року, але також в року 1885 і 1879, а навіть 1891-ого. За баденських виборів ми мали тільки троє своїх послів, з котрих один, д-р Ярославич, зараз відлучив ся від своїх товаришів д-ра Окуневського і о. Тавачевича. В 1891 році ми дістали вправді сімох послів, але на становиску незалежних заступників народних виступали до кінця лише два, пп. Романчук і Телишевський. В 1885 році вийшли в волі руского народу тільки два послы, Ковальський і о. Озаркевич, а в 1879-ом три: Ковальський, о. Озаркевич і Кулачковський.

Тільки в році 1873-ом, за централістичного правительства Нямців, дістали Русини (при допомозі жидів) 15 заступників; але часи їх послання не лишили свідомості в руского народу.

Відь 1885 року зачала ся практика наведення нашому народові послів вправді Русинів, але против волі всего руского загалу. Такими були вибрані в тім-же році оо. Мандичевський і Овигалевич та п. Охримович. В 1891 році переперли Поляки в правительство о. Брыльського і Охримовича против руского комітету. В році 1897-ом вибрано аж 6 Русинів правительствених при допомозі всяких надужит і насильств; один з них, о. Гробельський, волів відтак зрезигнувати, а інші оставати в такому фальшивому положенні. Остали ся пп. Барвінський, Вахнянин, Мандичевський, Охримович, Каратницький і — вибраний замість о. Гробельського, хоч в нашій окрузі — д-р Гладшівський. Нині з тих 6 послів остави ся лише три; п. Каратницький перепав, а пп. Вахнянина і Охримовича опустили їх протектори.

Межи вибраними тепер чотирма незалежними рускими послами є два давніші і два нові. П. Романчук був через 14 літ послем, т. є. 12 літ в сойм і 6 літ в рад державній, д-р Король через 6 літ в сойм. Пп. Яворський і д-р Кост вправді нові люди, але оба подають добрий надій. При тім же всі чотири будуть держати ся разом, творячи громаду незалежних руских заступників. Шкода однак, що межи всіми чотирма нема ані одного, котрий б належав до парламенту в останній його період. Дуже було б придало ся, хоч б для удержання звязу і неперервності, коли-б був вибраний хто з попередніх послів, особливо д-р Окуневський, котрий б при тім удержав звяз також з нашою репрезентацією соймовою, до котрої ані один з нових послів парламентарних не належить. Під виглядом національного і політичного становиска три послы суть чистими народовцями, а д-р Король на всякий спосіб не єсть москвофілом.

Чотири нові „угодні“ послы представляють сумний вид. Спосібности чи ретину

парламентарну має лише один п. Барвінський, бо хоча найдавнішим послем є о. Мандичевський (в парламенті засідав уже близько 16 літ, а в сойм ще довше), але він у Відні показує ся лише на якій дватри тижні до року, щоб взяти діти і поалагоджувати деякі орудя. Дійсно дивувати ся треба, що о. Мандичевський має сміливість посягати о мандат посольський! Д-р Гладшівський може бути добрим лікарем поштовим, але зовсім не падає ся на посла до парламенту. Але найбільше обурювати мусить виборці п. Длужанського. Чоловік, котрий давно покинув свій край і о него ніколи не дбає, котрий ані не знає того краю і руского народу ані край та народь его не знають, посягає по мандат заступника того краю і народу против довголітнього випробованого посла і за помістю польських верховодів здобуває собі мандат. Се правдива провокація з боку п. Длужанського і его протекторів! Чи всі чотири послы-угодні будуть творити одну групу, не знати. Була б се цікава група: п. Барвінський як голова групи чи клубу — москвофілського, бо звістка річ, що д-р Гладшівський єсть москвофілом, о. Мандичевський по крайній мірі рутенцем-антіфонетиком, а п. Длужанський, як впевають нась ті, що его ближче знають, є так „ришим обсеруским“.

Крім чотирох незалежних і чотирох „угодних“ Русинів буде галицюрский народ мати таких заступників, як польські пань кн. Сап'га, гр. Шиньський, гр. Голуховський, гр. Дідушицький, пп. Валевський, Мойса, жид Вайзер, перекинчик Мерунович і т. д. Було-б се дуже смішно, коли-б не було так сумно!

По виборах з V і IV курії.

З Рогатинщини пишуть нам: Вибори випали для нас щасливо. Послом, як відомо, вибраний п. Василь Яворський, радник скарбовий в Кракові, котрий має загальну симпатію в цілому повіті. Наш повіт, давши Яворському 164 голоси, переважив більшість голосів Трачевського

з обох прочих повітів (Бережан в Подгаєць). По оголошенню вибору одушевлені між виборцями було невичайне. При собі „Мирі вам брата“ рушили всі до староства просто до церкви, де о. декан І. Кмишаківич в сослуженні кільканадцяти священників в ризах відправив молебень, по котрім о. сов. С. Рогатинський вголосив з одушевленим патрістичним промовою до виборців. По відправі в церкві удали ся виборці гуртом через ринок, співаючи „Пречиста Діво Мати руского краю“ перед Народною Торговицею. Тут знов промовив о. С. Рогатинський, виборці відповіли йому любовно послов. Многа літа а на-борі аложений хор з самих селян відспівав ще кілька патрістичних пісень. Честь патрістам Рогатинщини, що працюючи ревниво над народом потрапили остаточно перелом зроби і справа наша побідила! Самих священників було в рогатинському повіті 35 виборцями.

З Перемишля пишуть нам: Результат голосованя в IV курії Перемишль-Добромил-Мостиска єсть слідуєчий: Тимковський 471 голосів, о. Захарієвич 112, д-р Ярославич 55, крл. Войтович 1 і староства Липківський 1. — Такий фатальний кінець кампанії виборчої в нашій окрузі треба привітати „спритно“ старостів перемишского та мостиского і шаленої агітації з боку польско-паньскон. В Перемишлі не тільки по шинках через цілу ніч перед вибором, але і в день вибору перед староством а навіть в салях виборчих маса жидків агітаторів, котрі навіть священників напастували, писарь громадський і підпань, славний махер виборчий і агітатор Гліньський, вишатицький злодій, усяка аволоч звивалась як писарь поміж виборцями і торгувала голоси. Платоно за голос почавши відь 2 до 30 корон. Одному священникови (о. В. з У.) давав жидок 100 корон за голос. Така сама агітація і перекуштва виборців діялась в Мостиску і в Добромилі, і то на очах ц. к. властей. В Перемишлі агітатори купували і видавали картки виборців в самій салі виборчої, а протест против таких надужит, внесений

Из старых паперей.

III. Соловейко.

(Дальше.)

Мы зашли за далеко. Навіть не спостерегли ся, що опинились серед полі недалеко сніжностей над Гнилою Липою, відь котрон тигнула холодна вогкість. Місяць підіймав високо на небосклоні, а по-над рікою в травах вели свою нічну сварку верескливі кулики, гуки, коростів, держачі та інші болотні птиці в оумінь з рохотливими жабами.

— Вертаймо! ми за далеко зашли! — заважав я до товариша. — Наша ціль була послухати солов'я, а твоя спеціально пошукати бодя одного kota каменикою. (Мій товариш, жалуючи солов'я, що їх немилосердно нищили коты, виправив ся з киданню кам'я так, що майже ніколи не хабляв ціли, скоро спостеріг коту, як той чатував або підкрадався ся.)

Мы завернули, дістали ся з польних доріг на гостинець і справились під недалекій лісою, де в гушавні ліщинових кущів було тої весни премного солов'їв.

— Ну я, що-ж дальше стало ся з Тавбою і Юдею? — поспитав я.

— Тавба повернула з Берна щось по двох неділях і показала старим Пахті-Галам, що єн подорож справді нічого не коштувала, бо ще навіть привезла дарунки для родичів.

Чи була она у тітки, чи тота тітка справді жила ще — сею вже не знаю. Тав-

ба зараз в тижень хотіла їхати, бо відь тітки йшли гарячі листи, однак старі щось заприїмали і Тавба не пустила більше до Берна.

По виїзді Юдки старий Іойна відітхнув і зараз взяв ся до направи того, що наробив — після його думки — Юдка, а що властиво наробили книжки і едукація та підшепти учительки панни III.

Він хотів мати Тавбу втру предківської віри, віддану честі старим звичаєм, а впрочім, маючи гроші, хотів убити в звяз з поважними людьми свого клану.

Рабін Рувиць мав сына, молодця окол 18 літ (саме тільки, або може о рік менше могла мати Тавба). Рабіненко був красю першою проби: пейс сягали майже плечей, відь як пів здоровенного серпа, а при тім молодці побожний, тихий, лагідний як баран, що его Авраам заколов в жертву Грові замість Ісаака. Ніхто ніколи не чув его голосу, ніякого супротивлення — він був затоплений в святых книгах і у візях, які вже задалегідь вичували ему чудотворство.

Тавба мала стати его жоною, а Іойна утирав слези на саму загадку щастя, що побачить, доживе, коли его дочка стане жоною чудотворця!

Заким же Тавба вернула, вже річ уложили. Та Іойну мучило одно: на що Юдка аксь перестав вкладав при свідках Тавбу і казав, що она вже его жона! Були аксь два учей в Львові. Але що то

значить? Все-ж мучало его, щоб рабін чогось не довідав ся.

Аж тут щось в дві неділі по повороті Тавби з Берна з'явив ся Юдка Туртельтавб у міст. Іойна аж зомлів, як о тім довідав ся, а Рухля не мала нічого пильнішого, як прикидати старого хірурга — „доктора“, як его звали, щоб пускати кров Іойні.

Хірург з'явив ся, але з'явив ся з ним і занепокоєний о здоров'є будущего тества Юдка. Скоро Іойна отворив очі і побачив Юдку при Тавбі, понав у новий обморок, з котрого пробудили его доперва дві коники свіжої води з криниці.

Віджиши, вийшов Іойна до склепу, підпер ся локтями на лад і тяжко віддыхав. Коло него стояв старий хірург і нерелякан Рухля.

В тім отворили ся бачні двері з снігом і вийшла Тавба, а за нею Юдка.

Ты не бачив ще розлученого жиди?... Я я не годен тоб сего оповісти. Іойна збрав ся, вхопив зсідану штабу і з надлюдським криком:

— Ді лйдак! ді скартовнік! ді... ді розбуйнік! вус тіге мір а лйид? вус тіге мір а ганьбе! — пустив ся на Юдку.

Але Юдка стояв гордо і усміхав ся, бо там з-заду его батько і Рухля вхопили за другій кінець штабу.

На крик, почали зб'гатись другі жиди. Розб'шений Іойна кидав ся мов скажений, кричав, ревів і став проганяти ц'кавих.

В надтрагічнійшій місці зм'шлась

Тавба, що доси, по приміру Юдки, пригладась усьому холоднокровно. Іменно коли Іойна почав кричати, щоб Юдка „зломив голову і книжки“ та уступив ся раз на все з его хати, Тавба з криком:

— Уй-вай! Дує махт мір а тейд! — упала на землю і замкнула очі.

Іойна остовів, а Юдка сплеснув в долоні і промовив з єдиним осміхом по руски:

— А що Іване? Мавш' уже яйце, як курка здохла? — і пустив ся відходити.

Іойна заламав руки і простогнав:

— Вартовсь! Гай нішт!

По хвилі Тавба, що зм'шлась після рецепти написан в романі, який що лиш перед кількома днями прочитала, почала після тої-ж рецепти приходити до себе і солодким голосом поспитала:

— Мій дорогий тату, де я? Де моя найдорожша мама? Що ви з ним зчинили?

Іойна, котрому вже туй на кінці язика свідло, що Юдка „шляк“ не трафив, похнав ся в саму част, закусив зуби і промовив придушеном голосом:

— Гов' нішт ка мойре, любуню! — а звертаючись до жінки сказав, вказуючи на Юдку: — Гіб ім' єнігіндєрт равеш!

Рухля дивилась вишріщенними очима, а Іойна поспитав Юдку:

— Ці шойн' ієніг?

— Майр' гов' єх' нішт' ієволт! — відповів Юдка.

Пятьох гудів хотів власне Юдка відь свого будущего тества, щоб міг поїхати до Америки та стати вже не антика-

о. Захарієвичем у самого старости Лянкевича, оставь ся безуспішнымъ, а навѣтъ п. Лянкевичъ попалъ у гвѣтъ та збѣсть и відповѣсть: Proszę mi uwag zadnych nie robić, bo utrudnianie porządku do mnie należy! Агітація тревала до самого кѣдця, а навѣтъ п. комісаръ відъ поліція, що повинні службу при выборахъ, разъ-у-разъ шептали щось на ухо жидкамъ-агітаторамъ. — На перепродаженіе своего выбора выяснивалъ Тимковскій 12 тысячъ!

Зъ Самбора пишутъ намъ:

Власне убійчій у насъ выборы въ IV. курію, при которыхъ, на жалъ, побѣдивъ кандидатъ польского центрального комитета, еуд. радникъ Гізовскій 342 голосами, т. е. 35 голосами по-надъ абсолютную бѣлшбѣю. Яка причина нашего упадку, не хочемо поки що вже днесъ застановляти ся; на се буде досить часу пізніше. Теперь спѣшимо лише зазначити, що Русь самборска держала ся дуже славно, она дала рускому кандидату, радникова Добрянскому, 96 голосовъ, найбільше абъ всѣхъ нашихъ выборчихъ повѣтовъ [Турка, Старый Самборъ и Рудки]. Само голосованіе відбуло ся въ великомъ порядку и спокое. Староста вѣвъ ся тактовно и людно. Мы выбрали свою комисію, въ которой на сѣмохъ членовъ засѣло пять нашихъ. Выборцы нашъ явили ся въ комитетъ и вѣдавали свои голоса солидарно. Дуже вѣдрядне есть се, що наша руска шляхта загонюва, котра дотеперь майже все йшла противъ рускихъ громадскихъ интересовъ, сѣмъ разомъ йшла майже всѣмъ нами та голосовала на п. Добрянского. Найкрасше показала ся громада Вѣдина велика, що маючи де сѣть выборцевъ, вѣдала якъ одинъ мужъ, підъ проводомъ своего пароха о. Петра Погорецького, всѣ голоса свои на нашего кандидата. Честъ вамъ, панове выборцы, и слава! Хотя мы упали, но наша честь уратована та добрый примѣръ показанъ! красно такожъ держались Куличичъ, Городище, Черхана, Сѣлецъ, Ступичица и мѣш. Рѣвножъ славно выказали ся абъ своего обовязку нашъ отць духовный, що чиниломъ около двадцѣть станули до урны [школа, що не всѣ постарались бути выборцами въ своихъ громадахъ!]. Взагалъ показало ся днесъ у насъ поглядно, що Русины въ Самборскѣмъ — то сила, въ которой числятся належны, та що сѣмъ бы мы не дѣлались та сѣмъ бы каждый точно сповнявъ свой патріотичный обовязокъ, могли-бы мы въ будущности числитися на нашу повну побѣду!

Зъ Товмача пишутъ намъ:

У насъ выборы выпали фатально. Гурникъ доставъ 52 голоса а Карановичъ 53, але одинъ и другій выборъ были актомъ страшного насилія абъ стороны староства. Староста Дѣдушицкій справдъ додержавъ пріоритета, що dotyczy wyborów orieka rządowa. А сѣмъ оріека ось якъ виглядає:

ремъ, а прямо лікаремъ. За тими грѣшми вѣвъ писавъ, а коли Юйна не присылавъ, вѣвъ впровадивъ свою страшну для Юйны погрозу въ чинъ и пріѣхавъ до Таббы.

Одержавши пятьсотъ гульденовъ Юдка справдъ розпрощавъ ся дуже сердечно въ Таббо, въ тестемъ и тещою та опивавъ ся въ Америкѣ, де підъ вказаною адресою одержавъ листъ абъ старого краю, абъ своего мѣста, а въ листѣ вычитавъ вѣвъ такую солодку оду до себе:

Фуръ же, Юденъ, фуръ
Цимъ шарценъ Юръ!
Золоте ді майне лѣбе теденкенъ,
Алеъ верете ді фуренъ
Нейбенъ демъ грѣсенъ ямъ,
Золотъ дехъ сртенкенъ!...
Майнъ Юденъ, цікерісѣ
Фанъ копѣ бісѣ ді денъ фісѣ,
Золотъ інъ гіндертъ штікъ цѣршпрен-
[генъ!]

Іадъ вѣсте ді мѣхъ кішенъ

Золоте мѣхъ кішенъ —

Підписано: Дайне дехъ кохаюнце

Таббе.

Юдцѣ зовсімъ не подобалась така ода. Хотя техника вѣрша не согрѣла, та все-жъ змѣсть, поезія не була дѣломъ натхнѣнія его дорогомъ Таббы. Вѣвъ пѣснѣвъ тутъ и вѣдувъ горячку любви его будущего тещѣ и тещѣ и орѣкъ, що за се варто взяти бѣльше якъ тысячу, и оплатити ся хочъ-бы сейчасъ вертати до старого краю.

— А, такъ, теперь вже розумію! — перебивъ въ своему товаришеви. — Юдка пріѣхавъ, чтобы старого зновъ нагрѣвати и выдѣбута нового гроша.

— Ва, ще не все, вѣвъ пріѣхавъ, але що заставъ?

(Конечъ буде.)

Выборъ дня 13 с. м. назначено на 9 годину. Вѣдъ 7^{1/2} начали жидова и агитаторы похлѣкувати хрунѣвъ-вѣтовъ и всѣхъ непевныхъ выборцевъ підъ найбѣзпородѣйшимъ позорами до староства, тамъ персоналъ староства переглядавъ карты голосованія, а некоторымъ, якъ прѣм. вѣтовъ въ Довгого, написавъ староста власноручно картку голосованія. Около 8 години нашъ выборцы дѣстались на коридоръ, але на выразный приказъ старосты жандармы выгнали насъ на подворъ. О години 9^{1/2} впустили и насъ до сѣль. Тамъ передъ сѣль бувъ заступленный около 60 особами; мѣжъ тими велике число не-выборцевъ, якъ вѣтъ Мерсида въ Грушину, агитаторъ и махеръ выборчий Луцкій въ Ляцко и много жидовъ. Староста оголосивъ выборъ комисію, урядникъ староства почавъ збирати карты. Нашѣхъ червоныхъ картокъ вѣддамо множество. Збравши карты, урядникъ вѣдшовъ въ нѣмъ до третей кѣмнаты. Хто и якъ числивъ, не знаемо, але почувли мы эдаваній. що наша сторона дѣстала 71, а противна 112.

Комисія выборца поведилась просто безлично, безъ церемоній. Д-ръ Говурка розвѣрнувъ карты голосованія и читавъ, чѣмъ нѣмъ на картѣхъ вписано, и то въ очѣхъ голосующихъ! И такъ отворено карты о. Юсифа Кнѣслевского въ Рошнѣва, Петра Семенова въ Братшѣва, Михайла Гнатюка въ Пужнѣхъ и пр. и пр. Коли розгорѣно карту Ивана Чабана въ Милованя а сѣмъ зробивъ увагу, що голосованіе е тайне и комисія не має права заглядати до картъ, то оденъ зъ комисіи крикнувъ: „Що то вамъ бракуе? Забирайте!“ — и переглядано далѣше, а предѣдатель складавъ въ отверту скринку по одной сторонѣ карты голосующихъ на Гурника а по другой на Валѣвского. Ивановъ Кузьмъ Дмитрову въ Олѣшѣ впередъ заглянемо въ карту а тогдѣ доперва уневажаемо голосъ. Взагалъ уневажено 8 голосовъ. Коли приступавъ до стола певный выборцы а случайно того назвиска було бѣльше людей въ сѣль, забиравъ голосъ староста: „Zwracam uwagę komisji, że tego nazwiska jest dwóch w...“ пропінаторъ въ Тисменевцѣ Lieblein додавъ: „Unieważnić!“ и комисія одноголосно уневажала. Тревъ Петридовичъ: Ивановъ Твердохлѣбовъ сынъ Василя, Ивановъ Климовъ сынъ Дмитра и Дмитровъ Кобръ сынъ Олѣксъ уневажаемо голосъ, змѣмо того, що правыборцы при голосованіи додавали имя отца — се они присягою готовы подтвердить — и они выказувались окремимъ посвѣдченіемъ уряду громадского.

Коли оголошено результатъ голосованія, нечуване эдаваніе огорнуло всѣхъ и сѣмъ часъ эдавши ся нашъ выборцы до одного го сподаря на передѣлѣтѣю и тамъ при свѣдкахъ эдавало 73 выборцевъ, що вѣддали голосъ на Гурника та й заняли готовѣть присягою се ствердити. Дальшихъ эдаванъ не можна було списати, бо роздѣлалась вѣсть, що вѣдбуде сѣ тѣснѣйшій выборъ, отже обуревъ выборцы поспѣшили передъ старостомъ.

Точно такъ само вѣдбувъ ся выборъ д. 17 с. м. Та сама „оріека rządowa“! Въ сѣль выборчий повно невѣборцевъ. На комисію голосовали невѣборцы. Выборъ комисію пошхровано. Въ той самъ способъ уневажаемо 9 голосовъ. Голосъ Николя Чинчика въ Горислѣдъ уневажаемо, хотяъ другого Николя Чинчика нема въ цѣльхъ Горислѣдахъ. Комисія заглядала до картъ голосованія. Дѣдичъ въ Нижнѣва и Палагичъ голосовали, хотъ они не суть правыборцами въ IV. курію. Голосъ еуцовано. Федъ Заячукъ въ Хомяковѣ признавъ ся при свѣдкахъ, що доставъ за голосъ 10 коронъ. На Карановича було безпечно бѣльше якъ 100 голосовъ, тожъ циганство було на бѣлшу скалю, якъ въ V. курію. Знаменна рѣчь, що оденъ жидокъ, пріятель старосты [его имя подамо пізніше] передъ скрутніево телеграфувавъ до старосты надѣрянского: кѣлько голосовъ упало на Мандичевского, и не помылавъ ся!

Наконецъ гудитъ ся подати цѣткѣ въ букету лайдацион агітаціи противъ руского кандидата въ V. курію — вѣдзову руску такою вѣткѣ:

„Обиватель выборцы! Бачнѣсть! Найважнѣйша хвѣля выборцевъ надходить! Выбирайте отже Д-ръ Ивана Валѣвского человека независимого котрый выключно для добра краю и народа о сѣмъ мандатъ старается. Не дайте ся фальшивымъ пріятелямъ на эду до-рогу спроважувати бо всѣмъ тѣмъ пріятель вашъ дойшовши вже при помощи вашей до власти эдадали насъ безпрікладно бо переключува-ли намъ фонетикою вашу народну пѣсню покарѣчили прекраснымъ языкъ отцѣвъ нашихъ. Не уфайте людямъ котрый эдаруютъ въ васъ послѣдню сорочку а рѣвножъ учать васъ любви бѣзвѣного. Не уфайте отже и чоловѣки котрый такимъ говорѣнствомъ сирѣе бо вѣвъ эдадать колѣсъ кровъ вашу бо вѣвъ буде лишь за собою и за тамтими обставати, буде ихъ але не васъ боронити для того тримайте ся бѣлшости и выбирайте всѣмъ разомъ!

акъ оденъ мужъ Д-ръ Ивана Валѣвского. — Комитетъ сѣлянскій.

Хто крые ся підъ выдуманною фирмою „Комитетъ сѣлянскій“, каждый эдагадае ся.

Кандидатуры въ Ш-ой курію.

При нѣмѣйшихъ выборахъ въ мѣстѣ кандидуютъ:

1. Въ Краковѣ дир. Роттеръ и д-ръ Ферд. Вайгель (демократы); д-ръ Генр. Йр-данъ и Едм. Зелениевскій (станѣчнѣи). [Дотепершій посолъ: Вайгель и Соколовскій.]

2. Вѣла-Новый Санчѣ-Вѣлячка. Д-ръ Алѣксѣй Леманъ (соц. демокр.), д-ръ Вѣндеръ (центр. ком.) [Дотепер. посолъ: Вѣндеръ.]

3. Тарѣвѣ-Бохня. Д-ръ Тад. Рутонскій (дотеп. посолъ, демокр.), д-ръ Стан. Стояловскій (центр. ком.).

4. Рѣшѣвъ-Ярославъ. Д-ръ Мах. Грекъ (дем.), проф. Игн. Рихликъ (дотеп. пос.), д-ръ Соколовскій (центр. ком.).

5. Перемышль-Городокъ. Д-ръ Герм. Ліберманъ (соц. дем.), д-ръ Генр. Колішеръ (дот. пос., центр. ком.), суд. радникъ Круликовскій.

6. Лѣвѣвъ Тад. Романовичъ и д-ръ Тад. Рутонскій (демократы), Каз. Мокловскій (соц. дем.), д-ръ Пентакъ и д-ръ Дулемба (центр. ком.).

7. Самборъ-Дрогобичъ-Стрыж. Д-ръ Ромковскій (дот. пос., центр. ком.).

8. Броды-Золочѣвъ. Д-ръ Ляндавъ (сѣионскій), д-ръ Вѣкъ (дот. пос., центр. ком.).

9. Тернополь-Вережаны. Д-ръ Се-веринъ Даниловичъ (русскій радикалъ), д-ръ Циклѣвскій (дот. пос., центр. ком.).

10. Станиславъ-Тисменѣя. Павло Свертия (дот. пос., центр. ком.), Збѣгнѣвъ Цѣнскій (станѣчнѣи).

11. Коломия-Бучачъ-Снятинъ. Д-ръ Шоръ (соц. дем.), д-ръ Гольдгаммеръ (демокр.), Натанъ Зайнфельдъ (центр. ком.). [Дотеп. посолъ д-ръ Трахтенбергъ.]

Переглядъ політичный.

Дальматинскій сойвъ вѣдкн-нувъ правительственне предложєнє въ справѣ додатку до податку вѣдъ горѣвки. Зъ огляду на се, що законъ мавъ увѣйти въ житѣ, коли пріимуть его всѣ кра-вѣй соймы, цѣла справа въ наслѣдокъ ухвалы дальматинского сойму проволѣче ся и цѣла „санація краевыхъ фінансовъ“, котра мала розпочати ся зъ днесъ 1 сѣчня 1901 року, буде вѣдложена на пізнѣйшѣ часы. Таке е переконанє пѣваурядовон Abendpost. Эдаваній дневникъ твердитъ, що правительство уважає за пѣльну и важну свою задачу, перевести санаціонну акцію и надѣе ся, що въ короткѣмъ часѣ дойде до вѣдольногого результату. Въ тѣмъ цѣль правительствѣ намѣрѣя предложити парламентови безприволѣчно по его скликаю проектъ закона о пѣвысшєнїю податку вѣдъ горѣвки и признавѣмъ намѣреныхъ упавшихъ предложєнємъ доходѣвъ краевыхъ фондамъ. Вѣведєне въ житѣ сѣмоу закона буде очевидно могло увѣйти въ житѣ доперва въ пізнѣйшѣмъ речєнцѣ, але трѣа надѣятися, що законъ на всѣкій случай затѣе обовязувати еще въ 1901 роцѣ.

Въ моравскѣмъ соймѣ намѣстникъ заявивъ, що по вѣдкнєнїю правительствєнного предложєнїя дальматинскимъ соймомъ, вѣдпадає потреба прїнятія аналогичныхъ про-ектовъ въ прочихъ краяхъ. Намѣстникъ до-давъ, що правительство дастъ выясненя шо-до дальшихъ своихъ намѣровъ въ цѣль санаціи краевыхъ фінансовъ.

Надѣвъ Бурѣвъ зачинають ростъ, бо ихъ партизантка може въ послѣднихъ дняхъ похвалити ся немалыми успѣхами. Не лишъ вѣдодна зѣлѣнѣца лѣнія не а для Англійцевъ певна, бо Бурѣ что хвѣля эрѣзуютъ дєсь торъ, або перевозюють повадъ, але и въ отвер-томъ полѣ Бурѣ выиграли кѣлько бѣлшихъ битвъ. Про погромъ Клемента, котрый стра-тивши цѣлый таборъ и поверхъ 500 людей, мусѣвъ утѣкати передъ Деларейомъ, вже бу-ла эгадка. Не менше свѣтло якъ Деларей, справивъ ся Девєтъ. Вѣвъ намѣрѣвъ бувъ абъ своимъ вѣдѣломъ продѣрѣти ся до Капланду, абъ тамъ выкликати повстанє голєндерскихъ колыоністовъ. Бѣмъ се не повело ся, и вѣвъ мусѣвъ вертати на пѣвѣвъ Оранію. По пя-тахъ ступавъ ему генералъ Кнокъ и перъ въ рамена розставленыхъ за плечима Девєта ан-глійскихъ гарнизонѣвъ. Вѣдѣвъ Девєта мавъ бутъ пісѣля англійскихъ донесєнь эдеморализо-ванный и эдеорганизованный, а самъ Девєтъ до остаточности утомленный безпрерывными а фор-сованными операціями. Англійскій генералъ не сумнѣвалъ ся, що ажъ теперь выбѣла Девє-това послѣдняя година. Тымчасомъ сѣмъ — въ уѣхѣхъ сторѣвъ замкненїя Девєтъ эзѣвивъ ся неужидано въ околици Табанху и на чолѣ 2 до 3000 людей ударивъ на англійскій позиціи. Англійцы выдержали два першѣ атаки. До

третьего атакѣ повѣвъ Бурѣвъ самъ Девєтъ и эъ рѣшетою войска продѣрѣ ся черезъ англі-йскій лѣнію. Англійцы потѣшуютъ ся, що забра-ли Бурѣмъ одну армату, 15 вѣзовъ эъ амуні-цію, динамітомъ и провіантомъ. Ишчу ко-лому Бурѣвъ, котра хотѣла обєадити пози-ціи коло Табанху, вѣдперто. Команданта Гас-брѣка, котрый абъ своимъ вѣдѣломъ хотѣвъ перейти черезъ пасмо горъ побито. Мавъ стра-тити 40 людей и двѣ арматы. Сильный вѣд-дѣвъ підъ командою генерала Френча при-бувъ дня 15 с. м. до Крігерсдорфу. Девєтъ станувъ коло табору генерала Клемента и жде на атакѣ.

Зъ Капштаду доносѣтъ, що сильный вѣд-дѣвъ Бурѣвъ перейшовъ въ суботу рѣку Ора-нію на захѣдъ вѣдъ Алівалпорту, эдѣръ ся до Капланду и станувъ въ Капмунтедѣ. Бурѣмъ ударили на кѣиоту генерала Брабанта, ко-трый абъ стратами цѣфуютъ ся. Пісѣля ишыхъ вѣстей, команда Герцога эъ силѣ 600 людей перѣшла Оранію кѣ до Ветуліи. Другій бата-ліонъ кѣиоты генерала Брабанта пустивъ ся за Вурами, котрымъ вѣдѣвъ капландской по-ліціи эагородивъ дорогу. Деякі лондонскій дѣєвники доносѣтъ, що надѣ Оранію окру-жено и побито 1500 до 2000 Бурѣвъ. Богато Бурѣвъ убито, а богато полонєно. Зъ Алівал-порту доносѣтъ, що въ битѣхъ підъ Рускѣмъ бравъ участь швадронъ кѣиоты Брабанта. Англійцы стратили 11 убитыхъ, 15 ранєныхъ и 48 полонєныхъ.

Зъ Капштаду доносѣтъ, що Бурѣмъ, котрі эдѣрли ся до Капланду, прїєслували генерала Кнокса эащити набѣнку въ Девєтомъ, котрый эъ 4500 людьми стоить на пѣвѣннѣхъ вѣсѣдѣхъ вѣдъ Ладібранду. Въ каждой хвѣли ждуть на атакѣ на Вѣлбургѣ.

Въ наслѣдокъ некоррєктныхъ вѣстей эъ театру войнѣмъ мавъ бутъ вѣдольникане богослу-женє въ лондонскѣмъ кѣтедрѣ, эаповѣдженє эъ нагоды повороту Роберса.

„Врѣши, та знай мѣру!“

Підъ такимъ эаголовкомъ помѣстивъ о. Констанкєвичъ въ американскѣмъ „Свобѣдѣ“ вѣдповѣдъ на напасть на него въ „Галичанѣ-нѣ“ и „Русскомъ Словѣ“, а підъ конєцъ вѣд-повѣдѣ выразно просить редактора „Дѣла“, чтобы тую вѣдповѣдъ перепечатавъ въ „Дѣ-лѣ“. Сповняючи его волю, перепечатуємо сю вѣдповѣдъ. Она звучитъ:

На вѣдѣтѣчнѣ и повну злобу дописъ изъ Олурбанъ, Ра. підъ эаг. „Лжепророки въ аме-риканскѣмъ Русѣ“, помѣщену въ „Галичанѣнѣ“ ч. 244 и 245 с. р. и „Рускомъ Словѣ“, а вѣдписану „Иванъ Гр. Борухъ шѣцєутатель и управитель хора въ Олѣфантъ, Па. вѣдпо-вѣдаю слѣдуюче:

Авторомъ тои дописи не е Іа. Гр. Бо-рухъ, бо вѣвъ эа дурный, абъ такъ написати и о американскихъ дѣлахъ и: мавъ понятї; эрештою вѣвъ мене анѣ разъ въ житѣ не ба-чивъ, анѣ разъ въ Шамоинѣ не бувъ и по-за Олѣфантъ о Божѣмъ свѣтѣ не знає. Авто-ромъ тои статѣ е одинъ пѣвъ-отчикъ такъ дужє въ сѣмъ дописѣ выхвалєный. Шо за при-чина була до написаня сѣмъ пѣдлои дописи? Цѣлкомъ натурально. Послушайте!

На порядку дневнѣмъ е ту у насъ въ Америкѣ бѣсѣда е розличного рода погрозки о наданю Русинамъ генерального вікарія чи тамъ епископа. Пѣвъ-отчикъ, авторъ пѣвы-шон дописѣ, анѣ и другій еще пѣвъ-отецъ розбавляютъ ся та розпѣвають, чтобы одєвъ эъ нихъ доконче дѣржавъ ся того достоинствѣа. Тымчасомъ хтось пустѣвъ вѣстку, що власть церковна въ старѣмъ краю поставила мене яко кандидата на тоє достоинство. Тожъ и вѣвъ страхъ на Ираила и нуже шутти и гавѣити мене такъ эъ тутѣшнихъ, якъ и старокраевыхъ газетѣхъ. Но не бѣйте ся от-чики! Я не есьмъ кандидатомъ на достоин-ство начальника руской церкви въ Америкѣ, а сѣмъ-бы и выбрали мене, то будѣте певні, що сѣмъ часѣ эрѣвъ бы-мъ сѣ, эъ тои простонъ причины, що не чую ся въ силѣ и не маю вѣдповѣдныхъ эдѣбностей, чтобы вѣдповѣсти такъ высокой задачі. Я не хочу нѣчимъ нѣшнимъ бутъ, лишъ простымъ помѣмъ. Васѣ не-хай и въ кардиналы выберутъ, будѣте певні, що не буду эавидувати мѣмъ.

Называетъ въ дописѣ мене и моихъ то-варішѣвъ радикалами, котрі вже пѣкло за-вели въ Америкѣ. Даруйте ч. дописувателю, однакъ вы о радикализмѣ маєте только по-нятія, що . . . Правда, эдалось бы поступити радикально эъ отцами, котрі прѣходѣтъ ту лишь по доллары и, якъ нашъ простый хлопѣ-робѣтникъ, эаробивши пару долларѣвъ, верга-ють до краю. Ось примѣромъ остатний слу-чай. О. Викторъ Мартякъ, бывшій священникъ въ Гейзельтонѣ, Па., вѣдѣхавъ теперь до краю по пятокъхъ рокахъ побуту въ Америкѣ та вышѣвъ эъ собою дурнѣчку 10.000 (дєсятъ ты-сячъ) долларѣвъ. А що вѣвъ эробивъ для сво-ихъ парохѣвъ въ Гейзельтонѣ? Де школа? де чи-тальня? де бѣбліотека? Чи було шо такє? Але то вѣвъ не першій, котрый такъ бѣдний (?) вернувъ до краю; хочете, то наведу вамъ бѣльше такихъ. А е и такі, що крѣмъ го-товки мають и дома ту въ Америкѣ, а въ старѣмъ краю красній будинки. Въ чѣмъ я ту провинивъ ся, що ч. дописуватель такъ на мене нападає? Хѣбъ въ тѣмъ, що Богъ не давъ менѣ таланту грошенята эѣбнѣти, що якъ бѣмъ-есть бѣднѣмъ, такъ и днєсь есьмъ; що эа пѣвѣсьма року мого побуту въ Америкѣ эдѣ-

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім педфін і рушних) видання: «Літературний додаток» до «Літературного місячника» виходить в четверок, а в четверок і п'ятницю на переміну разом з «Ділом».

Передплата і жироути приймають: у Львові Адміністрація «ДѢЛО» в Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень: ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9, в А. Ольшанського ул. Калінінського 2; — в Ярошів: Л. Крижанівський; — у Відні: М. Dukas, I. Seilerstätter, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 13; в Франкфурті в Гамбургі: М. Hassenstein & Vogler.

Передплата на «ДѢЛО» і на листівки за жироути виходить у Львові.

Передплата на «ДѢЛО» з літер. додатком:

в Австрії: в Галичині:
на цілий рік . . . 16 зр. на цілий рік . . . 22 зр.
на пів рік . . . 8 зр. на пів рік . . . 11 зр.
у Львові:
на цілий рік . . . 14 зр. на пів рік . . . 7 зр.
на чверть року . . . 3-50 зр. на місяць . . . 1 зр. 20 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підв. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереження. — Редакція неоплачує відбиття відь порт.
Необхідно чистити копії 6 кр. на пром. 7 кр.
Отжеможе вишукати приймають ся по ціні 10 зр. відь окрем. верстки жироути або ок. відь 6 зр. рубриці «Надскакані» по 15 зр. а. з.
Подати і інші доносники призначені чекати ся по 15 зр. відь етикетки.

Непошановане рускої мови і письма ц. к. судами і ц. к. властями скарбовими у всхідній Галичині.

Справа непошанованя прав рускої мови і письма ц. к. урядами державними на рускій землі була вже много разів обговорювана в часописмах, була предметом інтерв'ю в сойм і рад державних, опирала ся наразі о найвищий інстанції в насльдоку зажаленя поодиноких сторін, так що нажалобу сподівати ся, що вже повинні були перестати дальш надужити і порушеня прав рускої мови та що руска суспільність повинна вже була дочекати ся языкової рівноправности.

А вже найбільше можна було надіятися, що особливо ц. к. суди — котрі мають стонти на сторожі прав та законів і служать високої ідеї виміру справедливости — будуть безсторонно шанувати права руского языка і письма у відношеню до сторін та що судові урядники руководити ся будуть виключно почуттям закона і в справах руского письма та повзбудуть ся в урядових відношенях уважливості шовінізму національного. Они предць добре позначились зб'єсми принисами і розпорядженнями застерігаючими рівноправність рускої мови і письма, а вимено розпорядженнями ц. к. міністерства судобництва з 3 січня 1849 р. ч. 167, з 22 жовтня 1852 р. ч. 16571, з 9 липня 1860 р. ч. 10340, з 7 серпня 1860 ч. 11947 з 26 серпня 1860 ч. 12299, з 26 жовтня 1860 ч. 14186 і з 12 грудня 1860 ч. 16419, а що до руского письма зб'єсми оречення ц. к. трибуналу державного у Відні з 25 червня 1882 ч. 54.

Однак жимого руска мова не має, на жалі і до нині пошану в галицьких ц. к. урядах не має в нині в ц. к. судах, хоч як сказано — там найменше повинно бути місце для незаконної національної нетерпимости.

Ще в надоліт 1898 року містились рескрипти президія ц. к. высшего суду казавого у Львові, котрим на зажаленя товариства «Дієстер» ушмінено начальства 28 судів, щоби строго держали ся принципів розпоряджень міністерства з 9 липня 1860 ч. 10340, з 5 червня 1869 ч. 2354, з 9 червня 1891 ч. 6033 і 28 червня 1894 ч.

13.095 та старанно уникали згаданих перетень, котрі цільком не оправдують омшання принципів і повинні бути рішуче виключені.

Потім в марті 1899 року подали ми дословно другий такий рескрипт президія ц. к. высшего суду казавого з 21 лютого 1899 р. ч. през. 1.764/17 J 99 знов на зажаленя «Дієстра», а подали ми умысле до публичной відомости, бо оба згадані рескрипти виправлені були лише до судів обнятих зажаленнями, щоби отже і прочі суди могли довідатися о становищі высшего инстанції і уникали нехотіваня рускої мови.

Однак не помогла і публікація тих рескриптів, бо непошановане рускої мови і письма цвте дальше у всіх судах, так що в протягу недового часу зайшло в зносивах з одною тільки стороною, именно з товариством «Дієстер» дальших 201 случаев, з котрих ц. к. суди нарушили истинуючій приписи дотикаючи языка і письма руского. Се привело до товариства «Дієстер» внести знов до президія ц. к. высшего суду казавого у Львові третє з черги зажаленя на 55 судів!

Се привело до нас забрати зб'єсми нагоди слово, бо се вже справа публична — і коли зважити ся, що перше зажаленя «Дієстра» обняло 28 судів, друге 24 суди, а се последнее обняло вже 55 судів з 201 случаями, то мусить ся прийти до переконання, що не тільки нема звороту на лїше, але протинно, як хронічна хвороба, як у пертий полїз розростає ся в ц. к. судах систематична нетерпимість до рускої мови і письма.

Тих 201 случаев мало місце в зносивах лише з одною стороною «Дієстром», а кільки-ж то було таких случаев зб'єсми прочими сторонами рускими, котрих евіденція на разі ми не маємо.

На тих 201 случаях зложило ся слѣдуючих 55 судів:

I. На рускій подані «Дієстра» видали по польски рішеня слѣдуючій суди повітові: 1) Стрий, 2) Снява, 3) Львів С. І., 4) Ярошів, 5) Дрогобич, 6) Рогатин, 7) Николаїв, 8) Медичин, 9) Стара-соль, 10) Долина, 11) Тернопіль, 12) Калущ, 13) Радехив, 14) Вишнівчич і ц. к. суди окружний або краєвій: 15) в Бережанах, 16) в Золочеві, 17) ц. к. суд краєвій карний у Львові і 18) Президія апеляцій у Львові, а по німечки ц. к. суди повітові: 19) Серет, 20) Сторожинець, 21) Кіцмань — разом 21 судів а 42 случаев.

II. На руских скриптах, мимо руского поданя і руского рішеня, ушмістили констатацію табулярну не по руски слѣдуючій суди повітові: А) по польски: 1) Городок, 2) Галич, 3) Краковець, 4) Лютовиска, 5) Обертин, 6) Снява, 7) Рогатин, 8) Тереховля, 9) Нижанкович, 10) Радехив, 11) Жовква, 12) Стара-соль, 13) Бережаны, 14) Зборів, 15) Рава руска, 16) Грималів, 17) Мости великий, 18) Бусь, — Б) по руски але латинкою: 19) Сокаль, 20) Підволочиска, 21) Печеніжин, — В) по німечки: 22) Серет, 23) Сторожинець, 24) Кіцмань — разом 24 суди а в тім 80 случаев.

III. Рускій ухвалы табулярні вислали до книг табулярних по польски слѣдуючій суди повітові: 1) Неміров, 2) Сколе, 3) Жовква, 4) Городок, 5) Ходорів, 6) Галич, 7) Рудки, 8) Потів золотий, 9) Серет, 10) Сторожинець, 11) Кіцмань, разом 11 судів а в тім 19 случаев. Висем польскій в книгах ґрунтових, мимо руского рішеня судового, суть на порядку денному і можна бы их начислити вдесятеро більше, але не в кожодь случаю заходила потреба вглядати до книг ґрунтових або замовляти витяг табулярний.

IV. Рускій підпис на руских скриптах удостоверили не рускими клячулами слѣдуючій суди повітові: А) по польски: 1) Бережаны, 2) Борщів, 3) Галич, 4) Делятин, 5) Неміров, 6) Нове-село, 7) Рава руска, 8) Заліщики, 9) Жовква, 10) Микучин, 11) Бусь, 12) Радимно, 13) Львів С. ІІ., 14) Стрий, 15) Підволочиска, — Б) по руски але латинськими буквами: ц. к. суд пов. в Підволочисках — разом 15 судів а в тім 29 случаев.

V. Нарешті навіть в таких случаях, де на рускій подані видали суди рускій рішеня, там бодай канцелярія послужила ся польскою кувертою в польскою адресою, а вимено ц. к. суди повітові: Тернопіль, 2) Обертин, 3) Будвадів, 4) Золочів, 5) Підволочиска, 6) Мельниця, 7) Чортків, 8) Делятин, 9) Мости великий, 10) Стрий, 11) Броди, 12) Львів С. ІІ., 13) Коломия, 14) Бусь, і по німечки: 15) Кіцмань — разом 15 судів а в тім 31 случаев.

Разом обнятих єсть тїм зажаленем 85 гесп. 55 судів (60 деякі повтаряють ся підь кількома точками) і 201 случаев! Найхарактеристичнїше, що в послѣднїм зажаленю «Дієстра» приходять наново 12 судів обнятих першим зажаленем і поучених вже президією апеляцій, а то: Борщів, Городок, Дрогобич, Жовква, Николаїв, Нове-село, Підволочиска, Радимно, Снява, Сокаль, Тернопіль і Ярошів, — і 11 судів, що були обняті другим зажаленем і також поучені, а то: Грималів, Жовква, Калущ, Мельниця, Медичин, Нове-село, Підволочиска, Рава руска, Радимно, Сколе і Сокаль — а з того повтаряє ся 5 судів таких, що обняті були і першим і другим зажаленем і двократно вже доставили упоминене відь Президія высшего суду краєвого, а то: Жовква, Нове-село, Підволочиска, Радимно і Сокаль.

Не менше характеристичним, ба і дивним вистає ся мусить, що навіть сама президія апеляцій також не пошанувала прав языка і письма руского в полагодженю руского поданя (з 17. січня 1900 Praes. 704/4 h — Z900).

Подобно як в судобництві панують ще ґрбш відносини в урядах скарбових, де рускій язык і письмо не находять майже жадного пошановку. На всіх урядах скарбових у Львові пишуть ся написи польскій і німечкий, а руских нема; а предць цїкавий ми: для кого суть ті німечкий написи? Так само в середині сїх урядів всь нащєм польскій, а руских анї на лїз не зобачиш...

На заплату податків нема для руских сторін в тих урядах руских квітків, мимо виразного жаданя сторін. І се дїє ся у Львові, підь оком і підь боком ц. к. краєвої дирекції скарбу, а що-ж доперва мусить дїяти ся на провінції!

Товариство «Дієстер» оплачує що місяця оплати до ц. к. уряду податкового у Львові, а що квартиру до ц. к. головної каси краєвої — і хоч завжди жаданя, не доставало ніколи руского квіту. Урядники звиняють ся тїм, що руских квітків нема, а коли «Дієстер» виїз зажаленя до краєвої дирекції скарбу, зайшла та зїзна що за срібнїм світлї місяця; в травні цїлї рїшавка молодий свертчок, здалека долїтає голос вербових сопїлок, на котрих вигравали парубчани при своїх конях. Якийсь непохвальный запах, якийсь люббєсть, властива таким теплим масним ночам, проникла в душу чоловіка. Нї утума проходу, нї співаня пора не в сїлї була принаглити чоловіка до скорого повороту дїхати.

Розмова між нами стихла і ми ушміреним кроком наближались до тайку, до льцинової гушавини, відь неслись чарівний трелї солов'їв. Сї бої душевної люббєсти наче устами олицетвореного життя природи манили, кликали нас до себе каскадами звуков: «Тут, тут, тут! Ходїть, ходїть, ходїть! сміло, сміло, сміло! Сюда, сюда, сюда!» — а удари серцеце наших злинались з их тїлоканем: «тох! тох! тох!»

Нараз мій товариш потиснув мене за руку:

— Петя... Чуєш? То они!

— Хто? — промовив я шепотом і став наслухувати.

Десь там дальше в гушавині чути було людскій не зовсім притишений шепіт.

— То Тавба і Юдка! заложусь! — шепнув мій товариш в ухо.

— Ну, що-ж? — кажу. — Також парасолов'їв! також снують свої любовний трелї...

Але товариш заткав мій рот і потягнув мене тахесенько в сторону, відь доходить той майже свободний шепіт. Ми наближались на чверть малых ґонів...

— Ох, ві шайні! шайні! шайні! шайні! шайні! — чути було жївнотий голос.

— Ві шайні! шайні! шайні! шайні! шайні! — Ві шайні! шайні! шайні! шайні! шайні!

Изъ старыхъ паперѣвъ.

III. Соловейко.

(Докончєна.)

Юнна, скороушєннєм ся, що Юдка справдї поїхав до Америки, сїливав цїлий кагал, напер в Тавбу і давай віддавати єн за рабїного сына. Та старий хїрург, що висїв у Юнни з веками, котрих будь-що-будь Юнна буде єму допїкати, телеграфїчно повѣдомив сына, куды єго справа поїшла. Юдка відтелеграфував батькови і на єго руки переслав до Тавби єго veto.

В самї день шлюбу Тавби з рабїновимь синомь, таки в часї самого обряду розбиваня горшка, удало ся старому хїрургу через своїх приклонників утїкнути Тавбї телеграму Юдки.

Щебї звичаю по шлюбі заминули новожєнцїв в окремі вїмнати. Як там поводити ся молодий чудотворець, годї поправдї знати; а переповнї тобї рїч по словам самого Юдки, котрому розповѣла Тавба.

Найшовши ся сам-на-сам з Тавбою молодий рабїнєнко почав трясїти мов у лихорадї. Кілька разів хотїв щось промовити, та губи єму трясїли ся, зуби дзвенїли і не пропускали голосу, колїна підїмнї угинались, не мїг кроку зробити, а вїбнї здобув ся майже крїв плач:

— Тавбе, кїм же єрї?

Она підїшла до него:

— Вусь вїлетє?

Єму знов вїтрїли ся губи і ноги, не мїг промовити, лише поглядїв єн по лицю.

— Но їай же шлю-єсїя, їай! — сказала Тавба приказуючо.

— На, їай же дї авх! — сказав плачливо і поволїв ся на лїжку.

Тавба тимчасом підїшла підь вїкно, витїгнула телеграму Юдки, прочитала і поцїлувала. Чудотворець глядїв на єн зачудуваними очима, а відтак поспытав:

— Тавбо, що ти цїлуєш?

— Я цїлую руку мого пана.

— Ну, то ходи сюди і поцїлуй мене!

— Тут їнаше стонї написано і я так хочу зробити, як наука велить. Тут є сказано, що жїтка не посїде чоловіка, як довго не звяже єму руки і ноги, бо по сїм пїнає, що чоловік полюбить єн.

— Я того не дочитав ся ще, анї тато мевї того не казав, але коли так треба, то звяжи ї мене.

Тавба взяла єго пояс і євою шлюбу намітку звязала єму ноги а по єсомь руки, прикрїпивши кнїцями до лїжка, і так вєзла єму лежати. Чудотворець утїшений, що церемонїя на тїм покінчить ся, чекав, чекав, що буде далї, вїбнї зачирпїв єном праведного. Она зґасїла свїтло, отворила вїкно, вискочила, примєнула вїкно назад — і опинїла ся в хатї старого хїрурга.

На другїй день раненько прийшов хїрург до старого Юнки, котрий ще ї не думав переривати собї солодкого єну словєнних мрїй, що єго дочка — рабїнка!

Коли Туртєльавб став над ним та сїпнув єго вїлька разів мїцно за рукав і пробудїв, Юнна з солодкою осмїшкою сказав коротко:

— Нї?

— Нї! — промовив хїрург. — Мїб сїм заручив ся з Тавбою, сїм рабїна

оженїв ся з Тавбою, а знаєш ти, де твоя Тавба?

— У рабїна! у рабїнового сына, котрий буде ще бїльшїй рабїн...

— Твоя Тавба — абдубав хїрург поважно — у мене! у мене! у мене! — і ударив ся тричі середнїм палецєм правои руки в груди.

Юнна збрав ся на рївнї ноги:

— Вусь зугеє мєшїтїне?!

— Єх зугї шойнї їїтї! Дї верєге зей-гєнт!

Молодого чудотворца нашли звязаного на лїжку в смертельних потах. Коли побачив єходячого батька-рабїна, простогнав крїв слїзом:

— Тате! Єх вїлї шойнї кайне хасєнї їндї кайне кале мєйр!

В дїв недїлї опїсєла Юдка здыбав молодого чудотворца, як вертав з парїт підь шабас, а не надумуючись довго, почав американьскою палицею парати єго дальше, прїговорюючи:

— Єцї бїєте шойнї цалкєм кошєрї! — і заявив прохожим на улицю, що молодий чудотворець хотїв оженити ся з єго жїнькою.

Справа оперлася перед чужими рабїнами, а ті осудили, що Тавба має вернути назад до своїх родичїв і не буде нічїєю жїнькою. Але Юдка все-таки уважав Тавбу за євою законну жїньку, а проворна Тавба завжди найде нагоду побачити ся з євоньм Юдкою. Така єн исторїя.

мість польських квітків дбав так як у ряду податкового як і в головній касі краєвої німецької квіти!

Годі зрозуміти такого поладження зажаляні, бо чи Президент кр. Дирекція скарбу гадає, що нам Русинам миліший язык німецький як польський? Нї, ми се уважаємо так само порушенням прав руского языка, бо квіт німецький не може вдоволити рускою стороною за руский грош.

Розуміє ся, що „Дифтеръ“ вище зажаляне до Міністерства скарбу на таке поведене властей скарбових, бо руский квіт лежить де в магазиніх без ужитку, а потім нам кажуть, що не треба руского накладу, бо ніхто не допомігав.

Так саме становище, як „Дифтеръ“, повинна зайняти ціла руска суспільність і в зносинах чин-то з судами, чин-то з іншими властями державними, а особливо скарбовими — за кожде непошановане прав руского языка і письма вносити зажаляне до вищих інстанцій, а коли се не допоможе, то до Міністерства — нехай німецьке міністерство поучить польську Дирекцію скарбу, що Русинам належать ся руский друки і квіти.

Виступлене одиниць все не буде таким успішним, як виступлене загально, тому ще раз вимагаємо всіх ширших Русинів, щоб ми трохи не уступали нах своїх прав, щоб за кожде надужити супротив рускою мови і письма вносили зажаляне, а коли-б і се не помогло, нехай подають такі факти до відомості наших послов в рад державний, щоб на тій дорозі через інтерполяцій довіддали ся центральні влади: як в Галичині виглядають в практиці закони основний і рівноправність руского народу на власній землі.

Выборы зъ III-ой куріи.

Въ Кракові на 6.646 управленнихъ выборовъ голосовало 4.573; абсолютна більшість 2.487. Д-ръ Йорданъ дбавъ 1.765 голосовъ, Зеленецький 1.775, Роттеръ 2.859, Вайтель 2.653.

Выбрані послани: Янъ Роттеръ и д-ръ Ферд. Вайтель.

2. Бяла. На 2.145 управленнихъ голосовало 1.400, абсолютна більшість 701. Біндеръ дбавъ 1.130 голосовъ, Леманъ 164, Данілакъ 104.

Выбрані д-ръ Вільг. Біндеръ.

3. Тарнівъ. На 2.529 управленнихъ голосовало 1.840, абсолютна більшість 921. Д-ръ Стюловскій дбавъ 979 голосовъ, Рутоскій 860.

Выбрані д-ръ Станисл. Стояловскій.

4. Рясівъ. Управленнихъ 2.815, голосовало 1.854, абсолютна більшість 928. Грехъ дбавъ 1.409, Рахлікъ 412, Ап. Баровачъ 24.

Выбрані д-ръ Мих. Грекъ.

5. Перемишль. На 3.504 управленнихъ голосовало 2.724, абсолютна більшість 1363. Колішеръ дбавъ 1.132, Круліковскій 1.392, Ліберманъ 190 гол.

6. Львівъ. На 11.788 управленнихъ голосовало 5.680, абсолютна більшість 2.841. Пентакъ

шайнъ шлетъ ві, ді гетліке нахтігал! — докинувъ мабути Юдка.

Втімъ наразъ затрівало тамъ въ гушавині. Роздавъ ся гушавині чина о сибі, а въ тій переразливій голоси людскій приглушувачі сибі іташні і роздирачі ту тишину царюючої ночі, котра все настроила підъ звуки трелівъ соловейківъ.

Ми застигли на мѣсці.

— Гевальт! гевальт! Шлюгъ нішт! Фарувесъ шлігет? Гевальт!

Се кричавъ Юдка — не кричавъ, а рывавъ рыкомъ скаженого вола. Удары повтарялись въ посившій темноті, на одній мѣсці, а тамъ де зъ боку пискотівъ жалобний жіночий голосъ:

— Ентлофъ! ентлофъ! махъ же ентлофъ!

— Гевальт! Разбойнікъ! гевальт! Махъ міръ ка тойт! шлюгъ нішт! Шлюгъ нішшшшшт...

— Тримай, Юдка! — гукавъ мій товаришъ тубальнимъ голосомъ [а голосъ у него якъ звѣтъ].

— Тримай! — крикнувъ і я собі.

На нашій озимі гукаваніе перестало. Лише поважний якийсь голосъ промовивъ звѣдла, видно відсапуючи по тяжкій праці:

— А зой шлюгъ ді нахтігал, ендъ а зой шлюгъ дер ахте Нахтігал, ді лямпарт, ді лямпарт, ді!

Зъ того поясненія ми зрозуміли цілу річъ.

Повернувши въ нижній бокъ, зворушений трогачуючою подією, затягнули ми оба тихимъ голосомъ:

Ой ночи, ясна ночи!
розпробітри крильця свої...

Павло К—овъ.

дбавъ 3.012 голосовъ, Дулемба 2.831, Романовичъ 2.351, Рутоскій 1.644, Моклевскій 1.054, розстрѣленихъ голосовъ 134 (на каляри Зандлера, Аратена, Бекерского, Подруцко-го и н.).

Выбрані д-ръ Леонардъ Пентакъ, а межи Дулембою і Романовичемъ відбуває ся сьогодні тѣснѣйшій вибѣрт.

7. Самбіръ. На 4.078 управленнихъ голосовало 1.780, абсолютна більшість 891. Ротковскій дбавъ 1.492 голосовъ, Красинскій 171, Ксен. Охримовичъ 112.

Выбрані д-ръ Густавъ Ротковскій.

8. Тернопіль. На 2.945 управленнихъ голосовало 1.530, абсолютна більшість 766. Цейклинскій дбавъ 1.146 голосовъ, Даниловичъ 382.

Выбрані д-ръ Людвикъ Цейклинскій.

9. Броды. На 1.549 управленнихъ голосовало 958, абсолютна більшість 480. Бинъ дбавъ 936 голосовъ, Ландавъ 18.

Выбрані д-ръ Еміль Бинъ.

10. Станиславівъ. На 2.626 управленнихъ голосовало 1.816, абсолютна більшість 909. Свєртня дбавъ 1.576, Цавскій 218, Макс Зайнфельдъ 18.

Выбрані Павло Свєртня.

11. Коломыя. На 4.233 управленнихъ голосовало 2.467, абсолютна більшість 1.234. Нат. Зайнфельдъ дбавъ 2.042 голосовъ, Шоръ 393.

Выбрані д-ръ Натанъ Зайнфельдъ.

Выборы зъ III-ой куріи у Львовѣ.

Ситуація дня 19 с. м.

У Львові для вибору правительственныхъ кандидатовъ д-ра Пентака и д-ра Дулембы сполучили ся правительств., „центральный“ комитетъ и кагалъ. Пороздѣлювано тутъ таку відозву въ жидовскій жаргонъ: „Благословеніе ния Господне! Бажаємъ вышеского Правительства в выслати до парламенту д-ра Леонарда Пентака и д-ра Володислава Дулембу. Дятого прошу мовѣ братѣ, щобъ голоси свои віддали на сихъ кандидатахъ. Ми жиди мусимо тримати ся правительств., бо ему маємо дякувати за все и око лише може насъ охоронити відъ нужды. Братя! Не слухайте фальшивыхъ вѣстей, а выберите д-ра Леонарда Пентака и д-ра Володислава Дулембу. У Львові, Ізаакъ Шмелькесъ, рабѣтъ.“

Противъ той відозви выдала жидовска молодѣжь такий протѣстъ: „Жидовска молодѣжь протѣстуетъ противъ відозви рабина Шмелькеса, выданой до жидовскихъ выборовъ третей куріи у Львові и высказуе свой такий жалъ въ причинѣ надуживаня проповѣдницъ для низкаго рабства и терроризація несправедливыхъ массъ жидовскихъ подъ охороною початі рабина.“

Въ справѣ сихъ выборовъ пише Kurjer lwowski: „Жидовскій кагалъ выкупуе на гвалтъ; на Жовковскій вѣже майже всѣ здобути. Кагалники агитуютъ за Пентакомъ. Пригода Пентака въ жидамъ въ радѣ мѣской въ нагоды розправы надъ недѣльнымъ відпоянкомъ побѣла вѣже въ забутѣ; такъ само и справа въ Аратеновию. Міністеръ Пентакъ, якъ відомо, відповѣтъ послови Карайсови, котрый удававъ ся до него въ справѣ Аратеновию, що „у ворѣтъ монастыря кичить ся власть державы“. Наслѣдкомъ той відповѣди повстало своего часу велике заворушеніе мѣжи жидами; але оно притихло відъ враженія гешефту и запевненія, що Пентакъ поправивъ ся. За вибѣртъ Пентака и Дулембы обѣщавъ центральный комитетъ посперти Бика въ Бродяхъ, Вайзера въ Золочеві и Зайнфельда въ Коломиѣ та віддати кагалови три мандаты въ галицкихъ палатахъ торговельныхъ.“

Жиди голосуютъ на коменду кагалу, бо никакше пропади бы мандаты Бика и Зайнфельда, а разомъ зъ ними дуже богато гроша. Якъ відомо, мандатъ Бика заведомъ лишѣ грѣшны бувъ адобуваний. Можна собі легко выставити его шересу пасію, коли бы кѣлькадесятъ тысячъ пропало надармо; або и мандатъ Зайнфельда, аня дрогачицко міліонера... Зъ Коломиѣ пишуть намъ, що відъ сего кандидата зажадано напередъ 18.000 зр. за само позволеніе, щобъ мѣби кандидувати. Зъ тыхъ грошей пішло 10.000 зр. на сплату заляглыхъ коштівъ агитационныхъ давного посла, а 8.000 зр. на відступинѣ для того, котрый мѣбъ бы бути невыгоднымъ контрадидатомъ. Ажъ по аложенію тыхъ 18.000 зр. муситъ Зайнфельдъ оплачувати кошти теперішньої агитації; а о ихъ выскосити мѣбъ бы щось сказати п. Бикъ, котрый своего часу кандидувавъ противъ Блюха и завдаки агитації пок. Сатурда Вісньовского соромно провалявъ ся, — та ажъ пѣзвѣтише при помочи правительства, центрального комитету и величезныхъ грошей выйшовъ зъ урны. И такий посла в обѣла стовпами польского кода. До недавна були ними Бикъ, Трахтенбергъ, Вайзеръ, Розенштокъ, Рапарторъ; всѣ мандаты тыхъ свѣточивъ были куплені циничнымъ способомъ. До нихъ пралутитъ ся теперъ Зайнфельдъ и ще оденъ посолъ зъ галицкой палаты торговельной, що оферувавъ мабути 50.000 зр. за мандатъ и ставши посломъ оженили ся зъ донькою якогось жидовского міліонера та віддати собі потрібны кошти вибору. Отѣ стовпы польского кода, головны махеры, котры теперъ поирають Пентака и Дулембу. Таки люди выкликали своего часу у Відни антисемитизмъ мѣжи самими жидами, а стане ся се незадовго певно и у насъ, де сами жиди переконають ся, що ихъ водиремъ вовѣтъ не ходитъ о жидѣвъ ані о интересъ краю, а толькы о гешефтъ власный.

Ситуація дня 20 с. м.

За кандидатами правительства и „центрального“ комитету д-рами Пентакомъ и Дулембою найсильнѣйшу агитацію розвивали жиди. Они выкупували відъ выборѣвъ и вѣскими способами роздобували легитимационны карты, въ котрыхъ опѣла подставленныхъ людей посылали до голосованя. Для фабрикації картъ голосованя позакладали окремій бюра. До одного такого опѣла выключили въ рынокъ вѣрли ся около 11 год. въ полудне социальный демократы и выловили тамъ щось богато зображенныхъ легитимаций, на котры по-части вѣже віддано голоса, а по-части ще нѣ. Були тамъ легитимации всѣлякы, такъ жидовскы якъ и християнскы. Розбѣгавши відтамъ нагальники пішли на Подвалѣ до бѣжницъ, але и тамъ ихъ выслѣджено и навѣтъ замкнено на ключъ. Ажъ якийсь відважнѣйшій жидѣкъ выльзъ вѣдномъ и спроводивъ слюсаря, а той убѣзвѣвъ жидѣвъ зъ повелѣноу аресту, зъ котрымъ пересидѣли за двѣ години; але легитимация и карта до голосованя таки позабрали зъ собою.

Вечеромъ, коли въ ратушѣ відбувала ся ескрутиція, гузарскій патруль перѣвѣдвалъ по мѣстѣ, компания пѣхоты відъ проводомъ комисарѣвъ полиціи ходили улицами, куды товари народу криками и сѣвнами демонстрували. На площі Марійской, передъ мѣшканіемъ д-ра Дулембы, на улиці Третого мая передъ мѣшканіемъ д-ра Бика, на Рѣвницкой передъ хатою рабина Шмелькеса стояло вѣсело відъ проводомъ комисарѣвъ полиціи. Вирѣшѣвъ повѣзвѣвшого нарушеня спокою не було нѣгде, а по оголошенію выслѣду голосованя наставъ навѣтъ дуже скоро повный спокѣи.

До Русинѣвъ Сокальского повѣту!

Заложили мы въ Сокали „Поетовое Товариство кредитное“, стоваришчѣ зареєстроване въ обмеженномъ порукомъ.

Дня 28 падолиста ср. р. відбули ся вѣже першы загальны выборы того товариства. На тыхъ зборахъ выбрано директорами товариства о. Іосифа Раковского, д-ра Евгения Петушевича и д-ра Николая Желеховского, ихъ заступниками о. Василия Фартуха и Алексея Дорожничского, а рѣвничасно Радѣ надвѣраючи, въ складѣ котрой войшли о. Орестъ Чеховичъ (предѣдатель), ц. к. секретарь судовой Володимиръ Литвинскій (заступникъ предѣдателя), о. Кароль Федоровичъ, Павло Левинскій, Дмитро Баршъ и Лука Михальчукъ, а яко заступники о. Симеонъ Смулка, Діонисій Лозинскій и Николай Семенюкъ.

Теперъ есть обовязкомъ каждого широго Русина, именно всѣхъ Русинѣвъ сокальского повѣту, підпирати тоу товариство всѣми силами, отже вступати въ его члены (высѣе 2 кор. удѣлъ 25 кор.), складати въ тоу товариствѣ свои ошадности (на 5%) и дѣлати загалъ о те, щобы всѣ нашѣ приватны, громадскы та церковны фонды, якы лише въ повѣтъ посѣдаемо, уміщувано въ тоу нашій повѣтъ руской инстигудіи, въ користь нашу власну, а не запомогано ними чужѣ та часто ворожѣ намъ инстигудіи.

Тожъ сибѣтъ, братя, вписуйте ся въ члены, знѣсѣтъ ошадности, бо якъ каждому такъ и намъ початокъ найтруднѣйшій, а чимъ скорѣе зберемо большу суму грошей, тымъ скорѣйше зможе наше товариство розвинути въ силу и принести сподѣванный хосенъ.

Хто не може аложити цѣлого удѣлу наразѣ, може се вчинити ратами.

Почына удѣлы вѣже теперъ. Хто хоче позичку отримати, муситъ попередъ вступити въ члены товариства.

Дирекція товариства урядѣ на-разѣ въ канцеляріи д-ра Петрушевича.

За Радѣ надвѣраючи: о. Орестъ Чеховичъ, За Дирекцію: о. Іосифъ Раковский, д-ръ Евгений Петрушевичъ, д-ръ Николай Желеховскій.

Переглядъ політичный.

Въ краевыхъ соймахъ Чехіи и Гориціи, правительственный предѣдатель аложилъ въ справѣ додатку до податку відъ горѣвки таку саму заяву, якъ въ моравскихъ соймахъ, именно, що въ наслѣдокъ звѣстной ухвалы дальматинского сойма, нарядѣ надъ правительственнымъ предложениемъ стали ся безпредметовыми. Правительство въ своимъ частѣ повѣдомитъ, що въ тоу справѣ намѣряе зробити.

Ческій дневники обговарюють розвѣвшу ся акцію правительства въ справѣ санації краевыхъ финансовъ и доказуютъ, що въ тоу справѣ заявило выключно правительство, котроу въ причинѣ злого компромису, заключеного зъ Угорщиною въ справѣ босанскихъ зельваницъ, и въ причинѣ ноты президента міністрѣвъ въ справѣ автономистическихъ жаданъ тирольскихъ Италійцѣвъ до тоу степени обурило Дальматинцѣвъ и Италійцѣвъ, що они не могли згаданого предложени ухвалити. Правительство але поступавъ, коли сю справу відбирае соймами и відсылае до рады державной. Коли бы позволено, абы соймы, котры хочутъ приняты предложени, принимали его, справа полагодила бы ся скорѣе, якъ черезъ ен відбѣслае до рады державной.

Въ моравскомъ соймахъ при бюджетовой дискуссии Молодоческъ Сіленіи обговарю-

вавъ угодовы переговоры мѣжи Шымцами и Чехами и заявлявъ, що не лише сляншій выхѣдъ, якъ октройованя угоды черезъ корону. Бесѣдникъ промовлявъ за науковимъ оближеніемъ до Россіи. Членъ выдѣлу краевского Фуксъ (Нѣмецъ) відповѣтъ, що не повинно зѣбѣти ся зъ одинокого терену, на якѣмъ стоять парламентаризмъ, и що не треба тратити надѣвъ, що відносини о стѣлько полѣзшати ся, що Нѣмцѣ въ Чехами самы погодять ся: „Октройоване в актомъ розпуску, на котры не можемо рѣшити ся. Любимы миръ и надѣмо ся, що намъ поведе ся осажити его безъ такого драгачного средства.“

Большѣсть сойму заявила ся за пѣвѣрчною бюджетовою провѣзорию, меншѣсть за 4 мѣсячною. П. Пражакъ гаявъ правительство, що соймамъ краевымъ дае мало часу до нарядѣ и не позволѣе нимъ полагодити угодовыхъ справъ. Правительство муситъ остаточно прийти до переконаня, що послы зобѣдженого и гнобленого народа не можуть брати участѣ въ розвѣзанію економическихъ пытанъ, якъ довго не одержатъ сатисфакції. Всѣмъ народамъ державы муситъ бути вымѣрене равне право и справедливѣсть. Зъ автономистического становища бесѣдникъ противъ предложениа радѣ державной закона о горѣвачномъ податку. П. Пражакъ поставилъ резолюцію зъ жаданіемъ, абы краймъ для санації ихъ финансовъ полишити грунтовый податокъ.

Въ ческомъ соймахъ п. Форштъ реферувавъ бюджетъ на рѣкъ 1900. П. Адамъкъ заявляе, що на таку угоду, яку правительство собѣ бажае, нѣмае честна ческа партія згодити ся не може. П. Иро промовляе противъ бюджету и гаявъ, що соймъ радѣ вѣдъ бюджету на 1900 рѣкъ, коли вѣже всѣ грошы выдано. Бесѣдникъ домагавъ ся заведеня биржевого и люксусового податку. Референтъ п. Форштъ робитъ державный централизмъ відѣдчальнымъ за неполагоджене закона о горѣвачномъ податку. Відтакъ розпочала ся еседіальна дискусія надъ бюджетомъ.

Парламентарная комісія молодоческого клубу высказала гадѣ, що заява намѣстника що-до цѣненя закона о горѣвачномъ податку не має раціи, бо сей законъ може ставити на повнѣтъ засѣданю сойму и бути узаконенъ. Комісія рѣшила повѣдомити о тоу ухвалѣ краевского маршала.

Обструкцію Италійцѣвъ въ тирольскомъ соймахъ спровокувавъ самъ д-ръ Керберъ своимъ листомъ, въ котромъ відповѣдавъ на жаданя италійскихъ пословъ. Заява, яку п. Грабмайръ аложавъ на засѣданю сойму дня 18 с. м. въ имени поступовыхъ нѣмецкихъ пословъ констатируе, що Нѣмцѣ вѣчого не знали о листѣ, въ котромъ президентъ міністрѣвъ въ острѣмъ тоу відсылае всѣ автономистический змаганя Италійцѣвъ. Бесѣдникъ заявляе, що Нѣмцѣ не брали участѣ въ відмовѣ и не подѣляютъ поглядѣвъ Кербера въ тоу справѣ. Протавно, Нѣмцѣ умають до певной гранаціи потребу автономичной самоуправы и переговоры мѣжи италійскими и нѣмецкими послами довели майже до цѣлковитого порозумѣня. Подѣбну заяву давъ въ имени нѣмецкихъ клерикаловъ п. д-ръ Вакарель. П. Брунйаръ заявляе въ имени Италійцѣвъ, що они готовы залышити обструкцію, коли правительство торжественно и публично заявить, що вповнѣ годить ся на заявы Грабмайра и Вакарелього. На другій день по тоу заявѣ Италійцѣвъ застановили обструкцію и ждуть, на яку теперъ дорогу вступитъ правительство.

Похоронъ Олександра Кониского.

(Письмо въ Кіевъ до „Абл“.)

29-ого падолиста о 2 год. і дая у Кііві помер відомый українскій письменникъ и великий діячъ Олександръ Яковлевичъ Конисскій, що певномно и невпинно працювавъ за-для рідного краю, за-для рідного народу майже пів столітя. Небіжчикъ давно вже слабувавъ. Особливо гіршало йому в осени та на весні і покійникъ не разъ висловлювався, що смерть спіткає його в падолисті або в марці. Передчуте його, як бачимо, на превеликий жалъ справдилося. Останні роки тяжкий для свого здоровья час він перебував у Криму. Раши йому і цього року їхати туди. Але на се небіжчик відповідав завжди, що йому їхати до Криму — се все одно, що на засланя. Тут, у Кієві закладалась по його ініціативі невеличка Видавнича спілка, тут кипіла робота, тут було все, що мило його серцю; а там самотність, нудьга і більш нічого. Се все спинало його у Кієві на зиму, котру він завжди проводив у Криму.

У падолисті в Кієві стояла негода: кожен день туман, мрак. Ся осіння година тяжко вплинула на організмъ Олександра Яковлевича, надламлений щоденною працею: він занедужав на запаленя легких. Слабкість виявилась 24-ого падолиста. Тоді тільки, як хвороба звалила його, він став жалкувати, що не послухав і не поїхав до Криму, і казав,

ощ як очуна, зарав подасть ся до благодатного пидня. Але вже не доведеть ся йому побачити тих країн, де кілька літ під ряд він живав ся здоровим повітрям, підтримуючи свої надламлені сили. Слабкість усулювалася час від часу. В нестямі часто небіжчик балакав, бідкав ся, що не зужав робити, прохав дати йому „однуку“ лише на один місяць для поліпшення свого здоров'я, обіцяючи знов потім працювати, як і перше, на користь вітчизни. Дуже вразила близьких до нього людей ця несподівана тяжка хворість. Не вважали однак на заяву лікаря, що недужий через кілька днів поправити ся, хотіли було скликати консилиум, але небіжчик тому сиротини ся, кажучи, що се зовсім непотрібно. 29-ого грудня вранці, на шостий день слабости, серце у хорого майже зовсім перестало битись. Почуваючи, що наближується до смерті, хотів він, мабуть, повідати свою останню волю і нам гавсь говорити, але холодуші уста не спроможні були вимовити ні одного слова. Тоді попрохав він олія і паперу і почав щось писати, але ні одної літери не змогли вивести тремтлячі пальці. Так з олією в руці і застала його смерть і на віки згорнула ся рука, що так довго, так енергійно боронили прав рідного народу, перестало бити ся серце, що палало такою горячою любов'ю до заведбаного краю.

Несподівано стала ся смерть сього трудівника на народній ниві і як громом вразила всіх, кому тільки дорога та ідея, за яку борон ся покійний. Всі, хто тільки міг, до кого лиш дійшла звістка про сю сумну подію, старали ся вшанувати останні великі промови покійного на вічній світ. Багато було віників а на широкіх їх стрічках рідною мовою були написані щирі слова прощання, що показували, як тяжко і українським інтелігенціям і всім свідомим Українцям розставати ся з ним великим борцем за права народні.

Всіх віників було тринадцять. Ось вони, з тими словами, які на їх написані: 1) Українці Києве не забудуть трудівників на ниві народній. 2) Товариство імені Шевченка своїм основателем, почесним і дієвним членом. — 3) Дорогому основателю і першому члену від Літературно-Видавничої Громади. — 4) Студенти України широму оборонцеві прав народних. — 5) Широму сироті і робітничої України А. Я. Кониському від Одеських земляків. 6) Олександрові Кониському на вічну дорогу Харківська академічна молодіж. — 7) Чернігівці широму патріоту, дорогому робітничої на українській ниві. — 8) М. Л. Кропивницький з товариством А. Я. Кониському. 9) Дорогому, незабутньому другові від щиро прихильних до його серцем матері і дітей Карачевських. — 10—13) чотирі вінки з живих квіток.

Ті, що не могли особисто віддати останнього довгу покійному О. Яковлевищу, прислали телеграми. Телеграми прислали: 1) Товариство імені Шевченка: „Прійміть вираз співчуття в Вашій тяжкій утраті. За Товариство імені Шевченка Грушевський“. — 2) Громада народців: „Невимовний жаль, щире спочування сестрі і громадці по утраті великого патріота від громади народців: Барвінський, Грушевський, Ревакович, Заячківський“. — 3) Юравські студенти: „Просимь положити за нас землі на могилу дорогого, невідвального Александра Яковлевища“ (від сегою телеграмою підписалося 12 душ). — 4) З Харкова: „Харківська українська молодіж а великою тугою провожає у далеку дорогу вірного сина України. На йому земля пером!“ 3 Вороніж: „Возложите ввінок на гроб Кониського: „Щирому патріоту в житті і праці од Земляків-Вороніжців. Васильєв“. — 6) З Катеринодара: „Возложите ввінок Кониському, надійшов родним язиком: „Українському патріоту Кубанці“. — 7) З Полтави: „Полтавська молодіж просить освідити родній Кониського свій жаль втрати дорогого Українці чоловіка“ (підписи). — 8) З Львова: „Просимо прийняти вирази щирого жалю а поводі смерті многотрудного покійника. Татко Ревакович а родиною. — 9) З Калуги: „Несподівана смерть незабутнього Олександра Яковлевища ударила нас як гром. Над тяжкою утратою Вашою і Українці щиро вболіваємо. Афанасєв“.

Похорон був 1-го грудня. Провести покійного до вічної оселі зібрав ся багато людей. Між ними чималу частину становила молодіж так вища, як і середніх шкіль. Труну несли на руках молодіж. Над могилу покійного були виліплені промови і два стіхотвори, які виявили і велике значення тої праці, в якій звичував небіжчик, і скорботу розставання, і бажання покою сьому трудівникові на народній ниві, що зазнав у житті багато прикрестий. Промовляли Микола Василевич Левіцький, Микола Ватахевич Лисенко, Іван Матвійєвич Стещенко та Іоїм Месодієвич Руденко. Вірші прочитала Марія Михайловна Старицька (стіхотвор батьків, котрий по слабості не міг особисто бути на похованні). Другі вірші проговорив один з учнів середньої школи.

Левіцький в своїй промові указував, яке значення повинна мати для нас сего домова. Подаєм тут короткий зміст його промови: „Наш нарід — сирота. Мало щирих людей, які б піклувались про добро народне, про поліпшення його духового і морального стану. Небіжчик був таким невтомним трудівником на користь сьому сироті народній. Значайшо ми плачемо, коли проводимо на вічну путь кого-небудь; ми плачемо й зараз... Не слід нам зараз плакати; нам слід вяртати на сю могилу, могилу борця за права народні, який все життя своє працював на користь народу, який навіть в останні хвилини свого життя, уже в нестямі, просив лише одного, щоб громада дала йому лише

один місяць поправити здоров'я і він знов працювати-не далі, як перше, — треба вяртати на сю могилу, набарати ся сил і на вірець його працювати до загину на користь рідному людові. Прощай же, дорогий товаришу і батьку, і знай, що ми, усі, що отут стоїмо над твоєю могилу, до смерті не покладемо мем рук, працюючи на користь народній-сироті!“

Другий оратор, Стещенко, висловив бажання покою, спочинку великому трудівнику, що багато зробив за-для рідного краю; тепер сей край не зрозуміє великості сего втраченого; зрозуміє лиш тоді, коли пробудеть ся в народі національна свідомість. Ось короткий зміст річі: „От пішов ти, дорогий батьку, туди, де „дівать на печаль, на болінь“, де ти знайдеш собі покій. Спочинь же, батьку, хоч там, бо усе життя своє ти не знав спокою на землі, одні лиш тяжкі страждання. Ти мало не пів сотні літ працював на користь рідному людові і тебе не багато зрозуміли, навіть тепер, на вері другого століття нашого національного відродження. Коли-ж наш люд прокиньеть ся, коли його національне самопізнання пробудить ся, тоді тільки він побачить і а'ясує собі, яку втрату відчула Україна сегодня, проводячи у вічну путь дорогого небіжчика“.

Дд. Лисенко і Руденко в своїх промовах висловили, яку велику втрату понесла Україна, поховання покійного, і приголосили простати йому всі його хваби і помилки (бо хто їх не має?) і забути все те, що хто має проти його в сьому серці.

Так ковали незабутнього Олександра Яковлевища! Не гучні се були похорони, не такі, яких би сподівали ся тому, що всі сили віддав народній роботі. Будемо однак надіятись, як каже оратор, що скоро нарід знає краще Олександра Яковлевища і більшу покаже до його пошану. Ми-ж можемо трохи втішити ся тим, що хоч, правда, не багато, а все-ж єсть люди, що зрозуміли великість втрати в такім чоловікові, як Олександр Яковлевищ Кониський.

Скажемо ж від частого серця за проголошенням оратора (Лисенка): „Земля тобі пером, великий трудівнику на ниві народній!“

П. К-ський.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фонд.

Заприсяжене епископств. Вчера о год. 10 перед полуднем відбуло ся у цесаря записане новомовнованых архієпископств гр. Шенцикого та Більчовского, и епископа Пельчара въ присутности цесарского адъютанта гр. Паара и міні тра проєвты Гартля.

Въ мѣстѣ Геродку при вчерашнемъ выборѣ посла въ III. куріи прийшло до позавного заколоту въ причинѣ, що жидова, агітуючи за д-ромъ Коліперомъ, побила одного священика. Зарекіроване вѣско, пѣхота и кінница, приєрнуло ладъ. Бѣльше о томъ писати годѣ, бо прокураторія конфіскує.

Д-ръ Олександръ Колесса, надзвичайний професоръ руской литературы въ львовскомъ университетѣ, именованый звычайнымъ професоромъ.

Міністеръ просвѣты посунувъ до VII. класу раніи професорѣвъ школъ середнихъ: Анат. Вахиянина, Исид. Громицкого и д-ра Ом. Калитовского професорѣвъ I. гимназіи у Львова; Вікт. Клака и Іос. Чернецкого професорѣвъ гимназіи Франца-Іосефа у Львова; д-ра Ал. Пехника, Володсл. Фронца и Іос. Костецкого професорѣвъ IV. гимназіи у Львова; Іос. Васильковского проф. гимназіи въ Коломи; Яна Дворжанского проф. гимназіи въ Нов. Санци; Ант. Квятковського проф. гимназіи въ Сяноцѣ; о Юліана Федусевича, Ігн. Гошовского и Івана Вахиянина професорѣвъ гимназіи въ Стрию; д-ра Жигм. Урановича проф. гимназіи въ Золочевѣ; Едм. Ігембского и Ант. Сомоловского професорѣвъ школы реальній у Львова; ко. Яна Абелята проф. реальній школы въ Станиславова; вѣбца голавого учителя семинаріи учительской у Львова Олександра Барвінського.

Здержане слѣдства. Недавно была згладка въ „Дѣлѣ“ о выбуху въ шпитали „Мило-серднхъ братіи“ въ Краковѣ, котру спровадиль примѣщенный тамъ Михайло Борнско, поблаживши въ пѣчь флашку съ порокомъ. Переведене въ тѣхъ справѣхъ судове слѣдство адержано, бо посѣла заавъ професорѣвъ-пенсиатрѣвъ д-ра Вахгольца и д-ра Горюшевца Борнско терпѣти на меланхолю.

Новый урядъ почтовый назъ звычайнымъ кругомъ дѣлаи уведе въ днѣмъ 20 с. м. въ житѣ въ Германіѣхъ повѣта борщѣвского на мѣсцевости Гермаковка, Навра, Новосѣлка и Залѣсь.

Цапъ убивъ жѣнну. И тако на свѣтѣ бувае! Ото жѣнка громадского писаря въ повѣтѣ влощѣвскомъ въ Россіи вышшла въ лѣсъ по гриби и зѣбала ся зъ цапомъ. Неирошеный гѣсть не признавъ цапови до влодобы и такъ потовѣвъ бабу, що она умерла.

Смерть зъ жарту. Коло пороховѣвъ въ Нидерландѣхъ стоявъ на сторожи воакъ. Одинъ зъ его жартовливыхъ товарищѣвъ закрывъ ся въ нощи тахцемъ подъ пороховою налякати товарища, а той, не дѣставши вѣдповѣдїи на своя пытаня, выстрѣлилъ и положивъ товарища трупомъ.

Дрѣбный вѣсти. Міністеръ Пентакъ вѣдѣхавъ до Вѣдны (зъ мандатомъ въ кишені). Проф. д-ръ Волозѣ-Антоновичъ выѣзжає до Варшавы на обхѣдъ юліана Сенкевича яко делегата львовского университета. Въ Рогатинѣ на поли коло стаціи зѣвѣнчанъ волозѣть ся вѣдъ двоухъ днѣвъ пара выгодоженыхъ бузѣвѣвъ.

Посмертій — † — оповѣстки.

О. Стефанъ Кобляниський, парохъ въ Драганѣхъ деканата тернопольского, упокоивъ ся днѣ 17 с. м. въ 55 роцѣхъ житя а въ 31-омъ гвиѣсѣнствѣ. В. а. п.!

Соймъ краевый.

Нѣаѣшнее засѣданіе сойму почалося о 11 год. пер. пол.

Насампередъ вѣдчитано интерпеляція и вѣсєна.

Мѣжъ иншими була интерпеляція пп. Олесницького и Онуковського (вѣсєна п. Онуковскимъ) въ справѣ надужитъ выборовъ. Интерпеляція мѣстить множество аркихъ фактовъ. А друга интерпеляція п. Мілана въ справѣ двоухъ учителей (Трель въ Савидѣвѣ и Станкєвича въ Березовскомъ), котрію полтавская школа двѣ недѣль агітували за кандидатомъ центрального комитета.

Посолъ Вуйцикъ (людовецъ) поставивъ нагѣ вѣсєна зъ вѣзавѣмъ правительствѣ, чтобы въ огляду на дисциплінарскій вѣсти о великихъ надужитяхъ при сегоднѣшнихъ выборахъ правительствѣ домадно розсѣдло справу выборовъ надужитъ и покарато зинновныхъ урядниковъ.

П. Вуйцикъ зъ документами въ рудѣ просивъ палату о подпорѣ нагѣлости зго вѣсєна, бо подчасъ сихъ выборовъ позбавлено горожанъ свободы, зроблено собѣ кинны въ конституціонныхъ правѣхъ.

П. Абрагамовичъ спротивлявъ ся нагѣлости вѣсєна п. Вуйцика и „запротестувавъ“ противъ генерализованъ надужитъ, бо „оголѣ jest zdania, że wybory przetrwawdono legalnie“. (36 сторонъ народныхъ пословъ крики: То неправда!)

П. Окуновскій, подпіраючи вѣсєна Вуйцика, звернувъ ся до бѣльшости зъ замѣтомъ, що коли она не хоче, абы бруды краевѣ выпрати въ соймѣ, то тѣ бруды повеають ся до Вѣдны!

П. кс. Стояловскій, такожъ подпіраючи нагѣлость вѣсєна Вуйцика, мовивъ: „Надужитѣ були скрѣбъ, и я доведѣнъ ихъ на ала-сѣбъ шкѣрѣ. Для п. Абрагамовича и напѣвъ зъ правѣхъ вѣско „легальне“, то Абрагамовичевскій выборы. У насъ, вѣсєна, не було бы надужитѣмъ, навѣтъ якъ бы хлопа убилъ, то у васъ „легальне!“ (Оклики вѣдъ панѣвъ: ого! ого! — Маршалокъ вѣзавѣвъ за те бесѣдника до порядку.) Дальше кс. Стояловскій наводивъ надужитѣ та перекуства при выборахъ, переведенныхъ гвалтами. Зѣ вѣсѣднѣмъ Галичинѣ перенесено тую практику иже и до заходѣна. Справа нагѣла иже своимъ матеріаломъ, бо описла все пѣдѣ въ забутѣ. Коли вѣсєна, було все легально, и коли ваша совѣсть чиста, то голосуйте за нагѣлостію вѣсєна!“

По сѣмъ забравъ слово намѣстникъ гр. Циніевскій — розумѣе ся противъ вѣсєна п. Вуйцика. Вѣнъ старавъ ся абы выборы йшли „на-скрѣбъ легально“ и вѣнъ — очевидно — переконаний, що выборы справѣ легально відбули ся.

При голосованію надъ вѣсєна п. Вуйцика заявлено ся за нагѣлостію лишъ 22 пословъ, а то: Русинѣвъ [д-ръ Олесницькій хорый, а еп. Чеховичъ и Охримовичъ вышшли зъ салѣ передъ голосованіемъ], людовѣвъ, Стояловского и части демократѣвъ.

Потѣмъ пѣйшли зъ порядку дневного нѣшій справы. Провѣтъ правительствѣ о додѣтку до податку вѣдъ горѣнка соймѣ принявъ зъ другѣмъ и третѣмъ читанію мимо заавы правительствѣнного комитета, що справа стала ся иже безпредѣтною.

Дискусія надъ бюджетовою провѣзирією заповѣдає ся цѣнаво, бо зголосои ся до слова посла оппозиційнѣхъ..

Русини! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничю-промыслову у Львовѣ.

Именована, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

Міністеръ судѣбницѣвъ перенѣвъ адъюнктовъ судовыхъ: д-ра Давида Вигля зъ Микудинѣхъ до Бродѣвъ, Стан. Болаковского зъ Будкова до Коломиѣ, Адама Вачинского зъ Вѣлза до Добромилѣ, д-ра Ахіла Ралапорта зъ Кімпольонга до Черновѣхъ, Теофіла Ясеницкого зъ Львѣска до Чорткова, Флѣор. Вольского зъ Сяноцка до Львѣска, Юл. Колчичевича зъ Воршєва до Сколього, Володсл. Дукета зъ Львѣска до Самбора, Стан. Ковнацкого зъ Старого Самбора до Сокаля, Володимира Федака зъ Богородчанъ до Ходорова, д-ра Іос. Мерженського зъ Делятина до Надворной, Стан. Славика зъ Угнѣва до Золочева, Каз. Богосевича зъ Рожнѣтова до Отиніи, Яц. Ваа зъ Грималова до Рахимаза, Стан. Довіхѣта зъ Рудѣхъ до Рожнѣтова, Мих. Богуцкого зъ Мильниці до Городаха и Густ. Лончиньского зъ Лопатина до Угнѣва;

дальше наданъ слѣдующимъ адъюнктамъ судѣвъ: Феліксѣмъ Лоанискому въ Перемисли, Ад. Жмуркови въ Теребовлѣ, д-ру Малевскому въ Заболотѣхъ, Зигѣр. Гоелісови въ Львѣску, Вікт. Жаровѣи въ Вѣбріцѣ, Копр. Венгровскому въ Косовѣ, Алекс. Козьолови въ Бродѣхъ; вѣбци именувавъ адъюнктами: авскулъ-танта Бол. Венгровского для Янова, кандидата нотаріальнаго Брой. Рада для Воршєва, авскулъ-тантѣвъ: Тад. Дидушиньского для Делятина, Володсл. Яворского для Радекова, Жигм. Бухельта для Галичанъ, Стан. Слотоловича для Вирчи, Вілѣ. Рубиньского для Журавна, Мойс. Бернфельда для Вахковѣвъ и д-ра Іос. Заплатальского для Вурштина, а кандидата нотаріальнаго Івана Кохановского для Турѣн.

Русини! Памятайте на Дѣмъ Товариства „30РЯ“ у Львовѣ.

Телеграммы.

Цетинія 21 грудня. Вчера вѣдбуло ся тутъ торжество по ілюю князя. Рада державна предложала ему просьбу о принатѣ титулу: „королевское величество“, на що князь зго-дѣвъ ся.

Петербургъ 21 грудня. Урядовый фінляндскій дѣвникъ оголосивъ приписъ въ справѣ тымчасового обмеженя свободы скликываиъ зборѣвъ зъ Фінляндіи.

Царгородъ 21 грудня. Порта одержала вѣдъ турецкого амбасадора въ Рамѣхъ донесєна, що италійское правительство не приняло нѣакихъ зобовязанъ супротивъ кн. Юрія зъ крєтенскій справѣхъ и не выступало зъ нѣакою инициативою. Лаше на будучицѣ Италія прирєкла, що коли бы въ тѣхъ справѣхъ иша держава выступила зъ якимъ провѣтомъ, то Италія въ порозумѣнію зъ иншими державами прилучитъ ся до такои инициативы. Порта одержала такожъ зъ Петербурга вѣстѣ, що и Россія не приняла нѣакихъ зобовязанъ.

Парижъ 21 грудня. Амнѣстіиѣе предложєне правительствѣвъ перешло въ палатѣ пословъ великою бѣльшостію голосѣвъ.

Штотгольмъ 21 грудня. Зъ Гельсингфорсу доносѣтъ, що вице-президентъ хиньского сенату Лидеръ не хоче брати участи яко заступникъ сенату въ нарадахъ руссійской рады державнои надъ зобовязкомъ вѣйсковѣхъ службѣмъ.

Амстердамъ 21 грудня. Крієрѣ вѣдѣхавъ до Гага.

Вашингтонъ 21 грудня. Мѣжъ правительствѣвными вѣйсками Колумбіи а повстанциами прийшло до великой битвы, котра трєвала два дни и скѣчилась ся погромомъ повстанцѣвъ а кѣлькасѣтъ є ранєнѣхъ.

Капштадъ 21 грудня. Бурѣ вѣдрѣ ся въ двоухъ мѣсѣцахъ до Капшанду; перейшли полудневу границу Ораніи на сѣа зѣбѣдѣмъ и вѣсѣднѣмъ кѣнци. Обчисляють, що границу перейшло 2000 Бурѣвъ и потерянѣтъ, що голєндєрєе населєне Капшанду прилучитъ ся до нихъ. Англіѣцѣвъ не мають тутъ вправленѣи кѣннѣтъ. Зъ Іогансбургѣа надѣйшла несправдѣна чѣ вѣстѣ, що Бурѣ розстрѣлили за аравду одного зъ выначѣйшихъ своихъ командантѣвъ Дуку Маєра.

Штандертонъ 21 грудня. Бурѣ зарѣбували въ околѣци одну фарму и забрала 200 штукъ худѣвъ. Коло Робертсд्रीєту має стояту сильна команда Бурѣвъ.

Пекінъ 21 грудня. Послы ухвалили остѣточный текстъ зѣблѣиои мировѣи ноты. Пѣки що, зѣмѣстъ сєи ноты не буде оголѣшений.

Переписка Редакціи и Админістраціи.

Вп. М. Пн. въ Ку. До кѣнци року ще 40 с. — В. Во. въ Ве. Ще 4 кор. — Д. Го. въ Уг. Ще 6 кор. — Т. Ле. въ По. До кѣнци року належить ся намъ ще 6 кор. 4 с. — С. Го. въ Ве. За IV. кварталъ ще 8 кор. — І. Ст. въ Са. Ще 2 кор. 40 сот. — Н. За. въ Ро. Належить ся намъ ще 5 кор. — Н. Ва. въ Св. Ще 10 с. — І. Ва. въ Це. и Н. Со. въ Че. Вамъ высылки не здержувано.

Надбсладне.

Д-ръ Казиміръ Крушинський

орднує въ недугахъ легкихъ и горла вѣдъ год. 3—5 по полудни

ул. Академічна ч. 16, 1. поверххъ.

Телефонъ 169. 578 7—?

Яко добру и певну льокацію

поручаємо:

4 1/2% Листы гіпотечный,
4% Листы гіпотечный короной,
5% Листы гіпотечный преміюваный,
4% Листы Тов. кред. земского,
4 1/2% Листы Банку краєвого,
5% Облігаціи Банку краєвого,
4% Позичку краєву,
4% Облігаціи пропінанційнѣи вєскій рєспѣ державній.

Пасеры тѣ продаємо и купуємо по найточнѣйшѣмъ курсѣ денѣбѣмъ. 574 [3]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. и. упр. анц. Банку галиц. гіпотечного.

Рѣкъ за юженя 1860. Вѣдзначенъ на нѣакоиъ выставѣ 1894 р.

НА СВЯТА

поручаємо нашъ головный

СКЛАДЪ ВИНЪ

угорскихъ, австрійскихъ и заграничныхъ оригинальныхъ а именовъ:

РЕНЬСКИХЪ вѣдъ славѣиои фирмы P. A. Mumm; французскихъ вѣдъ фирмы A. Meller Bordeaux; шампанскѣхъ фирмъ: Moët Chandon, G. H. Mumm & Co., Veuve Clicquot, Pommery и т. д.

Особливо поручаємо дешѣвъ а дуже добріъ модальниѣи вина по 56 гр. за літру, вина Maguader по 48 гр. за літру а старіъ семіагородскій Reising. — Высылка на провинцію въ 6-кѣльграмовыхъ бѣсѣкахъ вѣдворотною почтою. 612 1—8

Зъ поважаніємъ

МАКСЪ ВІКСЕЛЬ и Сынъ

Львовъ, ул. Крайбєсна 14 (ч. тел. 97.)

1990

ДВЛО

Выходит у Львові ще два (крім кождь і ру-
кавички) о 6-ти годинах по полудни. Літератур-
ний додаток "Вісник" найважливіший по-
сильник" виходить во второк, а во второк і п'ятницю
на першину разом із ДВЛО.

Передплата у Львові приймають: у Львів-
ській Адміністрації "ДВЛО" /м. Ваторія ч. 24. Центральне
бюро оповіщення /м. Кошарна ч. 11, у Бюро газет
/м. Карла Людвіка 9, у А. Ольшавського /м. Кили-
ського 2; — у Львові: Л. Крижанівський; — у Ви-
дні: М. Дік, Л. Селігман; — у А. Ріхтер, Нібелін-
генштр. 4; Н. Шалек І. Вольфелл 11; Насекаєв І.
Vogler І. Wallischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург-
і: М. Насекаєв і Vogler.

Передплата на "ДВЛО" і нашітків із Львова
зачеку у Львові.

Передплата на "ДВЛО" із літер. додатком

у Львові: за границею:
на цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 22 гр.
на пів року . . . 8 гр. на пів року . . . 11 гр.
у Львові:
на цілий рік . . . 14 гр. на пів року . . . 7 гр.
на чверть року . . . 8-50 гр. на чверть . . . 1 гр. 20 гр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи вносять ся лише на по-
передню застеріжку. — Редакція не несе за
своїх відповідей.
Неодиноке членство 6 гр. на рік. 7 гр.
Окремі членські приписки ся по ціні 10 гр.
вдодаток однієї приписки однієї або двох і в
рубриці "Надбавки" по 25 гр. а. в.
Подати і інші дописки прикладати ся по
15 гр. відносно.

Выборы на судъ въ соймъ.

Зъ дводневной соймовой сессии найбільше
интересною була бюджетова дискусія зъ
21 с. м. Якъ звичайно, такъ і тепер, опози-
ційні послы покористувались нагодою для
висказу невдоволення народнихъ масъ нъ
красивою господарки. Безпосередною темою до
оного послужили недавній славетній выборы.

Бюджетова дискусія зачала ся по полу-
дин справозданнъ референта гр. Андрея По-
тоцького, що въ имени бюджетовой комісії
предложанъ ухвалено чвертьрочною бюджето-
вою провізорию.

По рефератъ першій зголосивъ ся до
слова посолъ Вуйцик. Въ довгій і горя-
чій промові ударивъ вінъ на намістника та
на старостівъ за выборчі надужити. Вуйцик
і шаблі — мовивъ вінъ — не довго удержати
ладъ. Прийдеться відкликати ся до загального
і безпосереднього голосозаннъ. Ще ніколи не
дівало ся въ краю таке, якъ сего року. На-
містникъ їде до Відня, аби достати відъ
руку до выборовъ, грозичи, що инакше по-
дасть ся до димісії. Опівля скликає до себе
ввездъ старостівъ і дає їмъ вказівки, якъ
мають "робити" выборы. І дівуть ся річч
просто немислимъ. Органъ намістника Gazeta
paradowa називає духовенство до агітації за
правительственными кандидатами. Вѣдъ надуж-
ити збере ся въ одну вказівку і введе ся
їхъ на яву передъ шарокій свѣтъ. Не одна
справа опресь о судъ. Давишше "дівлявъ" въ
Яелъ Губата а теперъ Міхаловскій. [Міхалов-
скій, староста зъ Ясла, сидить въ ложъ і
цінично смѣє ся. Посолъ Кремпа: Ганьба!]
Въ краківскій окрузі було чисте пекло.
Мандаринъ у Величці мене, негнимального по-
сла, арештувавъ а комісаръ староства відста-
вивъ мене до рогатки!

Промова посла Вуйцика, що викликала
велике вражѣннъ, скінчилась околѣ 4 години.
Маршалокъ перервавъ засѣданнъ і назначивъ
початокъ дальшого засѣданнъ на год. 6 1/2.

Вечѣрнє засѣданнъ зачало ся промовою
посла Окуневскаго. Бесѣдникъ констан-
тує факти надужити, махерства, пресію ста-

ростівъ і т. д. Підносить кривды руского
народу, податковий угнетъ, еміграція і т. д.
(Промову п. Окуневскаго подамо въ новій
основі.)

Забравъ слово посолъ кс. Стоялов-
скій. Зачавъ відъ критики польского кола,
вдаривъ на правительство за нехотівнъ сойму,
яке обявляє ся свилуваннъ его на коро-
тенькій сессии ніче для відробленнъ якого "ре-
пънтъ". Поддавъ острій критицъ красу госпо-
дарку, що довела народъ до руины і нужди
і жене его за море. А однакъ того народу,
що хоче самъ ратувати ся нъзъ вигибелі, не
хоче "вархъ" сполучнъ" випустити нъзъ своїхъ
опівнъ. Замѣсть допомогти, аби масы народу
стали повновластными горожанами, держати
ся масы въ курятелі і давати ся всякій про-
блескѣ нъзъ самостійности. Для чого се дѣє ся,
то дуже добре висказавъ одинъ нъзъ соймовихъ
большости въ приватнѣмъ розговорі, кажучи:
"якъ людъ піднесе ся, що тогдѣ буде зъ на-
ма?" Заявляю, що не вірю въ добру волю
намістника, котрий каже, що тільки до-не-де
добачивъ "usterkі". Лѣпше вже зробивъ Абра-
гамовичъ. Вѣдъ таки нігдѣ не бачивъ навітѣ
"usterkі". Вірю, що старости не достали
письменномъ інструкції, але жыве слово ще
больше значать! — Бесѣдникъ почавъ ново-
дѣти факти. Вказує на арештованнъ Ревакон-
ча, редактора Kurjer'a lwowskiego въ Старѣмъ
Самборі. Пп. Гупка і Кароль Дѣдушницкій, що
стояли побіля бесѣдника, кликнули: "Таже
староста прийнявъ Реваконча крѣпко!" На се
нізъ Стояловскій: "Колі вы на стѣлку цині-
ний, то вы не гдѣні того, аби зъ вами і роз-
правлявъ ся!" Маршалокъ упоминъ-вп. Гуп-
ку і Дѣдушницкого, щобъ своїми дотепами
не "розговлявъ" бесѣдника. "Кажете — мо-
винъ далъ Стояловскій — що людъ терори-
зує. Се хѣба гумористика. Якъ може терори-
зувати сей прибитый, темный хлопъ? Колі
жѣ говорять о тероризмѣ, то тероризмъ по
вашѣмъ боцѣ. Тероризує староста, що трясє
повѣтомъ і що кличе хлопа до себе та каже:
"Хлопе, голозуй сякъ чи такъ, бо..." Теро-
ризує ескекторъ, котрого хлопъ боить ся
собръ смерти, коли грозять хлопцовъ еск-
куцією за податки, коли той не підчинить ся
навітѣ. Ксѣндъ, що відчитує зъ амбони па-
стирське посланіє біскупа Пельчара вороже

варедимъ кандидатамъ, і що называє воро-
гами церкви і вѣрѣ всѣхъ опозиційныхъ ви-
борцівъ і кандидатівъ. (Маршалокъ переба-
навъ бесѣдника, называючи его, аби не нару-
шавъ особы неіспрепутного князя церкви, бо
той не може боронити ся.) Давишше бузъ
іншій способъ робленнъ выборовъ — неіспрепутный.
Тепершній намістникъ впровадизъ новий
способъ — въ рукавичкахъ. Се тільки рѣши-
ди темпераментівъ. Пініскій гладонкій, о
много гладшій нѣжъ Вадоні.

Вѣдътакъ бесѣдникъ наводить цѣлий
рядъ выборчихъ махерствъ і насильствъ, ци-
тує свѣдѣствъ і т. д. а далѣ каже: "Дакую
вамъ, що вы увѣрили мене своимъ посту-
пованнѣмъ і поваленнѣмъ мои особы відъ за-
киду коншактовъ зъ вами. Тріомфъ, який об-
ходите зъ приныи мого упадку і упадку опо-
зиції, се Піррова побѣда! Кажете, що наша
агітація приведе до подѣлѣ зъ 1846 року. Ізъ,
хѣба ваше поступованнъ нъшій выборы до-
ведуть до сего! Вы промовите людѣ, вы его
дразните, вы вчите его безправства, анархії,
вы вчите его панования силы надъ правомъ,
тожѣ на васъ спаде одѣчальность за все, що
стане ся! Не грайте зъ огнемъ! Мазуръ го-
рачій! то не поіборный рускій хлопъ! Кажете,
що то промовляють перепавшій кандидаты.
Такъ, перепавшій, але въ такій способъ, що
вы маєте мандатъ, а я маю довѣре міліонівъ
людѣ. А знаєте слова Красинскаго: "Zmar-
twychwstaje się z pod grotem, nie zmartwych-
wstaje się z pod zrotem!"

Бесѣда кс. Стояловскаго викликала въ
палатѣ велике вражѣннъ, а всякій тенденцій-
ній рецензія консервативныхъ польскихъ дѣйстви-
тѣлѣвъ не можуть ослабити єнъ анічѣнъ. Се бу-
ла одна нъзъ найлѣпшихъ бесѣдъ, якѣ коли-
небудь выголошено въ галицкомъ соймѣ.

У відповідь забравъ слово намістникъ
Пініскій. Показувавъ по порядку всѣ
воісми передбесѣдниками. Зачавъ відъ посла
Окуневскаго. Закидъ фактичний абюзъ загалъ-
ными уявленнъ, що "праса все переборщувъ",
нѣсти про надужити розносить корреспондентъ
не знающий законівъ" (тутъ спеціально ага-
дано нашъ органъ!) Зъ конкретныхъ фактівъ,
наведенихъ посломъ Окуневскимъ, наміст-
никъ выбравъ собі одѣствъ, що до "Вазавляна
Вазавляка" і заявивъ, що "вѣдъ, яко неісп-

мольотъ не бере за се на себе нѣякою одѣ-
чальности"... Потѣмъ перейшовъ до промовъ
Вуйцика і Стояловскаго. Закидъ ихъ — се
"basin", роздутъ до неможливости Куржеромъ
і Narzod'омъ. Все тамъ "перекручене або і
неправдизъ". Неправда і се, щобъ намістникъ
мавъ конференцію зъ Керберомъ і зъ старо-
стами. Вѣдъ бузъ тогдѣ "хоршій". Що-до
вольности передвыборчихъ зборівъ — то
ограниченъ єнъ выплывають нъзъ закона, бо на
передвыборчихъ зборахъ не вѣдно бутъ нѣ
женщинамъ нѣ неповнолітнимъ і т. д. Впро-
чимъ власти мусѣли інтерувати, до приходи-
ло вже не до словныхъ але до чинныхъ ар-
гументівъ. Се-жѣ все зъ порядку! Вѣдъка
треба було неравъ ужити, бо грожено була-
ми, ба і піддаломъ і кровю. "Маю — каже
намістникъ — на се докази. Въ моихъ ру-
кахъ, є пѣлякъ, що вызыває до підпалу і морду.
Тамъ стоїть. Слушайте выборы! Хто бы зъ
васъ послъ зъ голосувати на пана, того спа-
лемо. Колі-жѣ бы доставъ грошѣ відъ пана
на відбудованнъ, то спалимо зъ-друге і зъ-
третє, навітѣ уберемо!" — Що-до справы са-
мого посла Вуйцика сказавъ намістникъ:
"Не маю докладныхъ реліцій, якъ тамъ було,
і нѣчого певного сказати не маю. Але му-
шу заявити, що способъ агітації п. Вуйци-
ка є надзвичайно "gwałtowny і szorny", отже
безперечно староста мусѣвъ ужити якогось
способу для успокоєннъ его. Чи его арешту-
вавъ, не скажу... Що-до kwestii польской
негнимальности — то, розумію єнъ такъ, що
посолъ негнимальный тільки підчасъ соймо-
вой сессии а не відъ часу скликаннъ сойму".
Рѣвножѣ і на закидъ Стояловскаго не по-
давъ намістникъ конкретныхъ відповідей. А
закінчивъ ось-якъ: "Та не кажѣть, панове,
що винній урядникъ, старости, комісарѣ, що
винна адміністрація, бо передовсімъ спаде
вина на агітаторівъ, котрі розгорачують на-
ємъ; передовсімъ заявили тѣ, що теперъ са-
мий виводать жалѣ на кривды і доптанє пра-
ва, і звальючи всю вину на іншихъ, ємий
представляють ся невинными агентами. Відъ
себе додаю, що передовсімъ найлѣпше було
бы якъ бы єи панове перше самі ударили ся
въ груди!" [Брава зъ паньскихъ лавъ].

По промовѣ намістника говорили послы
Стадинскій, Войтѣхъ Дѣдушницкій і Ценскій,

Гієна.

Причинокъ до исторіи природописномъ.

Выборы скінчені — оцзула спасена —
finita la comedia. Метущія перестала, вѣсно
вернуло до касаренъ, жандармы розѣхались
по постерункахъ, "доблий выбраний" заступ-
ники нужды і бѣды осолодили свою побѣду
"францускимъ" і "шампаномъ", "кави" ра-
достно засекретили і конецъ!

А гієны?..

Вы не знаете, зъ-вѣднъ менѣ та гадка
пришла до головы. Ось бачате чому: Читає
чоловѣкъ дивнишки та такє вычитує, що во-
лохъ жывѣє ся. Гайдамацтво, бунтъ, радика-
лизмъ, социализмъ, атентатъ на старосту...
Зте! Та бз, чимъ дальше, тимъ гѣрше. Поки
ще брались до великихъ достойниковъ, прав-
да, чоловікъ тремтѣвъ, але ще якось сапавъ;
достойникъ тамъ зъ мене чей-же не буде! —
міркувавъ і собі. Ажѣ тутъ вчера подає
менѣ въ руки дивнишки, беру его читати.
Читаю... ось! щось нъзъ Вузака... вартъ по-
глядити. Та пацѣръ выпавъ менѣ зъ рукъ, я
зъ ляку не мѣгъ дочитати. Атентатъ на се-
кретаря! Букомъ лѣтали менѣ передъ очима
і-двоились якъ въ горячці. На такого свѣ-
тлого, просто геніального мужа працѣ і на-
уки, на такого заслуженого коло добра на-
роду достойника, на такого доброго пана —
атентатъ! Се вже конецъ свѣта, се роаби-
шактѣво! А чоловікъ жыве спокѣбно і не
знає, що кругомъ самъ гайдамака... ажѣ
страшно подумати. Слава Тобѣ Боже, що на
свѣтъ є газети та остережуть передъ неща-
стемъ... Дрожачи цѣлий, піднявъ я газету,

зъ-вѣдка хотѣвъ побачити, якъ єнъ охрещено.
И не мѣгъ! такъ менѣ зъ переляку очи сло-
зли. Przecież... Przecież... щось таке, але
якъ? годѣ було розбрати. А Господи! Насу-
нувъ шапку, утѣкъ додѣвъ і відбаривдувавъ
дверѣ... а нужъ лихѣ гайдамаковъ надѣсе!
Давшій часъ боявъ ся а глянути черезъ ві-
кно, найменшій стукнѣ мене положила, а ту
авѣ вѣбски, авѣ артилерію... Прилягъ я на
лобъку — прижмуравъ очи... ще гѣрше! Гай-
дамаки ажѣ роать ся, такі вже по хѣтѣ ла-
зять. Зриваюсь, паля свѣтло — щєали. Але
страхъ не щєвъ. Пригадавъ я собі, що
за такій атентатъ платити ся въ судѣ цѣть
золотыхъ, але і се мене не успокоило, бо що
зъ пѣтѣн, коли она до кишень не їде... Гла-
нувъ я крадемъ крѣвъ вѣкно... всео пропало.
На ули купъ чорныхъ бородастыхъ людей,
крикъ, голосѣннъ мовѣ у вѣклѣ. Оставъ я мовѣ
мертвый, хочу віддалити ся відъ вѣкна, годѣ.
А ту крикъ змагаєсь, товпа таки на очахъ
росте. Гайдамаки! смерть! Доходить мене
дикій, охрипѣлий кликъ, прокляти, та годѣ ихъ
розбрати. Выглянувъ левый мѣсць — се
жидки — якъ сказавъ одинъ достойникъ: "pa-
sze roschiwe żydki!" — а я бы ще і теперъ
присягъ, що бачивъ гайдамаковъ...

Осея подіа а головню вчитана въ га-
зетѣ зѣвѣтка про атентатъ сильно мене роз-
строили. Думаю собі: треба зайняти чимъ
реальнымъ. Та чимъ? Маю я стару Зоологію,
ще зъ дѣтнихъ часѣвъ; взявъ та читаю, що
бы розвѣстивъ. Розгорнувъ книжку на по-
падѣ — гієна. Добре є гієна! Читаю: Гієна
єсть два роды, пѣснискі і пѣснискі. Одна
проживає въ Азії, друга головню въ Африцѣ.

Що-до будовы тѣла і способу жывѣ
відъ себе рѣзнятъ ся. Короткій сторчастві уха,
лобъ сильно осадженный, косій подовгастві очи,
выстающа пащєка сильна, задній ноги корот-
шій відъ переднихъ, належить до родъ пѣбѣвъ.
Бѣтъ се наймерзевнѣйшій хижакъ. Жре стер-
во, выпорнує зъ моголѣ труны, любить кровъ.
Нюхъ має знаменитый. Свѣтла денного боить
ся, на жывѣ виходить зъ нощі, вѣдъ дѣко або
выдає зъ себе урываній звуки подѣбній до я-
когогось сухого неколконого смѣху. Арабы такъ
бридять ся гієны, що иѣякого оружѣ на ню
бы не підняли, хѣба камѣне...

Описъ се загально вѣстимъ, школяръ зъ
першою класѣю на память его выголосить. И я
читавъ его чимало, та нѣвъ заставовивъ ся.
Думаю о атентатѣ, о гайдамакахъ, читаю о
гієнѣ — і заставляю ся. Яка тутъ схожість?
И осьъ що я відкрывъ:

Кромѣ гієны пѣснискі і пѣснискі є
ще третій родъ: гієна выборча. Тамтѣ про-
живають въ Азії і Африцѣ, а сеєя такі у
наєъ. Однакъ що-до будовы тѣла і способу
жывѣ всѣ три роды дуже до себе подѣбній. Я
навітѣ відкрывъ у наєъ на мѣсци одинъ при-
мѣрникъ такоу нашоу гієны і переводжу те-
перъ надъ нимъ подрѣбній студію. Сли узвѣтъ
ся менѣ збратѣ доточно сего хижака всѣ
подрѣбнѣ, то безперечно розсѣдѣ мой пред-
ложу до оцѣнки найблизшому зѣздѣви при-
родописцѣвъ. А поки що панѣ обмежує на
загалъныхъ чертахъ. И таѣъ:

Головою цѣхою, розличающею роды
азійскій і африканскій відъ нашого єсть, що
тамтѣ гієны ходять на всѣхъ чотирохъ ла-

пахъ, а наша, вынимково, на двоухъ. Однакъ
задній лапы, якъ і єнъ азійскій чи африканскій
посестры, має дуже короткий, коротшій відъ
переднихъ. Хѣдъ больше малпачій. Що
дальше сильно поражає, се подовгастві лобъ
на барахъ, сильно осадженный, сторчастві уха
і косій подовгастві лукаві очи. Вѣлка синяві
зъ легкими кровю набѣглыми жалками блу-
кають невинно і чачѣ-бѣ кидали якесь блѣ-
дає фосфорове свѣтло. Наша гієна мабуть
больше спорѣдѣна зъ гієною пятнастою, бо
выдає зъ себе дикій, африцкій смѣхъ. Зъ охри-
плого горла сыплѣсь цѣла каскада сухихъ
беззвучныхъ тоновъ, цѣлкомъ нагадующе смѣхъ,
однакъ якогось мыслѣ по-за тымъ смѣхомъ
дарма шукати. Барва нашоу гієны амѣливи,
а опредѣленъ єнъ найбільше представляє труд-
ности, хотай можна зъ цѣлоу певностию
сказати, що сеєя барва брудна. Примѣромъ
окажѣ, о котрымъ говорю, має барву, зъ поль-
ска вымолвившисъ: "porzecz!"

Бѣтъ се сотворієннє мерзє і гидє до
крайности, а відъ вѣдѣмъ интелектуаль-
нымъ о много назве відъ заграничныхъ
вѣдѣнъ. Тамтѣ дикій, на дикій природѣ про-
мышляють надъ жаромъ для себе, — наша
гієна, приучена людями, глядає за жаромъ
для другихъ. Сама вдоволяєсь недогрызенными
вѣстками. Нюхъ має знаменитый, любить
кровъ і боить ся свѣтла. Работа єнъ підполь-
на, темна. Звычайно тримають єнъ на уяєнъ,
щобъ своимъ мерзкимъ видомъ не дразнила
совѣа, а пускають єнъ, якъ їдѣлки занесе по-
лігачнымъ трупомъ. Зголоднѣвъ, захланна, зъ
цѣлоу дикостою тихихъ вѣдѣръ виходить
она тогдѣ на жывѣ. Приймає соєнъ ничѣхъ

І. Черницький і М. Ольшавскій
Львів, Ринѣль ч. 21 поручають
рукавичанчій Товари власного výroбу,

якъ рукавички гласѣ дѣвѣнъ, серпичъ въ найновѣйшихъ краскахъ відъ 1 туз. 2-3
до 30 туз. Такожъ великій снарядъ корсетѣвъ парискихъ, варшавскихъ, вѣдѣнскихъ
і праскихъ почавши відъ 85 гр. до 20 гр.
Цѣны якъ найнижшій.

розумієся, заперечували все, що говорили послы народий. Відтак ще пос. Романович заперечували проти намістникової інтерпретації закону о посольській нетыкальності, бо посольство в нетыкальній воді хвиля скликає сойму; се доказує рішение высшего суду въ Кракові; інтерпретація намістника є порушенням права сойму! — а пос. Роттер підперь закидъ Вуйцика що-до надуживання збройної сили підчасъ выборовъ. Н. пр. въ Кракові діялись обурюючі провокації. Самъ безбідний бачивъ тамъ на власні очі, якъ нетактовно, провокуючо і брутально поступовано при выборахъ въ V. куріа.

Потімъ по короткій промові референта бюджетового ухвалено бюджетову провізорию на I. четверть 1901 року. А по полагожденію ще кількохъ маловажнихъ справъ намістникъ замкнувъ соймъ по півночі въ 21 на 22-ого с. м.

Цілий сей день 21-ого с. м. бувъ фатальний для „гієрархіа сполечной“. Видно було у неї велике пригнобленіє. Се-жъ устима послыахъ народнихъ промовляли міліони... Zwycięstwo „гієрархіа сполечной“ показало ся вже того дня въ соймѣ дуже проблематичнимъ... Ще більше выкаже ся се въ радѣ державній...

До вѣдомости Его Ексцелленціи Пана Президента Тхоржницького.

При нагодѣ выборовъ допускались у насъ надуживати і допускати ся ихъ доосъ власти політичній и ихъ органы, однакъ не було досі ще случано, щоби тою дорогою шли такожъ суды. Тимъ прикрѣпша річъ, що теперъ мусимо піднести фактъ яркого надужива зъ стороны урядника судового и подати его до вѣдомости Его Ексц. Президента апелациі зъ прошеніємъ о положеніи въ самобѣ зародѣ границъ подбавимъ дальшимъ неправильностямъ при вимѣрѣ справедливости.

Секретарь ц. к. суду окружного въ Стрию п. Кмецікъ бувъ высланный на доходженіи противъ членовъ громады Погаръ, котрі не хотѣли выбирати выборовъ по мысли и пбела розказу лѣнничого Ціллера, комисаря Кшечковського и агитатора Лісовського — и зовсімъ безпідставно арештувати девятьохъ господарівъ и придержати ихъ найперше въ ц. к. судѣ позѣтовѣмъ въ Скольмъ а відтакъ выслать до Стрия. Сей ц. к. судѣ слѣдчий приймавъ до протоколу лише то, що могло обтяжувати арештованихъ, а не хотѣвъ писати того, що они подавали на свою оборону, а мешкаючи у лѣнничого Ціллера и консеруки зъ нимъ безпідставно, поставивъ ся відъ разу на становленіи політичного протавника тыхъ, противъ котрыхъ слѣдство мавъ вести и супротивъ котрыхъ повиненъ бувъ выступати выключно лишь яко безсторонній судья.

На день 17-ого грудня 1900 давъ панъ Кмецікъ, урядуючий въ тѣмъ дні въ Скольмъ, цитатию для Олексы Кацідана господаря зъ Погара, яко свѣдѣка до Скольмого, а позаяк Олекса Кацідана бувъ выборовцемъ въ IV. куріа и мавъ того дня голосувати на посла въ Стрию, то п. Кмецікъ знаючи о тѣмъ, давъ зъ горы приказъ жандармеріи, щоби его арештувала и до Сколь-

го відставила та не дала ему выконати права выборчого, въ наслідокъ чого при самобѣ вступѣ до льокалю выборчого арештовано Олексу Кацідана и хотѣ ще було досіти часу, щоби мѣгъ вѣсти віддати голосъ, жандарми не позволили ему голосувати а відвела его до Скольмого. Бѣть се процедуръ грубо противъзаконній, бо пбела закона не служить судѣ слѣдчому право: вже зъ горы казати арештувати и примусово доставляти свѣдѣка, а тутъ не було до сего найменшой причины, кромѣ того, що тымъ способомъ хотѣвъ п. Кмецікъ ударемити ему голосованіе. П. Кмецікъ отже грубо надуживъ тутъ своєю властью, арко нарушивъ законъ и черезъ свое противъзаконне урядованіе обмеживъ несправно горожанина австріійского въ выконаніи его найвысшого права конституційного.

Той-же п. Кмецікъ, не могучи выдобути доказівъ вини по сторонѣ арештованого нимъ Гриня Иванковича, начальника громады въ Погарѣ, въ напрямѣ якого-будь політичного бунту, а розпочавъ противъ него доходженіе о мнѣмъ спроневереніи грошей громадскихъ, и то якъ разъ тогдѣ, коли той Иванковичъ сидѣвъ уже въ слѣдчий вѣзницѣ въ Стрию. Не знати зъ водки довѣдатися мавъ п. Кмецікъ, що гроші громадскі мали переходувати въ скарбовѣ церковній въ церкви въ Погарѣ, о стаційній водѣ ключевѣ священника. Не удаючи ся зовсімъ до священника и не пытаючи нікого о позволеніи, панъ Кмецікъ дня 15 грудня с. р. велѣвъ палмареву отворити церковь, а коли сей безъ призову, або що найменше вѣдомости священника не х тѣвъ сего здѣлати, грозьбою арештованія присудивъ его до сего, а відтакъ вѣйшовъ до церкви самовольно забравъ замкнену скарбонку а вынѣсши єи зъ церкви до приватного дому, розбивъ єи при помочи прикинутого новала Тымъ чиномъ п. Кмецікъ зновъ грубо надуживъ своєю властью, нарушивъ права посѣдана мѣщевого пароха в комітету церковного и безъ найменшой потреби и причины выкликавъ у громады велику обзазнь.

Подючи ті факты до вѣдомости Его Ексц. п. Президента Апелациі, маємо певну надѣю, що вѣтъ поступитъ тутъ зъ всею строгістю и не дасть доплати найвысшимъ людскихъ правъ тымъ, котрі покланяні суть якъ разъ до охорони тыхъ правъ.

Надѣємось такожъ, що и Власть церковній не остануть байдужними въ виду такого прецеденсу и будуть зъ всею енергією боронити тяжко нарушеное права церкви.

Важне для конскрипціи.

Законъ о конскрипціи зъ 29 марта 1869 ч. 67 В. з. д. а вглядно долученій до него приписъ постановляе въ §. 12, що „конскрипцію мають переводити громады“. — Дальше каже §. 23 того-жъ припису, що въ кожній громаді выговляе табель „комисаръ спису людности, котрымъ мавъ бути особа громадою нааначена, до того здѣтна“. — Дальшій §§. 27 и 28 того-жъ припису кажуть, що староства мають роботу громадъ наглядати, давати поученія и предпринимати поправленія, есенуально на коштѣ громадъ.

Лукаве, кровожадне, на короткихъ ногахъ, зъ сторчатими ухами, косими злыми очима, зъ лобомъ просто на хребтѣ осадженымъ, довгимъ носомъ, добрымъ нюхомъ, острыми усами — бовтѣ ся свѣтла, вѣштаєся крадки, живить ся весми недогрызеными відпадками, казѣть ся на запахъ крови, — свѣтъ нимъ брѣдитъ ся, властитель менажерій наптовхаютъ ся его, ваки дадуть жертви... що-жъ? не гієна? Гієна! тільки що ходять на двоухъ лапахъ.

Теперь, коли бачъ выборы склѣченѣ, а гайдамацтво горою, бо зъ покбѣвнымъ Яремою упокоють ся и его законъ „на ралі!“ — теперь гієны ті поховались по своихъ вонючихъ пещерахъ, гложуть киненій нмъ зъ погородю недопадки та облязуютъ паурызъ зъ несповниной кроки и смѣють ся кровожадно, дико, бо вѣтрати ось-ось нового трупа — выборы до сойму. Вѣтрати добрый жаръ.

Ось бачите, зъ-водки менѣ та гадка прийшла до головы. Кобы не страшній атенитъ и страхъ передъ гайдамаками, а бувъ бы такъ важного відкрыти не зробивъ. А такъ нема лиха, щоби не вышло на добре. Третій рѣдъ гієны відкрытый, а віднайти бацалѣ, се найтруднѣйше дѣло. Радуй ся роде гієнний! Już przed świtem!

Ажъ теперь я успокоивъ ся и мара гайдамацтва пропала безслѣдно.

Гайдамацтво на палѣ! Гієны vivat! *Eni-onъ Врема.*

Зъ тыхъ тутъ наведенихъ приписовъ законныхъ выходить ясно, що громада — а не староство! — мавъ именовати комисаря спису, а дальше, що оли громады мають переводити конскрипцію, то кожда громада може выговляти дотычній табель въ одимъ зъ крайнихъ языковъ пбела своихъ волѣ.

Тому моя рада така: Най рады громадскій въ нашихъ рускихъ громадахъ заменуять комисаря до конскрипціи и най постановляти, що той комисаръ мавъ выговляти дотычній табель въ языцѣ рускомъ та и розумѣєся, рускими буквами, и такъ най табель выписываютъ.

У насъ въ Калущи славный интерпретаторъ вѣзляныхъ законѣвъ и вѣзцевый галицкій далѣстѣ надкомисаръ п. Совіньскій сканывъ громадѣ Вѣстову, що тамъ буде комисаремъ до переписи конскрипціи вѣкій п. Салабай, адина підпора кола польского зъ Вѣстову, а не той, кого громада схоче, та що табель мусѣть ся выписувати выключно въ языцѣ польскѣмъ, а не въ рускомъ, мимо того що бланкеты для спису людности мають рубрики польскій и рускій. Такъ якъ въ Вѣстовѣ, певно у всѣхъ громадахъ примѣює законъ п. Совіньскій.

Звертаємо ся сего дорогою до п. староства въ Калущи и до Ексц. намістника, щоби зарядили такъ, якъ законъ велить, та поучили п. Совіньского, що вѣтъ але интерпретувъ законъ въ отѣмъ случаю.

А-рѣ Андрей Косъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальній зборъ товариства „Русланъ“, що одѣкує ся бѣдною молодежію рускою гімназіи у Львовѣ, відбули єи дня 29. вересня с. р. Зборъ відкривъ промою головою дир. Едв. Харкевичъ. Запрошеній на предѣдателя зборѣвъ о. сов. Бѣг. Гузаръ позмакавъ на секретаря проф. Йсена.

Справозданіе выдѣлу за рокъ 1899/1900 выказує зъ кбнцемъ червня 1900 р. 147 членѣвъ; мѣжь ними 22 членѣвъ покровительствъ, що зложили найменше по 50 коронъ на цѣли товариства. Справами товариства заведувать выдѣлъ, въ складѣ которого входили: директоръ гімн. Е. Харкевичъ, голова, о. Д. Дорожницькій, заступникъ головою, проф. Ис. Громницкій, скарбникъ, о. Д. Лужницкій, секретаръ, проф. Ром. Цегляньскій, членъ выдѣлу. Выдѣлъ старавъ ся приведувати товариству членѣвъ и воемкихъ дозволенными способами роздобувати доходы та заопамати бѣдныхъ учениковъ грошевими датками на харчѣ, одѣжѣ и мешканіи, книжками, приватными лекціями, безплатными обѣдами и ойкою въ часѣ торѣвъ. Выдѣлъ не опускаєтъ зъ ока такожъ и дальшой цѣли товариства, — заснована бурса для бѣдныхъ учениковъ; але бракъ фондѣвъ не позволяєтъ еще приступити до єи выконанія. Бібліотека товариства числѣла 1293 шкільныхъ книжокъ для науки и 16 ббльшихъ молитвениковъ. Книжками тими заосмотрено 308 учениковъ.

Справозданіе скарбника выказує за часъ відъ 1 липня 1899 до 30 червня 1900 въ приходѣхъ 3068 кор. 14 сот., а въ расходахъ 1826 кор. 21 сот. Грошевими запозогами надѣлено 77 учениковъ, мѣжь ними пѣтьохъ постійными мѣсячними квотами. Всѣ датки, складаній для товариства, выказувано по четверть року въ „Дѣль“. Основній фондъ выносилъ д. 30 червня 1899 готѣвкою 3067 кор. 66 сот. и 200 кор. въ ескентахъ; до сего прибавило по мысли ухвалѣи загальныхъ зборѣвъ зъ 4 жовтня 1899 р. 622 кор. 62 сот. и зъ купонъ відъ удѣлового листу „Дѣльстра“ 9 кор. 66 сот., такъ що фондъ сей выносилъ зъ днѣмъ 30 червня 1900 р. 3699 кор. 94 сот. готѣвкою и 200 кор. въ ескентахъ. На внесеніе контрольной комисіи удѣлено уступачоу выдѣловѣ абсолютній и высказано подати скарбникови за его труды та д-ра Ст. Федяковъ за значнѣйшій датки на цѣль товариства. На внесеніе выдѣлу придѣлено до основноу фонду 479 кор. 23 сот. чи то 30% зъ доходу остатного року. На внесеніе проф. Корнудіа выбрано на ново давнѣйшій выдѣлъ и давнѣйшій контрольный комисію. По тѣмъ голова дир. Харкевичъ по выношенѣхъ, удѣловыхъ о. крѣм. Чапельскимъ, высказавъ надѣю, що товариство, скоро приде въ посѣданіе лѣгату, запавсано пок. кардиналомъ Себратовичемъ, буде могло праскупити до заложенія власной бурсѣ и въ тѣй цѣли закупити хату хочъ бы и въ подальшій части мѣста. На внесеніе проф. Вѣлцего, щоби товариство удѣлило зъ своихъ фондѣвъ 200 кор. за помочи бурѣ Руского Товариства педагогического, ухвалено пбела оживленіи дискусіи, щоби управа бурсѣ въ поодиносихъ випадкахъ удавала ся пленемъ потребующого ученика до выдѣлу товариства „Русланъ“, а выдѣлъ не відкаже своихъ помочи, такъ що за помочи дбѣтанѣ бурсѣ, не ученикъ. На тѣмъ закончено зборъ, по чѣмъ новій выдѣлъ у-конституовувъ ся такъ само, якъ торѣкъ.

Зъ житя львовскихъ богословѣвъ.

Не відъ рѣчи буде, думаємо, подавати рускій громадѣ відъ часу до часу деякі вѣсткы зъ житя рускихъ богословѣвъ у Львовѣ. Се-жъ прецѣнь часть, а радше половина тои молодежи, яка попередъ всего ставить

собѣ за цѣль: працю на народній мнѣ. Се часть тои молодежи, яка колѣсь Галицку Русь збудила, просвѣтила єи и водѣ якои въ першій мѣрѣ залежить будучиность частини нашої вѣтчизны. Тому интересуватися житѣмъ сєи молодежи, зъ теперѣшнихъ смнѣновъ сего житя пбзнавати, якъ колѣсь зъ неи выдуть народній роббтники, цѣкаво буде кождому шарому Руслянови. Заспокоєніи єю цѣкавѣсть мы и будемо старати ся. Будемо бодѣи два разы въ рокъ здавати короткій звітъ въ товариского та наукового житя богословѣвъ. Теперъ подамо огладъ сего житя за послѣдній семестеръ минулого року. Про першій семестеръ писали мы вже нѣшымъ часомъ.

Цѣлый рокъ шкільный 1899/900 бувъ вѣзгладѣ нещасливый для богословѣвъ. Осмеженіе товариского житя завдяки вышнимъ и внутрѣшнимъ впливамъ неурядныхъ намъ сферъ дало сильно відчути ся и всѣхъ неначе пригнобило. Заврѣты товариства драматичного, до теперъ, якъ на семинарскій обѣтѣвѣмъ, велики рухливого, заборона устроювати вѣчерки и концерты, заборона громадѣвнѣхъ сходѣвъ — отсе наслідки нитрагѣ приватлѣвъ богословѣвъ-українцѣвъ. Відобранѣ пѣтомцѣмъ отѣмъ ихъ товарискихъ розарынокъ, розарынокъ невяннихъ а хосенныхъ, та засудженіе ихъ на цѣлковито монотонное житѣ — се цѣха мавушого шкільного року семинарацего. Дай Боже, абы такий рокъ вже нѣ-мало ббльше не повторивъ ся.

Але мимо всего того, хочъ якъ прикрѣ були обѣтѣвѣмъ, житѣ таки не пригасло, але радше збблѣшило ся, змбцѣло, бо хочъ не дѣло широкимъ русломъ, та за те стало ся зоважнѣйшимъ, интензивнѣйшимъ та въ своихъ наслідкахъ обильнѣйшимъ.

Увесь товарискій та науковій рухъ концентрувавъ ся коло двоухъ наиббльшихъ товариствъ: „Читальнѣ“ та „Літер.-наук. Товариства“.

Читальня числѣла членѣвъ 183. Загальній середѣвѣкацій єи зборъ відбули єи зъ червня. Протягомъ цѣлого року мавъ выдѣлъ 17 засѣданъ. Читальня удержувала 43 часовисей, зъ того 9 щоденныхъ. Въ бібліотѣцѣ було 617 творѣвъ а 1300 томѣвъ; за рокъ 1899/900 закуплено 109 новыхъ томѣвъ. Оборотовый рухъ книжковий выносилъ того року 1900 томѣвъ. Выдѣлъ Читальнѣ займавъ ся розпорядкою помѣжъ членами выдѣлу Товариства нм. Шевченка. Зъ великѣмъ лише трудомъ дбѣставъ позволеніе на устроєніе вѣчерка зъ 50 лѣтній ювілей Читальнѣ та концерту въ честь Т. Шевченка. Якъ вѣчерокъ такъ и концерты удали ся дуже добре. Стихъ и слова до кантикъ, уложений на просьбу выдѣлу Маркомъ Муравію въ памѣть згаданого ювілея, выдала Читальня друкомъ. Історія Читальнѣ написана однимъ зъ єи членѣвъ, пѣтомцѣмъ, була друкована въ „Дѣль“ и вышла себѣною відбитою. Кромѣ сего причинила ся на соблѣ до выдѣла перекладу оповѣданія Мешка — „Драма на селѣ“.

Такъ-же годѣ поминути зносеніи Читальнѣ зъ богословами перемыслими, а попередъ всего зъ богословами-Руслянами на Угорщинѣ. Обѣвѣи книжокъ, часовисей та листѣвъ зъ кількома угорскими богословами лежала дуже на серцю выдѣловѣ Читальнѣ.

Се головнѣйшій справы, якъ займав Читальню мавушого року, переважно в другѣмъ его семестрѣ.

Перейдѣмъ теперъ до „Літер. Наук. Товариства“. Оно числѣло при кбдѣи 1899/900 року 84 членѣвъ. Дѣлилось на три кружки: богословскій, економічно-суспблѣный та літературно-науковій. Кожный Кружокъ мавъ свои сходныи разы на тѣжденѣ, выключючи часъ кількатыждневый передъ семестральными нѣпѣтѣми.

Кружокъ богословскій мавъ членѣвъ 40. Важнѣйшій відчыты читаній на его сходинахъ: 1) Душа и тѣло; 2) Біблія и результатъ до-слѣдѣвъ природныхъ; 3) Про спиритизмъ; 4) Наука св. Августина о сотвореніи; 5) Дарвинъ о походженіи човѣка; 6) Про гіпотезѣмъ; 7) О теоріи еволюціи; 8) О природѣмъ познѣанію Бога — и такъ нѣшій.

Кружокъ літерат. науковій мавъ членѣвъ 30, а відчыты такі: 1) Оглядъ поетическихъ творѣвъ Осипа Маковѣя; 2) Причыны и перебѣтъ вѣйвъ Хмельницкого; 3) Гергартъ Гаупт-манъ въ укр.-русской літературѣ; 4) Процѣсъ Ольги Грабарѣ и єи соблѣннѣвъ; 5) Релігій-нѣвъ въ тѣврахъ Т. Шевченка; 6) Оглядъ творѣвъ Богдана Лепокого; 7) Ошавѣсть Мир-ниа и критичный розбѣръ его повѣстѣй — и т. д.

Кружокъ суспблѣно-економічний мавъ 28 членѣвъ. Зъ важнѣйшого читало ся: 1) Вѣтупній повѣтъ до суспблѣноу економіи; 2) Про грошѣ; 3) Історія социалізму; 4) Про жидѣвъ; 5) О касахъ Рафѣайзена; 6) Влияєъ церкви на агларій відносины въ середнѣхъ вѣкахъ; 7) Еманципация женщинъ на хри-стіанскій основѣ; 8) Влияєъ церкви на ду-ховне житѣ цѣховъ въ середнѣхъ вѣкахъ; 9) О стрѣйкахъ; 10) Приватна власнѣсть а коммунизмъ.

По-за „Літер.-науковимъ Товариствомъ“ функционувалъ ще два кружки: пѣстично-содблѣнній та славянскій. Цѣлко сего другого була попередъ всего переписка зъ богословами чешскими, словѣньскими та словацкими. Овоцѣми такихъ писемныхъ зносинъ було близше взаимне познѣаніє зъ справѣми загальными даного народа та збогаченіе на-шої літературы деякими перекладами творѣвъ писателѣвъ чешскихъ и словѣньскихъ, якъ Космака („Вбсна“) и Ф. Мешка („Драма на селѣ“, „Нагула“ и нѣ).

Такий въ загальнихъ начеркахъ огладъ товариского та наукового житя богословѣвъ-Українцѣвъ за другій семестеръ минулого року.

Укажемо тут лише на дві ще цитки з нашого народного шкільництва, котрим польський міністер просвіты так широко і безоглядно опікує ся, що „ему, коли розходять ся о справу якої школи, навіть на гадаку не приходять питати ся, який в ній викладавий языкъ“. [Пор. ч. 74 „Діла“ с. р., де була подана відповідь п. Вобжницького на соймову бесіду п. д-ра Окуневського.]

Въ шк. році 1899 всѣхъ народнихъ шкѣль въ цѣлѣмъ краю було 4239, зъ нихъ 2074 польскихъ, 2138 рускихъ и 27 нѣмецкихъ. Зъ того числа входило 121 шкѣль т. зв. нечинныхъ польскихъ, 250 рускихъ и 1 нѣмецка. Про причину „нечинности“ тыхъ шкѣль доводимо ся, що въ 130 випадкахъ бувъ се бракъ учителя, а въ 242 випадкахъ бракъ шкѣльного будинку и учителя; але не доводимо ся, якъ тѣ „браки“ розкладають ся на школи рускѣ и польскѣ. У всякомъ разѣ ударити мусить фактъ, що 2138 шкѣль нѣбу рускихъ ажъ 250 мусѣло бути нечинныхъ; а знаємо дуже багато випадкѣвъ, де шкѣльні будинки въ рускихъ селлахъ, поставлені великими жертвами бѣдныхъ громадъ, стоять пустою и валать ся вѣдъ гриба. „Ну, годі!“ — скаже на те нашъ щирый опікунъ: „Нема учителѣвъ!“ Але-жъ на се є рада: нові семінаріи учительскі! Коли-жъ бо п. міністеръ такъ окунемо стая не тільки противъ закладаня новихъ учительскихъ семінарій (передовѣсть женскон) у вѣсѣдній Галичинѣ, але навіть противъ розширеня тыхъ, що вже є.

Друга прова, що свѣдчать о хаосѣ въ нашѣмъ шкѣльництвѣ и въ головѣ польского міністра, — се число зовсѣмъ не кваліфікованихъ учителѣвъ, навіть безъ испиту зрѣлости. На 4037 учителѣвъ було въ шк. році 1899 зовсѣмъ некваліфікованихъ 184, а на 3663 учительокъ 1075 (о 116 бѣльше нѣжъ попереднього року) безъ испиту зрѣлости. Але п. Вобжницькій така не хоче женскихъ семінарій, а навіть до тыхъ, якѣ є, не каже приймати бѣльше якъ по 60, хочъ вступний испитъ дає и по 200. Нехай — каже — учать ся приватно!

Доторкаемо ще лишъ побѣжно гімназіи, и то лише справу науки руского языка. Передъ двома роками выдало ц. к. міністерство просвіты розпоряджене, котрымъ науку рускон мовы въ гімназіяхъ зведено попросту нѣ на що. Генеза того розпорядженя и круті отежки, якими его выдѣляно, доволѣ знаи нашимъ читателямъ. Про око виглядало оно на те, що мало ся польской молодѣжи улегшити науку другого языка кравого, такъ їй потрібного въ публичнѣмъ житю. Що се було лише про око, а власивно ходило о обнижене науки рѣднои мовы для самихъ Русинѣвъ, выказало ясно пропамятне письмо, выслане Народною Радою до ц. к. міністра просвіты. А що мы тогдѣ цѣлкомъ вѣрно задіявали ся на справу, доказує теперѣ фактъ, що мимо тои реформи, котра мала польскую молодѣжъ заохотити до науки рускон мовы и їй науку улегшити, якоє тая молодѣжъ анѣ дробки не рве ся до тои науки. Якъ попередъ, такъ и теперѣ, на науку рускон мовы ходять майже самі тільки Русини. Навѣть про приготавлючій курсъ для науки рускон мовы, заведеній реформою въ IV-тій класѣ, якоє вже не чувати; а тѣ, що сразу ходили на такі курси, опѣсля узнали за выгѣднѣйше, въ V-ій класѣ на науку рускон мовы не записувати ся. Въ якій же цѣль заведено реформу?... Щобъ руской молодѣжи не дати нагоды научити ся якъ слѣдъ рѣднои мовы, щобъ їй попросту асоружити око науку, а у загалу Русинѣвъ выкликати огрѣчене, обурене, свѣдомѣть новою заподѣяноу имъ кривду! Причиняемо, що указує, якъ польскій міністеръ просвіты опікує ся широко наукою рускон мовы въ гімназіяхъ, є мѣжъ иншимъ, поминючи гімназію самбѣрку, гімназія сявѣдця. Рускон молодѣжи є тамъ побѣжно около 150, а науку рускон мовы побирати ученики мабуть ажъ въ двохъ вѣдѣлахъ по двѣ години на тыждень! Родичѣ ученикѣвъ доминируютъ ся вже вѣдъ шкѣльнокъ лѣтъ о те, щобъ рускон мовы учивъ окремий учитель въ кождей класѣ окремо. Высылано вже петиціи и до сойму и до кр. рады шкѣльной и до міністерства; та все на дармо, навѣть намъ не відповѣдають.

Отже справами нашого шкѣльництва дуже горячо занявъ ся п. д-ръ Окуневскій. Передъ рокомъ (4 марта 1899), якъ вѣдомо, выголосивъ въ тыхъ справахъ знамениту бесѣду въ соймѣ; сего року (9 цѣтня) промавлывъ другій разъ (гл. чч. „Діла“ 43, 44, 45, 46 зъ р. 1899 и чч. 72, 73 с. р.). На найближшю сесію соймову, котрой скликавша надѣяншя треба въ мартѣ або цѣтнѣ 1901 р., приладжує вѣдъ зновъ матеріялы до выступу въ оборонѣ нашого шкѣльництва. Для того годить ся прийти ему зъ помощію и надеслати чимъ скорѣйше вѣрній и по можности удокументованій вѣсти про всякі незаконности, неправильности та кривды нашѣ на полѣ шкѣльниц-

тва. Мѣжъ иншимъ належало бы зобрати такий дані: Складъ мѣсцевон рады шкѣльной; о шкѣлѣ несправно уполѣдовано въ нѣмъ руского священника; яка де школа? кѣлько въ нѣй класѣ? чи чинна чи нѣ? зъ якои причини нечинна? що дѣє ся зъ будынкомъ шкѣльнымъ? який выкладавий языкъ и на якій побѣдѣ? якъ веде ся въ школѣ утрываніє? Кѣлько въ громадѣ душъ пѣсля вѣры и рѣднои мовы? кѣлько дѣтей обовязанихъ до шкѣльной науки пѣсля вѣры и рѣднои мовы? Фактыче число шкѣльных дѣтей пѣсля вѣры и рѣднои мовы? кѣлько хлопцѣвъ, а дѣвчатъ? Якон народности и зъ якою кваліфікацію учитель чи учителька и кѣлько є учительскихъ силъ? Якъ вѣдбуває ся наука доповняюча? Въ якій мовѣ веде учитель ину-трѣшнє дѣловодство и якъ перепише ся зъ властями и сторонами? Що дѣє ся зъ наукою рускон мовы въ гімназіи, зъ „приготовляючимъ курсомъ“? Кѣлько ученикѣвъ нерускон народности ходить на науку рускон мовы взагалѣ и пѣсля класѣ?

Коли намъ зъ уряду не хотять дати доброй статистики, то мы самі повинні роздобути якъ найвѣрнѣйшій, найповнѣйшій и найдокладнѣйшій статистичій дані; инакше явя наша робота въ цѣли поправки нашого шкѣльництва и заведеня ладу въ теперѣшнѣмъ хаосѣ мусить ити пиняво. А паматати треба, що мы мусимо твердо простувати до рѣшеня кравого закону зъ д. 22 червня 1867 р. и до подѣлу кравон рады шкѣльной на сенцію руску и польску!

По выборахъ зъ V и IV курій.

Зъ Борщова пишуть намъ: Въ попередній нашѣй дописѣ була вже въ „Діла“ бесѣда про способъ переведеня правыборѣвъ, отже теперѣ додамо лишъ то, що на внесеній протестъ зъ V. курій зъ дванадцати громадъ нема ще до сѣи поры вѣякого рѣшеня старостѣ а черезъ те очевидно стратили Русини можливість користаня зъ дальшою инстанціо а вѣдѣвъ за тымъ стратили около 35 рускихъ выборѣвъ.

Правительственный комисаръ разомъ зъ старостою явно антижували ся на рѣчь г-ра Пініньского и Хамца. Въ завязаню польского комитету повѣтового брали участі лишень самі мужѣ доверѣ, а межи ними знаходивъ ся такожъ правительственный комисаръ Вычуковскій, той комисаръ асистувавъ кандидатамъ польского комитету, коли они ставали передъ выборцами въ Мельниці, а зновъ самі староста на такихъ зборахъ зъ Борщевѣ, де навѣть занявъ мѣсце „гонимове“ на естрадѣ. Очевидно, що панове кандидаты г-р. Пініньскій и Хамецъ разомъ зъ делегатомъ центрального польского комитету г-р. Борковскимъ и зъ преемникомъ, заступникомъ преемса и секретаремъ повѣтового комитету польского гостили по тыхъ дворахъ не у кого иншого, а у пана старосты. Однакъ найяркѣйшою иллюстраціо на сторонничѣсть органѣвъ правительственныхъ на рѣчь г-р. Пініньского и Хамца єсть фактъ, що старостѣ не полагодило анѣ одного зъ дванадцати протестѣвъ внесенныхъ зъ V. курій зъ стороны Русинѣвъ, а противно зновъ, коли въ Волѣвцѣхъ (власности Чарковскаго-Голѣвскаго) Русини выбрали своихъ выборѣвъ, то на протестъ одного зъ дворахъ старостѣ сейчасъ зѣвѣвъ правыборы зъ V. и IV. курій безъ нѣякого законноу побѣдѣвъ, вызначивъ новый терминъ правыборѣвъ а комисаръ правительственный Мглей зажаданъ вѣдъ 215 правыборѣвъ Русинѣвъ компромісу є 56 латинниками се-бѣ-то Польками, а коли Русини компромісу не хотѣли, комисаръ Мглей при помочи вѣсѣмнадцати жандармѣвъ перевѣвъ правыборы такъ, що выйшли выборцами выключно сторонники польскихъ кандидатѣвъ. Внесеній протестъ противъ такого насильства стоить до нынѣшного дня не полагоджений, а коли выборѣвъ доминировали ся справедливости, старостѣ відповѣвъ имъ, що то Русини бунтують ся, то они заколотъ роблять — „впрѣчимъ (казавъ старостѣ) не знати, чого Русини такъ розшѣбають ся, коли до урны выборѣвъ рѣжне входять, тамъ оно варять ся, а що выйде зъ неѣ, сего вѣхто не знає“...

До выбору зъ V. курій рускій выборѣвъ позѣвѣждали ся до Борщова дочерва рано и разомъ около 80 зъ приготавленными картками до выбору комисіи побѣшли до старостѣ. Тамъ вже все кипѣло. Сконсѣновано около 70 жандармѣвъ. До старостѣ входило ся дверни ажъ зъ троихъ бокѣвъ. Для Русинѣвъ назначеній бувъ входъ зъ фронту обсажденный сильно жандармами. Задними и бѣчными дверми входили сторонники г-р. Пініньского, жиды и рѣбана зволѣвъ, що залягла льокаль выборѣвъ. Льокаль сей складаєвъ ся изъ сѣней и одной малой а другой великой комнаты. Русини хотѣли увойти до льокалю вы-

борного, але комисаръ и жандармы не пустили ихъ. На дворѣ дѣстали Русини картки до голосованя на комисію, картки тѣ Русини сховали а комисаръ відобравъ заразъ таки на дворѣ вѣдъ Русинѣвъ ихъ власні картки, кетрыхъ було до 80. Комисаръ самъ дивуваєвъ ся, що ихъ такъ богато, побѣшовъ до середины до льокалю выборѣвого а за хвѣлю старостѣ оголосивъ комисію зъ претивникѣвъ; коли-жъ Русини пытали, чи картки нашихъ не прийато, дѣстали відповѣдь, що прийато, але ихъ карткокъ менше. Зѣповано було нелицезне, тымъ бѣльше, що многихъ сторонникѣвъ г-р. Пініньского ще не було, бо позѣвѣдѣлись ажъ значно пѣзнійше. На жаданє Русинѣвъ покликать старостѣ до комисіи одного Русина, о. Савчиньского, и розпочалоє голосованє.

Русини входили до салѣ выборѣвъ по кѣлькохъ. Тутъ повно жидѣвъ а межи вѣсѣми найбѣльше якъ та муха въ окроуѣ унѣваєвъ ся вѣсѣтній Самуилъ Кацъ, агитаторъ г-р. Пініньского. Всюды було его дова, вѣсь выдѣвъ, вѣсь знаєвъ и що хвѣля мавъ якѣсь конишакъ: въ комисарѣмъ Мглеймъ, передъ котрымъ денунціювавъ выборѣвъ, що о-и агитують.

Декоتری выборѣвъ при голосованю на комисію віддали черезъ похѣбку свои картки голосованя на посла и комисаръ Мглей повѣдававъ пѣзнійше тѣ картки, котрі були на г-р. Пініньского, але картка зъ назвискомъ нашего кандидата Николѣ Баранюкомъ анѣ віддати не хотѣвъ и не віддавъ, анѣ новѣй картки голосованя на посла не давъ, хотѣвъ сего выборѣвъ домагавъ ся.

Выборѣвъ Иванъ Лысый жалувавъ ся двоимъ священникамъ, що не дѣстѣвъ лѣгитимаци и карты голосованя, а агитаторъ Кацъ денунціювавъ заразъ комисарѣмъ Мглеймъ, що священники агитують. Коли-жъ комисаръ звернувъ ся до священникѣвъ зъ завыкомъ, щобъ не агитували, а священники зажадали лѣгитимацион карты для Ивана Лысого, то комисаръ відсѣлавъ выборѣвъ до старостѣ, старостѣ до комисаря, комисаръ до другого комисаря и такъ in infinitum, ажъ скѣвичило ся на томъ, що выборѣвъ лѣгитимаци и не дѣстѣвъ и не голосувавъ.

Въ Гороховѣ выбрано выборѣвъ Ивана Городецкого и Городецкого, зѣвѣтного въ повѣтѣ Русина. Комисаръ выборѣвъ заразъ по правыборѣвъ заповѣвъ сему выборѣвъ, що голосувати на посла не буде. И дѣйствѣ такъ стало ся. Коли Городецкий зъ салѣ выборѣвъ дивавъ ся на число своихъ лѣгитимаци и своего сусѣда, щобъ знати, коли прииде на нихъ черга голосованя, приступивъ до него комисаръ Мглей и зъ словами „Chodź pan tu! pan mi będziesz ludzi buntował?“ попровѣдавъ его до експедиату старостѣ, по якѣмъ часѣ выѣвъ его до сѣней а жандармъ пѣлнувавъ уже, щобъ зъ мѣсця не рушавъ ся. Коли-жъ выбѣца Городецкий впушено до голосованя, комисіи не приняла его голосу, а потаръ Витославскій мотивувавъ се тымъ, що карта лѣгитимациѣна выгавлена на назвиско Городецкого а выборѣвъ называвъ ся Городецкий. Не помогла їй тѣмъ толковані, цѣла комисіи, хотѣ добре знала сего выборѣвъ, не допустила его до голосованя. Такъ само не допущено до голосу Василъ Басарабу тѣмъ зъ той причини, що въ сѣдѣ єсть двоєхъ того самого назвиска. Рѣвножъ не допустивъ до голосованя одного выборѣвъ комисаръ Мглей, коли о 11 годивъ самъ замикавъ дверѣ.

При відбираню карткокъ голосованя на посла председатель комисіи г-р. Борковскій отвиравъ и читавъ картки Андрея Католика, Петра Шинювского, Петра Фараны, Михайла Гелетюка, а коли выборѣвъ запротестували, старостѣ успокоювавъ выборѣвъ, що „to nie szkodzi“...

Передъ самымъ льокалемъ выборѣвъ ще побѣчасъ голосованя знаиъ намъ агитаторъ вылачувавъ выборѣвъ изъ знанон намъ громады трѣмъ мужикамъ и одному жидови по десѣтцѣ.

Въ такой летальній способѣ переведено выбѣвъ г-р. Пініньского 114 голосами противъ 86 голосѣвъ, що упали на руского кандидата.

По скѣченѣмъ голосованю наступило очевидно „ogłoszenie wyborców“ въ салѣ Sokoła.

Выбѣвъ посла зъ IV. курій не побѣшовъ анѣ троха лѣпше. Внесено шѣсть протестѣвъ, але не полагоджено анѣ одного, рѣшеня старостѣ не одержано, а черезъ те очевидно стратили Русини около 20 выборѣвъ. Льокаль выборѣвъ бувъ той самѣ, що и при V. курій. Русини, наученій досѣдомъ, пхали ся до льокалю выборѣвого такожъ задними дверми, але туда не впушено ихъ, бо захѣдъ сей бувъ назначеній лише для протестованихъ сторонникѣвъ польского кандидата. Русини очевидно стояли на дворѣ, тамъ дѣстали картки до голосованя на комисію а потѣмъ на дворѣ комисаръ назавѣдъ збирѣвъ картки вѣдъ выборѣвъ. Очевидно комисіи була старостиньско-паньска. Русини зажадали була

вѣдъ старостѣ, щобъ до комисіи покликать когось зъ рускон стороны, але вѣтъ не хотѣвъ и покликать самихъ сторонникѣвъ польского кандидата. Сѣся хвѣля рѣшила була вже напередъ цѣлѣй выслѣдъ выборѣвъ. Русини мали свои картки (урядовѣ, що лишили ся зъ выбору зъ V. курій) готовѣ и дали ихъ до 80 а кромѣ того ще богато карткокъ написали передъ самымъ выборомъ и вѣдъ віддалѣ, але зъ протѣвон стороны посыпала ся така маса вже готовыхъ карткокъ, що пенѣо було ихъ два разы бѣльше, якъ всѣхъ выборѣвъ разомъ. Въ сѣй способѣ пропала наша комисіи.

До голосованя впушено Русинѣвъ по 4—5 фронтовыми дверми. Каждый выголосувашій рускій выборѣвъ мусѣвъ заразъ другимъ дверми выхѣдити, а тымчасомъ задними и бѣчными дверми входили и выходили собѣ свободно рѣбѣй протекціоніи особы. Салѣ выборѣвъ була повна жидѣвъ и агитаторѣвъ, а межи ними зновъ зѣвѣтній агитаторъ не-выборѣвъ Кацъ. Побѣчка комисіи сидѣвъ въ льокаль выборѣвъ такожъ не выборѣвъ Грыгашевскій, зѣвъ заступника преемса повѣтового пѣдѣстого комитету Гжегожевского и пѣшѣ. Коли отже одиѣ зъ протѣгованон органами правительственными партіи свободно перебували въ льокаль выборѣвъ, хотѣй навѣтъ не были выборѣвъ, то тымчасомъ нашѣй выборѣвъ мокли на дворѣ передъ льокалемъ выборѣвъ и выжидали терпѣливо, ажъ ихъ звѣдѣвъ впустили до салѣ выборѣвъ.

По замкненю голосованя жандармы зачала опорожнивати салю, а є двоєхъ рускихъ священникѣвъ выборѣвъ оо. Анастѣвскій и Балько зажадали, щобъ зъ огляду на то, що комисіи складаєвъ ся выключно зъ сторонникѣвъ польского кандидата, можна було имъ двоимъ зъ стороны рускон лишити ся зъ салѣ при скрутинѣ. Однакъ комисіи не згодалась на се и жандармы чѣмѣнько обоихъ священникѣвъ высували зъ салѣ и скрутинѣ відбула ся тайно.

Голосованє скѣчено около 12 годивъ, ажъ около 4-охъ оголосено выслѣдъ: Хамецъ 164, о. Олесницкій 99, при чѣмъ 1 голосъ унѣважнено и 14 выборѣвъ нашихъ не голосувало, бо або не дѣстали лѣгитимаци, або комисіи не допустила ихъ до голосу, бо того самого назвиска було бѣльше особѣвъ зъ громадѣ.

Мимо неуважливеня шѣельохъ протѣствѣвъ выборѣвъ була такъ пѣснѣй своего, що зачудованій таковымъ выслѣдомъ голосованя збрала ся разомъ и аголосило ся ихъ 128 готовыхъ присагнуги, що віддали голосъ на о. Олесницкого. Але ще одно цѣкаве! Вѣсѣхъ голосѣвъ віддано на обохъ кандидатѣвъ 263, 14 не допущено до голосованя, 1 унѣважнено, отже разомъ всѣхъ выборѣвъ 278. А пѣсля „Зборника“ д-ра Савчака Борщѣвъ дає 247 выборѣвъ, до того 4 вѣрилістѣвъ, разомъ 251 голосѣвъ, отже зѣвѣдѣвъ взяло ся 278 выборѣвъ? Слѣ рускій выборѣвъ отвердѣть, що на о. Олесницкого віддали 128 голосѣвъ, то Хамецъ дѣстѣвъ 104 голосѣвъ вѣдъ выборѣвъ зъ громадѣ и 4 вѣдъ вѣрилістѣвъ, разомъ 108 голосѣвъ, а тогдѣ о. Олесницкій дѣстѣвъ 20 голосѣвъ бѣльше вѣдъ Хамца. Чому комисіи не хотѣла мати свѣдѣвъ зъ стороны Русинѣвъ, хотѣй въ комисіи не засѣдавъ анѣ одинъ Русинъ?...

Зъ Ярославщины пишуть намъ: Нашѣй кандидатъ д-ръ Данило Стахура упавъ. Чешанѣвъ не дописавъ, давши замѣсть 110 голосѣвъ, только 53. Чарторийскій, сказавши собѣ, що Стахуры не допустити, выславъ на выборѣвъ цѣлѣй полѣкъ лѣсничихъ, а навѣтъ мовлять, що зъ лѣса асигнувавъ для хлопѣвъ по двѣ сѣсны. Такожъ 4.500 злр. ксьондза Влязла (Влазовского) щось зробили. Досѣтъ — ojezuizm ugatowane, а вѣтшій патриотъ середѣ ксьондза „jeszcze Polska nie zginęła“ занесли ксьондза посла на раменахъ до кнайпы, де 160 выборѣвъ запынѣло ся вже на смерть...

До послѣднѣй хвѣль мы мали надѣю на Магурѣвъ (за котрыми мы зазѣвѣдѣвъ карки лѣмили), що ели прииде до тѣснѣйшого выбору межи Старухѣю а кс. Влазовскимъ (ихъ и дѣстѣно стало ся), відпорутъ нашего кандидата. Але „Polska górą! wolimy Polaka jak Rusina!“ Для насѣ Русинѣвъ наука на будучѣсть...

Однакъ потѣшаюча рѣчь для насѣ тая, що мы переперили нашу комисію выборѣвъ, чого нѣколи досѣ не бывало, а другѣ, що рускій кандидатъ дѣстѣвъ при другѣмъ голосованю 152 голосѣвъ, число поважне и небуває, бо 1897 року рускій кандидатъ мавъ только 76 голосѣвъ.

Нашѣй кандидатъ потребувавъ ще только 38 голосѣвъ, абы выйшовъ. Але що-жъ — 3 честныхъ выборѣвъ заслабѣло; одинѣй прийшовъ безъ лѣгитимаци; скрутили 3 выборѣвъ зъ Цетулѣ, 3 зъ Молодича, 2 зъ Мѣкшѣ, 2

в Тухль, 2 в Вавиниц, 4 в Майдану; 10 виборців наших — хтось у старостів переміняв картини на кв. Власовського; в Обилянцях в чисті руских селлах походили на виборців лиснич, учитель і жиди... Коротко сказавши, ми не потребували-б оглядати ся на Мазуров, а ще ели б Чешанов, замисль дати 50, дає 100 голосов, тоді жадна сила нас не перемаже.

Честь виборцям в Сосниц, Святого, Давид, Высоцка, Веліна, Писковича, Теплице, що сганули як один муж и не дад сь адалмугити нікому. Честь и Порохничанам, котрі дали 20 голосов як золото, бачили в-воттам Русин не достає ані голосу.

Поляки самі завидували нам карности и організації. Гей-гей! коби не ті сосни ки. Чарторийський, не тих трохи хрупить, а був би вишов д-р Стахура. А в служивши на се, бо розрухав повіть, свідомість народ... Однак тая прада показала ся ще не висгарчаючою, тож вы, душпастирь хрупить, попрацюйте над ними, намерить лє на дорогу честь, а дасть Бог при слєдующих виборах ані сосни, ані ковбаса, ані 10 коровки не огумать нашого Русина. Впроцьом най тамти, що и ми Русини потрафимо ему за владу... заплачати!

Выборцы.

З Чешанова пишут нам:

При выборах дня 17. с. м. дѣлились у нас в Чешанов вчуваний рѣчи. Перекупства была великая, пресія и коррупція выборов страшна. Князь Сапѣга в Олешич целый день сидѣлъ в радѣ повѣтвой не показываясь на свѣтъ божій, а посѣлки бѣгали как скажени то в рады повѣтвой до шинку, то в шинку до рады повѣтвой.

Когда пришло до тѣснѣйшого выбора, подмовили махеры выборов цѣлу толпу подпитых мѣщанъ, чтобы удалсь до Шингла, де буди наш выборць и священник, и чтобы там выжидали галабурду та побили священника. Священник, нападѣн тою толпою мусѣли чимъ боржій выѣздити до хаты. Жидова сама смѣяла ся в того ладацтва наших „орієкупов“...

З шахрайтв наведу один вѣдомый случай: За Леска Козля, господаря в Люблина нового, голосував Василь Дѣнян, як то самъ абнавъ при свѣдках; при тихъ свѣдках говорилъ также, что его одѣтъ мѣщанинъ чешановскій тягнущъ до шинку до „малого пана“, чтобы вьзъ грошъ 10—15 ар. и дасть голосъ на ксьондза Власовского.

При другѣмъ голосованіи бѣднѣхъ хлопцев-выборцевъ били, штовхали, карты легитимаций имъ выдерали и т. п. — и такъ всякимъ возможнымъ терроризмомъ змушували голосувати за ксьондзомъ Власовскимъ.

Справа страшныхъ перекупствъ при выборах в IV куріа стала ся дуже голосною в цѣлѣмъ Чешановѣ. „Махеры“, що платили за голоса, дрожали о свою шкуру, бо мѣщане, уживаніи ими до эгонюваня выборовъ и свѣдѣи перекупствъ, щось посварили ся и эраджуютъ всѣ тайны махерства. Одинъ мѣщанинъ отверто в публичнѣ при свѣдкахъ голосить, что буде присагати на всѣ перекупства, бо власными очима видѣлъ, знае, кто плативъ и кѣмъ кому дано за голоса. Всякій просьбы, грѣзбы и заклинаня не помагають, мѣщанинъ заявлять ся и готовъ, якъ самъ сказавъ при свѣдкахъ, всю правду подъ присягою вызнати в судѣ. Повѣдаютъ, что в тѣй справѣ має бути сильно ексципроминований одинъ панокъ урядникъ чешановскій...

Перегляд політичний.

В тирольскѣмъ соймѣ Италіидъ поставили внесенє в справѣ автономіи полудневого Тироля. Внесенє мотивувавъ дня 22 с. м. п. Бруннар и зажадавъ, абы установлено окремий видѣлъ в 9 членѣвъ. П. Грабмайръ высказує симпатіи для Италіидъ, уважає автономію за потрібну и вносить выборъ 15 членѣвъ до сего видѣлу, котрый на найближшій сесіи має предложати есправовданє. Намѣстникъ заявивъ, що вступленє Италіидъ до сойму вышловило перше услѣва для користного розвязаня пытаня автономіи. Правительство воемє подъ розвагу внесенє в розсѣдлѣти его безсторонно. П. Грабмайръ змінивъ свое внесенє о етѣлѣко, что члєновъ видѣлу агаданого видѣлу зменшивъ на 12. Видѣлъ має перестудіювати внесенє Бруннар и на слѣдующій сесіи предложати проектъ дотычного закона. Соймъ принявъ внесенє Грабмайра.

З Капланду доносить до лондонскихъ денниковъ, що в цѣлѣмъ повстаніи Капландъ выбухло повстанє противъ Англіи. З огляду на се, что побѣла найточивѣйшихъ вѣстѣй, партизанка вѣ Трансваля потремає что найменше еще цѣлѣмъ рѣкъ, ситуація Англіи не дуже весела. Трансвальска амбасада в Брюссель также одержала вѣсть, что населє Капланду масово прилучає ся до вѣдѣловъ Вурбъ, котрі перейшли в Ораніи на територію афрікскихъ колоній. Доносить, что навѣтъ мѣсто Кімберлей в серіозно угрожає. Буръ ударили передъ тыжднемъ вѣ почина Цурфонтенъ, мѣщевѣсть при зельзничній линіи в Преторіи до Йоганесбургъ. Буръ намеряють эдавать ся выкористати розбитє афрікскихъ военныхъ силъ на територіи бѣлѣшѣй якъ цѣла Австрія и вѣ одного боку стараять ся пиваэією до Капланду ованувати голоній зельзничній линіи в Капланду до полуднево-африканскихъ республикъ, а вѣ другого боку, етѣняючи перетєвъ партизанскихъ вѣдѣловъ, замкнути Кіченера в Преторіи.

З огляду на запальну ситуацію в Африкѣ, афрікское правительство ухвалило выслати туды 800 конныхъ ефрікцевъ, и вѣзъ транспортныхъ кораблѣ будутъ готовѣ, даа полки конноты. Дальше вѣдѣдутъ до Африки вѣдѣлы конвоіальновъ мизіціи, якъ лише уформиють ся, дальші полки конноты, а вѣ Австраліи и Новон Зеландіи также певні континенты войскъ.

Кіченеръ телеграфує в Преторіи дня 22 с. м.: О кѣмъ можъ теперь судити, рухъ Буръ вѣ колоніяхъ Капланду цѣлѣкомъ не повѣли ся. Буръ не знааши достаточного потеря вѣ стороны населєня колоній. Десятъ стоить недалеко Сенеканду. Наші войска окружають команды Буръ. Генералъ Френчъ доносить, что вѣ двухъ послѣднихъ дняхъ стеръ ся вѣ ворогомъ, котрыи понѣвъ страты. Команданта Крайского и кѣмъкохъ нашихъ Буръ полонено.

З Пекіну доносить, что мировой переговоры эновъ застрягли, бо епѣльня нота, хочъ вже готова, что не подписана вѣма послами. Американскій посолъ заявлявъ, что по его думѣ, епѣльня нота что не скоро буде подписана. Англіскій посолъ в тои самонъ гадкѣ, вѣмецкій посолъ и выші гадають, что подписана вступитъ вже вѣ короткѣмъ часѣ.

Хінскій повномочіиенъ мають навѣ передати свою повновасть посламъ чужихъ державъ. Причиной проволокъ має бути также се, что Лігунчанъ небезпечно заедажувъ. Сибильна нота державъ буде передана Лігунчанови доперва тогды, коли цѣлѣкомъ выдѣловѣ. Вѣсти вѣ хінскихъ жерелъ доносить, что цѣсаръ лѣшивъ цѣсареву вдову, а самъ вертає до Пекіну. Потверджена сен вѣсти нема.

Англіскій законъ противъ лхвы.

В экономичныхъ справахъ афрікское эконодаество стояло до недавна на становичи безавидной свободы. Повнолѣтніи особы могли заключати мѣжъ собою угоды, якъ хотѣли, хочъ бы ся угода була очевидною руниною одной э стороны. Слово лхвы и повата на ригѣдонъ лхвы, було невѣстие афрікскому законодательству. Кто повнолѣтний и в при повныхъ эмыслахъ, нехай самъ не заключать э лхваромъ руниною его угоды. Супротивъ такого ультра-либерального законодательства, афрікскій лхваръ отверто выконували свое ремесло, дунили такіи вѣдѣтки, на акъ лише дожили эгодинъ ся, и удерживали у всѣхъ бѣдѣшихъ мѣстахъ свои бюра вѣдѣ найбѣдѣвшихъ фирмани, котрі вербували имъ клієнтѣвъ. Одинъ лхваръ навѣ по кѣмъ и кѣмънаидити такіихъ бюръ, и не одинъ, эдажъный вѣ кѣмъкохъ такіихъ бюрахъ не знавъ, что опинивъ ся вѣ клевакахъ одного лхвара.

Лхва мусѣла в Англіи поробити незначайній энципелъ, коли афрікскій законодатель рѣшили ся переломити свои либеральне доктринерство. Звѣ днємъ 1 липня с. р. уавѣшовъ в Англіи вѣ жите новый, дуже строгій законъ противъ лхвы. Новый законъ забороняє ведєне грѣшыхъ интересовъ подъ якою небудь фирмою. Кто хоче розвизувати грѣшъ, мусить се робити цѣлѣкомъ отверто, такъ абы всѣ про се знали, и мусить своєю фирмою в цѣлѣмъ своимъ эменемъ записати до реестру торговельного суду и що три роки сей вѣнѣ эбдѣновати.

Нечувано великій кары назначує законъ за всякій подѣстѣвъ, удѣляющего позичку супротивъ своего довжника. Коли хтось эаохочує другого до затягиваня позички черезъ фальшиве представленє дѣйственого стану рѣчи в услѣвий маючонъ заключити ся угоды, або черезъ затяганя чѣгосе, має бути караний также эвизнѣною до двухъ лѣтъ, або гривною до 500 фунтовъ штерлинговъ, або гривною и эвизнѣною. Удѣляюане позичокъ малолѣтнимъ, не скѣпчившимъ 21 лѣтъ, подѣлагає спеціальній карѣ. Коли лхваръ не хоче добити ся до эвизнѣ, мусить передъ судомъ доказати, что не лишь не знавъ, что особа не скѣпчивла

ще 21 лѣтъ, але навѣ всякій причинъ припущати. Кто ся особа в повнолѣтна. До выдѣлѣ такіихъ строгихъ постановѣвъ, есповнула афрікскихъ законодательствъ ся обєтаваня, что лхваръ эаидали свои эѣты на молодѣжъ середныхъ шкѣлъ и университетѣвъ и розсылали мѣжъ студентѣвъ циркулярѣ, вѣ котрыхъ робили имъ дуже принадѣй ефєрты. Черезъ те дуже часто трафляло ся, что студентъ попадавъ ще вѣ школахъ вѣ эѣты лхвара, и до смерти эѣ довабѣ не могъ выдѣбати ся.

Якій процентъ и яку угоду позичкову треба уважати за лхву, афрікскій законъ выразно не говоритъ, але иолѣная вѣ тѣй справѣ повну свободу рѣшенямъ суду. Коли судія переконанъ, что эвритѣль вымысланъ невѣдомѣствомъ, бракъ опыту або примусѣвъ положєнє довжника, и накинущъ ему дуже твердѣ условия вѣ формѣ процентѣвъ, карѣ, або копѣтъ, тогды може эвритѣль условия позичкового-контракту такъ, якъ унастѣ эа справедливѣ, а навѣтъ цѣлѣкомъ уважати ся не-контрактъ. Якъ бачимо, новый законъ в прямо противный дотєпершєму духу афрікского законодательства торговельного, на подѣставъ котрого можъ було выграти передъ судомъ претенсію о навѣтъ о 300% вѣдѣ удѣлянои позички.

В правничыхъ кругахъ потерпають, что драконскій постановѣвъ нового закона есповнають лхварѣвъ обхѣднати законъ вѣ тѣй еспѣбѣ, что замѣсть понятии своимъ клієнтѣмъ грѣшъ вѣ гѣтѣнѣ, будутъ имъ есправдѣвати на кредитъ конѣ, возы и эжекусѣвъ арєдметы и тѣ предметы будутъ вѣдѣ имъ эбдѣкупувати по низшѣй цѣнѣ. На се законъ не має рады.

Новый законъ позволяє довжниковъ, котріи думаетъ, что его лхваръ скривдѣвъ або вымысланъ, эвернути ся до суду вѣ жаданѣмъ эревидованіи и еспентуальнои зміны позичкового-контракту, навѣтъ хочъ бы что не надѣйшовъ речєнѣвъ платности цѣлѣомъ претенсіи, або хочъ бы першѣмъ раты. Англіскій законъ противъ лхвы иде етже дальше вѣдѣ австрійского закона, бо карѣ вымыслѣ такъкою эвизнѣною, наколои австрійскій законъ передвизує за лхву лише кару арєшту. Англіскій законъ полѣпшає окрѣмъ того судѣ большу свободу вѣ оцѣнованіи, чѣ вѣ давѣмъ случаю в лхвахъ; побѣла австрійского закона лише тогды можъ говорити про лхву, коли эвѣдѣченє, акє эвритѣль вымѣнѣвъ собѣ у довжника, може есправдѣти его рунавъ.

НОВИНКИ.

Русины! Помните на народный фондъ.

— Вчера эйшли ся делегаты Народного Комітету и „Русской Рады“ на 5 у и остатни парадъ вѣ справѣ выборовъ до рады державной. Эконодательство вѣ обѣхъ сторѣвъ, что выборы выдѣлы вѣривѣ вѣшій результатъ якъ вѣ р. 1897, однакъ далѣйшъ что вѣдѣ того, экого рускій народъ має право надѣяти ся. Де результатъ вышловѣ добрый, тамъ эвизнѣвати эго треба межъ вышнимъ эгодинѣмъ дѣланю всѣхъ Русинѣвъ эвъ рѣшѣнѣ партій, а именнѣо львовскому поверею обѣхъ сторѣвъ ницѣвъ, эаэүүлєныхъ делегатами. Противъ неслѣдального перевєдєня выборовъ рѣшено эвизнѣ до вышєня прѣтѣстѣвъ.

— Audacter calumniare... Одержуємо эб Стрыа элѣдуючу сензацийну интєресну вѣсть, выказуючу, на акъ приятности наражєній ни вѣ нашій дѣятѣль и акыми ередствами веде ся противъ нихъ борба.

На кѣмънаидити дѣлѣвъ передъ выборами розбѣйшлѣ ся догѣбѣскѣмъ селѣ Корчинѣ вѣсть, что жєва тамашного господаря, Онуфєрова Катєрина, выгнала вѣ жѣтѣни сего року на вѣдѣнѣскій лѣтеріи суму 7000 ар. Суму тую вынатила вѣ колєктурѣ у Львовѣ, вѣ самахъ тысячѣхъ, а коли Катєрина Онуфєрова приѣхавши домы въ не мала де великихъ банкѣтовъ розмѣнѣти, переджєно вѣ пыбы удалась до адвоката д-ра Олєсницкого до Стрыи, а той вѣ тую рѣчь эврудує. Катєрина Онуфєрова похалѣ до Стрыи и вручила эѣмъ банкѣтовѣвъ по 1000 ар. д-ру Олєсницкому а вѣбъ вѣдѣвъ вѣй приѣти за кѣмънаидити, обѣцуючи до того часу банкѣты розмѣнѣти. За кѣмънаидити дѣлѣвъ приѣшла Катєрина до д-ра Олєсницкого по грѣшѣ, однакъ вѣбъ выперъ ся, чтобы одержавъ коли акъ грѣшъ вѣдѣ неи и выгнѣвъ эа эб свои канцєларіи. Вѣбѣ тѣмъ, ширєня вѣ коршмѣ, дѣйшла до вѣдомѣсти мѣщєного парѣха и дєкана о. Юхновича и вѣбѣ сейчасъ прикличѣвъ до себе Катєрину Онуфєрову. Коли она ему тую вѣсть повѣрѣла и потвердила, вѣбъ эаразъ элѣдуючого дня рѣвъ вѣзѣвъ эа эб собою и повѣтъ до Стрыи. Приѣхавши на дворецъ стрѣйскій, вѣдѣвъ о. Юхновичъ Катєринѣ Онуфєровѣ вѣсти себе до канцєларіи д-ра Олєсницкого, але тутъ показало ся, что она не знає, де дѣмъ д-ра Олєсницкого, и почала эвизнѣтѣсь, что у великомъ мѣстѣ забула дорогу. Тогды о. Юхновичъ повѣтъ эи и поставивъ передъ очѣ д-ра Олєсницкого пытаніи, чѣ се тои чѣловѣкъ котрому она 7000 ар. вручила? Тєлєрь Катєрина Онуфєрова эмѣнила попередну вѣрсію „Сего пана я не эваю, — сказала она, — и я ему грѣшей не дала, але прибула дня 12 жѣтѣня около 7 годинъ рано передъ той самѣй дѣлѣвъ и эйшла-мъ вѣ догѣбѣ, наѣхавши эи до д-ра Олєсницкого. Экѣ-разъ тогды вышловѣ эъ дому кѣйєсь панъ малого росту, грубый, старій, лысый, эвъ довгимъ жѣвѣтѣмъ вусами и эвъ довгою бородою бѣвъ окулярѣвъ, и сей мѣнѣ представивъ ся якъ д-ръ Олєсницкій, вѣзѣвъ вѣдѣ мене 7000 ар. и казѣвъ за кѣмънаидити приѣти по грѣшѣ. За кѣмънаидити дѣлѣвъ приѣшла я до сен канцєларіи, однакъ тамтого пана не було тутъ; были акѣсь выші панѣвъ; а коли я пытала

ихъ за д-ромъ Олєсницкимъ, сказали мѣнѣ, что его нема дома. И тамъ я ще кѣмънаидити ра-эбѣвъ була вѣ тѣй канцєларіи, але все мене прогнѣвали, кажучи, что пана Олєсницкого нема дома“. — Тогды д-ръ Олєсницкій эконодательствѣвъ эи вѣ цѣлѣмъ своимъ персоналомъ канцєларійнымъ, однакъ она заявляла, что мѣжъ тѣмъ панамъ нема того, котрый вѣзѣвъ эи грѣшѣ, а вѣ другой сторѣны цѣла канцєларія эконодательствѣвъ и этвердила, что такой жѣвѣтѣмъ нѣколи в канцєларіи не було. нѣхто эа тутъ нѣколи не бачивъ и нѣхто о такой грѣшѣ не упоминаєвъ ся. Супротивъ того эапрѣдѣвъ д-ръ Олєсницкій Катєрину Онуфєрову эейчъ до прокуратора державного п. Червѣнского и просѣвъ о перевѣдѣваніи эи и эписанѣ протоколу. Катєрина Онуфєрова повѣрѣла передъ прокураторомъ цѣлу вѣрсію вѣ тѣй формѣ, якъ оповѣдала эи вѣ канцєларіи д-ра Олєсницкого и додала эвъ всею докладности, что у вѣрєсн сего року поставѣла на лѣтерію 3 эрѣ, эвизнѣла нумеры, на котрі ставѣла и котрі вѣдѣтакъ мѣли выѣти, и заявляла, что вѣ колєктурѣ у Львовѣ вы-платѣно вѣ 7,143 эрѣ; что она на се подписала тамъ покѣнѣванє, вѣдѣтакъ 143 эр. дробными эадержала у себе а эѣмъ тысячѣмъ эвручѣла передъ домоу д-ра Олєсницкого тую малѣму панѣви эвъ жѣтѣню бородою, котріи вѣбѣ представѣвъ ся якъ Олєсницкій. Прокураторъ вѣдѣтъвъ ся передѣвѣтѣмъ сейчасъ урядѣ до дирекції урядѣ лѣтерійного эвъ эвизнѣтѣвъ, чѣ такіи нумеры коли небудь вышлѣ? чѣ такую суму кому выплачєно и чѣ эсть на се покѣнѣванє? Передъ кѣмънаидити дѣлѣвъ насѣла урядѣва эбдѣловѣ вѣ лѣтеріи этверджуючы, что акъ такіи нумеры нѣколи не вышлѣ, акъ такой сумы нѣхто не выгравъ, а вѣ эѣмъкоу эи не выплачєно, акъ нема на се экого-небудь и-кѣтованя. Отже цѣла справа показѣлась поганѣю ложєю и подѣлоу клеветѣю, однакъ тую вѣсть ширєно вѣ прѣтѣвѣстѣю акѣйєсь чѣсѣ вѣ поближнихъ селлахъ и были такіи людє, котрымъ дуже эалежало на томъ, чтобы хочъ де-хто повѣрѣвъ, что се правда. Вѣ 1897 роцѣ передъ выборами эбжалувала була жандармерія д-ра Олєсницкого передъ ц. к. судомъ повѣтовымъ вѣ Стрыю о учѣствѣ въ клеветѣ есповнеу тѣмъ еспѣбѣмъ, что навѣ вѣбѣ эвѣдомо набути на эвѣвѣсть — украденѣго залца, и се очевидно рѣвножъ показало ся ложєю. Вѣдѣ заяца до 7000 ар. великій эскѣтъ, а теперь эаходѣтъ пытанє: о что вже буде посужєный д-ръ Олєсницкій, акъ приѣдутъ элѣдуючій выборы?!

— Изъ Станиславова доносить: Вѣ нѣдѣлю дня 23-ого грудня с. р. прѣосв. митрополитъ Шєнцѣйскій рукоположивъ на прѣсвитѣрѣвъ вѣбѣтѣхъ кандидатѣвъ стану духовного вѣ львовской архієпархіи а чѣтырѣхъ эб станиславской єпархіи. — Вѣ найближшѣмъ чѣсѣ наступѣтъ эѣбѣръ канѣтуального вѣкаря вѣ духовныхъ и админістраційныхъ справахъ. — Митрополитъ Шєнцѣйскій лѣпше для станиславской єпархіи эвою кѣмънаидити вартѣну библіотєку, а на греко-лат. семинарь вѣ Станиславоѣ эвизнѣбулавъ уже свою рѣальность [при улицѣ Липовѣй ч. 15] вартѣсти 10,000 ар., де має будувати ся семинарска цєркѣвъ.

О. Іоаннъ Порайко, катихизъ мужескон учительской семинаріи вѣ Станиславоѣ, именнованій еспѣтѣнскимъ єпископѣскомъ консисторіи эвъ крапошанскимъ вѣдѣканамъ.

— Ухвала бѣковинского сойму, абы всѣ новозаснованіи на Бѣковинѣ эвєдєнѣа промысловѣй эвѣлѣнѣти вѣдѣ всѣхъхъ дѣдѣловѣ вѣдѣ подѣтѣвъ, эвъ эвизнѣмъ краєвѣхъ, одержала цѣсарєву санкцію.

— Эксцєлєнціи вѣ дорожѣ. Миністеръ д-ръ Пєнтѣкъ приѣхавъ на эалѣта до Львова. — Намѣстникъ графъ Пѣнінскій выѣзѣдала вѣ чѣтверъ на кѣмънаидити до Грималова.

— Синекуры для польскихъ менѣровъ. Прѣфєсѣра львовского университета д-ра Тѣлѣи эменовано члєномъ рады надѣзирающѣмъ банку гіпотєчного. Kurjer lwowski, эбдѣносячи тую справу, пише, что миністерство просѣтъ буде мусѣло эавѣзѣтѣсь, чѣ годѣтъ ся, чтобы прѣфєсѣоръ университета приѣмѣвъ посаду вѣ банку спекуляційномъ и чѣ эбдѣповѣдає се его станѣвѣску.

— На галицѣно-польскій лѣдъ. Вѣ прѣускѣмъ акціѣномъ банку гіпотєчнымъ вышлѣ: о великій обманѣства. Директора того банку Зандєна арєштѣвано. Така сама судѣба постигла директора „Deutsche Grundschuldbank“, Гєнриха Шмідта.

— Неэаслива пригода. Межѣ Самборомъ а Дублянами выѣпавъ вчера эвъ эеобового поѣзду маніпуляційній кондукторъ Гонєсѣвичъ и дуже тяжко потовѣкъ ся. Першѣмъ помочи лѣкарєкон удѣлявъ ему эѣлѣвѣнѣйшій лѣкаръ вѣ Дрогобѣчи.

— Політехніка вѣ Тѣфѣлѣ. Звѣ нагоды столѣтнього ювілєя прилучєня Кавказу до Россіи повѣтѣла гадка заснована політехніки вѣ Тѣфѣлѣ. Мѣска радѣ вѣдѣсѣла эа до правѣтельствѣа о позволеніи эбѣраня на тую цѣль экѣладѣкъ а наѣтарѣвъ эвъ Баку эбдѣлѣти эбдѣертѣ материально сей прѣектъ, бо тамъ дає ся дуже эбдѣчувати бракъ инжѣнерѣвъ, гѣрникѣвъ и тѣхнікѣвъ.

— Самєволя ц. к. старосты. Пишутъ намъ: Вѣ 272 ч. „Дѣла“ була подана вѣстѣти, что на приказъ ц. к. старосты Рѣчѣного эвъ Старого Самбора арєштѣувѣвъ жандармъ п. Івана Макура, бѣвѣшого дозорца при эбдѣуваніи поѣзѣкъ вѣ Тершѣвъ. Вѣдѣлѣнѣйшій эб служѣю на домѣганє о. Рѣчѣного перѣтѣвъ ся до Самбора и эвъ вѣдѣтамъ приѣшовъ до Тершѣва, чтобы прѣдѣти куєнѣкъ поѣла. Дня 12 с. м. шѣшовъ до ц. к. суду вѣ Старѣмъ Самборѣ, чтобы эврудѣу остѣточно полагѣдити. Побачѣвъ его акѣйєсь еспѣшка эб эб роєтѣва и эѣлѣвъ его арєштѣувати. Жандармъ эавѣвъ его до громадского арєшту, де передѣржали его до пяти-

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім надань і рушаків) о 5-годі годик по полудні. Літературний додаток „Вісник найвищихих нових“ виходить в четвер, а в четвер в п'ятницю на першому разі в Діло.

Передплата і аборати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень: у. Коперника ч. 11, в Бюро газети у. Кароля Людвіка 9, в А. Ойшовського у. Каліні-ю. 3; — в Ярема: у. Д. Крижановського; — у Вільні: М. Діков, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungen-gasse 4; H. Schalek I. Wolfseile 11; Haasensteim & Vogler I. Wallfischgasse 10; в Франкфурті в Гамбургі: M. Haasensteim & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ і на доданок за иностранці платять у Львові.

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додатком

в Австрії:	за границею:
на цілий рік . . . 16 шр.	на цілий рік . . . 22 шр.
на пів року . . . 8 шр.	на пів року . . . 11 шр.
у Львові:	
на цілий рік . . . 14 шр.	на пів року . . . 7 шр.
на чверть року . . . 3.50 шр.	на місяць . . . 1 шр. 20 шр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи звертають ся лише на попередні застереження. — Редакція неоплати вільної від порта.

Неодержана членів коштує 6 шр. на проз. 7 шр.

Оголошення вийшли приймають ся по ціні 10 шр. за один екземпляр анонсованого або за місяць в екземпляр „Надобаче“ по 25 шр. в. в.

Надати і який доносима приватний членів ся по 15 шр. за екземпляр.

Dementia senilis.

Народ руский знов побитий при сих виборах. Систему баденівську заступила нова, та не менше шкідлива система європейських форм прикритого обманства і максималізму.

По масовій депутації у Відні, по численних інтерполяціях і дебатах парламентарних, по моральних застереженнях пануючих у нас клякс, а вкінці по заявах теперішнього міністра-президента д-ра Кербера можна було сподівати ся, що закон конституційний буде і у нас в Галичині захищений та що народова рускому буде вільно вибрати собі репрезентацію по своїй, безправстві не порушеній волі. Однак сесі надій для одного народу руского, як все досі, „втерть по полю розв'язать“. Апеляція д-ра Кербера до народів вийшла у нас апеляцією до комісарів та старостинських посібників.

Але не дурно шляхта і польскі політики, як на якій відпусті, з усіх уся добув їхали з чолобятем до цесаря до Йоса. Вийшло знов на те, що було досі. Хатрі польскі Staatsmann'и амфі переконати верховодяч круги, що польске коло єсть єдиноним чинником супкою в державі та що коло польске в інтерес держави і порядку парламентарного мусить вийти без страт з теперішніх виборів. І той, котрі дали Ваденього та ввели поліцію до парламенту, — котрі цілий рік піддержували ческу обструкцію та звали енергічне правительство графа Кларіого і всіх підступів уживали, щоб не допустити до урегулювання питання ланкового дорожого парламентарного, той вийшов знов з очей верховодяч кругів на преторіан держави, без котрих скоріла Австрія мусіла б розпасти ся на дрібні куші...

Вилув хитрон тактики польських мандаринів дав ся вскорі почути. Вже відповіді графа Півніського рускій депутації кинула темну тін на розпочинаючу ся акцію виборчу. І справді годі було до розважання кола польского знайти лйшого чоловіка, як теперішній галичій намістник. Заховано, о скільки можна було, повороти легальности; там, де позиція для кола була рйшучо страчена, переоджено остентативно вибори по закону; там, де треба було форсувати польских шляхтичів, уживано надужити, хоч без галасу, ще гірших, як за Ваденього; всю фору в надужитях звернено на правибори; повалено тих свідомих проводирів, котрі могли бути для кола недогдні, і в той спосіб при „pro-gadysznych usterkach“ з „враженням легальности“, серед „пересадки журналістів що до мнимих [] надужити“ і „сфотичних кривд упавших кандидатів“, удало ся коло польске перефразувати навіть в скріпленій силі н... Австрію уратовано...

Варто-ж тепер застановити ся, чи справді коло польске було в чинником порядку високого державного значіння і чи справді варто було аж нарушувати закон і обдирати рускій народ з его права репрезентації, щоб коло польске одержало в парламенті і державі ще більшу силу, ніж перед тим.

Погляд про вагу кола в парламенті для правительств і держав єсть в мірочайних кругах вбд давна закоріненний, але погляд сей єсть зовсім хибний. Вбз можливий лаш у тих, котрі не вмють вглянути глибше в суть спорів і антагонізмів в теперішній австрійській парламенті та не розумють укривих пружин політики польского кола і его роль, а оцінюють рйчи лише поверховно.

Дают ся вони підманати тим, що коло польске можна ужити як оруд до всего і кождому правительству, але не розумють, що сеса власне „шляхотна прикмета“ польскон делегації, позбавленої всяких принципів, єсть причиною, що удержують ся спори в австрійській парламенті.

Польскі делегати мають все лише дві рйчи на оці: раз — виходячи при помочи апарату адміністраційного надужиття, старають ся вони все бути при кождій більшості і правительств; по друге — ако beati possidentes і заспокоєний понад міру коштот Русинів в своїх гегемонійних змаганях, старають ся вони все при жолобі правительствених, не зважаючи на те, якого рода єсть само правительств. Дятого то ціла історія польскон політики в парламенті австрійській виказує одну і тому саму тактику польских делегатів супротив правительств і сторонників. Єсть більшості автономічна і єи правительств, як за бл. п. правіць, то польскі політики присягають на автономію; — захищають ся основи такої більшості, то польскі політики, як шур з потаючого корабля, утїкають перш, вийшучи, як в початках бл. п. коаліції або недаве, вже за часів Кербера, невинний стая „вільно руки“, а єсть врешті більшості централістична, як за коаліції, то „вільно руки“ зачинає поводити тратити силу, а місце давних принципів автономічних заступає „автономія міркована на здоровій централізмі і інтересах одноцілності держави“. При такій своїй кваліфікації не може коло бути вбз чинником порядку і двестам інтересів держави, бо раз — кожда партія, така чи ніша, має свідомість, що коло польске може серед даных обставин предвдати до себе, а знов з другою стороною коло польске вколи не єсть певним союзником, бо своєю безпринципністю не лише деморалізує з'єднаний з ним клуб, але і зворотом втру може їх в кождій хвили зрадити і утчи.

Результатом такої політики польских делегатів може бути лише одно, те, що ми мали нагоду обсервувати протягом трьх послдних лт, т. є. змаган кождої партії придвати для себе коло польске і здавати прогнаник, та постійна хиткість і необчисливість ситуації парламентарно. Ми твердо позитивно і не вагаємо ся дати на се докази, що Чехи з Нмцями були вже давно погодили ся в обструкції була бм давно вже зникла, коли-б власне не коло польске. Коли Нмці не подали ся в пертрактації з Чехами доводили ad absurdum, то се було тому, що вони надіялись і змагали до розбиття правіць, щоб разом з колом польским дйти до більшості в Чехії зникнути, — а знов Чехи не приставали на оправдан навіть жадан Нмців, бо маючи в правіць атут польскій, все надіялись і змагали до свого парламентарного правительств, щоб над Нмцями запанувати і їх до підданя приневолити. І коли тепер ситуація та по части в часі безпарламентарній затемнила ся, то она настає знов з отворенням нового парламенту з ще гіршими умовами. Бо коло польске, тепер збільшене та могутніше, станєсь ще вбз більше пожаданим союзником для обох воюючих сторін, а надія, що коло польске можна буде чи сая чи так на свій бок перетягнути, буде чи й далі причиною зблості і непримиримости Чехів і Нмців та їх постійно парламентарно боротьби.

Такий єсть для свідомих справ дійстний стан рйч — і коли народ рускій вбзав з „висших резонів“ знов позбавлений свого права, то се справді не вбз на користь тим, котрі були причиною нашого послднього покращення.

Парламентови австрійському треба свйжх сяд, правдивих заступників народу, хоть-бм лише дятого, щоб можна було змаганнях поодиноких народів і верств зорієнтувати ся і дйти до розумного і нового урядженя відносин в державі, — а коли се не стало ся, то тільки тому, що верховодяч круги не хочуть і не вмють вглянути глибше і зважити ся на дальше сягати постанови. Се велика правда, що пережитість форм політичного житя облягає ся в той спосіб, що тратять амисль орієн-

таційний тоті, що єи пережиті форми репрезентують і удержують. Се так сказати-б dementia senilis у верховодяч кругів і вона єсть дійсно головним нещастям теперішніх народів австрійських.

Промови посла д-ра Окуневського

на вбздані сойму в д. 21 с. м.

Промова підчас дебати бюджетової.

(Докладчик.)

Частьніше вже мав я нагоду в сій високій палаті представити, як то поруч нечуваного обтяження і вижескування наших податкових сил на цілі будь-то-бм державні наші краєві власті як-бм вийшли ся на те, щоб ще з другого боку підорвати всю податкову силу в краю. Домашній промисел у нас податковими аркушками формально убиває ся; законний припис, що 50 шр. чистого доходу не підлягає заробковому податку, не реєнтує ся.

Маю під рукою акти з мого, горючого повіта що-до оподаткованя одного маленького млинка з Гарасимова. У нас над Дибетром є много таких млинів, що вбз часів Канцьовського. Правне відношенє т. є. млинів до бувших доміїв таке, що пан бере дві мірки, а хлопц одну мірку. Такий млиник є у г. Голуховського і у Ваденього і Голєвського-Чарковського, і всім бере хлопц одну мірку, а пан дві. (Голоси: А саяте то мірку?) Пбля табуль паньскі, але хлопц платити. На примір в Гарасимові був такий випадок, що вбз таких мізерних млинів, по біражчх по 1/2 мірки, вбз трох лт домагали ся вбз наших краєвих властей бодай розмірного роддву податку. Вдний хлопц пише до податкового уряду, пише до фінансової дирекції, а за три роки відповіди ні звбдні! Аж нараз приносить щось возний з податку того уряду, приносить раз, два, три, б чотири і п'ять. Чинає бідний хлопц, а то сам платити вбзав, що стемпля до своїх подань не запла- тив! П'ять таких вбзав, а відповіди все- таки нема! (Веселість.) На се маєте, панове от туті документи! Жалусь той хлопц перед податковим інспектором, а сей цинічно каже: „А що, ти вже був би сими стемплями подати платив, га?“ І то єсть відповідь нашого „rodaka“, не якогось Нмця, а деж ми право найдемо?

Дійсно, иногда розпука бере ся! Чоловік радь бм такі вбз своїх утчи за сесті гори, аби тільки не чути, не видти того цинічного анушаня над недолею. А все вбз своїх будь-то бм братів!

А наше шкільництво?! То поневбрюване, то придушване всего, що руске! От се годня понав мені під руки одна свйж саять. Зголосив ся до мене один бушій народний учитель, Герасимович на имя, котрий до недавна учив з Крилоє під Галичем в народній школі щось 270 дт-тей. Чоловік той здає испит зрлості з добрим успіхом і одержав з усіх предметів степен похвальный або задовольний, лише з одного предмету мав степен достаточний. Хлопець барчистий, крепкій, мбз вбдати школі добрі услуги. Але мав те нещастє, що заложав Райфайзенівску касу і збрав до неі у тих бідних людей 1160 корон. Панове, таким успіхом з одним селі ледя хто змбз бм за так короткий час похвалити ся. А удержував вбз при собі хор, стару матір і невидищу тятку. І прому нас, панове, того енергічного молодого, жвавого чоловіка суєсудяють дятого — слухайте! — буквально дятого, що вбз сміяв на отворені Райфайзенівскон каси запросити священника з бувшого свого села, о. Баріша, і бувшого посла Гурника та що у- брав ся на те свято в червону хлопску сорочку. Дятого уяно єго агітатором і да- но єму диплом, що може собі їти! На щастє той Герасимович достав мбсе в товариств „Дибетер“ у Львові і там працює

для рускон інституції. Але я питаю, чому вбз не має учити тих 270 дт-тей в Крилоє? Чому так легкодушно кидас ся молодих людей, а перед соймом нарікає ся дволич-но, що аса учительських сил? Правда, була денунціяція на того учителя зб стороны місцевого шовініста-пессора, але той честний пан вбзкликав перед судом свою підлу лож; тільки загорлий польскій патріот, шкільний інспектор в Станиславо-ві, не прийав сего до вбдомості. Загор- лбст сего пана інспектора доходить до того, що коли вийшов обжиків краєвом радм шкільном, що пбля волі одличав можна давати повбдомленя в польскій або рускій мові, то вбз заборонив пытатись родичів о их волю — „bo to jest agitacya!“ „Zawia- domienia szkolne — так говорить п. инспек- тор — musi pan sprowadzić polskie, a gdyby który wieśniak przyniósł je i nie chciał przjąć, tylko natarczywie domagał się ruskich, może mu pan napisać ruskie“. Отз, яка підла хитрбсть! І сему панови дає станиславбсте староство переводити вибори!

Рано зажадав п. намістник потвер- дженя навіть з наших сторон, що тепері- шніх вбзбств, як за Ваденього і Сангум- ка, не було, але за те ваші комісарі внесли корупцію між вбзбств на села, там они внесли лож і підступ, гангренуюч послд- ну природу на споді. І так прямо єз на- кау старостів та комісарів заганяли вбз реченч виборів. Иногда, як з Товма- цким, мусіли люди робити формальні лави на виборчих комісарів. Ті, що були при вбску, ставали патрул, висували на перед Späherbз, між собою робили Verbindung, (Веселість.) В вбзбств сел вбз-хрун, щоб приподобити пану старості, бреше пер- ред людьми, що не знає реченч виборів, і самі вбз то їде з коровою на ярмарок. Але люди щось міркують, посылають за вб- том розвідувачів, а ті вислбдують єго, як вбз заходить вбз-то по дорож до коршми, а вбз бочними стемплями вертає до села, де вбз вбз-пбд землі виростає п. комісар виборчий, окружений двбрскими формалами. В Чорткові прямо поучував староста вбзбств, що они потребують лише прибіти оголошеня на двбрх громадского уряду, а оголошувати реченч виборів лю- дям не потребують, того закон не вимагає.

П. Кербер, бачу, вбз наслідок наших представлєн наказав, аби старости обвщували докладно вибори вбз своих урядових будинках. Як зачував я, старости вбз котрих повітах терміни вбз своих буди- нках оголосили. За то вбз Перемисля вб- щить старосту гофрат Лянікевич до вибор- ців з Торон, що пытались, коли будуть вбз Торках нові вибори: „Jak mi ruski o- tworzycie, to was powywieziam jak psów!“ Так то виглядає у нас по повітах прак- тика! Вбз повітах чортбвським, товма- цким, турчаньським, гусатиньським не оголо- шувано виборів нарочно, або оголошеня при- бивано у вечір перед самими виборами на уряд громадскій на так малій панері і таким малюком написаво, що ніхто того прочитати не мбз. З Яцкова з Слоббкою вбз товмацким повіт люди, не могут допро- сити ся у вбз оголошеня правиборів, идуть до п. „грабного“ старости Дядушницкого, а той каже: „Забрайтесь! там на писм до вбзти прийде!“ Идуть знов до вбзта, а той прямо каже: „Сокоуть ся або не сокоуть, а я не хочу, щоб мене з вбзти скнули, і вы не будете знати реченч виборів, бо комісар, як прийде, то сам прибе плякати вбз оголошенем виборів“. То підготовле- ня виборів по селях вбхдон Галичин перша штука. За тим їде друга.

Друга штука полягає на простбм перекупуваню имен виборців і розбыва- ню их имен на вбля. Вбдбувалось се вб той спосіб: Один виборец голосує на „Баавалюк“, другій, маючи на думч того самого, бо другого вбз сел нема, вимавляє се имя трохи иначе „Баавалюк“, а третій „Баавалюк“, і з того одного робить ко- місарі три особи! (П. Стояловський: Так jest!

Въ послѣднихъ часахъ стали говорить, что подъ патронатомъ панславистическихъ агентовъ наступила эгода мѣжь Болгарією а Сербією въ точкѣ македонской справы, котра въ послѣднихъ лѣтахъ наиболѣе раздѣлявала ей державы. Повѣзурядова румынска Peninsula Balcanica доносятъ навѣтъ, що вже пришло до цѣлковитого сербско-болгарского союза, которого постановы суть слѣдующы; „Обѣ державы обязуются ся стремѣти до узсысканя

въ Македоніи самоуправы, заповученоу султанимъ и великимъ державамъ; управителемъ сем провинцій буде выбранный достойникъ, за котрымъ займать ся місцеве население черезъ загальне голосоване. Коли бы пришло до педѣлу Туречинны, то обѣ державы обязуются ся дѣлать саблано въ тѣмъ напрямѣ, абы Стара Сербія дѣстала ся Сербіи, а Македонія Болгаріи. Обѣ державы обязуются ся спѣшь по водпирати всякій напасти яко небуль третей державы, чи то на цѣлу Македонію, чи на яку небуль ея часть.

Такой договоръ, коли вѣсть дѣйствительно, а зверненый такъ само противъ status quo на балканскихъ півостровѣ, якъ и противъ румынскихъ интересовъ у востодѣй Македоніи, а грекамъ въ полудневно-востодѣй.

Ультиматумъ, яке вчера мало бути, доручене хиньскимъ посередникамъ, ачинае ся въдѣ остроу осуду злочинцѣ сповѣданныхъ на злочинцѣхъ въ Хинахъ. Условья, въдѣ акими державы готовы присутити до мировыхъ переговоровъ суть слѣдующіи: 1) До Берлина буде высланный одинъ зъ князѣвъ крови, абы пересправивъ цѣсари и нѣмецке правительство; 2) въ Пекинѣ буде выставленый въдѣповідный памятникъ Кетелера зъ написами: по хиньски, нѣмецки и по латинѣ, высказующими жалѣ хиньского цѣсари зъ причини злочину; 3) покаране въдѣповідне вѣсть вѣсть особѣ, вычисленыхъ въ едиктѣ въ дѣна 21 м. м.; 4) Иванъ одержитъ сатисфакцію за убиты на улицахъ Пекина канцлера японского послѣства; 5) на вѣсть японскихъ владѣнцахъ, де сирфанованѣ гробы, хиньске правительство выставитъ въдѣповідный памятникъ; 6) привѣзъ всякого рода военныхъ матеріалѣвъ до Хинъ буде здержанный; 7) Хинъ заплата въдѣповідно за пошкодованыхъ державъ въдѣповідно контрибуцію; 8) въ Пекинѣ буде установадена сторожа для посольствъ; 9) вѣсть фортификаціи мѣжъ Пекиномъ и моремъ будуть внесены; 10) дорогу мѣжъ Таку и Пекиномъ обсадыть союзныи войска; 11) цѣсарскій едиктъ, оголошенный въ цѣль державъ загрозитъ смертю каждому, хто зрѣвѣтъ бы чужинцамъ яку кривду; 12) вѣсть торговельныи договоры будутъ въдѣновлены на змѣненыхъ засадахъ; 13) урядъ заграничныхъ справъ буде основно зрѣформованный.

Вѣдѣ д-ра Р. Ярославича зъ Вѣдѣи одержуемо такѣ писмо:

Хвалѣна Редакція!
В ч. 272 "Дѣла" з сего мѣсяца і року в статі "Выборы въ У-тѣ курія" в слѣдующа замѣтка о мнѣ яко послѣ в вѣдѣношеніи до моѣхъ виборцѣвъ: "Такъ д-ръ Ярославичъ въ р. 1857 не только не задерживалъ мандату своимъ социалистическимъ поглядамъ, але противно его присутію до социаль-демократическаго клубу въ радѣ державной сѣло на Русенинѣхъ взагалѣ и на его виборцѣвъ зъ окремѣ зомѣнѣ небажательна несподѣванкою... Показъ в повнѣхъ словахъ нема ні слова правды, прошу на підставѣ § 19 у. пр. в одинѣ зъ найближчихъ чиселъ "Дѣла" в мѣсцѣ установъ приписаніи помѣстити слѣдующе спростоване: Неправдою е, будто бы мое присутіе до клубу социаль-демократическихъ послѣ в парламентѣ могло бути для кого-небудь несподѣванкою, бо разъ я ніколи чимъ ничимъ не був и не показывалъ себе в публичномъ житіи, якъ лише социалистомъ (аже надежавъ до основателѣ радикальной партіи и бывъ членомъ еі головного зарида), а партіи я якъ кандидатъ на вічу виборцѣвъ в Чортковѣ (всѣмъ членамъ численніи) скликанныи черезъ добродѣя д-ра Горбачевского, на котримъ проводилъ аго голову добродѣя Телешевского (котрихъ и поклоняю сими на свѣдѣніи), вразво заявляю на поставлену до мене интереліацію, що в радѣ державній вступлю до клубу послѣ социаль-демократическихъ, коли лише такі послѣ будутъ выбраны и окремий свій клубъ заложатъ. — Такъ несподѣванкою было власне, колибъ я бувъ не здержавъ слова и до клубу ничого вступилъ, а не социаль-демократическаго.

Рівножъ неправдою е, що я "не задерживалъ мандату своимъ социалистическимъ поглядомъ", бо показало ся наглядно при сегорѣшнихъ выборахъ, що поставленый вмісто мене кандидатъ на посла в окрузѣ виборчимъ, в котримъ я бувъ выбраный, не діставъ ні в одинѣ на шість шовіи бѣльшости голосѣвъ — якъ разъ тому, що не признавъ ся до социалистическихъ поглядѣвъ, а безъ социализму в теперѣшнихъ часахъ не можѣвъ нѣдѣнихъ маѣ говорити.

Зъ правдивимъ поважаемъ
Д-р Роман Ярославичъ.

Прим. Редакція. Чи задерживалъ д-ръ Ярославичъ мандатъ своимъ социалистическимъ поглядомъ, чи нѣ, о тѣмъ наилучше знаютъ его виборцѣвъ; а що до суду его о упадку кандидата въ давнѣмъ его окрузѣ (д-ра Богдана Левичекого) то вѣсть упавъ зъ тѣхъ самыхъ причинъ, що и д-ръ Ярославичъ, котрый зъ социализмомъ горизовъ до масъ народныхъ, — хочъ, своєю дорогою, народомъ удало ся переперти на послѣбѣхъ колынокъ своихъ кандидатѣвъ, котрихъ говорили такъ само, якъ и д-ръ Левичекій.

Русины! Памятайте на добѣ Товариства "30РЯ" у Львовѣ.

НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на народный фондъ.

— "Рѣзаяна нѣчь", опера М. Лисенка, поавитъ ся въ польскомъ театрѣ въ величій шатѣ етоличной сцены. Пробѣ до сего оперы нѣже маюць почати ся въ сѣхъ дѣнахъ и вже може на нашѣ свѣта будемо могли вѣдохуватъ ся въ чудову музичку нашего композитора.

— Въ справѣ виборѣвъ зъ палаты торго-вельныхъ. Прошу вѣсть рускиѣ купцы и промысловцы, чтобы поддали свои голоса на п. Аполона члена директора Народныхъ Торговль у Львовѣ. Урашаю о се въ тѣмъ цѣль, чтобы наши голоса йшли на нашего человека, а не на Гукѣвъ и т. п. — М. Ис. Вѣдохуе въ Коломыи.

— Зъ Перемишля. Загальныи зборы Бурсы м. с. О. Николая въ Перемишлѣ въдѣбудутъ ся дѣна 29 м. ст. грудня с. р. въ Перемишлѣ въ комитатѣ Рускомъ Бесѣды о 6 годичѣ вѣчеромъ, а въ браку комитету — того самого дѣна о 7 годичѣ въ слѣдующимъ порядкомъ дѣйствити: 1) Справдане уступающего вѣдѣлу и комисіи шконтручѣвъ. 2) Выбѣръ вѣдѣлу, головы и заступника. 3) Внесѣна и интереліація. На сѣ зборы запрашае Р. Т. членѣвъ — Вѣдохуе.

— Честь, кому честь! Преподобный Отче Богачевскій зъ Лебѣвѣ! Ты наотѣмъ мѣсцѣ складаеши Вамъ Отче прилюдну подяку за Вашѣ трудъ, подвѣтныи устроиваніемъ одного вѣща по другимъ межи нашими бѣдными темными Бойками въ Долинцѣхъ. Вашѣ трудъ Господѣ Богъ полагаетъ вѣдѣлу! Одинъ восклици повинныи мы учить вѣдѣ каждого широго Русина в Русини: "Дай намъ Боже сотки оо. Богачевскихъ, а тогда мы пропавуемъ нашии послѣми! — Зъ поважаемъ щѣра Русинка-У-кравинки зъ-надѣ Суксѣа.

— Зъ Станиславова доносѣтъ: Дѣна 22 с. м. свято Новорождѣнаго Зарѣа Пр. Д. митрополитъ Шептицкій при участіи капитулы посвятилъ въ лѣвѣйшѣй катедры престолѣ Соотраданія Пр. В. С., котрый естъ немовъ продовженіемъ вѣконо-вѣста. Группу образѣвъ того престоларѣвъ п. Комисарчукъ а малювавъ п. А. Макаренчикъ.

— Вп. о. Петро Бѣльмискій проситъ насъ уместити въ "Дѣла" отсю его оловѣтку: Чтобы на численныи замовѣныи и запятаныи не въдѣповідати каждому зъ особѣна, заявляе-сѣмъ, что проповѣдѣ п. з. "Десять заповѣдѣй Божихъ" цѣльмъ накладъ давно вже вычерпанныи. Другого накладу теперъ ще не думаю робити, бо незадолго дамъ до печатанія мою проповѣди на вѣсь недѣль и свѣта урочистѣй. — Петро Бѣльмискій парохъ въ Зарѣваницѣ.

— Подана. Впов. Родина Мѣйскихъ, властитель вѣль сѣла Лѣвѣнка въ повнѣхъ лѣвѣмъ, купила для церкви въ Лѣвѣнцѣ чашу вартѣсти 200 коронъ. За сѣй щедрыи даръ складають сердечне спасѣ-Богъ громады и священникъ.

— Выборча гумористика. Въ Станиславоѣ при выборахъ зъ III. куріи найдѣно въ урнѣ виборчѣй картку, на котрой было написано: "Голосуею на президента трансильванскаго республикѣ Пала Крѣпера, бо вѣнь не е забанкротованныи шлахтичемъ и не вѣже ся зъ ворованымъ вѣтчимъ Сколемъ!"

— Въ Болгаріи змѣнополізовано въ користь державы фабрикацію папѣрѣвъ цѣгаретовыхъ.

— Жидѣвска напасть. Пишутъ намъ: Въ виборчѣмъ окрузѣ Самборѣ и пр. при виборѣхъ посла до державной рады зъ IV куріи ужилъ польскій патриотикъ якъ авѣвичий жидѣвъ до агітаціи за "народовымъ" кандидатомъ Юліаномъ Гізовскимъ. Въ дѣна виборѣхъ посла, 17-го с. м. приѣхали двѣ фѣры жидѣвъ зъ п. Иваномъ Мухомъ зъ Лановичъ до Старого Самбора, фѣра до Рудокъ и до Турки. Въ Старѣмъ Самборѣ виборѣхъ въдѣбувавъ ся въ сѣли повнѣхъ рады. Тамъ повно было жидѣвъ, хотѣ сѣлянъ навѣтъ зъ легитимационною картою по вѣдѣдану голосу не вѣступали. Такъ въпросилъ зъ сѣль п. Илько Лѣвѣмискій зъ Лѣвѣни (братъ Петра, радника судового въ Новѣмъ-Сѣмѣ) лишь черезъ те, что не агітувавъ за "народовымъ" кандидатомъ. Илько Лѣвѣмискій приступилъ до вѣбѣ зъ Габѣвѣ Дмитра Гергѣа и просилъ его, чтобы держѣвъ зъ Русинами. Та шкода будѣ заходу; то чѣловѣкъ эдеморализованныи, напастливый и вже неразѣ сѣдѣвъ въ арѣштѣ; противъ полѣ громады настановленѣй вѣбѣтомъ, нѣхотѣтъ вѣсѣды на гѣмѣтомъ. Отже коли Лѣвѣмискій въ часѣ виборѣхъ приступилъ до него и старалъ ся навести зго на добру дорогу, Гергѣа почавъ кричати, мабутъ въ тѣмъ вѣдѣтъ что Лѣвѣмискій жандармъ при-арѣштуе. Коли се не стало ся, побѣтъ до урядника, занятаго при выборахъ, и пожалувавъ ся на Лѣвѣмискій. Урядъ бувъ уже озлобленый на Лѣвѣмискій за се, что мовѣ-то вѣбѣ обѣщавъ зъ V куріи голосувати на Яблонского, а мавъ голосувати на Станиславова. По докѣченѣмъ выбѣрѣ выжидали вѣсть истерпѣливо вѣстѣи зъ Самбора о вѣсѣдѣхъ голосованъ въ дѣна было ще есѣкѣдно, та околѣ 4 годичныи пополудни люде порохозили ся або поховали ся, бо почавъ падати дождѣ. Кушка жидѣвъ лишила ся на коридорѣ повнѣхъ рады и вѣстѣала, коли порохозилъ аніи Русинъ. Илько Лѣвѣмискій стоялъ на дворѣ. На дворѣхъ становѣлѣ якѣсь мѣщанинъ старосамборскій, очевидно якѣсь жидѣвскій Иванъ, и вѣловѣвъ до Лѣвѣмискій: "Ходѣтъ до середины, клѣче вѣсъ о. Зубрацкій". Се бувъ подкупъ зѣвѣченѣмъ хуны. Коли Илько Лѣвѣмискій уйдѣшовъ на коридоръ, побачилъ, что жидѣвъ станули въ два ряды по подѣ стѣны и почали его тучати вѣдѣ стѣны до стѣны, а дальше винули нѣмъ на

Герша Гіка, всемогущаго жидѣ въ Сушици великой и виборчѣго махѣра. Гіка, угнѣванный, разомъ изъ сѣномъ, что также прибулъ агітувати, почали Лѣвѣмискій бити по голо-вѣ и обладѣа пѣстуками. Лѣвѣмискій битый и повнѣранныи почавъ кричати, а тогда виборѣхъ зъ Лѣвѣмискій, Иванъ Павелко, приступилъ до жандарма и повнѣдомивъ его, что жидѣвъ бѣтъ Лѣвѣмискій. На те жандармъ прорѣкъ: "Такъ саму треба! нѣй бѣтъ! а его цѣльмъ деишъ уминовати, чтобы бувъ спокой-ный, а вѣнь не слухавъ мене!" Лѣвѣмискій хотѣвъ уйдѣти до сѣль, та жидѣвъ заступили, а комисіи сѣдѣла аже въ четвертѣй сѣли и тѣмъ не чути было ничѣго. Се вже нарочно было такъ зарѣджено, чтобы виборѣхъ пере-ходили черезъ колыка сѣль. Лѣвѣмискій у-тѣкъ на подѣвѣра, а жидѣвъ за нимъ кричати и бѣтъ. Нарѣштѣ надѣбѣтъ сторожѣ повнѣхъ рады, ударивъ колыка разѣвъ старого Гіка по лицѣ и такъ вѣдохувавъ розѣжѣного зѣвѣра. А Гіка гнѣвъ ся на Лѣвѣмискій что вѣдѣ виборѣхъ 1897 року. По сѣмъ пересправѣ приѣхавъ Гіка до сѣль и пожалувавъ ся кондѣиціонѣмъ Давишъ, что Лѣвѣмискій его по-бѣвъ и сѣдѣчѣвъ ему руку, аже кровь тече. Давишъ вѣлъ въ Лѣвѣмискій арѣштувати, вѣдѣтъ оба зъ п. Рѣчимъ уложили наказъ арѣштованъ, поддали Лѣвѣмискій жандар-мѣвъ и вѣлѣли вѣдѣвести его до громадского арѣшту. По довѣхъ короводахъ вѣлъ ц. к. староста, на вѣставленѣ о. М. Зѣбрѣного, вѣуостѣти Лѣвѣмискій зъ арѣшту, коли зару-ченѣ, что побѣде зарѣвъ домѣвъ. Жандармы вѣуостѣли арѣштованѣго и простѣли при-нѣтъ, доки не вѣыхавъ зъ мѣста. У насъ дѣ-ють сѣ дивѣй дѣла! За Гізовскимъ агітували жидѣвъ, урядники, офіціалы повнѣхъ рады и все, что зъ тѣми людемъ якъ-небудѣ звѣ-зване. Коли хто обѣщавъ ся за рускиѣ кан-дидатомъ, аже дѣвало ся на него бѣсомъ. До сѣго часу въ Старѣмъ-Самборѣ жидѣвъ на людей въ часѣ виборѣхъ не нападали, не мали естѣвѣности. Ажъ за еры Рѣчимѣго они осѣтили зѣвъ напастѣвати бѣдѣного чѣловѣка. Илько Лѣвѣмискій мавъ зарѣвъ на другѣй дѣна знесѣ жалѣбу до ц. к. суду въ Старѣмъ-Самборѣ на жидѣвъ за напасть и побѣте.

— О назву дѣвнишка. Вѣдѣдѣтъ тыжѣнѣвъ почавъ у Львовѣ вѣхѣдѣти польскій дѣвнишъ консерватива о клерикальнѣмъ, цѣльмъ зъ тою самою програмою, что Ruch katolicki. Новый дѣвнишъ выдѣають та и пишутъ Вѣрмѣе и они назвала его "Przedświt". Але въ Лондонѣ иступѣ также тои назвы часѣмъ польска, мнѣмѣхѣмъ кажущѣ, зъ тенденцію зѣ-вѣтъ противящѣ тенденціи лѣвѣмискій Przedświt. Отже лондонскій Przedświt вѣточнѣвъ черезъ адвоката Лѣзера процесъ лѣвѣмискій Przedświt'а за присвоѣне собѣ чужѣго назвы. Оногды сѣя справа рѣшила ся въ лѣвѣмискѣмъ судѣ повнѣхъ С. III. и судѣ выдѣвъ вы-рокъ заборѣвѣлючѣй выдѣвѣа лѣвѣмискѣго Przedświt'у уживати тои назвы. Въ мотивахъ вырѣку еказано, что лондонскому Przedświt'у, якъ вѣхѣдѣмому въ державѣ зѣва-нѣмъ зъ Австріи литературною конвенцію, служить така сама охорѣна, якъ дѣвнишѣмъ краевѣмъ, отже уживанѣ назвы, ужитѣи по-передъ лондонскѣмъ часѣмъ, становѣтъ на-дужитѣ авторскихъ правъ по сѣла § 22 дѣ-чѣного закона.

— Украинска мова и черниговска школа. На засѣданіи черниговскаго губернскаго зем-ства въ мѣсцѣхъ пѣдѣвѣтъ занято ся справѣю доуценія украинскаго мовѣ яко выкладѣвою въ народныхъ школахъ. Сѣла залѣвѣна була биткомъ мѣсцевыми людемъ, а ипачѣ жѣвѣ-цѣмъ. Пѣзнати зъ того, что пытанѣ украинскаго мовѣ въ народныхъ школахъ зѣвѣмъ гор-ничѣ украинску еуспѣльнѣсть, и хочъ ся справѣ не нова, бо вырѣнула, что 1880 року, то все же таки оставѣ ся пытанѣмъ часу. На сѣмъ засѣданіи комисіи зложена зъ 46 лю-дей, приняла 30 голосами проти 16 прокѣтъ такой, что выкладѣвою мовѣю въ народныхъ школахъ оставѣ на дальше мова русска, але доуценѣи при выкладѣ на посянованѣ незо-умѣлыхъ дѣтѣмъ рѣчѣй украинску мовѣ. Сѣ рѣчь знаменуе аніи-такѣй початокъ до до-брого, хочъ завѣдѣды мусѣмъ мнѣмѣмъ вѣга-дѣти и не на тѣхъ "сѣмѣхъ", аніи у асѣмѣмъ ро-бѣтъ перешкомѣ, а "Новѣе Вѣмѣ", якъ про-сю рѣчь доносивъ, лѣвуе вже напередѣ, что, мѣмѣмъ, зъ того заходу черниговскаго зем-ства не будѣ ничѣго.

— Убийствѣ своимъ родины. Зъ Агнѣвъ до-носѣтъ про слѣдующу истѣрію грецкихъ разбѣ-нѣнѣвъ: Якѣсь Каратанѣаіо въ три дѣтъ по-своѣмъ одруженѣ зъ дѣвѣскою якогѣсь сѣ-лянѣна доуспѣвъ ся убѣитѣа и вѣтъ вѣдѣтъ та вѣстѣвъ ся на разбѣ въ еуѣдѣнѣхъ его-ронахъ. Жѣнка его вернула до родичѣвъ, а вѣбѣ зажадалъ тогда, чтобы она приѣшла на-вѣтъ до него и жила разомъ зъ нимъ зъ раз-бѣвъ и вѣбѣ назвѣтъ вѣдѣрѣжѣвъ ся, что вѣбѣстѣтъ ся, аніи она не приѣде. Коли же не мѣгъ поставити на своимъ, зловѣвъ десяти-лѣтѣного брата своимъ жѣнѣи и грозилъ, что е-го зарѣже, коли она не верне до него. Тогда бѣтъ обѣщавъ ся самъ вѣдѣстѣти дѣвѣску до опришка, але равночасно и постарѣвъ ся о помѣбѣ вѣдѣсковѣ. Опришѣкъ однакожъ зѣга-дѣвъ ся, что на него наставляли сѣтъ. Изъ зѣ-лѣсти, что его хотѣтъ зрадитѣ, застрѣльвѣвъ на-сампередѣ тестѣа, а вѣдѣтъ власну жѣнку, а а зъ хлопѣмъ утѣвъ, але мабутъ вже и его такъ само застрѣльвѣвъ. Вѣйску и досѣ не уда-ло ся зловѣти опришка.

— Дрѣбныи вѣсти. О. Василій Зѣлѣзѣцкій, парохъ въ Горнѣмъ коло Стрыи, будѣ обѣ-дѣти дѣна 14 м. ст. сѣчня с. р. 40 лѣтѣмъ ю-вѣлей своимъ литературною дѣяльнѣстѣи (зѣвъ зѣвѣтѣно, о Зѣлѣзѣцкій пише т. ав. "зѣвѣчѣмъ"). Межи стѣціями Лѣвѣмискѣмъ и Рѣшевѣмъ асѣрѣвъ одинѣ вагонъ товарѣного поѣзду; о-гонѣ вѣчинѣвъ ся вѣдѣ пѣчи въ вагонѣ кон-дѣвѣторѣвъ.

Надѣсланѣ.

Ball-Seiden-Robe

д. 6.50

und höher! — 14 Meter; porto- und zollfrei zugesandt. Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weißer und farbiger „Henneberg-Seide“ v. 45 Kreuz, bis d. 14/55 per Meter. 53 [8]
G. Henneberg's Seiden-Fabrik (k. u. k. Hofl.)
Zürich.

Русины! Памятайте на буреу вѣлинъ Рус-кого Товариства педагогическаго въ Станиславоѣ!

Рухъ въ рускиѣхъ товариствахъ.

Зъ Руского Товариства педагогическаго.

Засѣданѣ вѣдѣлу въдѣбуло ся д. 15 с. м. подѣ проводѣмъ головоу дир. Харкевича. Мѣжъ нимыми справѣми ухвалѣно:

1) Печатати въ найближѣмъ часѣ роз-вѣдку о Консѣмѣмъ и его творѣхъ.

2) Принѣто до вѣдомѣсти, что курсъ вѣдѣготовляющѣй и испѣтъ до школъ вѣдѣловыхъ зъ причинъ вѣдѣ вѣдѣлу незалежнѣхъ не бу-де мѣгъ вѣдѣбути ся.

3) Принѣто до вѣдомѣсти, что бесплат-ный пополудневый курсъ рускаго языка при женѣской школѣ вѣдѣловѣй имени Шепченѣа роздѣлено на три вѣдѣлѣвъ. Першѣ вѣдѣлѣвъ будѣ вѣсти п. Лѣвѣмискѣа, другѣй п. Бѣлѣца а третѣй проф. Грушкѣвичѣа.

4) Ухвалѣно, чтобы въ будучности за-гальныи зборы Товариства вѣдѣбували ся въ часѣхъ для учительства найдогѣвѣнѣмъ, т. е. въ першѣхъ дѣнахъ вѣлѣнѣхъ ерѣй. Ухвалѣно при тѣмъ, чтобы справданѣе зъ дѣяльнѣсти вѣдѣлу и вѣлѣи обѣймѣло чѣсъ вѣдѣ однихъ вѣвѣчѣныхъ загальныхъ зборовъ до другѣхъ, т. е. рѣкъ шѣбѣнѣй, а справданѣе кѣсовѣ и справданѣе что-до выдѣнѣнѣхъ чѣсъ року сѣмѣного, т. е. вѣдѣ сѣчня до концѣ грудня.

5) Рѣшенѣтъ вѣлѣи подѣае до вѣдомѣсти, что вѣлѣи коломѣйска подѣа гѣду, чтобы Вѣдѣлъ выдѣвъ иллюстрованѣй таблицѣ заслѣжѣ-ныхъ и славныхъ Русинѣвъ. Ухвалѣно розѣвѣ-дати ся, колыко выдѣна такихъ таблицѣ мо-гло бы коштувати. — Принѣто до вѣдѣмѣсти справданѣе изъ загальныхъ зборовъ вѣлѣи станиславѣвскѣи в вѣсѣне тѣхъ зборовъ, что-бы членѣ Товариства д-ра Гробѣльскаго, при-лошанина Капитулы въ Станиславоѣ, именѣ-вати почетнымъ членомъ за для заслѣжѣ, а-ніи положѣтъ для Товариства.

6) Принѣто до 20 новыхъ членѣвъ.

Наука, штука и литература.

— "Литературно-Науковоѣ Бѣбліотекѣ", изда-ванъ и "Украинско-русскоу Издавничѣю Спѣл-кою", вышлѣи отѣй новѣй выписки:

1. З. Володимѣръ Наумовичъ: Величина і будѣва вѣдѣловѣго свѣта. В додатку: Споми-ни про Володимѣра Наумовича, написавъ Иванъ Фрѣако. — Отѣа невеличка прада перша въ своемъ родѣ въ нашѣй популярѣй литерату-рѣ. Спомина Фрѣака написанѣ въ величій тѣломъ та прихильнѣстѣю для молодѣго не-щастного чѣловѣка, что вѣтѣченѣ въ вѣрѣ неспѣвѣтѣи московѣйскѣи агітаціи зломѣвъ ся передъ часѣмъ подѣ татарѣмъ незаслѣжѣ-ного сорѣку.

2. 4. Лѣмъ, оповѣданѣ Палаѣа Мирного. Се гарна гумореска, написана вѣстѣмѣмъ пер-ромъ славѣнѣстѣи нашего мѣсѣмѣнѣка.

3. 5. Др. Иванъ Пулюй: Непропаща сила. Сѣя прада повинна бути вѣвѣтна нашѣй чи-тающѣй громадѣ въ выдѣна, что появивѣо ся въ 1880-ыхъ рокахъ заходомъ редакціи "Сѣвѣта".

4. 6. Вѣст. А. Джугур, оповѣданѣ Мих. Грушкѣвскаго. 6 сѣ грѣзѣа сѣпѣра на культу-рнуи мѣсію Англѣйчѣвъ середѣ ориѣнтальныхъ націй. Отѣе гарне оповѣданѣ друкованѣе было въ 66—68 ч. нашего дѣвнишка 1885 р. Тогда авторѣ, студѣнтъ тѣологическаго гимназіи, подѣвѣс-нѣй бувъ пѣсѣдонѣмъ "Михаило Зѣлѣмискѣа".

"Издавничѣа Спѣлка" выдѣла въ справѣ своихъ издавничѣхъ окрему вѣдѣву. Зѣвѣрѣ-амо увагу нашихъ читѣтельѣвъ на сѣй вѣ у-ступѣ: "Щѣби кождѣй мѣгъ собѣ легко справѣ-ти ті книжки, які досѣ вышлѣи, і ті, які бу-дуть вѣхѣдѣти, постановѣла дирекція "Изда-вничѣй Спѣлки" отворити для кождѣго своего передѣлатѣна окреме копто. Кто ехѣче мати наши книжки, повинѣнъ зажадати від дирекціи прислѣлки реверсу. По вѣповѣнѣю реверсу і по зѣворотѣ його дирекціи вѣслѣають ся зарѣзъ за-мѣвленѣй книжки на сѣлатѣ мѣсѣчными рѣтами. Вѣсоту рѣти пошлѣае дирекція волѣ того, хто книжки замѣловѣ; нетѣчѣнѣтъ однаже зъ боку передѣлатѣника потѣгнѣе за собою утѣратѣ по-лѣкѣшѣ."

— "Комара" ч. 21 и 22 появилоь другѣмъ выдѣломъ по конфѣсѣмъ. Мѣстѣныи оно въ собѣ много дѣже вѣлѣнѣхъ догѣбѣвъ, голо-вно на виборчѣй темѣ. Невесело выгладѣа чѣр-ный пѣсѣко, что самѣ лишиѣа ся подѣ екон-ѣмѣковѣмъ фѣлѣлетомъ. Новѣстѣи е вѣрѣпо-вана хронѣка п. з. "Зъ послѣднихъ дѣнѣвъ". Дѣвѣ-дѣмѣмъ, что така хронѣка будѣ вѣдѣ тепѣрѣ находитѣи ся въ кождѣмъ чѣмѣхъ. На увагу заслѣжѣу етихъ Чѣйки Дѣвѣтровѣи п. з. "Пѣ-зѣмѣу". Се не е вѣзѣчѣнѣй етихъ, до то рит-мѣи и ритмѣи пошлѣпѣлованѣи въ цѣлѣтъ; се правѣвна пѣсѣа, пѣсѣа смутѣа та тугѣа, что налагають на кождѣу чѣтку душу въ порѣ замиранѣа природы. Такая пѣсѣа не пошлѣ-далѣсь бы и наилучше литературноу выдѣнѣнѣ-тѣ, а зъ порѣванѣю зъ "зарѣвѣнѣчѣми рѣма-ми" дѣвѣнѣхъ нашихъ чѣсто литературныхъ выдѣнѣнѣтъ се перѣа дороговѣнна.

булему 121 голосів". И стало ся, як хотіли: урочиста телеграма донесла, що Травенський дбав у Підгайцях 121 голо-
сов... За п'яно спостережи похили... Мимо
тих 121 голосів, Яворський дбав 661-
шості. Виборців руских обняла нечувана
радість. В поважних настрою і одушевле-
ній вертали они товою з старостів до "На-
дів" співзвучи рускій пісні. В "Надів" зб-
брало ся більше як тисяч народу. Д-р
Чайковський оголосив всім результати ви-
бору, Старух горічо вбавив всіх, щоб
звочений побідкою далі працювали над
політичним нашом домі.

Польських агітаторів напало страшен-
не пригноблене. Замість тріумфів — упадок.
Вже зь гори приготували були в раді по-
в'ятовий великий обід, понаставляли 200
крісел... Выликувало загальний сміх,
як сейчас по оголошенню результату жиди
забирали крісла зь ради повітової і відво-
зили до склебів. Хрув' поспускали носы і
зь боку скося поглядали на веселых чести-
мих виборців.

Осея побіда, так заслужена а прецінь
не конче сподівана, була мові теплий лят-
ний дощ на скамені нашу руску няву.
Воді часу до часу відбувають ся великі ви-
бори, народі зимаєсь до енергичної роботи,
боре ся зь гнетом, зь підлогою, зь підсту-
пом, зь шахрайствами і звичайно уступає
побідженим, знеохоченим. Осея-ж побіда —
то цілюща вода на рани руских сердець.
Она додає охоты і сили до дальшої пра-
ці, до невсипучої боротьби. Для того має то-
та побіда для нас тым більше значіння, для-
того тым більше радість наша.

[Поляки голосять, що Яворскій видає
на вибір 20 000 ар. і для того вибраний.
В се очевидно підда клеветі, яка може вый-
ти тільки від таких людей, що самі лише
на перекушувать опирають всякі вибори.]

Очевидець.

Перший крок.

Ті народи в Австрії, котрі в пооди-
ноких краях коронних становлять мен-
шості, мусять вично бути жертвою майорита-
ції зь стороны більшості, заселяючи той
самий край. Не дво, що аби охоронити ся
від сеп майоризації, меншості всякды
ступают зь жаданієм менше або більше
далекосагаючи автономію національностей,
домагають ся адміністративного поділу ко-
ронних країв на національній території.
Як Русини в Галичині, так і Італійці
в Тироли від давна вже виступают зь
таким жаданієм. Пануючі більшості поби-
рають очевидно се жаданє, а по них боці
стонт також централне правительство і
мірдатий круги в Австрії.

В часі посідання сесії соймів крає-
вих наступив в той справі малий про-
лом, котрий при сприяччях обставинах
може потягнути за собою даліше сягаючі
консеквенції і статис приміром для ці-
лої Австрії. Тироляскій Нїмці признали ра-
цію Італійцям і хочь централне прави-
тельство дуже остро виступило против жа-
даня національної автономії полудневого Ти-
ролю, репрезентанти обох головних німеч-
ких партій в тироляскім соймі заявля-
ли, що дальший убір правительства в тым на-
прямі противит ся інтересам самого краю
і спокій може запауувати в краю лише на
підставі автономії. Єдиність краю є єкіцією,
коли она репрезентована соймом, в котрім
дів п'яті або не суть присутні, або явля-
ють ся лише на те, аби псувати роботу. Пра-
вительство твердить, що автономія націй роз-
дуває центріфугальні змагання, коли тымча-
сом найбільшим ґрунтом для таких зма-
гань є загальне невдоволенє, викликане бра-
ком автономії.

За згодою Нїмців сойм вибрав комі-
сію, котра має перестудіювати слїдуюче
внесенє італійского посла Брунгарі: Законо-
датне право належить виключно до правого
сойму. Краєвий сойм ділит ся на дві ку-
рії [для італійскої і німечкої часті краю]
а виборча курія великої повлості на дві
секції. Так само виділяє краєвий ділит ся
на дві секції. Курія, вгляді секції виді-
лу краєвого рїшають незалежно від себе і
від сойму повного сойму в рамках законних
постанов і о скільки они мають на севлас-
ний фонд, а іменно: а) в справах громад
зь правом надзору над ними; б) в шкіль-
них справах [для кождої часті краю бу-
де отворена окрема шкільна і санітарна ра-
да]; в) у всіх економічних справах. Кож-
да курія одержує відповідний додаток зь кра-
євих фондів.

Внесенє п. Грабмайра, на підставі ко-
жого справу відослано до спеціальної комі-

сії, звучало: „Сойм вибирає комісію з 12
членів, передає їй внесенє Брунгарі, як
також погляди мужів довіри обох сто-
рб і поручає їй перестудіювати справу,
установити спосіб введення адміністративної
автономії в італійскій часті краю і приго-
товити проект закона для предложення в
наближній соймовій сесії“.

Так отже в справі автономії національ-
ностей в Австрії тироляскій сойм зробив
перший крок. Тепер розходить ся о се лям
аби централне правительство і верховий
круги — що стонт від впливом провід-
ників польского кола — не забачили і не
попустили справу. Коли раз вже Італійці
из Тироли одержать національну автономію
через адміністративний поділ коронного
краю на дві національній території, то тым
самим і жаданє галицьких Русинів буде
мати більшій вигляди на успіх, бо поді-
луть бодай теоретичний і правно-державний ар-
гументи против поділу краю на руску і
польську часті. Поляки, котрі болять ся, що
поділ Тиролю може прискорити поділ Га-
личини, будуть очевидно напружати всі свої
сили, аби Італійці програли справу. Русини
мусять Італійцям бажати як найбіль-
шого успіху, бо поділ Тиролю на дві на-
ціональній території буде проломом в те-
першних поглядах мірдатних кругів на
нетицальність форми адміністрації в
„історичних одиницях держави“ — в
поодиноких коронних краях Долнава
ни, а справа адміністративної автономії, на-
шом національній автономії посуне ся вели-
ким кроком наперед.

Перегляд політичний.

Ситуація Англії вв в полудневій
Африці зь кождим днем погіршує ся,
мимо оптимістично зафарбованих реліцій
Кічерера. Бури зачали концентрувати свої
сили в кількох точках і переходять до
зачинного діляння. Найбільше клопоту на-
робили они Англіїцям своєю инвазією до Кап-
ланду, бо тым не лишь загрожують дово-
вий зельзичній лінії, але ще і скривляють
свої сили капляндскими Голендрами; дуже
легко можуть також викликати повстанє
Голендрів в Каплянді. Що ситуація Ан-
гліїцїв грбна, докаже се, що Кічерер
відбав до Деару, аби там лично поро-
бити приготуванє до оборони англійскої ко-
лонії перед нападом Бурів. Деар є од-
ною зь найважніших точок, де сходять
ся кілька зельзичних ліній і утрата сеп
місцевості, була бы для Англіїцїв боль-
шим ударом, як для Бурів погром
під Пардебергом.

В окрузі Філіпсбург, на захід від
Ораніє, а на північ від Деару, прилучило
ся до Бурів, котрі там адерли ся зь Орані-
є, 15000 Голендрів. Англіїскій відділ
з 7 арматами вигнав дия 18 с. м. команду
Бурів без страт зь місцевості Берген,
положеної на північній захід від Штайне-
бург в північній Каплянді. Бури лашили
на бовзнич кількох убитих і цоули ся
зь гори Чмур, де обконали ся. Англіїцї
обсадили Штайнебург. На захід від Де-
ару, також, на англійскій території
обсадили Англіїцї дия 24 с. м. Брістова
без опору і гнали Бурів аж до місцевості
Пріска. В часі погоні за Бурами
впав в матю швадрон англійских охот-
ників; часть выбито, а решту полонено. На
північ від Штайнебург, а на полудне
від Алісальпорту, т. є. також на англій-
скій території, ударили Англіїцї на табор
Бурів, утиснений о 15 миль на північній
захід від Бургердорпу. Відділ Бурів
складав ся з 300 людей. Англіїцї мусїли
цоути ся зь великими стратами.

Зь усіх тых вїстей бачимо, що в
последних днях театр війни зачав по-
ложити перекосити ся на англійську територію.
Коли Бурами поведе ся скривити свої сили
капляндскими Голендрами і небезпечен-
ством загального повстання в цілїм Кап-
лянді, ще більше розбрують сили окупацій-
ної армії, то Англіїцї не скоро будуть на-
нами ситуації.

Зь Пекіну доносять, що дия 26 гру-
дня заступники держав зійшли ся у сепаль-
ского посла, аби кн. Чінові вручити спільну
ноту. Відбравши ноту, Чін відповів:
Маю честь прийняти ноту, наміряючись
піддати добрій відповіді. Побілю єя сейчас
цїсареві і подати відповідь цїсаря, як
лишь надійде. Лігунчан оправдав свою не-
присутність недугою.

Standard доносить, що хінське прави-
тельство уявило Туана і Чуана на грани-
цах провінцій Свасі і Шенсі. Юден з одер-
жав наказ вертати до Сінану, аде ся на

сеаби его покарати. Зь того заключають,
що хінське правительство годить ся на спов-
ненє жадан держав.

Донтоискій дневник доносить, що о 35
миль на захід від Пекіну Боксери убили
дия 21 с. м. 12 католиків, а 8 спалили ра-
вом зь церквою. Французи відперли атак
Хінців коло Тічаю, на полудне від Па-
тіяфу. По горячій битві, в котрій не мали
ніяких страт, підпалили Тічай. Хінці
страхили до 1000 людей і 4 арматы пугили
зь стороны Куансіну.

Війскові рекламация.

Загально звісно, що в справах ре-
кламації війскових діють ся всякий над-
ужити, а жертвою тых надужити падають
найш темні селяне і міщане, котрі не зна-
ють закона і принципов дають ся різним
факторам і покутним писарям нагнати,
без огляду на се, чи мають правну підста-
ву до рекламация, чи не мають.

Щоб подати примір, як не совістний
люде при виготовленню рекламаций посту-
пують, некай послужит слїдуючі факт:

Перед кількома днями привіз ся зь
далеких сторб один селянин на пораду
до мене що-до рекламаций сына. Роздївши
ся в єго паперах т. є. в документах
які мають ся долучити до рекламаций, ска-
зав я до згаданого селянина: „Таж вы не
маєте законних условій рекламувати свого
сына, а видаєть на се кождий крейцар
єсть кивень в болото“. На тов селянин
відповів: „Пане, єю рекламацию робив
П. Х. і я єму дав 20 ар. (40 кор.) сего
року, так що доси коштує мене та рекла-
мация до 70 ар. (140 кор.)“

До сего факту не треба дальшого по-
ясненя; замїтити однак треба, що сеп П.
Х., котрий робив згадану рекламацию, знав
дуже добре, що зь тов рекламация нічого
не буде, а що знає о тым, каже его ста-
новить.

Сли рекламация має мати успіх, му-
сїть мати законну підставу, а сли єя не має,
то не треба поміч факторів чи посередни-
ків, тільки вносити ся коротке поданє до
старости, долучаючи свідчення гроадке,
вытїг родичів зь метрики, аркушок
ґрунтовой і книжочки податкової. В слу-
чаях сумніву що-до тых условій треба по-
радити ся чоловіка, котрий знає докладно
війскові домыні прписи і має практичку
в справах рекламацийних а єсть при
тм честиный.

Як в многих случаях єднї тратять
на безосновній рекламаций, так зновь часто
ниш не користають зь добродїєства закона
і богато молодцїв служать по 3 роки в
чинній службі, хоть мають право бути ре-
кламованими і уволюєними від служби.
Є найбідній, котрі як-раз були бы в
родині найпотрїбніші, а не рекламують
їх, бо батько або матір-вдова (або не-
любна) або опікун нехотїть асентирован-
ого не мають зь чого оплатити выдїток
рекламаций. В таких случаях интересова-
ні люде можуть удатися просто до старости,
потребують взяти зь собою тільки родичний
вытїг зь метрики і предлагаючи той до-
кумент в старости, просити і домагатися,
щоб их просьбу (рекламацию) списано про-
токолярно і дальше додїженє переведено
зь уряду (без жадної оплати).

Та не тільки таких молодцїв, що у-
держують своєю працею родину, т. є. вїдця
або дїда не зодбного до праці, або матір,
бабу, вдову (або нешлюбу), або родича-
сыроту (сестру або нехотїть зглядно не-
засобного до праці брата) не рекламують
перед асентировкою або по заасентирован-
ню, але також не рекламують ся гадзі
(самостійній господарі) т. є. такі, котрі поді-
лають ся брацї, мають своє власне чи-
то в цілости, чи тільки в часті на де-
крет дїдцтва оперте господарство ґрунто-
ве выстарчающе принайм на утриманє ро-
дины зь 5 голов.

Зь урлюпованя своїх синів зь 3-м
році служб користати мають право в пер-
шій лінії віднесеній рекламация, котрых
сини 2 роки выслужили в війску. Подав
єт таких случаях вносити ся зь німечком
языку до кнїци черня через старосту до
полку, при котрім синь служить.

Наконець замїтити мушу, що кошту
выготовленя рекламаций не познаний перевы-
шати 5 корон.

В справах війскових і рекламаций-
них удїляю охотно інформація за надблан-
ням зь лїсть 1 корон в марках або
стемплах. В кождім случаю відносити ся
належить до мене лїшень письменно.

Іван Бачинскій, п. н. к. капітан зь
пенсії і касієр „Дністра“ у Львові (Ранок
ч. 10).

Рух в руских товариствах.

З „Научного кружка“ в товаристві Ака-
демична „Громада“:
В біжучім році шильнім відбули ся в
„Научнім кружку“ доси слїдуючі відчиті і
реферати:

1) Секція літературна: Відчит тов. Ме-
лена: „Арне Гарборі: Paulus“; відчит тов. Га-
рарюка: „Гертгарт Гаспінман: „Friedensfest“;
відчит тов. Шнебавма: „Гуго фон Гасмансталь:
Theater in Vercen“; розмова про Шнїбшес-
кого замаскурована тов. Меленем; відчит
тов. Бріка: „Баристера Верисон: Над силу“;

відчит тов. Меленя про „Альфреда Мамберта
і відчит тов. Бріковича: „Герман Судерман:
Die Ehre“.

2) Секція історична: Відчит тов. Йоса-
фа Чайківського: „Дюблинська унія; відчит
тов. Барієвського: „Як укладали ся етногра-
фічні відносини в Австрії“; відчит тов. Ку-
заві: „Як укладали ся етнографічні границі
Русь“ і реферат тов. Яримовича: „Меморіал
графа Цергона, першого намістника Гали-
чини“.

3) Секція суспільних наук: Відчит тов.
Гомошского: „Новий зворот в науці цивільно-
го права“; відчит тов. Яримовича: „Органі-
зація силко Левницького“; реферат тов. Дуба:
„Понятє держави“ після Шесла і відчит тов.
Мавеського: „Біла Русь“.

4) Секція природнична: Відчит тов. Бу-
рачичевского: „Теорія Дарвіна“; відчит тов.
Горюка: „Вулканізм“; відчит тов. Маріяша:
„Світ поя хемічних“; відчит тов. Примака:
„Відносини чоловіка до низших звірат“ і
відчит тов. Маріяша: „Механіка визначє хемі-
чнх“.

Секція філософська: Реферат тов. Ме-
лена: „Дев Віварскій: Szkice psychologiczne“;
відчит тов. Пашевска: „Самосубїєство під
аглядом етичнх“; реферат тов. Бріка: „Дю-
тославскій: Platon jako twórca idealizmu“;
відчит тов. Меленя: „Григорій Савин Сково-
рода; відчит тов. Гумєнска: „Повате думи в
еволуційнім розвитку“ і реферат тов. Меленя:
„К. Твардовскій: Psychologia wobec fizy-
ologii“.

Крім того відбули ся окремо три відчи-
ти тов. Пачовського зь рамен зарлду „На-
учного кружка“ з циклю „Естетика зі ста-
новеска фізіології і психології“, а іменно:
„Краса природа“, часть I і II. — I: „Роля
краси природи в творчїх штуках“.

За заряд „Научного кружка“ Трофім
Мелень голова, Йосиф Чайківскій писар.

Із Снятина пишуть нам:

Читальня „Просвіты“ в Сня-
тині — се тов риство молоде, бо істнує
доперва третій рік. Маюча побороити всякі
трудности і перепони, як і неохоту рад-
ка знов часта тутешного міщанства, не
змогла она розвинутися належато і ділати
у пїшню згодо зь своєю цілю. Стань той
підтримав ся ще, коли минушого року пе-
ренесено єя оснувателі і голову Ва. о. Гр-
нєвского до Коломиї. Читальня, не маючи
відповідного проводника, унадала чим-раз
більше, аж вкінці мало що не розпала ся.
Стань той тривав до недавна. Аж мину-
шого місяця вибрано на звичайних загаль-
них зборах головою Ва. о. Сїмовича, тут
сотрудники, в новий виділ зь свїжими си-
лами забрали ся до піднесення читальні зь
того уладку.

В якусь щасливу годину се наступило.
Від того часу стань річєй зміняє ся рі-
шучо. Рух в читальні змагав ся, завітє-
сованє росте зь кождою хвилиною. Для приби-
рання фондів читальні дала нечервнї зь
танцями, котрі принесли гарний дохід. На
слїдком завітєре оная було завязанє чи-
стєнного і доброго хору, котрий від у-
правою Ва. Ш. підготуєть тепер до ме-
лодрами „Подбїрєня“. Рівночасно їдуть про-
бы зь „Сескрях“ Донатического, котра дана
буде вже в наближній часті. Рівнож
позиторять ся „Наталка Полтавка“, котра або
грана була знаменито в ювілейній році
Котларєвского. Зь узнанєм піднести треба,
що в інтелігенція руска живо интересуєть
тою справою і ходит на пробы того мі-
щанського хору.

Виділ читальні, хоча дїлать згодо зь
цілю, розвивує живу діяльність на нїшій
поли. Іменно запровадив у себе щось зь ро-
дї університету людского. На єго просьбу
розпочав учити тут, школи Ва. Гр. ряд
популярних відчитів на тему живо обо-
дату всіх рільників „Про господарство
домашнє“. Першій відчит „Про садівництво“
тривав п. предсєнт зь поділю 16 ого с. м.,
а другій „Про пасїчництво“ зь суботу 22-ого
с. м. Другій відчит згромадив два рази
так численні слухачі як першій, так
що комната читальні ледво их помістила.
Навіть жінки і дївчата самі интересують
ся, що зь похвалою зазначати мусимо. Спра-
ва завязана шкільні садівничої завляла тут,
міщань, а нині ухвалєна завязана єя єсть
законом довершеном. Дотичнє внесенє до-
брила рада міська і ухвалила, що міського ма-
дати відповідний ґрунт, а доходи зь шкіль-
ки мають бути ужиті на зрєбє і розшире-
нє єя. — Третій відчит буде в недїлю
30 ого с. м. на тему: „Про аужиткованє ово-
чїв“, а дальше „Про господарство жївоче“.
Довїдуємо ся також, що голова о. Сїмович
упросив свого брата, слухача філософії, о
кілька відчитів на тему „Початки і розвит
стану міщанського“. Не сумніваємо ся, що
так интересній відчит згромадить як най-
численнїшу публіку безь зглядку на пар-
тійний переконаня.

Вибачи належить згадати, що рухливий
виділ, думаючи про будову своєї власної
хати, відніє ся до тут. ц. н. староства зь
просьбою о дозвол на збиранє складок на
будову. — Член.

Прим. Редакції. В Снятині в ще
три читальні о закресї раднїкїлї, а то:
„Читальня міщанська“, „Бесїда“ і „Наука“.
Вєт тоті читальні слабо розвивають ся, а
крім „міщанської“, котра має трохи зобра-
ного гроша, вєт нїшї не мають майна. Чи-
тальня міщанська хоче будувати власну ха-
ту. Не було бы се нічого злого, сли-бы не
тота обставина, що своїми силами не потра-
фїть она абудувати нічого величавого. Со-
кіль польскій выбудувать у Снятині величав-
ий будинок, тож і Русини повинні бы
выбудувати величавий „Народний Дім“, ко-

Пудрѣ княжій

бѣлый пріятно прилягає до лица, надає красну и натуральну бѣлѣсть,
— Коробка мала 60 кр., цѣла 1 ар., въ лебедомъ 1 ар. 50 кр. — роже-
вый и кремовый по 7 кр., 1 ар. 20 кр. и 1 ар. 60 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

Львѣль: сидѣть вѣдѣній улича Ожестука ч. 26, Ринѣль
ка ч. 11. Краковѣль: Суконницѣ ч. 20. Чернѣль: Галиц-
ч. 2. Перемишль: ул. Францишканска ч. 4.

ВЫДѢЛЬ ПОВѢТОВЫЙ
Ч. 3638.

Довѣда дня 17 грудня 1900.

КОНКУРСЪ.

Въ цѣли обездженя посады инжѣнера Рады повѣтѣвон
въ Долий розничеу ся конкурсъ.

Посада тѣта надана буде на-разѣ провѣрѣвно зѣ плат-
нею 4000 корѣнъ рѣчно, окрѣмъ кошѣвъ подорожѣ; по роцѣ
наступѣть стабѣлизація.

Кандидаты мають выказати.

1. Довѣдѣ укѣиченѣхъ студѣй технѣчныхъ и зложенѣго
несыту зѣ будѣвы дорѣгѣ и мѣстѣвъ.

2. Знанѣ докладне лѣмѣвъ красѣхъ и нѣмѣсѣго зѣ
мѣвъ и писѣмѣвъ.

Дѣтѣхъ часовѣ заняте удокументѣване.

Подана вносѣти належѣть до Видѣльѣ повѣтѣвонѣ най-
далѣ до 1 лютого 1901.

Презѣвъ

Валѣгурскѣй.

610 2—3

КАВУ

лучшу въ тонѣхъ ворѣсѣхъ 5-кѣловѣхъ по цѣнахъ
11 ар., 10 ар. 50 кр., 10 ар., 9 ар. франѣо и нѣашѣ.

Тѣнай кураціѣный

въ ѣляшѣхъ $\frac{1}{2}$ лѣтровѣхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-
родѣный по 1 ар. 20 кр.

Конѣкъ франѣускѣй

въ ѣляшѣхъ $\frac{1}{2}$ лѣтровѣхъ по 5 ар. 4 ар. 20 кр.

Мѣдѣ питѣный

по 80 кр. за ѣляшку $\frac{1}{2}$ лѣтѣровѣ

пѣрѣдає

Нарѣдна Торѣговля.

20 27—0

Тѣофѣль Кѣпѣстѣнскѣй

артѣстѣ-каѣмѣрѣ

мѣшкає 20 лѣтъ у Львѣвъ, прѣнимає загалѣно, що вѣхѣдѣтъ
въ украсѣ церѣковѣ и прѣсѣтъ уѣздѣно вѣсѣ. Пр. Духѣ-вѣн-
ствѣ о знѣтоѣмѣ адресѣ до далѣшѣхъ услугѣ въ искусствѣ

Львѣвъ, улича Краковска чѣсло 20. 205

На ѣсѣнный и зимѣвый сезонѣ!

Складѣ и робѣтѣня футѣръ

Самуѣла Валѣдмѣна

у Львѣвъ, Рѣнокѣ чѣсло 16

пѣрѣдає всѣхъ родѣ футѣръ а имено: подѣрожѣй футѣра и мѣ-
шѣй, мужѣскѣй у всѣхъ тѣлуѣхъ. Дѣмѣскѣй футѣра пѣсля найѣо-
вѣйшѣхъ ѣсѣловѣхъ, имено: пакѣтѣхъ, рѣтуѣдѣхъ, коротѣй долѣ-
мѣшки, пѣдерѣнѣхъ, зѣтъ такожѣ зарѣзѣнѣхъ и дѣмѣскѣй коѣнѣтры, бѣвъ,
футѣранѣй шѣпѣчки и т. п. Шѣпки и коѣнѣшки мужѣскѣй, стрѣловѣскѣй
зарѣзѣнѣхъ и дерѣнѣхъ до сѣмѣхъ. Гѣтовѣй верѣхѣ до мужѣскѣхъ и дѣмѣ-
скѣхъ футѣръ, нѣвъ ѣсѣновѣхъ. Вѣдѣний вѣбѣръ найѣоѣдѣйшѣхъ
мѣтерѣй выѣдѣно на верѣхѣ до футѣръ. Шѣбра на футѣра поѣдѣ-
ноко або гурѣтѣхъ, у всѣхъхъ можѣлиѣхъ родѣхъ. Зѣмѣвлена зѣ
прѣвѣнѣнѣхъ за надѣбѣлѣнѣхъ докладѣно мѣръ, вѣмѣсѣноу сѣ ѣсѣшно,
тѣчно и ѣсѣбно. Зѣ набѣутѣй въ мѣгалѣнѣхъ мѣтерѣхъ ручѣтъ сѣ.
Тѣмѣрѣ дѣю на часѣ. Прѣймає сѣ до пѣрѣробѣи всѣхъхъ родѣхъ
старѣй футѣра по найѣаѣнѣхъхъ цѣнахъ, зѣтъ такожѣ до пѣрѣ-
овѣнѣа черѣзѣ дѣво. Пѣрѣдаємѣ сѣ лѣзѣвѣмѣхъхъ вѣзѣдѣмѣхъ Поѣ Р. Т.
Пѣблѣка сѣмѣдѣно сѣ увѣнѣнѣхъ, що уѣдѣлѣмѣхъхъ старѣмѣхъхъ мѣмѣхъ
будѣ прѣдѣбѣти сѣбѣ дѣвѣрѣ сѣмѣдѣноу и тѣчноу прѣцѣю.

Зѣ глѣбоѣмѣхъхъ пѣважѣнѣмѣхъ

Самуѣлѣ Валѣдмѣнѣ

523 9—12

Львѣвъ, Рѣнокѣ чѣсло 16.

Цѣє. корѣл. упрѣи.

Рѣфѣрѣнѣя спѣритѣусѣ, Фѣбриѣка рѣму, лѣкѣровѣхъ и ѣцѣту
Юлѣя Мѣколяшѣа Нѣслѣдѣнѣковѣ

Яковѣа Шпрѣхѣра и С-кѣи

у Львѣвъ

пѣрѣдає старѣй гѣрѣбѣи полѣсѣй, розѣлѣсѣи, лѣкѣрѣи,
рѣму правѣдѣй зѣ Ямѣйкѣи, коѣнѣки, спѣритѣусѣ, „Bou-
quet“ на малѣнѣки, такожѣ правѣдѣй ѣцѣтъ спѣ-
ритѣусѣовѣй. 866 76—9

Складѣи дѣи ѣмѣта: улича Галицѣа ч. 1. — а улича
Кѣперѣнѣка ч. 9.

Для кушѣвъ!

Гѣндѣль корѣнѣй (зѣ красѣмѣ урѣдѣ-
женѣмѣ и коѣмѣтѣю до сѣдѣнѣхъ)
можѣна зарѣзѣнѣти въ мѣстѣчку,
до наѣдѣтъ сѣ старѣствѣ, судѣ пѣ-
вѣнѣшѣй и урѣдѣподѣтѣковѣй. Цѣна пѣ-
вѣнѣшка. Рѣзѣлѣтѣуѣчѣи доѣмѣи ѣсѣро-
зѣдѣствѣ сѣ до п. Натѣрѣно, дѣ-
рѣкторѣа „Нарѣдноѣ Торѣговлѣ“ у
Львѣвъ. 611 2—3

XXXXXXXXXXXX

Глѣдаю учѣтельѣки

на сѣзо до двѣхъ пѣнѣчѣокѣхъ, котѣра
можѣла бѣ уѣдѣлѣти пѣчѣтѣкѣвъ грѣ
на фѣртѣплѣхъ. Оѣбѣнѣна сѣмѣна
рѣзѣтѣа можѣла бѣ зарѣзѣтъ ѣбѣдѣа
пѣсѣду мѣлоѣдѣнонѣ учѣтельѣки прѣ-
тѣмѣшѣлѣи шѣколѣ. — Нѣслѣстѣи Куѣлѣ-
нѣцѣй, на ѣхѣ въ Пѣдѣстѣйѣхъ п.
п. Рѣдѣмѣ. 611 2—3

XXXXXXXXXXXX

ОГОЛОШѢНѢ.

„КРАСѢВЫЙ СОЮЗѢ КРЕДИТО-
ВЫЙ“ выѣданѣ для русѣхъхъ то-
варѣствѣхъ кредитѣовѣхъхъ пѣтѣрѣ-
нѣй друѣи и прѣдає ихъ по ѣсѣ-
нѣхъ цѣнахъ:

Кѣнѣга дѣвѣжѣнѣковѣ арѣ. по 10 ѣсѣт.
Зѣмѣкѣнѣа мѣсѣсѣнѣй „ „ „ 5 „
Иѣнѣвѣтѣрѣй дѣжѣнѣкѣ „ „ „ 5 „
„ вѣдѣлѣнѣкѣ „ „ „ 5 „
„ уѣдѣлѣнѣкѣ „ „ „ 5 „
Кѣнѣга гѣловѣна „ „ „ 10 „
„ лѣкѣдѣлѣнѣа „ „ „ 10 „
„ вѣдѣлѣнѣкѣ шѣдѣи „ „ „ 10 „
„ уѣдѣлѣнѣкѣ шѣдѣи „ „ „ 10 „

Купѣувѣти вѣзѣмѣ вѣлѣти належѣтъ
въ „Красѣвѣмѣ СоюзѢ Кредѣито-
вѣмѣ“ у Львѣвъ, Рѣнокѣ ч. 10.
I. Пѣверѣхъ.

КОМАР

дѣвѣтѣмѣсѣчѣнѣи гумѣорѣистѣчѣ-
но сѣтѣрѣичѣнѣй.

Оѣдиноѣкѣй гумѣорѣистѣичѣнѣй
ѣмѣстѣрѣовѣнѣнѣй ѣрганѣ на Русѣхъ
ѣдѣлѣа и за рѣдаѣѣѣю ѣдѣлѣа: вѣмѣ
Куѣнѣцѣвѣи.

Цѣлѣрѣѣнѣа пѣрѣдѣлѣа 4 ар.,
на пѣзѣ року 2 ар., чѣверѣтѣрѣѣно
1 ар. Рѣдаѣѣѣя и адѣмѣнѣстраѣя:
Львѣвъ, ул. Лѣкаѣвѣска ч. 23.

СВОБОДА

пѣсѣмѣо полѣтѣичѣно, прѣсѣвѣтѣно и
гѣспѣдарѣскѣе для нарѣдоу.

Выѣданѣ и за рѣдаѣѣю ѣдѣлѣа:
Лѣонѣтѣлѣ Цѣлѣвѣскѣй. — Рѣдаѣѣѣторѣ
прѣсѣвѣтѣно-гѣспѣдарѣскѣе чѣсти Вѣ-
сѣлѣа Кѣрѣлѣа, учѣтель гѣспѣдарѣствѣа.

Цѣлѣрѣѣнѣа пѣрѣдѣлѣа вѣносѣтъ
2 ар., на пѣзѣ року 1 ар. Рѣдаѣѣѣя и
адѣмѣнѣстраѣя: Львѣвъ, улича Вѣчна
Краковѣа ч. 5.

Вѣдѣ 1 (13) ѣсѣнѣа 1837 выѣхѣдѣтъ
у Львѣвъ, що чѣтѣрѣтѣ (на мѣсѣцѣ
пѣнѣуѣлѣрѣнѣхъхъ гѣлѣтѣокѣхъ „Вѣтѣлѣвѣнѣ-
нѣа“ и „Чѣтѣлѣвѣнѣа“) тѣждѣеѣа пѣп-
ларѣна гѣлѣтѣокѣа.

Артѣстѣичѣно-Лѣтерѣатурѣ- нѣ Новѣнѣи

Кѣнѣ. I. В. Шѣураѣ: Мѣи Лѣтѣи
(пѣсѣнѣи).

Кѣнѣ. II. Е. Пѣ-ѣ. Пѣтѣрѣшѣвѣи: Нѣ-
вѣзѣи.

Кѣнѣ. III. П. Лѣндѣа-В. Шѣураѣ: Мѣ-
лѣйѣска Вѣнѣра (дѣра).

Брѣмѣуѣрѣовѣнѣй прѣмѣрѣнѣи I ѣсѣ-
ровѣа, ѣрѣванѣй 2 ѣсѣровѣи. Кѣнѣ.

I—II. вѣ Кѣнѣтарѣи Науѣ. Тѣмѣ. 3м.

Шѣвѣчѣка у Львѣвъ, Кѣнѣ. III. у
пѣрѣводѣчѣка вѣ Перемишлѣи.

!!Мѣдѣ пѣчѣлѣный!!

сѣсѣрѣѣчѣнѣй, правѣдѣнѣй въ 5-тѣ
кѣлѣ. пѣшѣкѣхъ по 6 кѣр. 50 ѣсѣт.
франѣо пѣсѣмѣлає заѣпѣслѣлѣтѣю
пѣрѣтоѣю

I. Мѣнѣчѣръ въ Мѣуѣлѣнѣцѣхъ.
616 4—10

Мѣсло й ѣвѣчѣ.

Рѣзѣмѣлає, що дѣя въ 5-кѣлѣ, пѣ-
кѣтѣхъ: мѣсло за 4-20 ар., дѣсѣ-
рѣовѣй грѣушѣи за 2 ар., дѣсѣ-
рѣовѣй ѣблѣна за 150 ар. франѣо
за пѣслѣлѣтѣю. — Д. С. Рѣ-
зѣнѣбергѣ. Зѣлѣѣнѣцѣхъ. 616

Рѣзѣкладѣ ѣзѣды пѣѣздѣвъ зѣлѣѣзѣнѣчѣихъ, вѣажѣнѣй вѣдѣ 1 мая 1900.

пѣсѣлѣа часу сѣредѣно ѣвроѣпѣйскѣо [пѣнѣтѣйшѣо о 34 мѣнѣутѣ вѣдѣ чѣсуѣдѣлѣвѣсѣкѣо].

посп. о.с.б.		посп. о.с.б.	
приходить о години		входить о години	
до Львова (головный дворецъ)		зб Львова (головный дворецъ)	
12 05	3-я Стрия, Калуща, Бориславя (Ско- льного вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$.)	12 45	До Кракова, Вѣдн, Вроцлава, Берлина
12 20	„ Черновецъ, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2 51	„ Ицканъ, Черновецъ, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2 31	„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тар- нова, Ясла, Рашева, Берлина, Вро- цлава, Варшавы, Вѣдн	4 18	„ Кракова, Вѣдн, Вроцлава, Бер- лина, Хирон, Самбора
3 35	„ Подволочискъ, Тернополя, Грима- лова, Копичиньцъ	5 45	„ Вруховичъ (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, що дни)
6 10	„ Кракова, Берлина, Варшавы, Вѣдн, Тарнова, Рашева, Римакова, Ся- нока, Перемишля	6 25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Бо- рислава
6 30	„ Черновецъ, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	6 30	„ Подволочискъ, Кіева, Одесъ, Бро- дѣвъ
6 4	„ Вруховичъ (що дня вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$.)	6 35	„ Станиславова, Подымского, По- тутуръ
7 45	„ Янова	8 30	„ Краковъ, Вѣдн, Варшавы, Берли- на, Любачева
8 —	„ Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)	8 40	„ Кракова, Вѣдн, Варшавы, Хиро- на, Шеневорка, Розадова, Стружа, Тарнова
8 06	„ Лавочного, Стрия, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту	9 —	„ Скольного Хирова, Калуща, (Ла- вочного вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$.)
8 15	„ Сокаля, Равы руском	9 15	„ Янова
8 50	„ Кракова, Загора, Лупкова, Пере- мишля, Вѣдн, Берлина, Вроцла- ва, Варшавы, Орлова, Тарнова	9 25	„ Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи- неньцъ, Г. сатина, Гримакова, Козовъ
11 45	„ Рашева (Любачева, Ярославя, Сам- бора, Перемишля)	9 55	„ Черного Б., (Станиславова, Поту- торъ
11 55	„ Станиславова, (Керешмезе, Поту- торъ, Ходорова)	10 20	„ Сокаля, Вѣдн, Любачева, Равы руском
12 55	„ Янова	1 25	„ Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, въ недѣлѣ и свята)
1 15	„ Скольного, Стрия, Калуща, Хирова (Лавочного вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$.)	1 55	„ Подволочискъ, (Кіева, Одесы, Бро- дѣвъ
1 35	„ Кракова, Вѣдн, Вроцлава, Бер- лина, Тарнова, Рашева, Розадова, Шеневорка, Сянока	2 15	„ Вруховичъ (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, въ не- дѣлѣ и свята)
1 45	„ Черновецъ, Ицканъ, Букарешту, Галачу, Ясѣ, Гусятина, Станис-	2 45	„ Черновецъ, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2 35	„ Подволочискъ (Кіева, Одесы) Грима- лова, Гусятина, Тернополя, Бро- дѣвъ	2 55	„ Кракова, Вѣдн, Вроцлава, Бер- лина
3 14	„ Вруховичъ (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, въ недѣлѣ и свята)	3 06	„ Стрия (Скольного вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$.)
5 40	„ Подволочискъ (Кіева, Одессы), Грима- лова, Козовъ, Бродѣвъ	3 15	„ Янова (що дня вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$.)
5 45	„ Кракова	3 26	„ Вруховичъ (що дня вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$.)
5 55	„ Черновецъ, Ицканъ, Станиславова	3 30	„ Рашева, Хирова, Перемишля, Лю- бачева, Ярославя
6 00	„ Сокаля, Вѣдн, Любачевъ, Равы руском	6 10	„ Станиславова
7 24	„ Вруховичъ (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, въ не- дѣлѣ и свята)	6 13	„ Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, въ буднй днѣ, а вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, що дни)
8 28	„ Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, въ недѣлѣ и свята)	6 30	„ Кракова, Вѣдн, Вроцлава, Берли- на, Варшавы, Орлова, Тарнова
8 40	„ Кракова, Вѣдн, Берлина, Вроцла- ва, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемишля	6 50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хи- рова, Калуща
8 50	„ Вруховичъ (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$.)	7 10	„ Тернополя, Бродѣвъ
9 2	„ Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, що дни)	7 25	„ Сокаля, Равы руском
9 45	„ Кракова, Вѣдн, Берлина, Вроц- лава, Тарнова, Ясла, Шеневорка, „озвѣдѣа	7 48	„ Вруховичъ (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, въ недѣлѣ и свята)
10 —	„ Черновецъ, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потутуръ, Керешмезе	9 12	„ Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{1}{2}$, въ въ не- дѣлѣ и свята)
10 15	„ Лавочного, Пешту, Хирова	10 50	„ Черновецъ, Ицканъ
10 30	„ Подволочискъ, Кіева, Одесъ, Бро- дѣвъ, Копичиньцъ	10 40	„ Кракова, Вѣдн, Варшавы, Ше- неворка, Розадова, Рашева, Орло- ва, Тарнова
		11 —	„ Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи- неньцъ, Грималова
На дворецъ Подзамче		Зб Подзамча	
3 12	3-я Подволочискъ, Тернополя	6 43	До Подволочискъ, Кіева, Одесы
7 40	„ Тернополя	9 43	„ Подволочискъ
2 20	„ Подволочискъ, Кіева, Одесы	2 08	„ Кіева, Одесы
5 17	„ „ „ „	7 33	„ Тернополя
10 2	„ „ „ „	11 28	„ Подволочискъ
ЗАМѢТКА: Ночна пора числѣть сѣ вѣдъ 6 години вѣчеромъ до 5 години 59 минутъ зрана; нѣтнй поведн оказаннй обидѣмн. — Бюро извѣдоманнйи п. в. зѣдѣннцѣ державнй при ул. Краснцнхъ ч. 5			

Вільхт на тоє ино сказав: „To wszystko od Boga...". Треба-жъ признати, що сконстернацій симъ маурускімъ брутальнимъ ударомъ нашій старостовцѣ перенесли сей „smigus" стончю, мовлять: Коли нѣмецкій Вольхт усебѣ насъ ще не пожере, то й маурускій „вильхт" не такъ страшний для „cesarsko-królewskich"...

Рутенцѣ нашѣ дивують ся неравѣ та бѣдѣмъ на вськихъ языкѣхъ и яничѣхъ, що въ вськихъ выборахъ иде имъ такъ тяженько якъ въ Петрового дня. Гай-гай! Навина Рутеня гай голько! Достане такий смиренный Рутенець кусинѣцъ паперу въ написю „Karta legitymacyjna dla wyboju polsa" що здасть ему, що попавъ у семе небо. Тѣшитъ ся, носить оя въ тою картою, якъ несприхотъ кажучи курка въ яйцѣмъ. Цѣлий періодъ передвыборчій має себе за великого чоловіка, у которого рукахъ починає доля Австрій. О sancta simplicitas! Де-жъ задралася-вагирилася наша старорутенська льовляність? „Die Regierung wird schon für die Ruthenen sorgen" мовляли нашѣ батьки, та втрили на-слѣпо въ сею урядову рецепту, доти бувъ гараздъ въ народѣ галилейскимъ. Тожъ удартѣ ся въ груди та покайте ся! Протрѣть жажмурені очі вашѣ та подивѣть ся! Вы тѣшитесь одержаною картою выборчою, якъ дуреньскій дѣти ладно цѣпкою, та гадаєте, що вы выборцѣ... А то не куда стежка въ горохѣ! Выборцѣ вашѣхъ пословъ онтамъ пѣдъ кавками та пѣдъ крилами орла-двуголови... А що вы на се забуваєте, тымъ горше для насъ...

Я вамъ зарасвѣно докажу тоє, що-мъ сказавъ въ интродукціи до четверго „куриніи" (якъ емъ прозвали нашѣ вересюни въ льовѣхъ Янівскихъ, найльовльнѣйшій въ всьей Австрійи выборцѣ, бо въ територіи екоцеленціи міністра гр. Голуховского). Нашѣ кандидаты неборака уганяє по трѣхъ повѣтахъ, говорять по мѣстахъ и селахъ, розвиває свою програму, заклинає выборцѣхъ, вѣдѣликуєсь до нѣхъ патріотизму, ажъ дѣстає хрипоту якъ гусакъ канітольскій; организаторы та водноручники розсѣвають ся по всьхъ усядахъ, устроюють абордини та вѣча, обраховують голоса — однимъ словомъ работа надъ освѣдомленемъ народу иде ажъ любю. Кандидаты же въ пѣдъ орлиного врила сидѣть собѣ спокійненько въ центрѣ окружѣмъ та лишъ мовчѣть а всьо знає. „Гей, старый медведю шербакий! выйді разѣ съ твоєхъ гары та покажи ся людемъ!" кличуть до него выборцѣ. — „Ще не часъ, небожата! вѣдѣкає елематично; и я до васъ заговорю, а на теперъ, выбачте; старшунъ не пускають"... И того-жъ ему показувати ся въ Городку або денде, коли вѣнъ гараздъ собѣ вѣтѣмъ придашке, яка его тутѣ 1897 року стрѣтила? Тогды то Русины тутешній закликали були въ жидѣхъ компромісъ въ тѣмъ напрямѣ, що жиды мають вѣдержатисъ вѣдъ контрагитаціи въ IV куріи, а за тоє въ III куріи рускій выборцѣ вѣдѣдуть свои голоса на жидѣвского кандидата. Коли отже прѣйхавъ п. Меруновичъ до Городка, щобъ выголосити а радше выстогнати передъ народомъ свою промову кандидатуку, жиды заголосили его: „Е-е-е! Бе-бе-бе! Nie potrzebujemy takiego posła, co nie umie gadać! nie chcemy!" Забравъ ся нашъ „Teofil" якъ скупаний понце, а нашѣ „брати" пѣслали Дуидка Абрагачовича направляти оієско, а до агитаціи при выборахъ въ IV куріи спровадили жидѣхъ въ Янова... Але дѣждали ся такі люденъки того свѣта; на три дни передъ выборами роздѣлали всѣ три рады по вѣтвой брошуру „До выборцѣхъ округа Львів-Яворів-Городок" на адресѣ каждого выборцѣ... ну й чогожъ бѣльше вамъ треба? Аджежѣ тамъ выказавъ кандидатъ въ львовъ руки чорнымъ на бѣлѣмъ, що вѣнъ мусить бути посломъ, бо вже двадцѣть лѣтъ послѣ, а чѣ вѣнъ Русинъ чи Полякъ, то що кому до того? А що вѣнъ не пише ся на програму радикальну чи соціалістичну своего противника, се ему на адоворѣе выде...

Прѣйшовъ нарештѣ день выбору въ IV куріи. Люденъки звѣхались, гуртують ся, рахують голоса: черезъ руки хлопского комитету перейшло 96 картъ голосованя, де того 9 священникѣхъ-выборцѣхъ, такъ маємо що-найменше 105 певныхъ голосѣхъ, вже навѣтъ не рахуючи тѣхъ, що въ дому прѣйхали въ готовымъ голосами на нашего кандидата. Але-жѣ тутъ зновъ показала ся нанвѣсть рутенська: die Rechnung war ohne den Wirth gemacht. Забули сердечній, що die Regierung wird schon für die Ruthenen sorgen. Аджежѣ старостовцѣ упевняли, що за V курію мусѣть собѣ надолужити въ IV-ѣй, а хотѣ буде значно бѣльшій „швѣцъ", то се марница. Тожъ до выбору нарокувало цѣле староство. Выборы вѣдѣбувались въ домѣ рады повѣтвой, папершѣмъ поверѣ, де має свои убѣгаціи рада повѣтвой; въ сутеренахъ мѣстѣть ся урядъ податковий, до которого провадѣть трое дверей. Передъ дверми стояли два жандармы, въ ко-

ридорѣ секретарѣ староства, на сходѣхъ комисарѣ и практикантѣ въ жандармомъ, при дверехъ салѣ зновъ жандармъ въ персоналомъ рады повѣтвой, котрѣ то показувались то щезали. Въ ударомъ 10 години заповнѣвъ ц. к. староста початокъ выборовъ, зазываючи до выбору комисіи выборчю. Въ салѣ було 20 голосующихъ, а картокъ въ урѣ найшло ся 54 — очевидно старостинскихъ 42, нашихъ 12. Выбрано 2 Полякѣхъ и 1 Нѣмця; староста покликавъ 2 жидѣхъ львовскихъ и зновъ 1 Нѣмця, а тѣмъ покликали ще 1 Нѣмця; такъ комисія пѣдъ проводомъ нотаря-жидѣ Візенберга въ Янова складала ся въ трѣхъ безгласныхъ Нѣмцѣхъ, двоухъ хлопѣхъ-Полякѣхъ та двоухъ жидѣхъ; секретарѣмъ бувъ жидъ Вухъ а ему помагавъ протоколянтъ староства, бо члены комисіи, способніи бѣльше до цѣпа якъ до пера, не могли собѣ рады дати въ записуванемъ нумерѣхъ на картахъ легитимацийныхъ. Выборцѣ, що хвиля задержували въ коридорѣ то на сходѣхъ, щезали при помочи еврейскъ-агитникѣхъ то въ комнатахъ рады повѣтвой то въ „вѣтвой ямѣ", вѣдѣки выходили зозероуванъ, въ поправленемъ картами голосованя. „Вѣчу яму" заложено въ бюрѣ контролѣра уряду податковому, а роль выборчюго воуколака обнявъ п. Маташевскъ, смеритованный поборець податковий, директоръ „powiatowej kasy oszczędności" выбранный въ хлопской групѣ членъ рады повѣтвой и вицебурмістръ Городка въ одній особѣ. Зъ якихъ мотивѣхъ сей панокъ, впроцѣхъ маючий и безженивъ, рѣшивъ ся пустити ся на такую мерзеньку „делку", годѣ забрати простымъ розумомъ. Туя загадку здухає въ вѣдѣгати хѣба досвѣдній психологъ а ще борше психіатръ. Тайники душі сего героя „вѣтвой ямѣ" старавъ ся недавно прослѣдити Monitor, вѣдѣструючи нѣхъ погаными вѣтниками сего индивідуумъ — але, видко, шкода було часу й чорнила, бо наука пѣшла въ льѣс, а горбатого и могола не выправити. Такимъ чиномъ оно стало ся, що зъ сотнѣ нашихъ „певныхъ" голосѣхъ, лишѣлось ледяи 62. Кілька такихъ картокъ „поправленыхъ" въ „вѣтвой ямѣ" вразѣ въ одню пѣткою выборчою даною тымъ панкомъ за голоса находѣть ся въ нашихъ рукахъ ако coquina delicti.

Але и при такой трагі-комедіи, якими бувають вѣтвичино нашѣ выборы, лучає ся и нѣгдѣ гумористика. Ось надходить поважній выборецъ, тримаючи за пазухою карту легитимацийну, а карта голосованя слована въ найльвѣшій кишенѣ, щобъ який воуколакъ не выдеръ. Показавши легитимацию хоче выборецъ дальше йти, але старостовець не пускає, лише править еще, щобъ показавъ карту голосованя. — „Не можна — вѣдѣкає выборецъ — ажъ тамъ покажу" та вказує рукою въ гору, де вѣдѣбувають ся выборы. „Со? а въ niebie рокажете?" дивує ся старостовець. — „Е, та де тамъ вы паноньку дѣстанетесь до неба? Такихъ Юдѣхъ океаныхъ беруть просто до некла..."

Адрия.

Зъ Старосамбѣрского пишутъ намъ: Результаты выборовъ въ IV куріи въ нашѣмъ повѣтѣ звѣстны: о. М. Зубрицкій дѣставъ 43 голосахъ, ради. Добрянскій 4 а Гізовскій ажъ 71. Такого результату нѣхто тутъ не спѣдѣває ся, а зложивъ на него отей причины: 1) выборъ посла въ V куріи; 2) незаконне поступоване ц. к. староства и 3) поставлене двоухъ кандидатуръ русскихъ.

Выборъ въ V куріи Русины въ цѣлѣмъ округѣ лишили на волю Божу. Бувшій посолъ Стапінскій образавъ Русинѣхъ тымъ, що на власну руку поставивъ Русинамъ кандидата въ IV куріи Сянѣкъ-Львѣско-Веребѣвъ, а надто въ своихъ округѣхъ выборчѣмъ не звонѣть навѣтъ въ русскихъ повѣтахъ зголосити свои кандидатуры передъ Русинами, очевидно чтобы нѣхѣмъ не вѣзати ся для Русинѣхъ. Черезъ те нѣхто тутъ въ Русинѣхъ и не рѣгувавъ агитаціи правительства, которому дуже залежало на поваленю п. Стапінского. Староство старало ся рѣзными обѣщанками приєднати собѣ выборцѣхъ. Та се якъ-разѣ вѣдѣло ся зб шкодою при выборѣ въ куріи IV. Многѣ въ такихъ, що передъ тымъ були людемъ певными и на нѣхъ рахувало ся, перейшовши разѣ на сторону староства, тримали вже зъ нимъ и теперъ, чтобы не стратити приобѣщаня ласки. Деморализація заравъ показала свои наслѣдки.

Друга причина нашего упадку — то якъ всюда незаконне поступоване ц. к. староства. Уже при выборахъ допущено ся безлѣчи надужити. Всѣ тѣ надужити подаетъ ся нашимъ посламъ до выхѣснованя въ парламентъ. Самѣ-жѣ выборы переведено въ явное агитацію ц. к. староства за кандидатомъ польскимъ. Вечеромъ день передъ выборомъ прѣйхали до Старого Самбора пять жидѣхъ изъ Самбора и М. Михасъ, знаанный радикалъ. Жиды сейчасъ

замельдувались у рекомендованныхъ особѣхъ и пѣдъ оцѣною мѣсцевыхъ властей розпочали шалену агитацію, сполучену въ перекупенномъ за Гізовскимъ. Михасъ агитувавъ зновъ нѣбы за сов. Добрянскимъ... хочъ нѣхъ жидѣхъ самѣбскими часто конферувавъ... Въ самѣ день выборовъ самбѣрскій жиды отворили побѣхъ львовскому выборчюму шинѣ и тамъ появили людеи до безпамяти. Панѣхъ вѣдѣбали картинѣ до голосованя а призначені до того довѣренники старостинскій неували имъ новѣхъ въ написемъ Гізовского и одню корону. Се и вказує найльвѣше, якъ страшно народѣ бувъ запѣтый, скоро такъ тано продававъ свое право; ще при выборѣ въ V куріи плачено за голоса по чотирѣмъ коронамъ. Пѣдчасъ выбору въ V куріи казавъ староста Річчѣ замкнути панѣхъ: Рєваковича зб Львова, Клепацкого изъ Старон Соли и Макуха, дозорця забудованныхъ потонѣхъ въ Тершовѣ, хочъ Макухъ не мавъ навѣтъ найменшого дѣла въ выборами, тымчасомъ жидѣмъ самбѣрскимъ вѣльно було не только народѣ розпокувати въ користъ Гізовского, але навѣтъ заходити до львовского выборчюго и тамъ торгу добивати. Въ самѣй же салѣ выборчѣй рѣжного рода халатникѣхъ въ арматурѣхъ увалово ся бѣльше, нѣжѣ самѣхъ выборцѣхъ було, а поодинокѣхъ изъ нѣхъ приєднали выборцѣхъ до комисіи выборчюй немовъ купцѣ на армарку до контролѣ пашпортѣхъ. По-надъ усебѣхъ нѣхъ, якъ завсѣгды, вѣдѣзначивъ ся великою спритностею Блажей Рудницкій, сынъ секретаря повѣтвой, котрый въ офіційныхъ рады повѣтвой оперувавъ и въ вѣдѣтамъ цѣлу гурму выборцѣхъ мовѣ череду баранѣхъ приєднѣвъ до комисіи выборчюй изъ картинѣхъ на Гізовского. Скоро тѣ выголосували, сейчасъ одинъ жидѣхъ пѣдлѣвъ и посунувъ ангаръ на 12 годшув а п. Річчѣ замкнувъ голосоване, не допускаючи до голосованя ще кількохъ русскихъ выборцѣхъ. Оттакъ то у насъ вѣдѣбули ся „легально" вѣлѣй ор

Третя причина, котра не мало вплинула на упадокъ русского кандидата — то поставлене въ остатній хвиля другой кандидатуры руской. Нашѣ твердоруємы приняли сов. Добрянского за сторонника своихъ партій и почали людеи на свою сторону перетягати. Збаламучені людеи не знали, що робити, а показавъ у насъ на жадныхъ зборахъ не було борбѣ партійной, то и не могла въ ситуаци для нѣхъ неразрозвѣдѣй зорієнтувати ся. Не хотѣчи отже наравити ся въ одну сторону своимъ священникамъ, голосуючи на о. Зубрицкого, а въ другой зновъ, не наравити ся сторонѣ о. Зубрицкого, голосуючи на сов. Добрянского, пѣшли за намовою жидѣхъ-агитаторѣхъ и голосували на Гізовского, тымъ бѣльше, що тамъ давали вѣсти, пити та й ще пѣтъ шѣтокъ въ додатку. А вѣли и пѣли не лишъ выборцѣ, але хто только хотѣвъ. Деякі навѣтъ умысле поприходили на хапацию и дуже хвалили собѣ выборы кажучи: „Зле, що выборы разѣ на шѣсть лѣтъ; повинні бути шѣсть разѣ на рѣкъ". Такою деморализаціи народу въ Старѣмъ-Самборѣ ще не було и тутъ лише подивляти ще тѣхъ, що не дали ся увести покусѣ дѣвольской.

На закончене мусимо ще подати дуже характеристичну отсю справу: Ц. к. староста Річчѣ спровадавъ на часъ выборовъ вѣйско, котре прѣйшло вже пѣдъ конецъ голосованя. Вѣйско улюкувало ся въ ринну на пѣвъ кільметра вѣдъ староства, бо староство нѣхѣстѣть ся въ давнѣмъ закладѣ шѣтѣхъ за мѣстомъ. Передъ прѣбутѣмъ вѣйска жиды поводили ся яко-такъ, але коли прѣйшло вѣйско, то вже просто глядали собѣ зачѣпки, абы тѣлько выкликати бучу. Русины помѣркували. А мимо того стала ся вѣдомома вже читателямъ „Дѣла" жидѣвска напасть на ч. Илька Лѣвиньского, найрухливѣйшого патриота селянина въ повѣтѣ; вѣдомома такожъ, що въ тон напасти скориставъ староста Річчѣ и казавъ завести Лѣвиньского до арешту маістратского. Рѣвночасно жиды зарывали и другихъ людеи а на священникѣхъ свѣтали, але натура руска терпеливо все перенесла. Видко ворогамъ нашимъ ходило головно о те, чтобы выкликати якусь бучу и тымъ оправдати спровадження вѣйска. Але штука не вдала ся — и панове офіцеры спокійно забавляли ся на білардѣ до концѣ...

Зъ Пѣдгаеччинъ пишутъ намъ:

Характеристичными приметамы сегоборчѣхъ выборовъ пословъ въ Пѣдгайцахъ були: терроризмъ и цыганство. Два слова, але бѣльше чѣй-же и не треба.

До выборовъ въ обѣхъ куріи были Русины нашего повѣту досѣть добре приготованіи. Въ V куріи мы числили на 87 певныхъ голосахъ а дѣставъ нашѣ кандидаты 88 — але до комисіи убѣйшли нашѣ людеи, цыганство на нашу некористъ було выключено, була контролѣ.

Не треба и казати, що якъ усюда, такъ и тутъ агитаторы урядово-панской стороны,

хрещені и нехрещені, впущені до салѣ безъ легитимаций, агитували и шарпали нашихъ выборцѣхъ, коли тымчасомъ нашѣ, вразѣ изъ своимъ священниками, стояли тихо, чтобы не дати нѣкому причины до напаствѣ. А прѣцѣмъ не оббѣшло ся безъ великой напасти на нашихъ священникѣхъ, котра мусѣла всѣхъ русскихъ выборцѣхъ сильно обурити и котра не повинна оставѣть безъ заслуженой кары.

Правда, що рускій священникъ найльвѣше причиняли ся до того, чтобы въ русскихъ селахъ выходили на выборцѣхъ людеи честній, непродажій и не пѣяні, що за грѣшѣ, ковбасу и горѣвку запродали бы волю громады; правда и то, що выборцами было священникѣхъ у V куріи 11 а въ IV-ѣй 12; — але жѣ нѣ одно въ друге не повинно было дати ц. к. старостѣ причины до недоволеня а тымъ бѣльше до безпамятного киданя грубыхъ инвективъ на цѣлый станъ русского духовенства. А однакѣмъ такъ стало ся! Коли вже 87 голосѣхъ упало було на нашу комисію и видна була наша бѣльшѣсть, ц. к. староста стратѣвъ уже тогдѣ рѣвновагу духа, а чѣмъ далѣ, тымъ бѣльше ея тратѣвъ. Нѣ зъ сего нѣ въ того почавъ кричати: „Ja nie ścierpie żadnej agitacji i każę żandarmom wyprowadzić każdego, czy chłopca, czy z inteligencji!" — мѣрачи до священникѣхъ зовсѣмъ безъ пѣдставы, бо, якъ сказано, власне агитаторы въ польскомъ сторонѣ агитували, а на дармо звертано на се увагу старосты въ руской сторонѣ. Але за хвилю ц. к. староста вѣтѣвъ ще красшу штуку. Надходить якийсь выборецъ „polski" безъ легитимаций, котру мѣтъ по пѣному згубити. Ц. к. староста розкричавъ ся, показуючи грѣзно пѣднесеною рукою на русскихъ священникѣхъ: „Już wiem! Donoszą mi o szalonych agitacjach! Kartki, legitymacje przepadały niby to na pocztę. Książka agitują z ambony! odbierali przysięgi! do agitacji nadużywali przysięgi! Wiem o tem! Po wyborach wystąpię z całą surowością prawa, z szeregiem dochodzeń!" и т. д. Священники, не хотѣчи доводити до скандалу, дали высипати ся ц. к. старостѣ въ его публичномъ клеветѣ и зневагою загалу духовенства безъ пѣдставы, бо-жѣ самѣ признавъ, що говорить не на пѣдставѣ акихъ ствердженихъ фактовъ, але доперѣ „wystąpię z szeregiem dochodzeń" отже до тѣхъ хвиля, коли кинувъ клевету на духовенство, вѣтчего що „nie dowodzi", а поступивъ хѣба пѣсла засады „calumniare audacter, semper aliquid haeret"... Отже ц. к. староста закнужъ публично священникамъ нѣ бѣльше нѣ менше, якъ: крадѣжѣ легитимаций и картѣ голосованя, надуживаня амвоны та присяги и непошанованя сповѣдѣ. Все те було сказане такимъ тономъ и въ такимъ мѣсцѣ, що не только могло пѣдбурати противъ священникѣхъ (и справдѣ за прикладомъ ц. к. старосты зачавъ выборчій махеръ Bielecki, вѣйтъ въ Росеховатця, выкрикати на „попѣвъ", що они бунтують и баламутятъ народѣ), але така бесѣда ц. к. старосты могла и выкликати погорду для религіи, сѣи амвоны, прѣяга а навѣтъ сповѣдѣ естѣ въ рукахъ русскихъ священникѣхъ орудемъ до „szalonych agitacji"...

По именованю... pardon! по выборѣ посла и по вычерпаню „vivat бѣвъ" рускій священникъ in gremio приступили до старосты, жадаючи вѣдъ него докаабѣхъ на кинену клевету, вѣглядно о публичне вѣдѣкликане тон публичномъ зневаги. До старосты прѣскочивъ славетній комисаръ староства Городискій и сказавъ: „Co pan starosta będzie się przed nami tłumaczył!" Але староста таки скрутивъ ся и почавъ „tłumaczyć się": що вѣнъ вѣйского не называвъ по имени, не назывивъ фактовъ... а коли священники тымъ не удовольились, вѣнъ вѣбѣди сказавъ: „То скажете мене!" Отже священники заявили ему, що упѣмнуть ся о чѣстѣ русского духовенства, але ц. к. староста повиненъ вѣдѣкликати безпѣдставну зневагу тамъ, де допустивъ ся еи. Скориставъ нѣхъ сен нагоды посолъ Валевскій и предложивъ священникамъ вѣдъ себе оборону руского духовенства передъ старостою, але дѣставъ вѣдѣновѣдѣ, що духовенство не потребує его обороны, бо має чисту совѣсть. Впроцѣмъ тутъ будутъ мати слово и власти духовній, бо и радикалы не потрафѣють львѣше пѣдковати поваги священникѣхъ и религіи, якъ такий урядѣй еунуціаціи при выборахъ.

Надѣйшовъ день выбору посла въ IV куріи. Такого выбору, такого терроризму и цыганства навѣтъ найстарѣйшій выборцѣ тутъ не запам'ятали.

О год. 8½, рушили нашѣ выборцѣ вразѣ изъ священниками передъ раду повѣтвой. Було насъ 127 на 194 всѣхъ выборцѣхъ. Орнаментъ выборчюго будинку: повно жандармеріи и пѣхота въ шѣвѣмъ офіцерами. Коли мы прѣйшли, впадає въ оукомъ комисаръ Городискій, бере йшовшого на передъ выборчѣ о. Сендецкого и веде его одного на гору „dla skonstatowania identyczności". Потѣмъ

ОПОВѢЩЕНЕ.

Першій загальний зборъ Товариства кредитного, стоваришена зареєстрованого въ обмеженомъ порукою у Львовѣ, відбууть ся въ вторникъ 15-ого н. ст. сѣчня 1901 р. о 11 годинахъ передъ полуднемъ въ коннахъ засѣданя товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, Риноу ч. 10, 1. поверхъ.

Порядокъ дневний: 1) Відкриття зборѣвъ. 2) Виписуваня и принятя членѣвъ. 3) Вибѣръ шести членѣвъ Радъ надзираючої и грохъ заступникоу (§. 36 статута) 4) Внесеня членѣвъ.

Безпосередно по загальнихъ зборахъ відбуе ся засѣданя Радъ надзираючої въ цѣли выбору Дирекціи Товариства.

На отей першій загальний зборъ Товариства кредитного, основаного для поряту Львовского, запрошуютъ оспуователѣ до численюу участя Ви. отцѣвъ духовныхъ, селянъ и мѣщанъ въ нашего поряту.

Львѣвѣ для 26 н. ст. грудня 1000 р.

Именемъ оспуователѣвъ:

Василь Надбрный. Василь Геринъ.
Михайло Губчакъ.

Надбослане.

Лѣкаръ дентистъ П. ШИЦЕРЪ

мешкае теперъ площа Галицка ч. 14. вымюуе всѣхъ въ обѣзъ поступовоу дентистики входящъ чинюости; зубы оправля въ золото и алюминіумъ, роботы коронокъ и мостовъ. 606 8—5

Найчистѣйша алькалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова.

Всякій купоны

и выльсөвані пацеры вартостнй

выплачуе безъ потрученя провізіи або коштовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. в. уприв. Галицкого акціонного

Банку гіпотечного.

Старый иконостасъ

въ добромъ станѣ ЦЕРКОВѢ въ дубового матеріалу такоу въ добромъ станѣ есть на продажѣ. Близшхъ вѣдомостей у дѣлае усюю або писемно до 20 н. ст. сѣчня 1901 р. гр. нѣв. Урядъ парохіальный въ Прибѣчяхъ п. Зборѣвъ. 618

Черезъ цѣлый день отвореный!

Вырубъ мяса волового

вепрового, телятины

въ наилучшомъ родѣ

порукае

ЮСИФЪ ДЕТЕТЕРЪ

Риноу ч. 17.

Vis-à-vis головной браны ратуша. 596 4—4

Полотна, бѣле столове

рушники, хусточки, дре

лѣхи и т. п. власнй вырѣбы

порукае по цѣнахъ умѣренныхъ

Краеве товариство ткацке

„ПРЯХА“ въ Кросна

Замовленя въ провинціи просимо надсылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и станція

зѣлѣнѣвъ въ мѣсці — Пробан

и цѣнники присылано на жа

дане даромъ и оплатно

Заразомъ озерѣваемо, що ре

презентомъ и. шон фирмъ, подорожничюу по Галицкѣ и Буковинѣ, с. н. А. ДБОХЕРЪ, з нимъхъ агентѣвъ ант лехатникоу не выво

аемо. 2 68—52

Почта, телеграфъ и станція

зѣлѣнѣвъ въ мѣсці — Пробан

и цѣнники присылано на жа

дане даромъ и оплатно

Заразомъ озерѣваемо, що ре

презентомъ и. шон фирмъ, подорожничюу по Галицкѣ и Буковинѣ, с. н. А. ДБОХЕРЪ, з нимъхъ агентѣвъ ант лехатникоу не выво

аемо. 2 68—52

Почта, телеграфъ и станція

зѣлѣнѣвъ въ мѣсці — Пробан

и цѣнники присылано на жа

дане даромъ и оплатно

Заразомъ озерѣваемо, що ре

презентомъ и. шон фирмъ, подорожничюу по Галицкѣ и Буковинѣ, с. н. А. ДБОХЕРЪ, з нимъхъ агентѣвъ ант лехатникоу не выво

аемо. 2 68—52

Почта, телеграфъ и станція

зѣлѣнѣвъ въ мѣсці — Пробан

и цѣнники присылано на жа

дане даромъ и оплатно

Заразомъ озерѣваемо, що ре

презентомъ и. шон фирмъ, подорожничюу по Галицкѣ и Буковинѣ, с. н. А. ДБОХЕРЪ, з нимъхъ агентѣвъ ант лехатникоу не выво

аемо. 2 68—52

Почта, телеграфъ и станція

зѣлѣнѣвъ въ мѣсці — Пробан

и цѣнники присылано на жа

дане даромъ и оплатно

Заразомъ озерѣваемо, що ре

презентомъ и. шон фирмъ, подорожничюу по Галицкѣ и Буковинѣ, с. н. А. ДБОХЕРЪ, з нимъхъ агентѣвъ ант лехатникоу не выво

аемо. 2 68—52

Почта, телеграфъ и станція

зѣлѣнѣвъ въ мѣсці — Пробан

Промысловецъ казатеръ

въ мѣсячнымъ доходомъ надъ 400 коронъ, влѣститель необремененной реальности у Львовѣ вартости 14000 коронъ, бажае владѣти влѣкомбѣ въ цѣли заключеня супружества въ вѣчно, дочкою промисловца, влѣстителя реальноу або приватного офіціалиста, замѣшклого у Львовѣ або на провинціи. — Благородность, честность и вѣрность до господарства с к нимъхъ услѣбамъ трактованя справы на серію. — Фотографія пожелана; дискретія заповѣна словомъ чести. — Адреса: „Salachetno“ poste restante головня пошта за оканамъхъ нисератовау кѣту. 601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

601

Л. М. 83.208/900.

В. St. 178.

ОПОВѢЩЕНЕ.

По мысли артикулу III. закона въ дни 20 марта 1869 р. В. в. д. ч. 67, відбуе ся

въ початкомъ сѣчня 1901 р. загальний списѣ населеня пѣсла стану въ дни 31 грудня с. р.

Въ кор. стол. м. Львовѣ списѣ сѣвъ відбуе ся за посередництвоу картъ оповѣщючихъ.

Тѣ карты разомъ съ сумаріями и поученіемъ, якъ выписувати поодинокіи рубрики, одержать влѣститель, згледно управитель, згледно управитель дому, для дорученя партіямъ, що замешкують той дѣмъ, або ихъ выписывали.

Пѣсла безпосредочного выписываня по мысли вистружція влѣститель або управитель дому зберуть зновъ тѣ карты упрядкують ихъ пѣсла высылъ мешчанъ и надѣлѣше до дня 5 сѣчня 1901 р. відпошлють до відпоуного комисаріату.

Для молодѣжи мужеского пола, уродженюу въ лѣтахъ 1891—1891 включно, належить долучати відписъ въ метрику або т. зв. вытѣхъ въ метрика, котрый выдадутъ септатно въ відпоуныхъ парохіяхъ.

Такъ въ интересъ парохіальныхъ урядѣвъ, якъ и родичѣвъ та отцукѣвъ, до котрыхъ сѣвъ відносятся сѣ, лежить щѣбы пѣсла можности вже теперъ постаратися о такіхъ вытѣхъ.

Въ публичномъ интересѣ лежить, щѣбы даны, якъ дастъ списѣ населеня, були якъ найповнѣйшій и якъ найправдѣйшій. Проте въ обовязкомъ кожного выписывати кожну рубрику описовоу карты сѣбѣсно, правдѣно и выразно. Правдѣность тѣхъ данъ розсѣдлжувати муть сѣнсовій комисарѣ, котрѣ въ тѣхъ цѣли одержать відпоуной легітимациі.

На конецъ авертаеся увагу на §. 30 сѣнсового закона, котрый орѣкае, що на поступовачій точно пѣсла згледного закона подѣляе грошевѣй картъ до вышты 40 коронъ, а въ разѣ невозможности заплата арештоу до 4 дѣбѣвъ.

Львѣвѣ, дня 11 грудня 1900 р.

3ъ Магістрату кор. стол. м. Львова.

РУКОДѢЛЬНА РѢЗБЯРСКА

Е. ПУУЛАКЕВИЧА

у Львовѣ, при ул. Коперника

число 17.

вымюуе цѣлковиты уря

дження церковный

Иконостасы, престолы,

проповѣдничѣ, цимборіи

гробы Божіи, оларѣ, ол

тарни процѣсній и всѣ

лѣкя роботы сѣлоной

сѣбѣсно и дешено

580

10—24

Лінія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Р. Аблѣшій лѣд. вѣдѣ:

20 груд. „Статендамъ“ о год. 1230 по полудни, 27 грудня „Пос-

дамъ“ о год. 5 по пол. 3 сѣчня „Сларидамъ“ о год. 12 въ по-

лудни, 10 сѣчня „Роттердамъ“ о год. 430 по полудни

Послѣ парохіальны въ подобнымъ рубрикамъ:

Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10320 тоннъ, Пото-

дамъ 12500 т.

Цѣны першыхъ вытѣхъ вѣдѣ 264 кор. а вышѣ) въ

дѣтѣхъ вѣдѣ 228 к. а вышѣ) при-

III. вѣдѣ 209 к. 40 с. въ вѣдѣ) вѣдѣ

Бюро у Вѣдѣ: Дѣл. вѣдѣ: I. Kolowratring 10; дѣл. III. вѣдѣ:

IV. Weyringgasse 7 A

Агенціи вѣдѣ вѣдѣ вѣдѣ, Интѣрбру и Триестѣ. 59

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогическаго дво-

грудня вѣдѣ вѣдѣ вѣдѣ, выводитъ

вѣдѣ вѣдѣ вѣдѣ вѣдѣ, вѣдѣ вѣдѣ

ч. 29. Предплата рубль 3 ар., поврочна 100 ар.,

чвертьрѣбля 80 кр.

Конечно для домашнего обходу!

Д-ра РОЗА (ROSA) БАЛЬСАМЪ

на ЖОЛУДОКЪ,

зъ антики Б. Фрагнера въ Празѣ

есть вѣдѣ 30 лѣтъ загально знанымъ средствомъ

домовымъ дѣлѣючимъ на побужденя аппетита и на

легкій столѣцъ. При регулярномъ заживанюу его про-

цѣсъ травленя эмбѣнюа сѣ и удержуе сѣ въ пра-

вѣльномъ ходѣ.

Вѣдина флашка 2 К. мала 1 К., почтоу 40 сот. бѣльше.

За попереднимъ надбосланемъ 236 К. высылѣе сѣ

сѣ вѣдѣ флашку, а 150 К. малу флашку франсо на

вѣдѣ вѣдѣ вѣдѣ вѣдѣ, вѣдѣ вѣдѣ

ОСТОРОГА! На вѣдѣ частяхъ опакования вѣдѣ

дѣе подана пѣбѣ законно обозначена марка охор-

онна

ПРАГСКА МАСТЬ ДОМОВА

зъ антики В. Фрагнера въ Празѣ

то старе, насѣ передъ въ Празѣ ужите средство домовѣ,

що удержуе ранѣ въ чистотѣ и охоронюу ихъ, усмерѣе

запаленя и боль та дѣлае охолождуючюу.

Вѣдѣ вѣдѣ по 70 сот и 50 сот.; почтоу

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім латинської і руської) додатоки до 5-го року по полудні. Літературний додатець „Вісник літературних новин“ виходить в четвер, а в суботу — платний на першій разі з Ділою.

Передплата у Львові приймають: у Львівській Адміністрації „ДІЛО“ у Львові, у Центральному бюро оголошень у Львові, у Львівській газеті „Кароль Людовик 9, в А. Олександровського 2; — в Львові: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дука, І. Селлерстатт; — у Празі: М. Дука, І. Селлерстатт; — у Берліні: М. Дука, І. Селлерстатт; — у Франкфурті: М. Дука, І. Селлерстатт; — у Гамбурзі: М. Дука, І. Селлерстатт.

Передплата на „ДІЛО“ в інших містах приймають: у Львові, у Львівській Адміністрації „ДІЛО“ у Львові, у Центральному бюро оголошень у Львові, у Львівській газеті „Кароль Людовик 9, в А. Олександровського 2; — в Львові: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дука, І. Селлерстатт; — у Празі: М. Дука, І. Селлерстатт; — у Берліні: М. Дука, І. Селлерстатт; — у Франкфурті: М. Дука, І. Селлерстатт; — у Гамбурзі: М. Дука, І. Селлерстатт.

Передплата на „ДІЛО“ з літер. додатком

в Австрії:	за границею:
на цілий рік . . . 16 гр.	на цілий рік . . . 22 гр.
на пів року . . . 8 гр.	на пів року . . . 11 гр.
у Львові:	
на цілий рік . . . 14 гр.	на пів року . . . 7 гр.
на чверть року . . . 3-50 гр.	на місяць . . . 1 гр. 20 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 24 у Львові. — Річник виходить в четвер, а в суботу — платний на першій разі з Ділою. — Рекламація неоплачена влітку влітку.

Неодмінно членом комітету 6 гр. на проз. 7 гр.

Оголошення виходять приймають за поштом 10 гр. збох однієї сторони виходять або в місяць в в рубриці „Надобне“ по 25 гр. в. з.

Нодки в інших містах приймають членів за поштом 15 гр. збох влітку.

По выборах и перед выборами.

Чи ми при сих выборах побити, чи ні, та чи „центральный“ має причину до лико-ванія, чи ні — не хочу входити при виш-тій огляді; але хочу оглянути ся за сред-ствами до успішнішого діляна на будуч-ність. Се-ж не послідня битва сточена в наших недругах, а незадово, бо вже на ольдючий рік, чекає нас ще важніша по-декуды борба при выборах до союму. Варто бы задалегідь приготовить матеріалъ и ору-же, розглянутись в терені, на котрѣм на-ступити кампанія, оглянути ся за союзни-ками.

Певна річ, що рухь выборовъ бувъ се-го року живіший и интензивіший, якъ ко-ли-небудь доси. Се выразивъ доказъ ширша-я самосвідомости и артіости політичноу у насъ. Коли 1897 р. наступивъ нечуваный рухь выборовъ, многі скептично гляділи на цю справу. Она по-просту не розуміли се-го руху и пророчували аніацію та прострація на будуче, ако наслідокъ страшного погрому и нечуваныхъ адміністраційнихъ репресалій и судовыхъ засудбъ. Коли однакъ рухь вы-борчій сего року не тільки не упавъ, але на-вѣть в порівняннѣ з 1897 рокомъ вѣдѣть ся значно, то се хіба явний доказъ, що се не штучний выбухъ, але правдивий признакъ ширшаючого внутрішнього народного вѣд-ро-дження. Тому не бояти ся намъ аніації по се-горочнімъ штучнимъ погромѣ, но хіба спо-дѣвати ся ще більшого скрѣпленія и оживленія на будуче. Жива идея — то якъ камінь кинений на тиху воду — викликає и займає чимъ-разъ ширшій и ширшій круги, доки не займе цѣлого терену.

Якъ заслуга положила добра, котра не-данна ще наша народна організація, то выка-жуть основно дальшій справозданія в руху выборового. Що впливъ сен організація бувъ великий, то видно впрочѣмъ на першій по-глядъ. Се перша проба огнѣя для молодон організація, а вразомъ запорука, що она бу-де ширшати, обійме чимъ-разъ ширшій вер-сты и вытворитъ ще більшу дисципліну и безвѣдліе підданѣ гадокъ одиниці підъ во-лю и добро цѣлого загалу. А якъ притихне нашъ историчний партикуларизмъ, то и спра-ва руска побіде скоршимъ тономъ.

Тому по короткѣмъ вѣддху берѣмъ ся до живаной работы на тѣмъ поли. Організація

наша повинна такожъ звернути бачну увагу на справу економічній и просвітній. По руху з 1897 р. змогло ся нечувано чхоло чита-лені и членівъ товариствъ просвітнихъ. По-добаймо, аби теперъ ще більше звернути ува-гу на ту переважну справу. Яко короткій вѣддхъ мѣжъ минушою а наступаючою борбою wyborchoю повинно бути скликуваннє вѣчъ просвітнихъ, організацій и реорганіза-цій читаленъ, закладанє експедицій и какъ чи-тальняныхъ та Райфайзенбескихъ, вербованнє членівъ товариствъ просвітнихъ, ширене и розповсюдженє книжокъ и часописей рускихъ. А хотия бы вѣддхъ члени організацій нашон не були всюди по повѣтахъ вразомъ го-ловными выдѣловими просвітнихъ товариствъ, то они, сли тільки схотѣли, знайдуть способъ до діляна на тѣмъ поли, даючи тожчокъ и за-охоту другимъ, чого власне у насъ такъ ча-сто бракує. У насъ по повѣтахъ не разъ пої-шовъ бы рухъ живаный, сли-бы тільки хто-небудь торкнувъ и давъ першій импульсъ.

Агітація сегорочня була не зла а на бу-дуче може бути ще лучша, сли кромѣ боль-ше загальнихъ зборбъ, де цвинний безвѣдлі-но явити ся кандидаты, постараємо ся бе-зусловно о збори вѣ кожѣмъ селѣ и о выро-бленє та обдоговленє людей, котрѣ бы потра-тили вѣ успѣхомъ уряджувати такий збори. Вже разъ була згадка о потребѣ выдана короткихъ популярныхъ бѣдѣвъ; теперъ варто ще разъ тую справу пригадати, аби не пої-шла вѣ забутѣ. Всѣ кандидаты посольскій, котрѣ такъ часто сего року ставали передъ вы-борцами, повинни якъ найскорше переселати готовій промовы, свои спостереженія и уваги на рука Нар. Комітету. Певна, що старуючи ся о мандатъ до союму будуть мати теперъ спра-ву улегшену, бо маючи всего по одиномъ по-вѣтѣ wyborchѣмъ, зможуть розвинути ще енергичнѣшу дѣяльність, зможуть и повинни станути вже таки буквально майже вѣ кож-дѣмъ селѣ вѣ повѣтѣ, такъ що кождей буде мавъ нагоду побачити того, за кимъ агітує и на кого має вѣдати голосъ, але кромѣ сего конечною вѣсѣ річю, аби мы мали своихъ сталыхъ агітаторбъ, котрѣ бы по ярмаркахъ, празникахъ и т. п. сходили ся вѣ людсьи, по селахъ сусѣднихъ и дальшихъ, добрыхъ и запущеныхъ, та едили приклонивъ нашъихъ идей. Личности интелігентній и рухливій, навлучше таки зъ-помѣжъ нашего народу сѣльскаго, знайдуть ся вѣ кожѣмъ повѣтѣ; але річъ найважнѣйша — треба задалегідь по-

старатись о фонды, аби имѣ, по большѣй ча-сти людямъ незаможнымъ, нагородити стра-ченній чаетъ и повернути выдатки вѣ дорожѣ. На стѣлько чей-же споможе ся кождей по-вѣтъ, аби мати двоухъ трехъ агітаторбъ чин-ныхъ бодай мѣсяць або два передъ выбо-рами.

Варто такожъ на будучність звернути бачну увагу на дѣя стругъ вѣ нашѣй сусѣб-ности, котрѣ можуть вѣдогорати важну ролю вѣ скрѣпленнѣ нашон позицій — на жидѣв-сїоністѣв и на Русинѣв-латинникѣв.

Вже теперъ вѣ колькохъ повѣтахъ мож-на було завважати помѣжъ покы-що малыми групами жидѣв-сїоністѣв якесь спѣвнѣтъ приклоніе нашѣй нерѣшлѣй борбѣ. Сїонізмъ вѣсѣ стремлѣнемъ молодшон и идеальнѣйшою генераціею жидѣвскою до еманципацій вѣдѣ ассимиляційныхъ впливѣвъ польскаго окру-женя. Рухъ сей вѣсѣ дуже не на руку Поля-камъ; для насъ вѣдѣть не тільки не представ-ляє небезпечности, а протѣвно, підъ многими вѣглядами вѣдѣть симпатичный. Вносить вѣдѣть идеальне стремлѣне вѣ тѣ масы жидѣвскій, для котрыхъ до теперъ грѣбъ и пожива — одинова пружина екзистенції. Черезъ сей моральний впливъ може вѣдѣть бодай вѣ части причинитись до протѣченя сего багна, вѣ ко-трого гинѣть моральна ширитъ ся на цѣле на-ше житє сусѣбнѣе. Не обстаємо пра тѣмъ, що всяка гинѣть моральна вѣ нашихъ вѣдѣно-синахъ політичныхъ виходить вѣдѣ жидѣв-сїонізмъ — нѣ! нашъ найсердечнѣйшій супротивъ и шахрайствомъ, брутальностію и бракомъ вѣ-дѣякои етики перевыснѣли и жидѣвскоу мо-раль, а все-жъ велику опору вѣсѣ тѣ брудній махінаціе wyborchѣй находять вѣ жидѣвскѣй чернѣ, котрѣй навѣдворѣтъ выплачуютъ ся тѣмъ, що дивлять ся черезъ пальцѣ на обхо-дження и нарушванє права, потрібне до „жи-дѣвскихъ“ гешетѣв. Тутъ рука руку мыє — и вѣ тѣмъ власне найбільша небезпеч-на для нашего житя народнаго. Коли яка-тава вышша цѣль, піднеслѣйша идея розширять ся помѣжъ жидѣвскими пролетарями, се-жъ му-сѣть причинити ся до ублагородженя ихъ. Интелігентнѣйшій и заможитѣйшій жыли и такъ не мають причины одушевлятись „братер-ствомъ“ зъ Поляками, котрѣ брѣдять ся ними и показуютъ се на кожѣмъ кроцѣ, не разъ просто вѣ очі. Тримають ся они Польонѣв тому, бо не мають до кого звернутись, бо брѣдять ся своимъ вѣвѣченимъ пролетар-ствомъ, вынутымъ зъ людскон гѣдности. И они

вѣдчахнутъ ся вѣдѣ польскаго братерства, якъ побачати идеальнѣйшій рухъ вѣ своимъ народѣ... Поляки, выдѣвчѣ вѣсѣ кожѣмъ живѣ-шѣмъ руху сепаративнѣмъ вѣдѣ „jednej nieropodzielnej ojczyzny“, сѣуть непримиримыми ворогами сїонізму; тому сїоністы оглядаючи ся за союзниками повинни бы вѣ першѣй мѣрѣ звернути ся до насъ и за безсторон-ностію вѣглядно и помѣжъ вѣ куріяхъ сѣв-скихъ могли бы дѣстати помѣжъ вѣ тѣхъ мѣ-стахъ, де сїонізмъ на стѣлько скрѣпленій, що вѣдѣ бы выступити зъ независимымъ кандидатомъ. Намъ чей-же симпатичнѣйшій сїонізмъ, одушевлений бажаннѣмъ причинити ся до просвітнѣ и піднесеня темныхъ масъ жидѣвскихъ, якъ мамелюкъ польскаго кола, бездущице сотворѣв, що наше ся безвѣдліе на емансипацію політику свои еліны.

Друга справа — Русинѣв-латинникѣв — повинна насъ ще больше обходити. Се-жъ тѣ самі Русины, що мы, тѣ самі мають ин-тересы. Наша мова се ихъ мова, нашъ звичаѣ се ихъ звичаѣ. Она повинна бути у насъ гадка, а однакѣжъ якъ на поглядъ рѣшлѣй нашъ стремлѣніа! Мы знаємо, кому приписати головну вину баламутченя сен значнои части Русинѣв. Мы знаємо, що и польскій, ксѣцѣ-ли“ ставлять ся не для потребъ релігійныхъ, але яко твердѣніа „ойчизны“. Баламутять ся и самі Русины-латинники хапаючись на крѣп-нои имѣ назвы „Поляки“ и вѣ своимъ не-розумѣмъ та браку свѣдомости думаютъ, що ихъ обовязкомъ и интересомъ вѣсѣ ити за Полякомъ-паномъ, навѣтъ протѣвъ рускаго хлопа. Однакѣ вѣ малій проблѣсці зміни сѣхъ застарѣлыхъ понятій. И при сѣхъ выборахъ потрафилѣ-бы мы вычислити много випадѣвъ, де Русинѣв-латинники йшли солідарно и ха-рактерно за рускимъ кандидатомъ, мимо ба-ламутченя и терроризму, котрый они яко ми-мѣй „Поляки“ вѣдчували ще больше, якъ на-шѣй выборѣ. А сли сей проявъ не бувъ за-гальний, то винни мы самі, що за мало звер-таємо уваги на тѣхъ опущеныхъ нашихъ бра-тѣв. Варто подумати вже разъ и про тую справу та взяти ся зъ цѣлою енергіею до збудженя у нихъ рускаго духа, подумати про вѣдповѣдній выдѣвничѣв до ширеня масо-вого, про вѣдповѣдній товариства и організу-вати агітацію вѣ тѣмъ напрямѣ. Они чей же становлять не разъ близько половину населе-ня — передовѣмъ вѣ надграничныхъ повѣ-тахъ.

Ще варто бы звернути увагу на дуже

(2) Въ справѣ науки нашего хорально-го сѣвѣу по нашихъ селахъ.

(Дальше.)

Бѣтъ то часта поява исторична, що при такихъ важнѣйшихъ сусѣбныхъ и культур-ныхъ перемѣнахъ кождей слабѣе развитый народъ, коли нагло вѣтне ся зъ вышшою культурою и цивілізаціею, попадає вѣ меншу або большу хвилеву реакцію и переходитъ хвилевый культурный процѣсъ, поки не при-итинитъ ся до новыхъ обставинъ и не освоить ся зъ чужою цивілізаціею.

Безперечно, що вѣ такую хвилеву ре-акцію мусѣло попасти и наше сѣлянство при вѣтненнѣ зъ сучасною цивілізаціею, о-днакѣ тотѣ реакція нѣколи не була бы вы-пала для насъ такъ фатально, якъ бы не се-са друга причина — алкоголізмъ, що завдавъ найтяжѣйшій ударъ рускому народови, бо за-ка-навъ и затрѣвъ душу сѣлянъ. Мабуть не розмину ся тутъ много зъ историчною прав-дою, коли скажу, що нѣяке нещастє нашего народу, ані Татарѣ, ані крѣпацтво, ані жаждѣна ниша чума не зробила такого пусто-шеня и руины вѣ рѣдахъ сѣхъ мужикѣв, що вѣ короткѣмъ розмѣрѣ частъ заподѣла-ла по нашихъ селахъ тотѣ страшна пошестѣ аль-коголізму.

Тутъ треба сказати отверто, що пѣвнѣ-тво по-просту вѣдегенерувало и адеморализу-

вало нашихъ сѣлянъ, вѣдобрало у нихъ силу ума и памяти, вѣтнуло здоровѣ ихъ розсу-докъ, ослабило у нихъ вѣтру и етику, прогна-ло зъ підъ сѣльскаго стрѣхъ чудову нашу по-вѣю, притлумило творчу силу сѣльскаго лю-ду и звело его до ступеня сего низкаго ма-теріалізму и самолюбства, що то послѣдними часами прибрало у насъ загальну навану ху-дѣства, нѣкчемности и шаралупства.

Тотѣ черты сѣуть характеристичною пере-важнои части нѣвѣшного нашего сѣлянства, а завважати ихъ маємо головно сѣй культурѣ, яка сплыла на насъ зъ пресельскои засѣ-„świętej kagixtu paradowej“.

Бодай до такихъ вислѣдѣвъ привела ме-не моя девѣть-лѣтна душпаствѣрска служба на селѣ; стѣбнѣсть сѣхъ вислѣдѣвъ доказы-ють такожъ наукой розвѣдки о пѣвнѣствѣ фѣ-ховыхъ людей, що занимають ся сѣю кве-стіею.

Хто бы однакъ самъ наочно хотѣвъ до-знати ся о правдивости сѣхъ вислѣдѣвъ що-до нашихъ мужикѣв, той нехай для пере-сѣдченя возьме підъ обсервацію два такі у насъ села, зъ котрыхъ одно знанє вѣсѣ зъ довшого налогового пѣвнѣства, а друге нѣз-стремѣальности й тверезости; тогдѣ рѣзницѣ, яка выпадє зъ такого порѣвнаня, ствердитъ ажъ надто що йно высказаній мною выводу.

Подѣбній помѣченя старавъ ся я такожъ робити на малыхъ шѣблѣныхъ дѣтахъ, бо, якъ доказано, алкоголізмъ дѣлає такожъ и на

молоду генерацію, и то або безпосередно че-резъ організацію, або посередно черезъ выхо-ванє и окруженє. Прощу лише поглянути на шѣблѣній дѣти вѣ селѣ тверезѣмъ, то ажъ мило на нихъ подивити ся! Дѣти веселѣ и опрятнѣ, лица у нихъ румѣвѣ и здоровѣ, очі ясенѣ, розумнѣ, цѣвѣвѣ, що вѣ-мѣть підхоплю-ють твою науку, такъ що й не згянешь ся, якъ имѣе тобѣ шѣблѣна година. Зайдѣтъ вѣдѣ-такъ до школы вѣ селѣ пѣвнѣмъ, а що за вѣдмѣвнѣй образъ передъ вашими очима! Тутъ звичайно подѣблѣте дѣти брудній, об-дѣртѣ и непривѣтнѣ, о тупѣмъ, майже при-дурковатѣмъ выражѣ лица, цѣра у нихъ по-жовкла або сѣва, очі скляні и безмыслѣвѣ, а дивлячись на нихъ, вы немѣвъ вѣдчуваете сѣй соухъ горѣвчаний, вѣ якѣмъ ростѣ и вы-ховуєсь тотѣ молоде поколѣнє. А треба зау-важати, що все то стало ся майже вѣ другѣй половинѣ занавшого столѣтѣ, такъ що многі вѣдѣ старшихъ людей, котрѣ запам'ятали ще на-шого мужика зъ передъ якихъ пѣтѣдѣсѣть лѣтъ, по-просту не пѣзнають теперѣшного мо-лодого поколѣня.

Та власне для того, що сѣсе затроєнє на-шого мужика припадає на якій дѣвѣ послѣдній генераціи, мы можемо ще потѣшати себе, що згаданє зло не вѣсѣ такъ страшно, якъ оно намъ представляє ся. Немѣвъ для вѣдбради мавъ я одинъ случай, що становить вынѣтокъ вѣдѣ помѣщенє навѣдѣныхъ спостереженъ. Ого вѣдѣ одинѣмъ подѣблѣмъ сѣлѣ, що зовѣсѣмъ не

славило ся стремѣальностію, знайшовъ я вѣ школѣ дѣтворѣ о цѣлѣмъ протѣвнѣхъ позна-кахъ, аніжъ се можѣ було судити по зѣвѣр-нѣмъ выгладѣ села и его мешканцѣв. Вѣ школѣ побачивъ я школярѣвъ о незвичайній интелігенціи и цѣвѣвѣности, а коли я бѣвѣше розглянувъ ся зъ шѣблѣнѣмъ окруженю, то всю заслугу вѣ розвитку дѣтей мусѣвъ я при-знати особистымъ примѣтамъ мѣсцевого учи-теля (мимоходомъ сказавши Русина). Такъ уже зъ сего одного прикладу можна бы за-ключати, що добра народна школа, підъ про-водѣмъ интелігентнаго, душею и сердцемъ вѣд-даного своему званію учителя, зможе вѣддати неоцѣнену, перворядну прислугу при выдѣвнѣ-неннѣ нашего мужика зъ его хвилевого зане-паду та що доброй народній школѣ мы му-сѣмо признати перше мѣсце вѣ нашѣй людо-вѣй педагогіи передъ всѣми иншими народны-ми институтами.

Розумѣвѣ ся, злишно було бы зъ моги-сторонѣ доказувати, що вѣ справѣ вѣтру и о-бѣвѣвѣ такѣ першенство завѣсѣгдѣ остане ся при церкѣвѣ Христовѣй та що вѣи божествен-ной науки и авторітету не заступитъ нѣяка земна сила и теорія. Христіянська идея о Бѣзѣ и идея о бѣсмертности душъ людскон остануть для всѣхъ людей и по всѣмъ сѣю остаточною цѣлею и підоймою, що адрѣвнѣ-мѣтъ духа людскаго зъ низнѣ сего земного падоу до выжнѣтѣ своего найвышшого совер-шенства и первоазору. Згадавши тутъ про

ВИНА ДАЛЬМАТИНСКІЙ

зъ власныхъ винницъ яко найлучшій подарокъ на свѣта поручають

БРАТА ДѢДОЛЬЦѢ
Львовъ, улица Чарнецкого, число 3.

мале число голосів упавших на радикаль-
них кандидатів або взагалі на мале число
голосів по тихх повітах, де радикали
чванять ся, що мають за собою всіх хло-
пів. Але певно радикали самі спостере-
жуть той обав і внаслідок нам причини —
сли а priori не схочуть скласти всен вини
на „попів“. Ми бы власне могли имь до-
казати, що се стало ся тому, що ті „попи“
не були тамь выборцами.

Переглянувши такь побіжно цілу си-
туацію, лагодимь ся завчасу до борби, бо
противник ще сильний и не перебирає вь
середствах!

И. Н. членъ „Рады хлопскон“.

Зъ польского табору.

Польскій сторонникъта людвцвъ и сто-
яловцвъ, зазнавши при найновішихъ „ла-
тальнихъ“ выборахъ до рады державнон од-
накового насильства вьз стороны „центра-
льного“ комітету и сибліи, вьшли вь собою
вь переговори и довели ихъ д. 28 с. м. вь
Краковѣ до угодного кѣнця. Сими днями,
якь заповідає Kurjer lwowski, повиннѣ ся
сильна вѣдозна тыхъ сторонникѣвъ, вь ко-
трѣ оголошена буде ихъ сильна програма.
Мѣжъ иншимъ находить ся мають у вѣдознахъ
такой уступы:

„Будучи поляками, не тільки живемо
надѣєю на політичну самостѣйность польского
народу, але уважаемо ся самостѣйность за
наше природне, отже неварушимо право. За
наиблажшю задачу и обовязокъ праці для бу-
дучности вѣтчизны уважаемо розбуджувати
мѣжъ народомъ свѣдомѣсть національну и
громадянську. Боротися будемо витривало
праці польского народу. Зъ рускимъ и на-
родомъ хочемо братню згоду на
пѣдставѣ всестороннон и безогляднон
рѣвноправности.“

Сильна програма обохъ сторонникѣвъ
выступає противъ теперѣшного ладу капіта-
лістичаго и рѣшучо домагає ся рѣвного,
безпосередного, тайного, загального права
голосованя.

Оттакъ чи не по разъ першій стрѣнемо
ся зъ польскими сторонникѣвами, котрі ви-
разно и ясно зазначують вь своій програмѣ
братню згоду зъ рускимъ народомъ на пѣд-
ставѣ всестороннон и безогляднон рѣвнопра-
вности. Такой вѣдомъ чували мы зъ польскон
сторони вже не разъ, але були то голоси
або поодинокихъ лишь людей або навіть без-
именныхъ; сторонникѣта польскій доси такъ
не вѣдывали ся. Правда и се, що вѣдъ сло-
ва до дѣла дуже далеко, — особливо коли
звѣжити, що вѣдывають ся такъ сторонникѣ-
тва зарѣвно гнетной, якъ и рускій народъ,
отже поки що зарѣвно беззальний, якъ и ян.
Все-жъ така поступъ, признати треба, вели-
кій; а коли вѣдъ лише ширій, о чомъ пон-
що не маємо причини сумнѣвати ся, то може
вѣдъ легко промостити дорогу до усуненя
взаимного недовѣря и пѣдозрѣваня, згодомъ
до зближеня и внайдѣня пѣдставы до спѣль-
нон та згодной тактики вь цѣли перелому
спѣльного гнету. А спѣльна работа до однон
цѣли не тільки лучить розбиті силы и скрѣ-
пля ихъ, але мирить навіть противникѣвъ

церкву Христову, а лише зазначити мушу,
що власне руска церква и Христова наука
була тымъ другимъ головнымъ чинникомъ,
де то бѣдний рускій народъ вь тяжкихъ ча-
сахъ народныхъ лихолѣтій черпавъ цѣлу
свою живушу, сказавъ бы-мъ надприродну
силу и потѣху побѣдъ тои потѣхи и вѣрады,
яку знаходивъ сей поневоленый народъ вь
своій рѣдкій народній пѣсни. Та за се тымъ
дивнѣйшою мусить намъ видѣтись тая де-
структивна работа деякихъ нашихъ людвхъ
верманцѣвъ, що то послѣдними часами такъ
безпардонно вивинулися на тоту непѣдбаму
твердиню руского народу. Що така работа
не выйде на здравле руского хлопа, о томъ
мають пересвѣдченъ вже нѣвѣ и самі про-
водирѣ сего деморалізаційного поєсву... Не-
хай же бодай сей гѣркій досвѣдъ выйде для
нихъ на пошту и на науку на будучность.

По церквѣ и школѣ — третє мѣсце
культурного чинника вь розвою нашого се-
лянства мусимо вже признати нѣвѣ сѣль-
скимъ читальнямъ, які звичайно называють
другою школою для дорослихъ, а котрі я
назвавъ бы осередкомъ усего культурного
сѣльского руху. Сѣльска читальня стала ся
уже вь нѣвѣшнихъ часахъ конечною и не-
обходимою институцією для нашого сѣлюха-
хлѣбороба, а выборы не розводитесь довго надъ

и то тымъ тривалѣйше, чимъ успѣшнѣйшою
она оказує ся.

Тымъ то мы дуже радо вѣтаємо вѣдозна
сполученныхъ польскихъ сторонникѣвъ людо-
вхъ вь той надѣѣ, що адорова гадка, якъ
адорове аерно, не повинна пропасти; повинна
она ширшатися, повинна кѣльчитись вь чимъ
разъ ширшихъ кругахъ, поки не проявить ся
вѣдвѣи и дѣломъ. Подбати о те, чтобы здорова
ся гадка пала на грунтъ урожайный, — се
уже рѣчь сторонникѣвъ, котрі ен признають
у свою програму; инакше було бы се фра-
зою, а не програмою.

Зъ нашої стороны можемо лише повто-
рити се, що мы сказали вже вь ч. 280: що
годилось бы вь интересъ краю и опозицій-
ныхъ сторонникѣвъ розглянути ся вѣсѣмъ опо-
зиційнымъ посланѣмъ галицкимъ безъ рѣвни-
сторонникѣвъ и народности за пѣдставою до
згодной та спѣльной тактики. А загадка про-
грама польскихъ сторонникѣвъ людвхъ, ро-
зумѣє ся, вь великій мѣрѣ улегшє ся ро-
боту.

Не можемо сѣхъ уважъ нашихъ заоби-
чати, чтобы не загадати про голосъ Nowy'a Re-
formy зъ дня вчѣрашного. Навѣвши загадану
уже нашу замѣтку зъ ч. 280, праства Reforma
на нашу гадку и замѣчає, що „gotowość do
tego po naszej stronie oddawna istniała, brakło
jej tylko dotychczas po przeciwniej“. Дальше на-
водитъ вѣдозна дѣла Коса, даву дописува-
телеви Słow'a polsk-ogo а повторєну такожъ
зъ „Дѣла“, та тѣшитъ ся, що мабуть чи не
першій се Русанъ, и то опозиційный, широ
повтаряє гасло, котре було выписане на пра-
порахъ польскихъ повстанцѣвъ, що гинули за
вѣтчизну. „Цейай бы ті проанъ — кѣнчать N.
Reforma — не лишили ся соломанымъ огнемъ
фраза, а тогдѣ будемо могли шире поперѣти
жадана Русанѣвъ, на котрѣ згоджуємо ся, а
спокѣбно поговорити о тыхъ засадахъ и „Дѣ-
ла“ и д-ра Коса и вышихъ Русанѣвъ, на ко-
трѣ не згоджуємо ся. Дорога до порозумѣня
ясна и отверта, а мы — повтаряємо — вѣдъ
давна готовѣ вступити на ню!“

Отже на се мусимо вѣдозна:

По нашої сторонѣ не було нѣколи охо-
ты анѣ готовости до порозумѣня чи то зъ
Поляками взагалѣ чи зъ якимъ-небудѣ сто-
ронникѣвомъ польскимъ на пѣдставѣ за-
сады польскон гегемоніи, и тои охо-
ты нѣколи не буде на такой пѣдста-
вѣ. А нашои пѣдставы мы доси нѣколи
не чували.

„Вѣднѣвъ вѣднѣми, рѣвнѣвъ рѣвнѣми!“ —
сей окликъ не по разъ першій бувъ выписанъ
на прапорахъ польскихъ повстанцѣвъ: пѣдъ
тымъ окликомъ лучила ся давно-давно Русь
зъ Польщею, пѣдъ нами мѣрали ся именемъ
Русь зъ Польщею козаки, — тільки Польща
нѣколи не дотримувалаго. Пѣдъ тымъ окли-
комъ, якъ давно живе вь Галичинѣ руске
народне сторонникѣвъ, за вѣсѣмъ оно було готове
мирити ся зъ Поляками и за вѣсѣмъ буде до
сего готове. Тільки жъ окликъ сей бувъ доси
завѣсѣмъ такъ у Полякѣвъ взагалѣ якъ и у
поодинокихъ сторонникѣвъ польскихъ — хочъ
бы и демократѣвъ зъ табору N. Reformy —
лише „соломанымъ огнемъ фраза“. „Волю и
рѣвнѣвъ“ Русанѣвъ понимали за вѣсѣмъ По-
ляки такъ, якъ понимає ихъ батько чи опѣ-
кунь для свого сына чи пупіля; они за вѣсѣмъ
ды приписували собі право оцѣнювати, котрі

тымъ пытаємъ, то скажу коротко, що за
скорымъ введенємъ ен по нашихъ селахъ
промаляє вже не вѣдъ нѣвѣ приуєсова
шкѣльна наука, свобода слова, печати, збо-
рѣвъ, навіть свобода вѣры. Тому хто бы я
далъ легковажнѣвъ собі сѣльску читальню,
той може и не свѣдомо тручавъ бы нашого
мужика и далше вь обѣдны нехриста корш-
маря, або лишавъ бы его на поталу сего су-
часного, розвѣднѣщаго ліберализму, котрий
мовъ талъ тѣмъ за свѣтломъ ступає слѣдомъ
новѣтної цивілізацій.

Тільки, абы такі читальнѣ могли у насъ
успѣшно розвивати ся, до того потрібно ко-
нечно двохъ услѣвий: 1) доброго и умѣлого
проводу вь читальни а 2) доброй и приступ-
ной людвон лектуры.

Майже зъ кончности проводъ по сѣль-
скимъ читальнямъ повиннѣ ще нѣвѣ обнати
сѣльскій священникъ, яко першій и найинтели-
гентнѣйшій учитель сѣльского людѣ. А що-до
доброй и приступной людвон лектуры лю-
довон, та на ню повиннѣ бы складати ся що
найчѣльнѣйшій и найспособнѣйшій ученѣ и пи-
сатель кождого народу.

(Конецъ буде.)

жадана Русанѣвъ а слушай, а котрі нѣ, —
оттакъ само, якъ и теперъ N. Reforma каже
прѣтектионально: „Будемо могли шире по-
перѣти жадана Русанѣвъ, на котрѣ згоджуємо
ся, а спокѣбно поговорити о тыхъ, на котрѣ
не згоджуємо ся“. Але жъ, панове демократѣ!
Давний окликъ „вѣднѣвъ зъ вѣднѣми, рѣвнѣвъ
зъ рѣвнѣми“, якъ и засада рѣвноправности,
запоручена австрійскою конституцією, а такъ
яснѣ, що нѣ по сторонѣ Полякѣвъ нѣ по сто-
ронѣ Русанѣвъ не може бути и бесѣды про
„postulaty, na które się zgadzamy lub nie zga-
dzamy“, — такъ само, якъ не може бути бе-
сѣды про те, чи „zgadzamy się lub nie“, що
два разы два є чотирѣ!

„Вѣднѣвъ зъ вѣднѣми, рѣвнѣвъ зъ рѣвнѣми“
— се те саме, що „братня згода зъ рускимъ
народомъ на пѣдставѣ всестороннон и безо-
глядной рѣвноправности“, принята у спѣльну
програму сполученныхъ польскихъ сторонникѣвъ
людвхъ. На той пѣдставѣ мы були, є и за-
вѣсѣмъ будемо готовѣ мирити ся, — разумѣє
ся само собою, коли се не остане ся „соло-
манымъ огнемъ фраза“!

Ще вь справѣ конскрипціи.

Вѣдъ зъ Крошницъ Василь Браслав-
скій представивъ старостѣу калускому на ко-
мисарѣ до переписи п. Костѣ Мацькова, ко-
трѣй вже при попередній конскрипціи вь
1890 роцѣ бездоганно сповнивъ той урядъ.
Старостѣа а вѣдозна надкомисарѣ Совѣнскій
не згодивъ ся на Мацькова. Такъ само не
згодивъ ся вѣдъ на пропозиційного вѣдѣтомъ
п. Ивана Шипшара, котрий вѣдъ многѣхъ
лѣвъ є писаремъ громадскимъ вь многыхъ
громадахъ. Дальше запропонувавъ вѣдѣтъ п.
Тому Чмелика, писарѣ громадского зъ Ка-
добного. П. Чмеликъ має давъ клѣсы гимназі-
альнѣ, бувъ жандармомъ и до-шій чѣсѣ уч-
телемъ, а теперъ вѣдозна и писарѣ. На сѣсѣю
пропозицію вѣдѣсѣла п. Совѣнскій вѣдѣта до
самого старостѣу. Пѣдѣшовъ вѣдѣтъ зъ тымъ до
старостѣу, та дѣставъ вѣдѣтъ него коротку вѣдъ
праву: „Ocienienie pisarzy do mnie należą —
bądźcie zdrowi!“

Вѣдозна, що старостѣо наше хоче грома-
дамъ нашимъ накидати на комисарѣвъ до пе-
реписи своихъ людей „zaufanych“. Оплачувати
комисарѣа має громада, а ен грошѣ мають
ити на нагороду рѣвнѣмъ пѣдпорамъ кола
польского!

Громады нашѣ повиннѣ не приймати на-
каненыхъ имъ комисарѣвъ, бо законъ поста-
новляє, що комисарѣа до переписи именѣе гро-
мада сама, и не то старостѣо, але я цѣле
міністерство не має права вѣдѣбрати то-
то право громадамъ!

Най Ексцеленція намѣстникъ зарѣдѣтъ,
чтобы законъ бувъ шанованый!

Д-ръ Андѣрѣй Косъ.

По выборахъ зъ V и IV куріи.

Зъ Турчаньского пишуть намъ:

Сегорѣдній выборы у насъ поправили бо-
дай вь чѣсти сумну минувшѣсть нашу вы-
борчу, бо дали на V курію 42 певныхъ вы-
борцѣвъ, зъ котрыхъ выборцѣй аламѣбѣвъ до-
пустивъ лише 36, а на IV курію 64, зреду-
кованыхъ на 40. Результатъ видимо лучшій,
хоть ще далеко не той, який бувъ бы вы-
павъ, сѣи-бы правыборами були ширѣйше
заявлялись деякі священники, зъ котрыхъ один
на правыборѣ я не явивъ ся, а иншій мѣвно
бравъ ся до дѣла. Правда, що вѣдѣбуло ся у
насъ (до теперъ нечуванѣ рѣчь!) щось шѣсть
вѣчь, хоть малочисленныхъ, а все-жъ не
безъ впливу, але за те мали мы ось який пе-
реписъ:

1) Вѣвлякѣй элементы выборцѣй, трѣсованѣй
тутъ вѣдѣтъ давна до найднѣшихъ оргѣй,
повстали були и теперъ противъ темного,
нуждою приголомшенного и адеморализованого
хлопа.

2) Майже вѣсѣ вѣбиты и другѣ патентованѣй
хрунѣ були зновъ выборцами и, якъ звы-
чайно, вѣвѣхались уже днемъ напередъ на
проклятый пѣръ.

3) Комнаты рады повѣтвон отворенѣй
були лише для упривѣлейованыхъ креатурѣй.
Священники зъ хлопами мѣрали черезъ цѣлѣй
день на сѣбѣ, не допуская шѣстьма жан-
дармами, установленными на вѣсѣхъ входахъ.

4) Выборцѣвъ вѣуєвано лише по двохъ
а вь IV куріи навіть лишь по одному, и то
такъ, що кождѣй мусѣвъ перѣйти черезъ
три салѣ навколо, абы дѣстѣтись до комнаты
выборчон, положенон просто противъ входу
зъ двору.

Вь кождѣй салѣ уставленѣй були певно
навѣтѣй поєспѣаки, що выдѣрали картки а на-
вѣтѣй били выборцѣвъ. Мѣжъ иншими подѣви-
зали ся вь тѣмъ напрямѣ: Надольскій, Рам-
палѣ, Матлякѣ. Сумно выглядало, що навіть
п. маршалокъ выдѣравъ картки (якъ Данѣо-
ви Высочаньскому) або, баронъ Кинсбергѣ, а
удачу уважали собі за героїство, мерзевне
вь очахъ горожаннина.

6) Уневажно ажъ 13 картокъ за се,
що на нихъ було перечеркнѣвѣнѣ имя Ал. До-
браньского а вписанѣ о. Зубрицкого.

И при вѣсѣмъ тѣмъ знаѣшло ся таки
звѣвѣе чѣсло твердыхъ характерѣвъ, що не
подѣла ся, але противно, заправились на бу-
дучѣсть постоити ще крѣвѣше. Варто було
по выборахъ чути горячѣй бесѣды такыхъ
освѣдомленыхъ хлопѣвъ, якъ Семенъ Крѣсъ
або Гриць Смолѣй, а слова ихъ мусѣли при-
натѣсь пѣдъ вражнѣмъ хвѣлѣ вь серци кождо-
го и стати замѣтливѣмъ красною будучности
для насъ и соромного утѣдѣу для противни-
кѣвъ. Лише працѣ надъ розбудженємъ хлопа
и освѣдомленѣмъ сѣляннина! Вѣдѣтъ теперъ не
смыѣ останѣсь анѣ одно село безъ вѣвѣа, чи-
тальнѣ, сходнѣвъ, науки. Турчаньска Народна
Рада, котрой недавній зборѣ черезъ слѣту не
повѣдѣла ся, мусить встати, вѣзѣта провѣдѣтъ
и зорганізувати силы до работы, а тогдѣ шѣ-
вѣтъ хрунѣ, ослабѣе жидѣвско-паньска за-
вѣдѣтъ и мы чѣй станѣмъ гѣздѣми на своій
земли!

Переглядъ політичний.

Новый реформаторъ Австрійа по-
явивъ ся на нашѣмъ політичнѣмъ небосклонѣ.
Якѣсь бувшій посолъ до рады державнон,
що не грѣшитъ великимъ розумомъ політич-
нымъ, выдѣвъ безименну брошуру, вь котрѣй
старѣє ся доказати, що октройованѣ новон
конституцій було бы цѣлкомъ правнымъ ак-
томъ. На тѣмъ однакъ авторъ не кѣнчать, але
вѣдозна подає свой власный проектъ новон
конституцій. Пѣдела сего проекту посѣлѣвъ до
рады державнон выбѣрали бы рады повѣтвон,
а рады повѣтвон были бы выбѣранѣй грома-
дскими радами. Сѣимъ выбѣрали бы певне по-
нажне число сенаторѣвъ до палаты панѣвъ,
котрой рѣшѣта складала бы ся зъ дѣдичныхъ
и именованыхъ цѣсаремъ членѣвъ, только вь
меншѣмъ, якъ доси чѣсѣлъ.

Авторъ свѣто переконанѣй, що ажъ его
проектъ спасѣ Австрійу; розходитъ ся лише о
се, абы цѣсарѣ утѣрѣвъ на его честие слово
и октройовавъ ту нову конституцію. Такъ стѣ-
же вь хвѣли, коли кипѣтъ борба о знесенѣ
пѣсереднѣхъ выборѣвъ, авторъ брошуры хоче
ту пѣсереднѣсть перевести ажъ до абсурду,
гоче мѣжъ выборцѣвъ и посла вѣсунути кѣль-
ка огнѣвъ, абы парламентъ можѣ было пере-
сѣвати не черезъ одно, але черезъ три рѣ-
шѣта прѣсѣи, пѣдкупѣства, шахрайствѣа и кра-
дежи. Така конституція хѣба не утихомирила
бы Австрій, але противно, выкликала бы бу-
рю, небезпѣчнѣйшу, якъ обструкція вь парла-
ментѣ. Народы Австрій, котрѣ домагають ся
розширеня конституційныхъ правъ не дали
бы на довшій чѣсѣ выдѣрти собі тои дрѣбнѣй
правъ, які имъ дає теперѣшня вже ордина-
цій выборы. Мѣродатѣй чинники хѣба були
бы божевѣднѣй, такъ божевѣднѣй, якъ боже-
вѣднѣй и глупѣй а авторъ брошуры, коли
бы заризикували таку „спасѣющую Австрійу“
змѣну конституцій.

Хѣньска цѣсарѣва мала именувати
новымъ цѣсаремъ 15-лѣтнього хлопѣа Туангана.
Вь номінаційнѣмъ едиктѣ була такожъ заво-
рона розголошуваня сен вѣсти. Нового цѣсарѣа
перевезено вь цѣсарскѣй жовтѣй повозцѣ
до Сѣнаѣу. Се пояснѣе фактъ, що цѣсарѣ
Кванѣу одержавъ дозвѣлъ на поворотѣ до Пе-
кинѣу. Кванѣу повѣдомѣвъ своихъ прѣятѣльѣвъ
сторонникѣвъ реформы, що вертає до Пекинѣу
и просѣвъ ихъ о поперѣтъ вь перевѣсеню сво-
ныхъ плавѣвъ. Одинѣ зъ вышнѣхъ урядникѣвъ
зъ Сѣнаѣу телеграфувавъ до Шангаю, що
цѣсарѣа признає услѣвѣа мира. До агенцій Га-
васа телеграфують зъ Пекинѣу: Чинѣ и Лігу-
чанѣй вручили посланѣ державѣ едиктъ зъ по-
вѣдомленѣмъ, що цѣсарѣа признає ноту дер-
жавѣа и поручивъ своимъ полномочникамъ роз-
почати переговоры вь справѣ застановленя во-
енныхъ крокѣвъ.

Письма зъ краю

Зъ Калѣу ш.а. (Поэма практика при
сиротинскѣй касѣ. Мѣсто за выборѣ.)
Коли 1898 р. вѣведено т. зв. сиротин-
скѣй касѣ, вь котрыхъ бѣднѣйшій сѣляне мо-

гли бы на малый процент запомочи ся, а давало ся, що се дійсно буде добродійство для населеня, бо інструкція наказує, що дотичний функціонер має зобов'язати все потрібне без найменших коштів. Тимчасом практика — показує зовсім інше. Функціонери кажуть сторонам гроші собі платити, а ми знаємо факти, що функціонери брали від сторони від 2—30 копійок, відповівши до висоти позички.

На таке позваляє собі у нас дідусь Леоні Фрухтман, який прямо обдуряє бідних, темних селян, а коли хто з інтересованих не хоче дати хабара, то він просто грозить, що той позички не отримає, бо «се, каже, від мене залежить». Й же те дівське від боком управителя канцелярії, І. ц. к. старшого офіціала п. Емільяна Албіновського, який, хоч майже кривело о криво сидить побіч Фрухтмана, якось не видати, як його приятель стає за хлопців хабарів.

Сподіваємо ся, що дотичні власті по переведенні строгого доходу будуть віддати справу ц. к. прокураторів державної і покласти копець такому адирству бідного населення. Також і совітників Карпатської, котрого знаємо як урядника, що строго придержує законів, не повинен стерпіти, аби від його боком дівалися такі надужити, повинен доложити всіх селян, щоб не лише выкурити хабарництво з суду, але і хабарників покарати, як собі заслужать.

Цікава річ при тім, що такі хабарники Фрухтман грає підчас виборів на першій скрипці! Так і пр. в день виборів з IV. курії, коли, не кажу вже, кому вишому, але навіть послови з V. курії д-рви Косови не відно було стояти не то на підборі старостів, але навіть на улиці коло паркану старостів, то Фрухтманови було відно входити навіть до виборчого локалю, хоч не був виборцем, а коли ми пыталися жандармерії, чому сего пана пускає, то получили відповіди, що она *стала спеціальний наказ від п. надкомісара Соєвського*, аби сего хабарника всюди пускати.

Дивно щастя в політиці має той п. Соєвський! Своими протегуваннями робить собі усе таких людей, що входять в колегію в кодексом карним...

Перед кількома днями прийшла громада зверхності села Вєстови до камерального управителя п. Свободи, аби продавати громадський матеріал. Однак сей пан відмовив, що не має для них матеріалу, нехай они йдуть по матеріал до п. д-ра Коса і Романчука! Отже ми питаємося Дирекції злов'язи і домен у Львові: чи не має она способу поучити п. Свободу, що не бєз для табаків, а табаків для носа? Нехай Дирекція навчить того пана, аби мав розум, бо наші ми будемо такі справи подносити в парламент через наших послов, котрих, славити Бога, *вибавили ми собі аж двох!*

Я. К.

В справі „Народної Гостиниці“.

Родимці!

І найкращий ідеаліст не стане оспорювати, що матеріальний розвиток народу се-б-то розвиток його національного господарства єсть основою усього культурного життя нації. Сі народи проводять тепер у світ, сі народи займають більше або менше місце серед культурних націй світа, що економічно мають ся добре. Висока культура розвинула у них народів, що потрапили значно дивину національним добробутом.

І політичний відносини народів єть тільки відслідком економічних. Економічно еманципований народ стає в політично незалежним а протинно: економічно залежність веде за собою політичну залежність.

Почина приміром відродження в XIX. столітті націй, наша сучасна суцільність зрозуміла, що першою умовиною до тривалого розвитку нашої національності і до її повного відродження є піднесення національної економіки та вызволення нашого народу з під чужинцями економічних переваг се єсть: скріплене нашого капіталу і вызволення його з під переваг чужого!

Постільний роки XIX. століття дали нам перші, багатонадний печатки організації нашого капіталу. „Народна Торговля“ з кількох тисяч складами і мільйонними оборотами, кількох тисяч крамниць і приватних торговель, „Дієтер“ зростаючий з дня на день, сьї кредитних товариств більшшого меншого обсягу діяла, „Народні Домы“, „Видання Сибіла“, „Рівнина“ в Самборі т. д. — все те товариства, що їх цілком переняті поодинокі економічні функції з чужих рук у руки власні.

На порозі XX. століття стаємо з чималими задатками на здоровий, економічний розвиток та економічне вызволення, яке поведе за собою знесення всякої чужої влади над нами. Сі гарні початки можуть нас тільки захопити до дальших кроків на той доріж до дальших підприємств.

Саме сі цілі пресвічувала основателями заробкового товариства „Народна Гостиниця“, що має перейти наз чужих рук отей — найменше вкладів і ринка вимагаючи — галузі підприємств: готельство, реставраторство і провінціаторство. Сильно чужих людей жє на нашій землі з тих підприємств і скільки мільйонів тягнуть вони такі в наших людей а на користь чужих націй — се прямо не считати!

Добрий усеж такі підприємства — цінні! До кожного більшого економічного

міста прибуває щоденно стільки руских гостей, що сміло піддержати руских гостей, що сміло піддержати руских гостей. В кожнім таким місті стільки наших людей вчає до ресторанів, що певне вдержати власний ресторан. А на проче-же який не страши ся!

Користи, які наші національності припади-ть з такого підприємства, великі: зможемо дати хліб сотням наших людей, які шукають його в чужинцях, ставали-б економічно залежними і вичайно для нас страченими; завоюємо чималі капітали з своїх руках та причинимо ся до нашої руского характеру наших містам і місточкам.

Та саме початки є найтяжшї. Тож *вертаємо ся до руского суцільності в просьбою не о помочи, не о данки, але о вложено своїх капіталів в наше певне підприємство.* Звертаємо ся з сьїм поділом тям більш, що успішне підприємство, замірених „Народною Гостиницею“, немовля без закупки нерухомостей (домів, каменів), що вимагає люда більших капіталів.

„Народна Гостиниця“ онована на уділах по 20 корон, і сьї товариством з обмеженою порукою. Зумисно невисокий вичаєно уділ і невисоко означено пружку, аби які найшаршї круги нашої суцільності могли приступити до підприємства. *Вклад на уділ приймає п. Василь Нагорний, директор „Народної Торговлі“ у Львові.* Удільний книжечки высылають ся членам зараз.

Родимці!

Кому лежить на серці наше економічне а затиш і національне вызволення, хто розуміє вагу економічних товариств — приступайте до „Народної Гостиниці“!

„Собільні селами“ — се наш оклик. Собільніми силами адигнемо се, чого не докзали-б і найсмітливійший одиниць, політичний власний сьїм силам.

Русини! В ваших руках доля нової економічної інституції.

Приступайте з члена „Народної Гостиниці“! Купуйте уділ!

За Дирекцію: *Микола Залюковський, Григорій Грошак, Юліан Редька.*

При зміні місяця і зближаючого ся кінця року просить наша Адміністрація всіх Ви. передплатників о ласкавечасне відновлення передплати за місяць сьїчєн заглядати до I. кварталу 1901 року. Давше просить ся ще всіх тих Ви. передплатників, котрі свої ратальні плати з давніших задегностей досі ще не виробляли, поспішати з сьїми платами докзано найдальше до 13 сьїчня 1901, бо инакше була б Адміністрація приволона не виробляти остаточно задегностей дальшу высылку газети безусловно адержати.

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд.

— П. Василь Яворський радник скарбовий, нововибраний посол до ради державної, як доносить нам з Кракова — виїздив 20 грудня о. р. подати о перенесення його в сталый стань сучинку.

— Намістник гр. Пінинський повернувся з Грималова до Львова, а в половині сьїдучого тижня виїде в справу урядову до Відня.

— Бобрєцький староста п. Курілович уряджує собі що тижня сесію вїдїти. Давніше бодяв вїдїти комісар до Ходорова і там відбувала ся сесія вїдїти з околиць; тепер мусять они по кілька миль гонити до Бобрєць і тратити дорогі часи. — Навіть *Stowo polskie* бачать з тім міст за виїзду д-ра Коса і Романчука.

— І наденці судові присяжних у Львові розв'язані 28 сьїчня 1901. На той наденці буде суджена справа п. В. Вудановського о голосу брошури передвиборчу.

— Брехіт Dziennik'a polskiego. Загальна Русинів давана вже вїдїти підля брехіт та денунціяції, кидані Dziennik'ом руськам та Русинів. Особливо з пїною на устах видієся вїдїти на се, що не хоче підчинитися гегемонії Польків підчас виборів. Выстале агадати про такі статті, як „Widmo hajdamaszyn“, „Na pal“ і инші. Серед такого „об'єктивного“ трактування Русинів випадає Dziennik polski в огидний спосіб також на зв'язного руского публіциста п. Романа Сембратовича з его статті про польско-шляхотку господарку в Галичині, помішуваний вь загальних вїдїтих часописів австрійських і загальних. Але в 362 ч. з д. 31 с. м. мусьєт віддавати те, що набрехав. Іменно містить вїдїти таке писмо: „На підставі §. 19 правового закону змушений ми помістити сьїдуче спростоване: В 345 ч. Dziennika polskiego з д. 13 грудня 1900 р. вь статті п. з. „Galicyjski Słowianin vulgo szubrawiec“ містять ся що-до моє особі выскази зовсім неадекватні правдою: 1) Неправда, будь то-б і обидив коли небув бл. п. митрополита Сембратовича у Відні гнилыми лїцями; на-томість правда, що а тоді зовсім не був у Відні а о тї афері дїнався ся доперва з дїєвників. — 2) Неправда, будь-то б я „яко академик“ у Львові був гарячим москвофільським агітатором серед руско-модерні; натомість правда, що я ніколи у Львові не ходив до шкіл, не брав ніколи і нїгде уділу вь москвофільській агітації,

а писав лише до народних руских часописів а належав усе тільки до народних руских товариств. — У Львові д. 27 грудня 1900. З поважанєм Роман Сембратович“.

— Возни появились в околиці Перегінської і роблять там багато шкоди, бо думати олені а почали заглядати і до селянських загородь. Минувши суботи заїздили вони ланку аж під село Ясін і там є роздерли.

— Страйк лїкарів. Секундарі і практиканти краківського краєвого шпиталю св. Лазаря, ухвалили розпочати від 1-ого сьїчня 1901 страйк з том причини, що виділи краєвий відмовив їх жадаючи матеріального поліпшення їх долі. Жадають они, щоб найнижша платня секундарів wynosiла 700 зр. і щоб вь шпиталі було більше секундарів. Так само поступили і львівські лїкарі загального шпиталю, заявляючи, що йдуть згодю з сьїми краківськими товаришами і так само розпочнуть страйк.

— Знесенє виroku смерті. Засудженому двоєрату через суд присяжних вь Стрию а на кару смерті за замордованя батька Михайлови Чекилевич перемишній трибунал касацийний кару смерті на 15 лїт тяжкої в'язниці, кваліфікуючи чинь его як убійство.

— Доповняючий вибір одного члена станиславської ради повітової з мїста Станислава розв'язало намїстництво на день 29 го сьїчня 1901.

— З бродів доносить, що по причині пануючої там епидемії шарлатанів зариджено замкненє тамошних народних шкіль і нашої гімназії на 14 днів.

— Чудна історія. Управитель школи вь Черняхівцях п. Корн. Фрайндорф надіслав до Kurjer'a lwowskiego ось-такє писмо: „В Черняхівцях, сьї побіч Збараж, рознеслася між мешканцями від чотирох тиждів вїстка, що померша перед шістьма тижнями селянка Нарольська ходять по смерті і, нуджаючи різними способами, не дає сучасною поліцією родити. Першого дня Різдва сьїх свят, будучи вь товаристві мїсцевого пароха і двох учителів з Збараж, доїдалися ми від мешканців села, що минув дух Нарольської чим-раз більш доназує, кидючи різними предметами на присутніх, пукуючи і драпаючи різні предмети. Вь день або при світлі тихо, натомість вьночі до 6 години рано не дає той дух сучасною мешканцям хати. Меся пригадало ся зь перед кількох лїт історія „лїтаючи рїчки на Венедуки“ (на Мазарах), отже і остання вїстка почала о вїдїти перекопати ся. Вь товаристві пароха і двох учителів з Збараж побіли ми о 10 годї вьночі до тї хати. Застали ми там кільканадцять осіб, бо родина помершом бояла ся почувати сама. Маючи скриту лїхтарню вь руках, ми погасили світло і ждемо. Били наших вїдїти на землю сьїх радом: муж помершом, син, кількох сусідів і 12-лїтний нужденний пастух, сьїрота з шшого села. Всь адержуємо вїдїтих. Нарешті чуємо сильне драпанє о скріню. Осторожно заводжу світло лїхтаря вь тую сторону, але нічого не видко, а всь спляч лежать нерухомо. По хвили, замість драпаня, чуємо сильне пуканє о скріню побіч нас. Однє зь товариств вїдїтих ся голосно запитує: „Хто ти?“ — однакж пуканє не устє, а за хвили побрало щось сьїт зь пологою і починє сьїти полог по хаті. Товариш з Збараж холоднокровно выдає мимому духови приказ, аби закувати разь об скріню, опобла два, три рази в т. д., а сьї приказ „дух“ сповняє недовичайно точно. Кажемо тому духови відповідати на нашї питання, а именно: відповідь потакуєча має бути три рази закувана а перуча разь або чотирь рази. Зь питання поставлених мною, а товаришами доїдаємося, що то „щось“ не а злим духом, лише помершою Нарольською; пуканьє вычислює свои дїта, обряд, місце похованя свого тїла і т. д. а все згодє вь правдою. Робимо опбєла нашїй до-свіді, а вь пуканє вь рїзних мїсцях хати, зробленя знаку на полог, перенесенє сьїт — а все то було точно сповнене. Спостергли ми при тім, що той „дух“ трмає ся все сучасності молодого пастуха. Ми назвали перенести его до наших вїдїти а то загашено світла той „дух“ знов присунув ся до него і виправляв різні штуки. Наколи муж небіжчик Нарольський крикує: „А побідець ти зь-вїдїти!“ — настало таке сильне стуканє, що шибь у вікнах почали дрожити і ми мусїли світло засьїтити. Вь сьї спосіб протягь двох годїнь зробили ми багато досвідів, а від мешканців хати доїдали ся, що той „дух“, коли на него сварили, дуже лютий ся і мече на людей бараболоми, цибулею, і то зь такою силою, що ті розбивають ся о чоло. Вь навестері Різдва сьїх свят, що вїсїло на стїні, зь великою силою перелетїло через хату і ударило однє зь присутних жєнщан, а навіть вилетїло на однє зь присутних жєнщан, на щастє нешкідливо.

Тї вїдїти подаю до загального відвідности, а правдивість наведених тї фактів можемо присягою ствердити. Пожадано було вь інтересі правди і поясненя тїх загальних переверсти дождженє, тям більш, що мешканці Черняхівцєв дуже занепокоєні сьїю пригодою. Власті повинні розсїдяти справу, котрої підлядають сьї безперечно явсь обманство.

— „Димовлад“ техно-гігієнічний винахід д-ра Антонія Коблянського (лїкара у Львові) буде демонстрований винахідником 1 сьїчня 1901 р. о год. 12, вь подумку вь Львові вь Домі настанови (Хорущина 17).

Винахід сей має на цілі безвредність до-

мів, локомотивів, фабрик і міст, центральне опалюванє, вентиляцію, выключенє екссплозів вь гірництві і екссплоатованє газів димних.

— Дрбний вїсти. Маршалок краєвий граф Вадєні выїздив до Кракова на консекрацію краківського єпископа-суфратага мс. Новака. — Вь Рясєні польської коло Львова замордовано скритуїтич тамошнього селянина Михайла Войтовича; підозрінно о сєй морд 20-лїтнього паробка Осєвча вынайшла поліція схованого у старті сьїна з Янівською рогачкою і відставила до суду. — Д-ра Лїбермана не выпущено вь Перемишлі из сьїдучої в'язниці аж було донесено, бо прокуратор зголосив відїстїти против ухвали палати раднє, щоб д-ра Лїбермана выпущено на вільну стору за кавцію; отєць уявлено-го побіхав до Відня до міністра судовництва. — У Львові померла Філіппина графиня Поточка зь 85 роцї житя [маті Еміль, Артура [маларя] і Оскара властитель Бучача.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ремїсничо-промислову у Львові.

Львівська ц. к. дирекція зв'язн. держ.

В окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних в Празі отворено і передано до ужитку дня 15 грудня 1900 часті шляху залізничого з Коїна до Найтє над Саваною на залізницї локальній з Коїно до Черчан. Рух поїздів поміж отвореними станціями Червоний-Печкав, Радбож, Хотухов-Пучер, Пучер, Бечнар, Гате, Углірське і Яновіце над Саваною відбуває ся правильно і єсть поданий в „Розкладі їдї“.

Телеграми.

Вїдєнь 31 грудня. Вь суботу застановило выплату 26 біржєвних фірм, що викликало на біржі таку паніку, якої ажє коді давня не паміятають.

Інсбрук 31 грудня. Становище намїстника гр. Мерсєльда має бути сильно захитане. Берлін 31 грудня. Поліція заборонила конгрєс анархістів.

Прага 31 грудня. Politik доносить, що вь міністерстві внутрїшних справ наступали зміни зь центрист члєм дусь.

Лондон 31 грудня. Бюро Райтера доносить, що Крієр понїеормував Вету зь тїм дусь, що Бурь мусьєт аложити оружє, або бороти ся цілком на власну руку, бо нема найменшого надїв на яку небудє помочи. — Вь мїсцевості віддалєній о 6 миль від Карисварону, на захід від Деару, появил ся сильний відділ Бурїв.

Штандертон 31 грудня. О 12 миль зь вїдєні прийшло до битви між 200 Бурами а 150 Англієцями. Англієць стратили двох убитих.

Преторія 31 грудня. Підчас битви Кольвіля зь відділом Бурїв, другий відділ Бурїв ударив на трені Кольвіля. Одна компанія зь арматю відперла Бурїв. Два англійські капітани ранєні, 8 воїків погібло, 27 ранєних, а 30 про-нало.

Блюмеронтєн 31 грудня. Англієць відобрал Бурям Пітєбург.

Від вечєрнього комітету „Академічної Громади“ у Львові.

Товариші! Дня 12 лютого 1901 устроїмо наше Товариство в сали „Народного Дому“ *вечєрній з танцями.* Запрошена ажє в сїх днях будемо висплати і тому віданьємось до Вас Товариші, а особливо до тих, що вїхали на свята: привітайте як найбільше адрес. Час єсть недовгий, коли знаємо, кілько то часу потребують всякі приготуєчєна. Адреси просьємо подавати о скілько можна як найдоглядливішї і присилати як найкорше на руки Комітету [Львів район ч. 10].

За Комітет *Осип Шухевич* голова, *Іван Брик* секретар.

ОПОВІЩЕНЕ.

Першї загальні збори „Повїтового Товариства кредитового“, стоваришенє зарєстрованого зь обмеженою порукою у Львові, відбудуть ся вь второк 15-ого н. ст. сьїчня 1901 р. о 11 годїнь перед полуднем зь комітєт засїданє товариства „Провїста“ у Львові, Ринок ч. 10, I. поверх.

Порядок денний: 1) Відкриття зборів. 2) Вислуханє і принятіє члєнів. 3) Вибір шєсти члєнів Ради надзираючої і трох заступників (§. 36 статута) 4) Внесенє члєнів.

Безпосередно по загальних зборах відбудє ся засїданє Ради надзираючої зь цілі вибору Дирекції Товариства.

На отей першї загальній збори Повїтового Товариства кредитового, основаного для повїту Львівського, запрошують оснувателів до численної участі вь отїх духовних, селян і мїщан зь нашого повїту.

Львів дня 26 н. ст. грудня 1000 р.

Іменєм оснувателїв:

Василь Нагорний. Василь Угерин. Михайло Губчак.

Надосланє.

Дентист д-р М. Зєнензіб

по відбуттї спеціальних студій вь Берліні створив АТЕЛІС ДЕНТИСТИЧНЄ при улиці Галицькій ч. 1 (рог з Ринку). 578 9-10

на південь річки . . 16 гр. на південь річки . . 22 гр.
на північ річки . . 8 гр. на північ річки . . 11 гр.
у Львові:
на південь річки . . 14 гр. на північ річки . . 7 гр.
на чверть річки . 8'50 гр. на південь 1 гр. 30 гр.
Радикали, Адміністративні та Експедиційні події з М.
у В. Ватері. — Рухомі зображення або ж ілюстрації до
періодичних газет. — Рекламні матеріали неопубліковані
підписувачів газет.

Неодержане число коштує 6 гр. на пром. 7 гр.

Одержані з викупів приймаються за поштою 16 гр.
варті однієї копії газетового або ж іншого з ви-
друку "Надбасило" по 20 гр. з с.

Початок і кінці доставки призначені числами на 10
15 кв. місяця.

БРАТЯ ДЪДОЛЪЦЪ
Львовъ, улица Чарнецкого, число 3.

вдичують надужитамъ, значило бы санкціонувати ті надужити.

Зъ голосовъ про доконаний фактъ згаданон злуки подаємо що-замѣтнѣйшій гадки польскихъ дневниковъ:

N. Reforma називає унію „двохъ найсильнѣйшихъ людськихъ сторонництвъ“, що розвивають аґитацію головно по селахъ, дуже немилую несподіванкою для консервативно-правительственного сторонництва. Reforma не подобає ся збільшене впливовъ кс. Стояловского, бо уважає ихъ за шкідливі але не згоджує ся зъ поглядомъ Przewsiu, мовъ-бы теперъ людцовъ абдикували передъ стояловцями. Одяко, коли бы й було такъ, то чия-жъ въ тѣмъ була бы заслуга? Чи — каже — Przewsiu, Ruchъ i katolicki, Gazetъ Narodowy, управляючи виборчу політику, знаву підъ кавами, а въ соймъ такъ рѣшучо осуджену послами Вуйцикомъ, Романовичемъ и Ротеромъ, не укували меча на свою шпю? чи обреченіємъ народу и его проводникъ не промостили дорогу до злуки двохъ доси ворожихъ сторонництвъ? У всякомъ разѣ по сѣмъ новѣмъ фактъ консерватистамъ не лашає ся нічого иного, якъ про свои поведєня при послѣднихъ виборахъ сказати собі: кого Богъ хоче покарати, тому розумъ відбирає!

Dziennik polski звычайнимъ собі стилемъ и тономъ жалює людцовъ, польскихъ патриотѣвъ, що злучили ся зъ стояловцями, польскими москафилами, та чортю думу запродали. Протестує противъ назвы „уніи людськихъ сторонництвъ“, бо крѣмъ людцовъ и стояловцѣвъ — каже — а ще два людскіхъ сторонництва польскі: „хлопскій союзъ“ и „народовъ“ антисемиты (котрі выбрали навѣть двохъ своихъ пословъ, д-ра Давидла и Войтиту). Отже зважає ті людскіхъ сторонництва, що не приступили до уніи, щобъ злучили ся до пригавлення — powoj Targowicy wśród polskiego ludu.

Органъ намістниковскій Gazeta Narodowa, наизаючи до словъ Kurjer'a, що „побѣда становництвъ в Парвово побѣдою, а виборча невдача людской оппозиції не ослабила, але скрѣпила и“, каже: „Нехай тѣшитъ ся [Kurjer lw.], що 5 хлопѣвъ стояловцѣвъ и 3 людцовѣвъ не вйде до польского коля; нехай тѣшитъ ся, що при виборахъ до сойму стануть сконсолідовані людцовъ и стояловцѣвъ; але нехай не забуває, що п. Стапінскій бувъ уже зъ кс. Стояловскимъ зъ дуже тѣснѣмъ союзомъ и опѣда, коли Стапінскій не хотѣвъ слухати кс. Стояловского, союзъ розбѣгъ ся, а кс. Стояловскій завязѣйше вѣдъ станицѣвъ побориувавъ людцовѣвъ. Сею консолідацію людскихъ сторонництвъ не п. Стапінскій, Рєваковичъ або Вислоухъ можуть бути горді, а лише кс. Стояловскій; бо хочъ оба сторонництва мають задержати свою власну

молодець душъ раути ся до жита и идеалѣвъ, черезъ що побирають що тѣмъ болѣше охоты и терпеливости до науки и працѣ, зъ якою въ дѣтствахъ лѣтахъ не вмѣли бы собі добре адати справы. На такихъ сродинахъ спѣву молодѣжъ приучує ся товариською карности и оглады, набирає емуляції въ громадѣй работѣ, вслухує ся въ пращій вѣрцѣ рѣдного слова, одушевляєсь и переймає ся высшими думками народнои поезіи, а тѣмъ самимъ вѣдтає ся и хоронати ся вѣдъ лихихъ товариствъ и привычекъ, у які въ тѣмъ часѣ попадає найскорше сѣльска молодѣжъ. А що вѣдъ молодецѣй вимагає завсѣгда довору и проволу, тому найвѣдомѣйше буде таку науку хорального спѣву уряджувати по сѣльскихъ читальняхъ, де завсѣгда знайдѣ ся хтось зъ старшихъ и поважнѣйшихъ людей до сего наглядѣ. Тутъ, въ читальнѣ, мовъ-бы вѣдъ нехочу попаде ся до рукъ такого молодого чоловіка часто якась добра, поучаюча книжка, молодѣжъ прислухає ся поважнѣйшій розмовѣ розумнѣйшихъ и старшихъ людей, и на вѣдворѣтѣ, она своимъ молодецѣмъ жаромъ и занеслоу милосердноу пѣснюмъ поддержити и оживити старечѣ, утомленіи силы своихъ старшихъ братѣвъ и батьковѣвъ.

Таку то школу хорального спѣву бачивъ я колись въ честнѣмъ домѣ о. Витошиньского въ Денисовѣ и на підставѣ сихъ вражѣвъ, які я вынѣсъ изъ сен школы, заваживъ ся и начеркнути свои немѣродатѣй замѣтки о впливѣ хоральнои пѣснѣ на образоване нашего меншого брата-селянина. Мабути не потребує й казати того, якою було для мене се утѣхоу, коли мои замѣтки були одобрѣні такими майстрами въ музицѣ, якъ Вл. о. Матюкъ и Дометъ. Тільки зъ Вл. Дометомъ хотѣвъ бы я такъ направиу перемотити ся за омигъ его вы-

програму и свою автономію, то такі тамъ, де а кс. Стояловскій, або вѣдъ будуть его слухати, або вѣдъ самъ першій розбѣв консолидацію. Мы тою консолидацію не грываємо ся“.

„Не грываємо ся“, але — азадалегѣ пробуємо штучонъ: divide et impera!

По выборахъ въ V и IV куріи.

Зъ Дрогобыччын пишуть намъ:

Мotto: „Дѣдушицкій булѣ сватомъ а Шиньскій дѣбѣмъ Гримайзъ“ (зъ бесѣды выборовъ).

Щобъ вразумити перебѣгъ выборовъ въ Дрогобыччинѣ, треба зглубити неоднѣй асана.

Передовѣмъ треба сказати, що тутъ грала велику ролѣ личностъ гр. Кароля Дѣдушицкого, дуже симпатична для намістника.

При правыборахъ не було тутъ ажъ такои пресіи урядовон якъ въ Стрышчинѣ (при „поправляваніи“ правыборѣвъ), але й тутъ комисарѣ выборовъ підходили всадими штучками войтѣвъ (въ чотыры очі), щобъ имъ поддали ся, а въ потребѣ хватились и за пресію погрозили; однакъ се не вєсѣда поведло ся. Завѣдѣи досѣ великому заинтересованіи духовенства правыборѣвъ выпали у насъ добре; тридцѣ священниковъ стало выборцями — належало надѣятись побѣды. Не такъ думали противники. Они думали, що народъ, фантенований жидовоу, не пойдѣ за священниковъ, тѣмъ болѣше, що на засѣданіи польского комитета званѣмъ жидъ-миліонеръ Фаерштайнъ, що вѣдъ „пану грабаму да въ Дрогобыччѣ 160 гласуєвъ“ а староста Божиньскій адавъ реліцію, що „кєснѣжа не майо впливу“. Пѣдъ такими аспектами зачалъсь выборы. Тѣмчасѣмъ старостѣвъ потратили голову, коли въ день выбору посла въ IV куріи вобачили фалангу до 140 вадѣхъ выборцѣвъ пѣдъ проводомъ священниковъ въ лєкалы выборѣвъ, а далеко менше выборѣвъ хрунѣвъ и жидѣвъ. Тогдѣ зачѣли ся рѣбѣи „гокусъ покуєвъ“.

Насампередъ староста зажадавъ, щобъ на комисію выборовъ голосувати картками зъ печаткою староства. О. Отто въ Липѣвъ выткнувъ се старостѣ зажадавъ приминати вѣдъ выборѣвъ картокъ, які она вже принесли зъ собою. Староста вѣдповѣвъ, що то картки літографованѣ, отже аґитаційнѣ и оперѣ ся при собѣмъ. Почитувавъ выборѣвъ пѣсѣа судовыхъ повѣтѣвъ и вѣдбиравъ картки на комисію въ другѣй комнатѣ, зъ вѣдки приказувавъ кождоу выборѣвъ виходити бѣчными дверми на коридорѣ, де вже чекали гієны выборѣвъ. Тѣмчасѣмъ въ выборѣвъ салѣ очевидно наватѣ посѣвѣжѣ-жиды не лиць голосно габѣли священниковъ, але деякихъ и кулаками били въ груди (оо. Ивановского и Бачиньского), а на жалобѣ священниковъ староста або вѣдъ глухій або вѣдповѣдавъ: „сѣбъ ја рога

скажъ, будь-то я „зъ роду не музикъ“, хотѣи и не въ обыду вѣдъ сказавъ. Отже я скажу, що выпсавъ сей неводновѣдѣи — що-до мои особы. Во хотѣи правда, що я въ школахъ не мѣтъ якогъ повѣти устѣхъ ескретѣвъ ключа музичного, то про те вѣдомѣй менѣ тайны ключа народнои думкѣ-пѣснѣ, а то о стѣлько, о стѣлько сєсѣ пѣснѣ була такожѣ першоу пѣстункоу надъ мою колыскоу пѣдъ сѣльскоу стрѣхоу. Та не лише пѣдъ сѣльскоу стрѣхоу мамива пѣснѣа дума стерегла вѣрно своего малого пѣснѣи-мѣзничка, але й опѣсли на одному зъ насъ та сама мамива пѣснѣа часто була на широкомъ и бурляномъ океанѣ житѣя тою провѣдноу зоркою, що не дала збити ся рѣдному сыновѣ въ простон дороги на безпутѣ, якъ се по мѣстєцки и амалювавъ намъ авторъ „Камѣнного хрєста“ въ своихъ образкѣ „Вѣчѣрна година“.

Тому я и мабути зложу найкрасшу почесъ нашѣй народнѣй музѣ, коли послѣдѣе слово въ справѣ дѣлшого плекани єи мѣжъ сѣльскихъ людѣмъ вѣддамъ такі власными словами народнои думкѣ [зъ „Трудѣвъ“ Чубиньского]:

Плыве лебѣдъ зъ лебѣдѣтами,
зъ маленькими дѣтѣтами...
Пѣснѣ [нєнько] наша лебѣдѣчко,
погодуй насъ хотѣ въ годѣчокъ,
пока вѣбємось у пущѣчокъ,
а зъ пущѣчка та въ пѣрѣчко,
а зъ пѣрѣчка та въ крилетѣчко,
тогдѣ стрєпємь
та й полинемъ въ чистѣ поле
живити ся...
Тогдѣ перестанемъ, пѣснѣ [нєнько],
нами журити ся.

Иванъ Гарматѣй.

дѣдъ? До скрутинѣ картокъ комисіиныхъ староста не заважавъ нікого зъ выборѣвъ, тѣлько оголосивъ результатъ: листа противниковъ 143, наша 96. (Тѣмчасѣмъ того самого дня у вечерѣ 120 выборѣвъ заявило и вѣдписало ся збанати пѣдъ присягоу, що вѣддали картки на нашу комисію, а такъ само картки голосовани зъ именемъ о. Давидла; до того частѣ нашихъ выборѣвъ була вже розѣхалася.) Такіи выборѣвъ комисіи — то бувъ першій „гокусъ-покуєвъ“ дрогобыччынѣ выборовъ. Вѣддавъ староста, мимо даного слова денановон о. Хєляковѣ, що вѣдъ покличѣ до комисіи бѣдай одного зъ нашихъ выборѣвъ, покличавъ самыхъ противниковъ нашихъ, отже руска сторона, не маючи ані одного своего мужа доверѣи въ комисіи, не мала и свѣдѣка манипуляції картками выборѣвыми.

Почалося голосоване на посла. Тєнеръ уже не почтєвано выборѣвъ пѣсѣа повѣтѣвъ судовыхъ (якъ то було при выборѣвъ комисіи), а оголошувавъ ся кождѣй выборѣвъ сѣбѣ передъ комисію. Чѣму-жъ тога вѣдѣи та такѣа? Тому, щобъ дата першенствѣ хрунѣвъ, котрыхъ вприваджувано коридорѣмъ бѣчными дверми, бо для нихъ уряджєно шанковѣну пару кроковъ вѣдъ лєкалы выборѣвъ пѣдъ тѣмъ самымъ дахомъ въ маістрѣтѣ пѣдъ наглядомъ правительственного комисарѣ Нападѣвѣва. А дѣрѣ вѣдъ головнои салѣ выборѣвъ, де були нашѣй выборѣвъ, до салѣ, де уряджувала комисіи, вступили секретарѣ Криса и концєпѣтъ Горальчѣвъ а наймєна найкоруплєнѣйшій фѣакръ дрогобыччѣ и нашѣй жидѣ-вємѣборѣвъ такъ запарасували доступъ до комисіи, що нашѣй выборѣвъ не могли мати ніякого контролѣ надъ комисією, що сѣдѣла въ другѣй комнатѣ засѣдѣна такимъ жидѣвскимъ парваномъ. Колѣ-жъ якіи цѣнавы нашѣй выборѣвъ вылѣвъ на стѣлѣ, зъ-вѣдѣи мѣтъ вѣдѣти комисію, то жидѣи пѣдѣснѣи пєкольный крикъ, доки выборѣвъ, вѣванѣи полицѣмъ, не злѣвъ на стѣлѣ. Нарѣзъ середѣ голосованѣ настѣвъ сего рода interregnum. Староста Божиньскій [комисарѣ выборовъ] виходѣвъ изъ салѣ выборѣвъ, не предѣтавивши ані выборѣвъ ані комисіи своего насѣдѣвѣи. Догодѣють ся и говорѣтъ, що то въ тѣмъ критичнѣмъ часѣ зайшовъ изѣйсъ нѣмѣй „гокусъ-покуєвъ“, при котрѣмъ староста не хотѣвъ бути.

Пѣдчасъ того interregnum удало ся о. Бачиньскому дѣтєнувати ся зъ свѣтовымъ трудѣмъ до комисіи. По вѣдданю картки надѣкомисарѣ старостѣа Тировѣчъ не хотѣвъ звернутѣ о. Бачиньскому лѣгитимациѣ. О. Бачиньскій покличавъ ся на §. 42 ординаціи выборѣвъ, котрѣй постановлєвъ, що лѣгитимацию належитъ лише показати, бо она може бути выборѣвъ по требѣна; але комисарѣ не вѣддавъ лѣгитимациѣ и вѣванѣвъ его выдѣти бѣчными дверми. Коли о. Бачиньскій предѣтавивъ комисарѣви, що бѣзъ шапки и футра не може вѣдѣти, комисарѣ позволизъ ему ошатъ ся въ комнатѣ, де уряджувала комисіи, пѣдъ услѣвѣмъ, що буде стѣяти спокѣйно. [Комисарѣ мусѣвъ уже позволизъ, бо въ комисіиной салѣ находѣли ся бориславскіи жидѣи и нѣмѣи]. О. Бачиньскій разумѣєсь не пустѣвъ и пары зъ рѣта, однакъ сама присутѣбѣсть его въ сѣй комнатѣ була очевидно вѣсѣмъ чѣмусъ дуже не до смаку. Жидѣи моргѣють до сєбѣ, комисарѣ каже, що выборѣвъ пѣтѣють ся — и наразѣ Елѣо Шиньскій въ Дрогобычѣ [вємѣборѣвъ] бѣзъ вѣванѣи комисарѣа хватѣвъ о. Бачиньского и насѣлемъ, поштуркуючи, вѣтручує его за дѣрѣ. О. Бачиньскій ловѣтъ ся за зеленѣе сукно стѣла, за шпѣду урядѣника старостѣа, котрѣй сѣдѣвъ при стѣлѣ, однакъ такѣи опѣняєсь на коридорѣ. Зѣгрѣтѣи, неодѣтѣи, бѣзъ шапки удаєсь до дѣрѣвъ, абы назѣдѣ дѣстѣтѣсь бѣзѣй до великои салѣ по шапку и футро, та полиціи и жандармы не впускають его, бо не мѣвъ лѣгитимациѣ, що й брутально вѣдтрѣчуютъ. Коли отѣвѣравъ дѣрѣвъ, прѣскрѣируютъ ему руку. На крикъ роуѣтъ ся зѣбѣговицѣ, жидѣи армѣарѣи на улицѣ готовѣи кинуѣтъся на жандармерію, она наставѣла багѣтѣты до людѣвъ, ситуациѣ ставѣтъ грѣвноу. Тогдѣ явлѣєсь о. Гумецкій коло дѣрѣвъ и показує чѣю лѣгитимацию жадає вѣущєна до салѣ. Жандармы въ сѣй критичнѣй хвилѣ уступѣють и о. Бачиньскій вѣвшѣнъ до салѣ середѣ великого вѣрушенѣа выборѣвъ... Голосованѣ йде далѣше...

Вѣдѣи комисіи оголошує выслѣдѣъ голосованѣ: гр. Дѣдушицкій 162 (о 2 болѣше нѣжъ обѣщѣвъ Фаерштайнъ), Давидла 79. Средѣ рускихъ выборѣвъ настѣло зачудованє: „То не може бути! то цѣнавы! 1 нашѣй голосѣ погради!“ Якъ уже сказано, 120 выборѣвъ зѣразѣ того самого дня заявило, що вѣддали свои голоса на о. Давидла и готовѣи на се присѣгнѣти. Въ такѣмъ случаѣу выбравъ по

сломѣ о. Давидла, а гр. Дѣдушицкій вышѣвъ хѣбѣ крадеными голосами. Вирѣбѣмъ докладѣйше выкаже справѣ судѣбѣ сѣдѣство.

Зъ Золѣчѣвского пишуть намъ:

При правыборахъ въ сѣлѣ Краснѣ старѣвъ ся мѣсѣцѣа арендарѣ Гершко при помѣщи писарѣа громадского Андѣрѣа Дѣтѣчука и ѣбѣлѣхъ другѣхъ ему арихѣльныхъ людѣвъ, якъ Андѣрѣа Черевѣа, Теодѣора Вѣвѣка, Теодѣора Пѣстѣлюка, Лѣвѣа Кука а навѣтъ и пѣсѣа церковного Василя Мѣльяновского выбрати на выборѣвъ самыхъ хрунѣвъ а мѣжѣ ними двѣхъ жидѣвъ. Однакъ жѣ сѣдѣмѣстѣ справѣ у рѣнѣи громадѣа а особливо старѣа Василя Мѣкѣтѣюка и Грѣторіѣа Грѣны не доустѣили до тога гавѣвы, а вѣборѣно самыхъ честныхъ выборѣвъ. За такѣхъ выборѣвъ трѣмавъ ихъ и самѣ п. Рѣдѣръ, анишѣй староста зѣлѣчѣвскій, бо коли аравѣи оры не поѣшли по его мѣслоу, то зарѣвъ на другѣй дѣнь по правыборѣхъ закавивъ продавати въ крамѣнѣи церковѣи вино и навѣтъ замѣнуѣвъ пивѣнѣи, на що передѣ тѣмъ давѣъ бувъ устѣе позволенѣ, а властѣи комисіѣа мѣла прѣйти ажъ по выборахъ. И робѣвъ ся дѣво! зъ зъ трѣхъ выборѣвъ въ IV куріи два въ послѣдѣи хвилѣ схрунѣли, а аменѣи Луѣвъ Бѣскуѣвъ радѣишѣ громадскій и Давѣло Цѣокавъ провѣзорѣ церковнѣвъ; затѣмѣтъ одинѣи Иванѣвъ Прѣтѣишъ вытѣрѣвъ до вѣдѣи и самѣ озивѣвъ устѣоявъ ся, за що най буде ему чѣстѣи а слава, а тамѣтъ хѣбѣа и вѣстѣдѣ передѣ цѣлымъ свѣтомъ, а на будѣчѣе перѣсторѣгоу для всѣхъ, акъ трѣба буѣти осторожнѣмъ, ко-го мѣвъ ся зѣробѣти выборѣвѣмъ. — 6

Переглядъ політичний.

Вѣдѣвскій дневникѣи зновѣъ голосѣйше заговорѣли про можливѣсть державного атѣнтату въ Австріѣ. Именѣе Neue Wiener Journal доносѣтъ, що истѣує плянъ розѣширѣна компетенціи палаты пѣнѣвъ, на случай, коли бы и новѣй парламентъ показѣвъ ся неспособнѣмъ до працѣ. Рѣдѣкторѣ згаданого дневника конѣрєнувавъ въ тѣй справѣ зъ колыкома вызначѣными политѣиками. Члѣнѣ палаты пѣнѣвъ, тайнѣй радѣишѣ Гель-фѣртъ потѣврѣдѣвъ зѣстѣ, що въ мѣрѣдѣтѣныхъ кругахъ истѣує подобнѣи плянъ, але подрѣбѣи пляну не хотѣвъ выазѣити. Такожѣ члѣнѣ палаты пѣнѣвъ профессоръ Лѣамѣшъ стѣврѣдѣвъ, що згаданѣи плянъ истѣує и высказѣвъ гѣдку, що коли бы парламентъ зновѣъ показѣвъ ся неспособнѣмъ до працѣ, то пѣлата пѣнѣвъ ажѣ на першѣмъ засѣданіи уконѣституовѣла бы ся яко станѣвка рада и заняла бы ся вѣведѣнѣмъ зъ жѣтѣ намірѣныхъ змѣнѣвъ. Посѣлъ Мѣнѣгѣръ признаѣвъ, що въ давѣмъ случаѣу правѣтельство буде мусѣло выбѣрати: мѣжѣ абсолютѣизмомъ и зѣмѣтноу конѣституціѣ, а розѣширѣнѣмъ компетенціи палаты пѣнѣвъ. Зъ обѣхъ лихъ, лѣпше выбѣрати другѣе.

Супрѣтивъ доносѣвъ давѣнѣковѣ о якібѣсѣи організації мѣнѣстерѣства внутрѣшнихъ справъ въ центрѣлизѣициѣмъ душѣ, Wiener Abendpost стѣврѣдѣжує, що пѣдѣстава сѣвъ вѣстѣи рѣдукуєсь до конечныхъ зѣарѣдѣжѣвъ выклѣпанѣхъ розѣрѣстомъ аленѣдѣ деякихъ вѣдѣдѣлѣвъ сего мѣнѣстерѣства, але цѣла структура сего центрѣльного урѣдѣу, лишає ся незмѣѣна. Правѣдѣи є лѣше доносѣи о утворѣноу другѣого депѣртамѣнту промѣслового, до котрого маѣють прѣейти деякіи промѣсловыи справѣи зъ краєвыхъ депѣртамѣнтѣвъ. Се не є однакъ иѣвѣнѣи порушенѣмъ автономіи корѣлѣвѣвъ и краѣвъ. Урѣдѣженѣ новѣого депѣртамѣнту на-ступѣло выключѣно зъ рѣчѣвыхъ причинѣвъ, и не мѣвъ ніякого политѣичѣи цѣли иѣ характерѣу.

Wiener Ztg. оголосѣла выданѣу на пѣдѣставѣ §. 14-ого бюджетѣовѣу провѣзѣорію на першѣи пѣвѣрѣкъ 1901 р. рахѣуковѣи законѣъ за р. 1900, цѣсарѣскѣ розѣпорѣдѣженѣ въ справѣ дѣтѣаціи для державного мѣлѣорѣаціѣного фондѣу на р. 1901 и три нѣмѣи цѣсарѣскіи розѣпорѣдѣженѣ. Оголошѣнѣи рѣвночѣсно кому-нѣкатѣ зазначѣує, що зъ огляду на утворѣнѣи розѣвѣзанѣмъ рады державѣионѣ станѣвъ рѣвъ, бюджетѣовѣу провѣзѣорію трѣба було заѣвѣститѣи державну госпѣдарку поза бѣжѣучѣи рѣбѣвъ. Узѣаглядѣвши рѣченѣвъ скликанѣа новѣого парламентѣу, зѣвъ такожѣ се, що рада державѣиа стрѣтитѣ богѣато часу на уконѣституовѣна и на нарядѣи надѣъ державнѣмъ прѣлѣмѣнарѣмъ правѣтельство мусѣло зѣ горы запѣвѣнѣи держѣвъ средствѣа на дошѣи чѣстѣи и въ тѣй цѣлѣу установѣлено провѣзѣорію на 6 мѣсѣцѣвъ.

Нѣова провѣзѣоріѣа уповажѣна правѣтельство, въ цѣли еѣвѣнтѣуальнѣо скрѣпѣлѣи касѣовыхъ засѣбѣвъ, заѣагнѣути на случай потребѣи бѣжѣучѣи довѣтъ ажѣ до сумѣи 60 миліѣонѣвъ корѣвъ.

Щѣ до розѣпорѣдѣженѣ въ справѣ кѣотѣи зѣ державнѣхъ фондѣвъ ака мѣвъ скрѣпѣи,

державний меліоративний фондъ въ 1901 році, то єю дотацію, котра переважно вносила 750.000 ар. річно, підвищено на підставі цесарських розпоряджень въ 1898 році на 850.000 ар., въ 1899 р. 100.000 ар. а въ 1900 році на 2.000.000 ар. На 1901 рікъ цесарське розпорядження підвищило єю суму до квоти 2.500.000 коронъ. Розпорядження уповноважене правительствомъ робити видатки въ меліоративного фонду відповідно до потребъ, на рахунокъ прелімінара, який має бути установлений на 1901 рікъ.

Льордъ Кіченеръ доносить до Лондона, що Буря забрали англійську позицію въ Гельсінці, а також зеліничю лінію въ Магадоріа до Ліденбурга. По англійській стороні погинуло 60 людей, 200 Англіяцівъ Буря забрали въ полонъ. Кіченеръ рішивъ ся въ правити противъ Бурівъ, аби відобрати вгадану позицію.

Що до ситуації въ Капленді, то тамт, після донесень Кіченера не багато змінилося. Воходну зеліничю лінію Буря висадили въ воздухъ коло мѣстечости Іланъ. Коло Ілангертону здержано повідъ. Англіяскій відділ підъ командою Вітого прибули до Сенекалю. Інші два генерали здержують похідъ Девста, котрий зновъ звернувся на полудні. Генералъ Клеменсъ доносить, що въ околиці Рустенбурга стрітивъ ся въ опоронъ Бурівъ. Въ різнихъ околицяхъ свують ся малі відділи Бурівъ и атакують Англіяцівъ.

Якъ доносить въ Пекину, Чинъ и Лігунчанъ заявили, що цесарь висказавъ бажання, аби мирові переговори прискорено и повідомивъ, що въ кінцѣ лютого хоче приїхати до Пекину. Денеша въ Пекину до Нью-Йорку доносить, що хінскі повномочники були дуже здивовані, одержавши цесарскій наказъ згодити ся на умови державъ. Ант Лігунчанъ, ант Чинъ не вірили, щонімъ такъ скоро поведе ся намовити добір до прийняти тихъ умови. Розпорядження цесаря поручає хінськимъ повномочникамъ прийняти ноту и просити лише о се, аби старали ся досягнути найприхильнішій умови що до обмеження числа воєнокъ, що мають лишити ся въ Пекині якъ сторожа посольствъ. Станъ здоров'я Лігунчана погіршивъ ся и вінъ свою повноважливість віддає здасть ся Чінові. По вчорашній конференції въ Лігунчаномъ, Чинъ покликана до себе іспанського посла и просивъ его, аби повідомивъ іншихъ пословъ, що одержавъ відъ цесаря наказъ підписати субільно ноту.

Хінського посла въ Вашингтоні дуже адувала вѣсть, що хінскі повномочники одержали вгаданий розказъ цесаря. Лондонскі дивіанки доносять въ Пекину, що мирові умови державъ прийнято въ застеререженні и що оголошено завищене оружя.

Письма зъ краю

Зъ Яворова. [Переслѣдуваня учите-
лѣвъ. — Шашкевичей вечерницѣ. — Миколаїв-
ске свято.]

Відъ послѣдніхъ двохъ лѣтъ видко въ Яворові якийсь живіший рухъ такъ мѣжъ інтелігенцію якъ и мѣщанами. Інтелігенція зачала займатись трохи народомъ, відповле-
но читально „Просвѣтъ“ и мѣщане горнуть ся до неї. И учителя беруть въ тѣмъ благо-
роднѣмъ дѣлѣ деяку участь, ходять до чи-
тальнѣ та вичують мѣщанскій хоръ на руск-
і концерти та на вистави театральні. Од-
накъ за се они терплять переслѣдуваня. При-
мѣромъ п. Савкова и Сайка, а минулої
зимы п. Кохана [Поляка, що дарювавъ хо-
ромъ мѣщанськимъ на вечерницяхъ Шевче-
новихъ] — всѣхъ ихъ по кождѣмъ такѣмъ
выступі публичнѣмъ усунено въ Яворова. А
прецьвъ учитель повинні не лишъ учити дѣ-
ти въ школі, але и по-за школою трудитись
для просвѣтного и економічного підняття
народу.

Послѣднімъ часомъ устроено въ Яворові
вѣчерницѣ въ честь Маріяна Шашкевича
Вѣчерницѣ поведись дуже добре. Не буду о
цисувати поодинокихъ точокъ, а згадаю лише,
що кульмінаційною точкою вѣчерницѣ була
красно обдумана патріотична промова о. Кмѣ-
та, що глибоко тронула зібрану інтелігенцію,
мѣщанъ, а навіть разумнішихъ Поляківъ,
котрі обіляла єму братуювали. При сій на-
годѣ мусимо доокрестити рускѣй інтелігенції
аробити добір за те, що не являе ся на по-
дбнихъ вѣчеркахъ. Однакъ не треба думати,
наче-бъ велика сади „Сокола“ була пуста.
Нѣ! она все заповнена по береги мѣщанскою
інтелігенцію, мѣщанами та селянами.

На св. Николая устроено вѣчерницѣ для
школьниої молодѣжи. Зібралось єя багато, хотъ
були и старші. Молодѣжъ яворовска бачала
першій разъ св. Николаївске свято въ дару-
вання. Самъ вѣчеркомъ займавъ ся управ-
тель рускои школи п. Маренанъ. Тузъ треба
згадати, що дѣти, котрихъ родичѣ ще не пе-
реписали до рускои школи за-для противної
агітації, бажали по сѣмъ вѣчерку сейчасъ на-
вернутись, аде вже було за півно. Вѣ об-
щали по закінчѣні вивсати до одної дитини

въ руску школу. На сей вѣчерокъ „Сокола“
бурмістръ д-ръ Гібель відступивъ салю да-
ромъ.

Наблюдатель.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фондъ.

Неясні постановы выборной ординації
лишаютъ поле доволного поспішанья
при обчислювані абсолютной болѣшности голо-
совъ. Розходить ся о се, чи бѣли картки у-
важати за вѣдданий голосъ, чи нѣ. При пер-
шѣмъ голосовані на пословъ въ мѣста Льво-
ва вѣддано кілька бѣлыхъ картокъ. Коли-
бы тѣхъ картокъ не почислено за вѣдданий, д-ръ
Дулемба бувъ бы мавъ абсолютну болѣшность.
Тѣ голоса однакъ почислено до загальної су-
мы голосовъ и въ наслѣдокъ того Дулемба
хавло до абсолютной болѣшности кілька го-
совъ; заряджено тѣснѣйшій выборъ, при ко-
трѣмъ вінъ проваливъ ся. — Подбѣный слу-
чай зашловъ въ 1897 році въ Трутновѣ, де
кандидувавъ Волѣвъ. Тамъ бѣлыхъ картокъ
не почислено и въ той способѣ Волѣвъ одер-
жавъ абсолютну болѣшность. Противники Волѣ-
ва внесли протестъ и парламентъ мавъ самъ
рѣшити, чи бѣли картки числити, чи нѣ. Але
обструкція не дала прийти справѣ на поря-
докъ денный. — Противники вѣдданого за-
мѣстѣ Дулембы Романовича твердятъ теперь,
що протестъ противъ сего wyboru цѣлкомъ
не потрібный, бо по ихъ думцѣ намѣстникъ
має право розсудити, чи не зайшла похибка
въ обчисленіи и разумно ясно голосовъ а ко-
ли таку похибку знайде, може по-просто
кандидатовъ, котрого выборъ оголошено,
не выдати сертификату. Такъ интєрпрє-
тує ординацію выборчу Dziennik polski.
Однакъ сѣса интєрпретація а очевидно зви-
чайный у нашихъ противникѣвъ натаненъ и
перекручуванъ законѣвъ, бо намѣстникъ
може на підставѣ § 55 выборной ординації
не выдати сертификату лише такимъ выбра-
нымъ, котрі не мають права wyboru на під-
ставѣ § 20, т. е. банкротамъ, поставленнымъ
підъ курателю або засудженнымъ за деякі
злочины. Вероятнѣ намѣстникъ муситъ вы-
дати сертификаты каждому выбраному а ояв-
ности выбору рѣшавъ же сама рада держав-
на. И кажутъ, що намѣстникъ гр. Пингисей
выдасть сертификаты Романовичеву, а при-
ятель Дулембы вѣе утѣ протестъ до рады дер-
жавной.

Зъ Коломый. Товариство „Коломыйскій
Болѣвъ“ устроило вѣчерокъ 22 ого н. ст. сѣч-
ня 1901 у великій сали Касы общества въ
вѣчѣрѣ въ танцѣмъ. Початокъ о 8 год. вѣче-
ромъ. Стрѣй для панъ народный або вѣчерко-
вий, для панѣвъ бѣлѣный. Вступъ на салю
лише за оказаніемъ запрошенія відъ особы 4
кор. білетъ фамилійный для трѣхъ особъ 10
кор., галерія 2 кор.

Зъ Яворовского повѣту пишутъ намъ:
Розпорядженіемъ ц. к. министерства торговлѣ,
оголошенымъ по часонисяхъ, якъ и обѣща-
номъ выдѣлу крѣвого, розбѣланнымъ по гро-
мадахъ, обѣщано для выгоды загалу людности
отворювати на жаде складницѣ почтовой,
котрі для розвою торговлѣ и экономіи въ
кореспонденцію справѣвъ были бы корист-
ными. Однакъ, на жалѣ, дотычній органы сла-
бо поступають въ згаданнѣмъ дѣлѣ. На до-
казъ того подаемо фактъ слѣдующій: Громада
Лашки повѣ а яворовского, порозумѣвши ся
въ охрестинны громадами и общинами двѣр-
скими, внесла просьбу ще передъ жнивами
1900 року до Вл. Дирекції почтъ и телегра-
фовъ о установленіи складницѣ почтовой (по-
лученіи въ ц. к. урядомъ почтовымъ въ Ро-
дѣнцахъ). Тотъ складница, въ огляду на
чизъ-разъ болѣшій рухъ почтовой, стала ся
потрѣбною. А мимо того, що громада вже
кілька разъ вносила урѣсы о присоединѣніи
полагодженя томъ справѣ, не одержала до се-
го часу жаждої відповѣди. Тажъ хто проситъ
и пускає, тому належитъ отворити! Чому наші
край Галичина не стане разъ уже на рівнѣ
съ сусѣднимъ західнымъ, о много меншимъ
краямъ, підъ взглядомъ выгоды для сусѣль-
ности въ руху почтовѣмъ? — *Привѣдѣлю.*

Правда гр. Войтъха Абдушицкого. На
засѣданіи сойма въ дня 21 грудня гр. Вой-
тъхъ Абдушицкій, стоячи въ оборонѣ „де-
легально“ перенесенныхъ выборѣвъ, заявивъ,
что нѣбѣ-то руска сторона допускала ся різнихъ
насилствъ, а на доказъ навѣвъ, що въ Хо-
ростковѣ побили селяне якогось офіціалета,
котрий приѣзжавъ бувъ на выборы. Отже у
вѣчерашнѣмъ Przeglądѣ помѣстивъ началникъ
громады Хоросткова спростованя, заявляючи,
что нѣякого таког факту въ Хоростковѣ не
было. Въ сѣлѣ Говилѣвъ великомъ коло Хо-
росткова чинить хтѣсь скарбовою контролю-
ра, але не за выборы, а выновники не ви-
слѣждено до теперь, хотъ назначено 200 кор.
нагороды. Чи не хотѣвъ панъ графъ придбати
собѣ тую нагороду, скоро посѣвъ твердитъ
— чого нікому не удало ся до теперь справ-
дѣти — что того контролера побили рускѣй
выборѣвъ?!

Зъ Комарна. Дня 7. сѣчня 1901 [т. е.
въ понедѣлокъ] відбуде ся въ Комарнѣ въ
сали Товариства задаткового заходомъ и ста-
раніемъ кружка драматичного аматорске пред-
ставлене підъ заголовкомъ „Панъ Штукарє-
нѣвъ або оказія, якѣмъ не было“ комедія въ
2 дѣлахъ а 4 вѣдмѣнахъ О. Е. Зиневича. На-
коли бы хто въ тѣхъ, що можуть и бажать
прѣхати, не одержавъ запрошенія, нехай сѣ-
са доносъ послужитъ за запрошене.

Въ Станиславѣ відбули ся въ дняхъ
27 и 28 грудня зборы відпоручникѣвъ вдо-
вично-сиротинского фонду епархіального. Збо-

ры зажадали відъ управляющої комисіи на-
табульованія на реальности Бурсы им. св.
Николая позички удѣленой Бурѣ на будову
дому члѣнового. Зъ нагоды тѣхъ зборѣвъ
відбувъ ся 27-ого грудня у впрѣсы, митро-
полита прашальный биръ въ честь відпоруч-
никѣвъ духовенства и свѣтскихъ Русинѣвъ
вѣдзначенныхъ папскимъ ордеромъ про Eccle-
sia et Pontifice [але не всѣхъ тѣхъ, що ихъ
своего часу оголосивъ бувъ „Галичанинъ“, бо
— якъ пишуть до „Руслава“ — „три, що по
дорозѣ въ Римъ „погубили“ ордеръ, до не-
давня велики „вѣдѣлѣний“, зявистымъ о-
комъ поглядали крѣвъ вѣкна епископскѣй па-
латы та радѣ-не радѣ мусѣли адоволати ся
„оскомѣю“].

Зъ Рагы рускои пишуть намъ: Загалѣмъ
дають ся чути у насъ наріканя публича,
особливо жєнщинъ, що въ Рагѣ рускѣй не
можна спокѣбно и безпечно перейти, и то хѣ-
дѣниками черезъ мѣсто, въ причинѣ вынужде-
ного и цѣлкомъ невѣдомого поведєня жо-
вѣвъ-стрѣльцѣвъ, тутъ стационарныхъ. Я
самъ, идучи разъ мѣстомъ, видѣвъ, а въ тро-
гуарѣмъ, не гостинцѣвъ маширували жо-
вѣвъ и явѣвъ павѣ жо-вѣвъ ударивъ сильно въ
груды, бо не мала часу уступити ся; другій
разъ одна панѣ уступилась скоро на бѣвъ
підъ саму каменищу при мурѣ, а переходячи
трогуарѣмъ жо-вѣвъ то выставляла йй и
зыкъ, то безлично смѣялась, то несприятѣй
жарты и слова говорила. Бушиного тутъ гре-
ко-лат. сотрудианъ одного разу жо-вѣвъ я-
кійсь середѣ дня на публичнѣмъ мѣстѣ по-
трутивъ. Тѣмъ болѣше се болѣтъ, що дотычній
жо-вѣвъ, машируючи хѣдникомъ, идуть підъ
командою которого наъ старшихъ чи то від-
офіцѣровъ чи о-цѣровъ, котрі идучи пере-
дѣмъ може и не видѣтъ, що по-за ними дѣє
ся. Отже сѣмѣмо авернути увагу дотычної
власти и. и. е. вѣсковой, щобы безпоровочно
зарядила и наказала, аби жо-вѣвъ вели ся
відповѣдно, по хѣдникахъ не маширували, вѣ-
ного не потручили. бо мы предѣвъ на армию
завадто высокій податки платимо. — *Вѣсто-
ромный.*

Дня 31 н. ст. грудня відбуло ся въ Ми-
лашевѣ коло Львова заложене спѣлны ошад-
ности и позичокъ системы Райфайзена выхо-
домъ мѣщанскої управителя школы п. Н. Я-
ворского. Въ тѣмъ дѣлѣ пишуть намъ: Яко
відпоручникъ Патронату прибувъ самъ д-ръ
Стефанъ, и въ довѣдѣ, майже двогоднѣй
бесѣдѣ высказавъ значны и користи въ та-
кихъ спѣлнѣ а вѣдѣтъ значны и права Па-
тронату, подаючи дуже практичній рады. Ве-
сѣда яго дуже тепа и щєра выкликала не-
звычайно заинтересованѣ такъ пожиточной
институцію, тому всѣ присутній сейчасъ ви-
сали ся въ члєны, а тѣмъ самымъ дали до-
казъ красной розвою заложеної спѣлнѣ.
Щастѣ Боже!

Выборчій пироги. Монитор пише: Ройов-
скій, кандидатъ на посла въ V. куріа округа
Калушъ-Вѣрба-Долна-Стрий-Турка, такъ
бывъ певный своего выбору, что вже день пе-
редъ голосованіемъ послѣвъ до Калуша цѣлу
фѣру пироговъ въ вапуюсто и въ бараболомъ
на передвыборчу тапацию для своихъ по-
плечникѣвъ. По упадку Ройовского настала
кѣстия: что робити въ пирогахъ? Калускій
жидки раздали оголошеніи на той товаръ ліц-
тацію, увѣривши, що найдуть ся охочі ліц-
танты въ кандидатѣвъ на IV. курію въ межѣ
політичнѣхъ пріятельѣвъ Ройовского. Забѣтъ
тому дорогу п. Каративцкій, купивши ті пи-
роги безъ ліцитації для своихъ выборѣвъ
въ надѣвъ, что достане мандатъ. Коли-жъ и
вѣтъ проваливъ ся, то тімъ ласощѣмъ достались
навѣтъ не „хрунѣмъ“, але такі правдивыи
связнѣмъ.

Polnische Wirthschaft въ Самборѣ. По-
лажене число самборскихъ горожанъ внесло
недавно петицію до выдѣлу краєвого о роз-
вѣзанѣ тамошнѣй рады громадскѣй и вложено
въ урядъ бурмістра д-ра Игн. Будяновского,
котрий не може відповѣсти припѣтымъ на
себе обѣщаніемъ, бо єсть збѣтъ: 1) платнымъ
бурмістромъ мѣста Самбора [платня 5.200
кор.], 2) снѣднѣ мѣ мѣста Самбора [400 кор.],
3) снѣдникомъ насъ общества мѣста Самбора
[1200 кор.], 4) членѣмъ дирекції самборскѣй
насы общества, 5) кураторомъ мѣлѣновѣ
насы спадковѣ по б. п. Рахлѣцкѣмъ, склада-
ючи ся въ численнѣхъ посѣлокѣвъ у вѣхѣд-
ной и захѣднѣй Галичинѣ, 6) адвокатомъ, 7)
головнымъ махеромъ выборчѣмъ. Для харак-
теристики господарки громадскѣй відъ про-
водомъ д-ра Будяновского наводѣтъ тамъ,
что въ р. 1899 ухвалено на добродѣній цѣль
суму 4 ар. а рѣмунерацию для снѣднѣа д-ра
Будяновского 3000 ар. Въ р. 1885 майно грома-
дске не было обтяжене нѣякимъ довгомъ,
а въ р. 1899 выносѣвъ уже довгъ 358.965 ар.
31 1/2 ар.

Панна Саломея Крушельница — якъ чи-
таемо въ петербургскихъ дневникахъ — вы-
стѣлає и сего року (якъ торѣкъ) въ ита-
ліанскѣй оперѣ въ Петербургѣ. Дня 14 (27)
грудня на першѣмъ представленіи томъ оперы
выступила она въ „Трубадурѣ“ Вердіого.

За пару чобѣтъ обѣдѣвъ Стефанъ Блаж-
ко подружнѣ єя въ Софію Келерѣваню, а
для увѣнчаня вручивъ їй метрику, котра ока-
залась фальсифікатомъ въ наисію въ цигань-
скѣмъ яницѣ „Testimo Baratom“. Вдоволеній
є чобѣтъ Блажко вѣшномъ шукати дальшого
щастя на широкѣмъ свѣтѣ.

Громадскій злодѣй. Въ Пиколовичѣхъ
(львовского повѣту) невѣздѣный до теперь
зловѣдъ выважнѣвъ долготомъ вѣно відъ гро-
мадскѣй касы а забравъ въ неѣмъ кількадесять
корѣвъ. Дивуєвъ єго обѣщанія, что злодѣй
не забравъ усѣхъ грошей а ливнѣвъ въ касѣ
болѣше якъ 300 корѣвъ.

Стройнѣ лѣкарѣвъ въ краковскѣмъ шпѣ-
тали св. Лазаря полагодѣвъ онѣгда краєвий

маршалокъ підѣастъ побуту въ Краковѣ. Мар-
шалокъ конферєрувавъ въ той справѣ въ
проф. д-ромъ Жулавскимъ и радникѣмъ
д-ромъ Ант. Крокевичемъ, а тѣ разомъ въ ди-
ректорѣмъ шпитала д-ромъ Понікомъ заяви-
ли лѣкарѣмъ шпитала въ именѣ маршалка,
что въ бюджетъ краєвий на рікъ 1901 воста-
влено відповѣдну квоту на підвищені плат-
нѣ секундарѣвъ въ квоты 1200 и 1100 ко-
ронъ на 1400 и 1200 кор. и на рѣдѣта для
трѣхъ практикантѣвъ по 600 кор. и то вже
відъ 1 сѣчня 1901 р. Очевидно сойтъ не у-
хвалѣвъ ще того, але маршалокъ надѣє ся,
что ухвалѣтъ. Лѣкарѣ принали тую заяву и
рѣшили адержати єя збѣтрайкомъ ажъ до
полагодженя справы соймомъ.

На одну стипендію запомогу имени бл-
п. Теодора Лукашеского по 100 ар. річно
рописує Народный Домъ у Львовѣ конкурєвъ
въ рѣченцѣмъ до 31 сѣчня 1901 р. Подана
можуть внести черезъ школьнѣй власти сту-
денты выдѣловъ правничого, медицинскаго або
фѣлѣсофичного, котрі выкажутъ ся, что они:
1) родомъ въ Галичинѣ, 2) рускои народно-
сти и грецкого обрядѣ, 3) убогі, 4) моральнѣ,
5) добре вѣтъ ся. Своими фундаторѣмъ збѣднѣ-
чаючи ся въ науцѣ мають першенство.

Артистъ-малѣръ п. Микола Ивасюкъ от-
творивъ выставу своихъ образовъ въ промѣ-
словѣмъ музею въ Чернивцѣхъ. Часописъ
„Буковина“ пише про сѣсю выставу: Выста-
ва богата. Вѣ тамъ образы въ природѣ, пор-
треты, студіи, жанрові образы и образъ
Хмельницкого въ хвалѣ, коли яко побѣдникъ
въѣзжає въ браму Кієва, а єму на повѣнчаня
выходѣтъ митрополитъ Сальвестеръ Косибъ
въ духовенствѣмъ. Образъ же не зовсѣмъ
сбѣченнѣй, але робитъ на глядача велико
вражнѣе.

Дробнѣй вѣсти. Намѣстничество рѣшеніемъ
въ д. 10 грудня с. р. осунуло въ Станисла-
вѣвъ четверту антику. — Маршалокъ крає-
вий гр. Вадеи вернувъ въ Кракова до Льво-
ва. — У Львовѣ померъ кс. Кастановичъ ми-
фулатъ вѣрменской капитулы, управитель за-
ведена для хлопцѣвъ им. Торосевича.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскѣй.

Въ пропозицію на Босѣко приняті оо.
Ив. Мерена, Ив. Мшкоскѣй, Ив. Селета,
Ром. Кичицкѣй, Вол. Насальскѣй, Дим.
Ухвѣтъ, Игн. Вахнянѣвъ, Ил. Маковей, Ив.
Калужицкѣй, Ом. Константиновѣвъ, Ант.
Барновѣвъ, Волод. Левницкѣй (junior), Ив. Ко-
стекъ, Корн. Кувицкѣй, Вол. Вахнянѣвъ, Ив.
Маравъ, Григ. Калимонъ, Ив. Полянскѣй,
Вол. Венгровѣвъ, Ив. Прокопъ, Вас. Фар-
тухъ, Вол. Гойдѣвъ и І. Сквиранскѣй; — на
Міговѣ оо. Іос. Ленчикъ, Ант. Слюнскѣй и
Сим. Ворѣвъ. — Презенту на Солянку дек-
лѣвского дѣставъ о. Петро Габлявскѣй. —
Вол. Ринавоцъ, заведѣтель устрѣцкого дека-
ната, именованій ординариатскимъ школь-
нымъ комисарѣмъ на тойже деканатѣ. — Від-
наки крилошанскій дѣставъ о. Сим. Смула
парѣвъ въ Угрюновѣ.

Наука, штука и література.

„Бібліотека для рускои молодежи“ підъ
редакцію проф. Юліана Насальского, що вы-
ходить уже сѣмѣй рікъ въ Коломы, подає
въ найновѣйшѣмъ [XXVIII] выпуску отѣ-
рѣвъ: *Посѣрка*, оповѣданя Фрица Мешка въ
въ перекладѣ [въ словѣньского] Ільва Ку-
зєвъ; *Оповѣданя сѣльского священика* [не по-
дано, якого автора] переложене въ фран-
цуского Василѣмъ Трохимовичемъ; *Дивне
письмо*, дѣточа комедія въ однѣмъ актѣ Те-
офіла Медведѣ [сѣса дѣточа комедія дуже мі-
зернѣмъка]. — При сій нагодѣ годѣтъ ся
звернути увагу Редації сѣи „Бібліотеки“,
что вже крайна пора змѣнити прависѣвъ на
шкѣльну, бо молодѣжъ книгъ вже навѣды до
прависѣвъ фонетичной и лексѣ та радѣйше
читає нижню печатану тою правописѣю.

Русини! Памятайте на Руску Бурсу ре-
мѣсничо-промыслову у Львовѣ.

Телеграммы.

Римъ 1 сѣчня. Предложеній правитель-
ствомъ законъ о конфретаціяхъ мавъ въ ку-
рѣ выкликати велике обурєня и що наслѣд-
комъ того буде остаточне збрѣанѣ Ватикану
въ францускимъ правительствомъ.

Парижъ 1 сѣчня. Сѣсію парламенту зам-
чено по принятію закона о консумціонѣмъ
подѣтку для Парижа.

Софія 1 сѣчня. Болгарское правительство
мало навѣвати переговоры въ финансовою
группѣ въ Парижѣ въ цѣли затягненя по-
зички 100 миліонѣвъ франківъ.

Лондонъ 1 сѣчня. Зъ Ватудіа выслано
на афганскую границу 3000 росѣйскихъ во-
яковъ, яко передну сторожу 26-тысячной ар-
міи. Англіяскій дневникъ дуже запєчюваній
сѣю вѣстѣю, а се тѣмъ болѣше, что коли ин-
дійскій вѣцекороль обѣдѣнѣвъ пѣвнѣчно-ва-
хѣдній провинціи и дѣйшовъ до границы Аф-
ганѣстану, смѣръ не принявъ его збѣвычай-
ными почестями.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Ви. Л. За. въ Ра. Прийдѣ ще 40 с. — А.
Сѣ. въ Ку. На 1901 вписано лишь 14 кор. бо
за минулий рікъ была залегласть 2 кор. — П.
Ба. въ Со. До кѣнця року прийдѣ ще 3 кор.,
бо за минулий рікъ збѣтата така залегласть. —
Я. Ид. въ Во. Теперь заплачено за падолисть а

лежну відправу. При виборі комісії виборчої достали наш члени по 132 голоси а при голосуванні надіяли ся ми найменше 140 голосів. Тимчасом оголошено, що п. Романчук достав лише 119 голосів а п. Каратницький 100. Яка-ж сего причина? Ого: 1) Голосування не було тайне. Председатель комісії адвокат Хмелевський без церемонії отаврав картини голосування і складав їх літерами до горні. — 2) На вибори були призначені два салі: одна там, де урядова комісія і де все відбуло ся легально, натомість в другій салі кипіла горяча робота. Коли о. Богачевський лише на мінуто поступив до тої другої салі, напала на него підпята злочот так, що він в сій хвили мусів віддалити ся. Видно, що при сутність его була там комусь дуже-дуже не пожадана. — 3) Намешило ся щось в Долиничині дуже много павь вірлістох, котрих повновластниками були польскі патриоти а іа адвокат Хмелевський, Добровольський, Рубін, пропінатор Редіш і т. д. — 4) При самім скрутінні секретаря суду в Волекова п. Галіцький картини рускі, на котрих було написано Ю. Романчук „демеритований професор“, Ю. Романчук „выслужений професор“ и Ю. Романчук „ц. к. професор“, хотів доконче узнати за три цілком відмінні імена і голоси... Натомість картинку, на котрій було написано *Li-Nan* (закінчить Модест) *Karatnicki* *rasca* на его усильне инесене признала комісія без жадної перешкоди п. Модестови Каратницькому... Виконав три картини відданий на „д-ра“ Юліана Романчука узнала комісія неважними.

Ще оден цікавий а сумний епізодлучив ся підчас виборів в IV курії. Коли повинні ся перед комісією одати честний виборець в Долина в віддає легітимацию і карту голосування, в той хвили напала на него комісар староства Гавіньскій, урядник староства Цотоцій и знавший агітатор и мучитель руских виборців в 1897 року відать ескарбовий в Выгоды Гадзіньскій (поше опен) и зачала оспорювати ідентичність особи. Збідь бідолаха невинный рускій виборець та принадлежну настанникам відправу дали о. Петраца яко парохъ виборця, відать в Долина и о. Охримовичъ, котрий в Долин довгий часъ був парохомъ.

Конечь-кінцемъ мiamo тои злоби и напасті ми побідили. Коли честий рускій виборець підъ проводомъ о. Богачевского и селянина Якимова йшли до руского купца п. Мороза на коротку переписку, воі прохажі, навівъ инновірьцъ, якъ Нимць и Жиди, адіймали шапки високо в гору и кликали: Слава народови рускому!

З в Бродщини пишуть намъ:

При виборахъ в IV курії ми перецали. Склало ся на се багато обставинъ. Не перебираючи в средотвахъ шалена агітація зб стороны наганяввъ виборчихъ — якими суть у насъ при кождихъ виборахъ знавй индівиду: Левак в Ценяк, жидъ Фінгелъ в Залозецъ и т. в. (смиъ разомъ пралучивъ ся до нихъ и о. Герасимовичъ в Вільвець)

И відійшовъ разомъ в асистентами. Відъ дверей повернувъ ще на хвильку, нахиливъ ся надъ хоромъ и незначно, щобъ ніхто не бачивъ, нестливно пересунувъ рукою по його голови.

Хлопа запоморочило, немовъ-бы його вдаривъ хто в чеченя в тмъ білкомъ ціпа. Замкнувъ очі и лежавъ довго, ажъ настала в нмъ тишина незвана.

В в душъ людскій зачарована кривва, замкнена на сльмъ замкввъ, а не отворює ся ніхто і ніщо, лише витрихъ злодійскон недолі.

Ософокль назвавъ тоту кривку по имени устами ослівляющего себе Едипа... А кривъ в ній дивна розкбъ, солодка кончиньсть, найбільша мудрбсть.

Тихо лежавъ убогий хлопець на своїмъ тапчані а по його душъ йшовъ Христосъ немовъ по вляхъ розбурханого моря уснокоючи бурю...

Відъ тогдъ дививъ ся на все через довгий ночи и днй поганй немовъ в немірного віддалена, в доброго мѣсця, де все тихо и невисловимо добре; відти видасть ся все малымъ, трохи забавнымъ и дуренькимъ, але гіднимъ любови.

— А най тамъ, най тамъ! — шептавъ до себе, — най тамъ Павъ Богъ дає людямъ... Не ббй слі и мей тутъ неогорте прець...

Переклавъ Ярослав Весоловскій.

— була головною причиною нашої неудачі. Таа агітація тревала цілу ночь передъ виборами, в день самихъ виборівъ в льокаляхъ ц. к. староства, а вже найбільше в часъ самого вибору в самій салі виборчій підъ окомъ всіхъ органівъ ц. к. староства а особливо старосты ір. Руссоцкого. Хто не бувъ за п. Барвіньскимъ, той и пары в рта випустити не смівъ, щобъ не наразити на примусове вигнане изъ салі виборчій; зновъ же противникамъ нашимъ вбльно було и кричати и в нечуваный спосбъ до внодобы терроризувати нашихъ виборцівъ. В очакъ самого старосты перемѣнювавъ Левакъ виборцямъ картини, передававъ картини голосування виборцівъ навѣсти и неприсутныхъ...

Не обійшлося и безъ „исерамлення“ зб стороны. Мiamo тутъ на гадцѣ тыхъ членівъ-священниківъ виборчого комітету, котрі завязали сей комітетъ тільки в цілі підпирана кандидатури о. Зельского. Для тои кандидатури робили трохи и крику, видавали заурочена на абори, підписувачи in gretio, та дбали особливо о тои, аби ихъ имена in gretio поміщували були в часописяхъ. То було для Руси. А для сильныхъ міра сего демокрі в нихъ в часъ вибору в IV курії (такъ само було и в V-ій) поховали ся вт мшачій дѣри, бо не давши вибрати ся на виборцівъ пустили своихъ виборцівъ безъ ніякон опѣки на жиръ Леваковъ, Фінкльв в tuti quanti „страха ради юдейска“. И Богови свѣчка и чортові огарокъ... Сторонникамъ п. Барвіньского мы не дауемо ся, але мы передъ виборами межі своими такъ відказували на Барвіньского, а коли було можна вынати передъ можными дѣломъ поглядъ свой на его політику, вы, логично сказавши, змектали. Черезъ неприсутність нашої интелігенції в салі виборчій много нашихъ виборцівъ, давшише все певныхъ, упало в сѣти навуковъ...

А вы, павъ Барвіньскій, не беріть результату голосування за доказъ довіри руского народу до себе та за згоду его з вашою політикою. Вы вышли на посла при помощи таихъ самыхъ виборчихъ спосбівъ, якъ и ршій-лучшій шляхичъ.

По виборахъ була grande-хапатня.

Овещенкамъ, сторонникамъ п. Барвіньского павъ граць староста „gaszy podacę rękę“...

Ганъ.

Переглядъ політичний.

Репрезентанты ліберальной партіи в угорекѣмъ соймѣ зложили вчера в нагоды Нового року gratulacii президентови польского палаты, а відтакъ министерству. На промову речника депутації президентъ відповѣвъ, що его програма дасть ся коротко схарактеризувати в томъ, що правительство повинно на подставѣ истинующихъ правнодержавныхъ законівъ рѣдяти в правдолиберальнымъ напрямѣ. Коли частъ опозиції, бажачои розбрати звязъ з Австрією гадає, що в причинъ теперѣшней ситуації в Австріи вже надійшовъ часъ до зрѣзализованя сей політики, то бесѣдникъ заявляє, що Австрія дѣйствице не выздоровѣла зъ тяжкою немочи, котра заколотила їй внутрѣшній спокій, що австрійскій небосклонъ затемненый хмарами непервности; бесѣдникъ бажавъ собі, аби се затмѣне, котре вже и такъ довго треваетъ, якъ се звычайно дѣє ся, пряснело сонце спокую.

Але хочъ якъ небудь рѣчи мають ся, то якъ довго истнутокъ мотивы угоды и еи головній услвья, було бы фатальнымъ блудомъ сю непервну ситуацію зничити черезъ усунене правнодержавной основы. Коли бы на якісь переходовый часъ устало зъ конечности ведене спбльныхъ справъ, то се зновъ мусѣло бы вернути в цілі сиювненя прагматичной савкації. Бесѣдникъ зазначує, що австро-угорска угода повинна бути вылучена зъ заколоту партійной страсти и забезпечена відъ напасті партійныхъ змаганъ.

Генераль-губернаторъ Фінляндіи выдавъ обѣщаніе, котрымъ зѣвѣтъ всяку тѣмъ свободы аборв в Фінляндіи. Н подставѣ сего розпорядженя, публичні абори, процесіи и походы можуть відбувати ся за дозволомъ губернаторовъ. Власті мають не допускати до уряджуваня аборв підъ позоромъ забавъ льотерій, науковихъ куребъ и т. п. В той спосбъ власті достають необмежену свободу до зайнегодѣйшійхъ секатуръ, бо можуть контролювати и розбивати найнезвичайшій товарскій сходини и забавы немилыхъ собі о-

еббъ підъ позоромъ, що згаданй сходини можна уважати за замаскованй абори. В чась аборв, обняты в закономъ приватныхъ товариствъ, власті мають пильнувати, аби на нихъ не відбували ся пбкіи невластивіи демонстрації. Спеціально власті мають контролювати абори просвѣтныхъ товариствъ, бо правительство підозрѣває, що они розширюють в низшихъ верствяхъ населеня понятіа о коррѣктахъ політичной автономіи Фінляндіи. Губернаторы мають зрѣднувати статути всіхъ приватныхъ товариствъ, и на случай потреби и робити в нихъ деякіи змѣны.

Відѣвчальными за точне виконуване законівъ о публичныхъ зборахъ и за карава вт властвомъ частъ виновниківъ, суть губернаторы.

Кіченеръ доносить в Преторіи, що невелика частъ тыхъ Бурбв, котрі відъ входу вдерли ся до Капштадта, звернула ся теперъ ще далше в полуднево-заходнмъ напрямѣ и перейшла черезъ вѣлзничу лінію Бангофъ-Шербуръ, ушкодиши еи передъ тмъ. За ворогомъ выслано войско.

Бюро Райтера доносить, що віддѣль Бурбъ вт силъ 200 людей задержавъ на пбвнбч відъ Росмеаду вѣлзничій поѣздъ, в котромъ було до 60 людей колоніальныхъ войскъ и подіаливъ его. Колькохъ Англичдввъ ранено. Полоненыхъ англичдввъ волякъ выпущено відтакъ на волю. Кіченеръ доносить, що коло Гельветіи заскочено англичскій позиції. Нападъ наступивъ о годинахъ 2 1/2 вт ночи. При томъ забрано одну артиму, ранено 4 англичдввъ сѣдирѣвъ, 22 волякъ а убито 11 волякъ. Кіченеръ безъ перервы гонить за Деветъмъ и забравъ ему кілька копей и возвѣвъ зъ амуницією. Генераль Френчъ полонивъ 12 Бурбв и забравъ богато волявъ и худобу.

Правительство оголошено в 27 округахъ капландской колоніи, вчисляючи в се и Капштадъ, відозву до пбданныхъ, аби утворенмъ платон міліції причинили ся до выпертя Бурбв, котрі вдерли ся до Капштадта.

Чого потрібно Ярославщинѣ?

Вже по виборахъ! Якъ они відбули ся и чому мы упали, знають вже читатели „Дѣла“.

Такихъ „исторій“ виборчихъ мы вже перебули много, мы вже зжили ся зъ ними. Та заходить питає: чи мы тутъ мiamo радити „моральною поббдою“ чи віддатися апатіи и руки відкинути? Отже рѣшучо нѣ! нѣ одно нѣ друге!

При сихъ виборахъ мы тутъ доказали, що зъ нами треба числити ся, що мы не е прищипка на чужбѣмъ чоботѣ. Намъ треба тутъ, в повтѣ ярославскомъ зорганізувати ся. Колькадесять тысячъ народу руского не мiamo ніякого правного заступника, що стоявъ бы на сторожѣ правъ рускон народности. Мы не мiamo оглядати ся ані на пана старосту, ані на пана маршалка. Намъ треба оснувати в Ярославѣ свое політичне товариство, котре перейме на себе всю акцію політичну безъ взгляду на те, чи хтось тамъ насунить брови чи нѣ; се намъ вольно, на се мiamo законъ.

Такъ само треба доконче старати ся о розбуджене руху просвѣтного в цѣлмъ повтѣ. У насъ читались — се „гагае аѣс“, рѣдкій птиць, отже мусимо стрѣмити до закладаня народныхъ читалень в кождомъ мѣстечку, в кождомъ селѣ! Черезъ се розбудити ся свѣдомбсть народна, народъ полюбить рѣдне слово и побуде ся польщиками, котроу нинѣ намагаєсь говорити, в многохъ случаяхъ цураючись рѣднои бесѣды. Тутъ треба, щобъ Вѣч. духовенство, що теперъ в сѣй прѣвжжій хвилі дало [хотъ не безъ вынѣткв] — много доказввъ патриотизму, залло на себе роботу просвѣтну. В у насъ вт пшбмъ повтѣ, ще священники такъ цѣлкомъ рвнородный для нашої справы, що у нихъ на отолъ не побачишь не то рускон газеткы, але у себе дома цвѣтѣють по польски. И де-жъ тмъ людямъ ити в поступомъ часу, зъ ходомъ рускон справы?

Мы мiamo велике прошене до Всевѣтл. Епископского Ординаріата: щобъ вт сѣей сторони, де треба на кождомъ кроцѣ боронити рускій обрядъ и руску народность, надавано священникввъ зъ серцемъ горячимъ, перенятимъ любовію до своа церкви и до своа безталанного народу.

И се одно прошене до Русинввъ мѣста Ярослава. Чи не дало бы ся вт Ярославѣ оснувати руске касино а навѣтъ Народный Домъ? Нинѣ, коли-бъ не патриотичный домъ

о. крид. Хотинецкого, що ставъ приближенмъ для всіхъ труждающихся и обремененныхъ, то бы не було де и завернути. Ярославъ мае поважне число рускон интелігенції и ті легко могли бы касино удержати, тмъ паче, що намъ нічого прѣщипляти до польского касина, котре мае свой льокаль в пишнмъ будынку „Sokola“, а тмъ самымъ запомагати хоча-и-не-хотачи польскій задущевый цѣли. Якъ высказавъ покійный Стефанъ Качала передъ роками вт своѣй книжцѣ „Polityka Polaków względem Rusi“ — Поляки нічого не навчилися и не забули. Они всій патриотичный порывъ зб стороны уважють за „гайдамацкій“. Нехай же доконче буде вт Ярославѣ руске касино а навѣтъ Народный Домъ, котрий можна оснувати на удѣлахъ, такъ якъ вт Стрыку, а грошъ чей знайдуть ся. Ярославъ — прецьмъ городъ заложенный рускимъ княземъ и цѣлкомъ справедливо д-ръ Величко на своей картѣ зачиславъ в Ярославъ и околицю далше на заходъ ажъ в Каньчугу — до предѣловъ рускон землі. Давъ бы Богъ, щобъ сѣй нашъ голосъ не пролунавъ марно, щобъ мы знайшли ся незабавомъ вт Ярославѣ вт своѣй руской хаті, а усмѣхне ся „запѣлкана Мати“.

Виконавщій заступникъ до рускон палестры адвокатскон, щобъ бодай оденъ зъ нихъ схотѣвъ осясти вт Ярославѣ, де трукъ підъ ногами зосѣвъ добрый...

Бувшій Выборецъ.

Письма зъ краю

Зъ Коломыѣ. (Згода будувъ. — Миръ „rod jedynymъ dachemъ“. — За рускій грошъ польскій написи. — Руске Товариство педагогичне. — Відчитъ проф. Раковского. — Са. Андрей. — Миколайко. — Выбѣвъ а буфетъ — Сходини мужикъ довіри нар. дѣл на пбн)

„Миръ вамъ брати! А чомъ бы в нѣ? тажъ згода добра рѣчи. Годъ вт тмъ не агодитися, що она будувъ. И то будувъ все, чи щось доброго, чи злого. Якъ на моѣмъ позі собѣ хт (twierdzu) будувати ставе, а я ка те годжусть, то певно що twierdza абудувѣ. Якъ для якого народу могилу стануть будувати, а вѣтъ не противити ся але на те годити ся, то певно що його разомъ назъ згодою и льоальностию у ту могилу поховать. Осъ такий думка про згоду находять мене на сю пору, якъ зачинаю отсе письмо писати. У кого воля, най надъ тмъ задумаєсь, а може стане менше мѣжъ нами т. зв. „жорновныхъ“, „почтѣвыхъ“ и т. п.

„Миръ вамъ брати вѣмъ (?) приносимъ“ — такъ закнчивъ колись е-ю промову п. инсекторъ Левицкій при отвореню рускон гимназіи в Коломыѣ „rod jedynymъ dachemъ“. Вт менѣ (признаюсь отверто и впрощу прошеня у „селебныхъ“ редакцій Dziennikъ, Narodowychъ и т. д.) заразъ зродилась „гайдамацка“ думка, що той миръ не добромъ пахне. И я мавъ рацію, що „rod jedynymъ dachemъ“ мира не буде. Ще нашъ ученикъ и не вчатъ ся вт новмъ будынку підъ однимъ дахомъ, а вже показують ся знаки (не на небѣ а на даху) зосѣвъ не мирній. Отсе по сконченю будовы рускон гимназіи выставлено на еи даху таблицю зъ довгимъ написомъ, що розпочинавъ ся словами: „Vivat! Niech żyje“... а довола натякано хоругвовакъ, одна була чорно-жовта а рѣшѣ въ барвахъ „narodowychъ“ — польскихъ и жидовскихъ; рускон не сзало! Вже відъ теперъ закосачують насъ своими sztandar'ами. А проговъ жидовскихъ хоругвовакъ — они дуже пасували бы до польскон гимназіи, де вже майже половина ученикввъ Поляки pojzowego wuzpania...

„Бувъ вогкій осенній день. И бувъ вт томъ прикрмъ положеню, що мусѣвъ забавити ся вт примусового аматора образковъ, котрі зовуть ся Schulgeldmarken; треба ихъ мѣтло ученикови „остемпльвати“ вт гимназіи. Правда, образочки хочъ добрі, але модерні, малювані а la secession. Осъ вт той цѣли вду до колонийского уряду податкового. Дивлюсь, а на мурѣ чорнѣе написъ „с. k. dyktuа okregu skarbowego“, рускон написъ нема! Иду до середины, та тутъ зновъ лише „с. k. główny urządъ podatkowy“ и т. д. in dulce infinitum. А хто-жъ платить тутъ податки? Осъ по коридорѣ гурты заволоженихъ, понурыхъ нашихъ мужикввъ. Принесли свою керзавицю, щобъ „отдать долгъ отчинъ“. И за свою керзавицю рускій нарбѣл не може добитися навѣтъ написъ у своѣй мовѣ! Нова дирекція будувалась на нашихъ счѣхъ, ждемо и не можемо дожидатися рускихъ написей, які намъ безважально належать ся. Тожъ сею дорогою звертаємось до сѣеръ компетентныхъ, щобъ се покривджене рускон мовы усунено. Сподѣваемось, що наше домагане буде заспокоєне.

А теперъ де-що зъ нашего життя товариского. Живу дѣяльнбсть розвиваю остатними часами колонийска філія Руского Товариства педагогичного. Сего куреу урядила она двѣ конференції зъ чотырма выкладами. Крбмъ того відбувають ся зъ рамени того-жъ товариства выклады вт руски и литературѣ, які выголосувъ проф. Колодницькій що пятницѣ о 5 годинахъ (Сѣя пора для многихъ дуже ненаручна, передовсѣмъ для занятыхъ вт бюрахъ, то порядно було бы перенести выклады на недѣль.) — Не дармує и Рускій жѣ

— Львів, вулиця Домініканська ч. 7. 626 1—4

БРАТЯ ДЪДОЛЪЦЬ
Львовъ, улица Чарнецкого, число 3

597 7-10

було по ній велику злобу і „шмагте серце“ Бо коли по двогодишній красній популярній виставці учителя господарки п. Короля член виділу Філія п. Юшкевич хотів промовити кілька слів, а именно заохотити людей, щоб вписувалися в члени „Прогрессу“ і хотів пояснити, що лише члени приступають до льосования насіння і внаслідок різниці, — п. комісар не міг дати собі ради і через то хотів втеч розв'язати! Відтак коли хотіли члени вписати ся в члени, п. комісар знов хотів втеч розв'язати! Не дозволивши і одного слова сказати, хотів знайти добре, що лише в справі прогресу і економічній! Не чуваючи речі, що б де на провітній втеч робив правительственный комісар такий трудності! Але добре сказав народ, которого збрало ся по надз 400 людей, що „пай пай комісар лютий ся, кільки хоче, а нам нічо не адя, бо ми его не боїмо ся!“

Вечером того дня відбувся концерт в честь Маркіана Шашкевича при участі селянського хору з Стрільців, оркестру селянського з Заблужка і академічного з Львова. Але в ту не повело ся п. комісари Гродзіському! Видно мав він дуже важкий інтерес до Львова, але в концерт хотів кінце бути, отже по втечу о 3 години виїжджає кіними до Львова (т. е. добрався чотирма миль) а на 8 годину у вечір вертає а просто на концерт! Та прибув уже по втечній бесіді і по декляції, на котрій хотів кінце бути, бо може удало бы ся бодей тут якусь пакбеть зробити... Люде казали, що мусив его подорож який добрий ангел затримати... На жаль, на концерт не прибув майже ніхто з інтелігенції; було всего 3 священиків і 3 учелів. Сялю заповнила самі селяне і міщани і концертом, так як втеч, була дуже одушевлена. — Втеч, що взяли участь в концерт, належить ся від народу щира подяка.

Участники.

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд.

— Превос. Епископ К. Чехович зваляв при нагоді візитації науки релігії в II гімназії (руської) в Перемишлі аложити ласкаво для Товариства ім. св. Кирила кноту 160 корон. За сь щедрий дар почував ся Видель Товариства до милого обов'язку аложити сям Ластовному Датедеви сердечну по-

Таву до школи. Хотів св. Вечір ободити ся у нас в саму неділю (отже не перенесло ся на суботу як в лат. обряд), одмав рада шкільна краса вбляла молодця уже від завтра (п'ятниця) від науки шкільної, як се при лат. святах поступати втеч.

Повітові курси гашена огнй. Як втеч, втеч краса ввв розпорядження в 18 р. по сільських громадах Галичини обов'язковий сторож огнй. На основі того розпорядження завело у себе до 700 громад такій сторож; другі громади дожидають енергійного почину від сторони виділу повітових. Щоб обов'язковий сторож пожежний могли відповідно виконати свою задачу, повинні мати крім приладів до гашена огню, ще й вишколених людей. В те цілі краєвий союз огнйних сторожів предкладає утворені т. зв. повітових курбів гашена огнй. Ті курси мали бы тривати три дні, а введення їх в життя займались бы виділи повітові.

— Зв Жидачова одержуємо отсе писмо! Нація громада жидачівська внесла меморіал на руки п. гр. Пінішевського, аби дав комісар урядового, аби перепроводив вибори на раду громадську котра обстава розв'язана на рекурс в трибуналу адміністраційного у Відні; потому громада вислала трох мужів довіри в депутацию до п. графа Намбстника, — а доси нема нічого! А треба знати, що ті урядники, котрі провадять уряд громадський, то щиро провадять господарку громадську не можуть длатого, що сподівають ся на завтра мандат свій аложити. Длатого підписаний просить п. гр. Намбстника: як найкорше поспішити в тею справу, бо наша громада стоить на звизі патнавати тисяч доходів, а можна их дешево стратити. Одиакво прошу и Выс. Видель правний, аби був ласкав вглянути в тею справу. — *Висхід Дубик радий.*

— Пала Лев XIII. Кінчати писати поему на привіт нового століття. Поема, писана на втеч Горація „Gartem sacculare“, лише зб становаща християнського, поаянті ся небавом в печаті.

— Інтронація лат. архієпископа Більчевського відбулась дня 20 с. м.

— Конкурсы. Зв початком року шкільного 1900/901 опорожнялась одна стипендія имени архієпископа Гізелі, призначена асистентом „Народний Дім“ у Львові на втеч інститутських доходів по 200 корон річно для кандидатів учительського зв'язу, платана в повітових ратах по 100 корон аж до позбичена студій. Подана треба аносити до управлітського совета „Народного Дому“ до 31-ого сьчня с. р. Убачтелись мусить вынати: що в руском народности, греко-лат. обряд, морально веде ся, убога, в публічній заведені або в приватній маючим право публічності учти ся з добрим усьхом на учительну и віддає ся науці руского языка.

— Чи нова пам'ятка? Велике число акціонерів „Союза годовельників худоб“ внесли до ради надзирающей того союзу в жадементі скляна загальних зборів ще перед 15-м сьчня с. р., т. е. перед виборами до ради державной з курії більших посполитих. В справі сепаратістичній мають бути дуже скромні декотрі панки, що убагають ся тепер о посольській мандаті.

— Зв Перемишля. В день св. Стефана т. е. в середу 9-ого н. ст. сьчня и в день Нового Року т. е. 14-ого сьчня тутешніе товаристы „Зора“ представити в сали Сокола „Віселемську ніч“, ораторію сьєнічу І. Я. Луцка з музикою о. М. Кішка. Початок о год. 7^{1/2} вечером.

— Зв Коломиї. Литературно-драматичне общество в Коломиї устроює при участі „Коломийського Бояна“ в користи будови „Народного Дому“ в Коломиї в сали „Сокола“ в понеділок 14-ого н. ст. сьчня 1901 маланчій вечір. Представлений будуть: „Любовь в нарожай камениці“ комедія в 2 актах А. Космара в переводі з німецького М. Г.; „Катерина“ слова Шевченка, музика о. Іосифа Кишакевича, відсвітає мшаний хор „Коломийського Бояна“ в сууроводі оркестру; „Месь Амора“ лірична сказка в 1 акті Т. Д. Шенкина Куперник в переводі С. Ч. аматори відтанцюють „Менуета“ в ориг. франц. стронх; Заключити „Артеза нового століття“ при сьв шедрих мужеского хору „Коломийського Бояна“, освітлена бенгальскими огнями. Початок точно о годів 7^{1/2} вечером. — Цьм місяці: Крїсла перворядні 2 к., другорядні 1 к. 60 с., на балконі ложі по 6 к., нумеровані місця по 1 к. 20 с., галерія по 50 с., партер по 80 с., для учеників, гарнізону, міщан и селян по 50 с. Добровільний жертвы приймають ся з подякою. Билети достати можна в „Народній Торговлі“ а в день представлення від 6 годин вечером при нас.

— Брошуры а войско. Після донесена Arbeiter Zig видало міністерство війны розпорядження до войскових властей в справі соціалістично и анархістично пропаганды.

Настоятелі мають понаформувати воляків о засадах соціалістично и анархістично. Кождий жовітьр мав сейчас достати своему настоятелю, сля ему хтось середь підозривих обставин зручить яку бр шур. Настоятелі мають через часті резізі переконувати ся, чи межі воляками не шарать ся аж заборонені друки, и мати на оці тих воляків, котрі на підставі опіні політичної властей ухотять за приклонників соціалістично и анархістичних засад.

— Зв Мостиского пишуть нам: В „Дель“ було вже писано о том, що чотирі селяне з Ганкович: Стеф. Романч, Ілько Дорош, Ів. Винарєк и Кесть Антошко (котрі в ласки мостиского староства нбб за обиду від Мх. Антошка, махера виборчого, відсиділи були по сьм днів в арешті) внесли до суду в Мостисках жалобу на старосту Патруського за обиду чести (сказавши „ladaki“). Отже суд мостиский віддав ту справу до розсуду суду в Судовій Вишні нбб длатого, щоб ухилився від заміту тенденційности на користь місцевого староства. Чому-ж в такім разі не віддава тої справи н. пр. суду в Перемишлі але суду в Судовій Вишні, котра прецінь так само як и Мостиска належить до староства в Мостисках? Рачь асна, що віддана жалоба суду вишнеского у уряді селянам доходження своєї справи. Зв Ганкович до Судової Вишні в до 5 миль (дорога через Мостиска. Та й запереведені справи в суд мостиский були бы селяне заплатили місцевому адвокату 1-2 ар., а за переведені справи в суд вишнеский зажадав бы адвокат мостиский хто знае яку суму. Через то не могли бы они взяти собі адвоката и справа могла бы упасти. Впробіж побачимо...

— Зв Озв'їри. Дня 30. грудня 1900 відбула ся в Озв'їрній загальній збори читальні народної, котра за-для всьляких перепон не могла, як б належало, длати и розв'язатись. Тепер, по усунені тих перешкод, загальні збори показали, що в те тм, як вь називають „темибиз золотівським кут“ жите народне це не замерло, дух руский и тут же жив. Але треба его розбудити. Наші початкові фонди не позволяють нам на-разі на більше закупно книжок и часописів потрібних для розбудження народного жита, для просвіти народу. Тому звертаємо ся до всьх руських товариств и інституцій, а також и В. Родимців, котрі в сь слів, публічно з горячим прошенем: Причиніть ся ласкаво хоть-бы малими дарунками в книжках для нашої читальні, щоб она була в силі як найуспішнійше розвинути ся, аби була впробіж для доколических громад и аби при помочи Вожбі и В. Родимців могли мы як найкорше ту справу в те тм золотівським кут розбудити. — Озв'їра дні 1, сьчня 1900. За Видель Петро Мороз.

— Смерть під колесами електричного трамваю найшов вчера у Відні генерал поручник Пухамер, чоловік 56 літній. Перев'язуючий трамвай тругав его так нещасливо, що він доставився під колеса погнїб на мвєці.

— Утеча зявлять. Из львівського карного заведення утекли вчера два зявля Маркус Селер и Сруль Ліндурм. Вислана за ним служба не могла их догнати; лише в корчах на „Високім замку“ нейдено зявляну одж.

— Нездолені коладники. До мешканці п. Собка, урядника банку краєвого, при ул. Ходоровского ч. 1 зайшла вчера вечером банда коладників. Коли зачимо перед нами

двері и не впушено их до середини, они позывали всь шиб в окнах.

— Убийство чи морд? В Бани котівської під Бориславом найдено над раном дня 23 м. м. горничого робітника Людвіка Ганкевича тяжко побитого, лежачого на землі без пияти. Привезено его до шпиталі в Дрогобичи и там вбїт, не вернувши до пияти, помер дна 25 м. м. Веде ся сьдєство судове.

— Чи грека с конечним условієм високого образования? Таке пытаніє порушив директор д-р Квас в 47 ч. журнала „Die Gegenwart“, даючи свою статью заперечуючу відповід. В середині вьках в Німеччї (автор має на думі тільки німецькі відносини) навчїт учей не конче погребували святи греку; в часіх розцвѣту ренессансу в Флоренції лише чотирі вишні мужі володѣли сею мовою. Творы грецьких філософів, математиків та астрономів читаво вправд, але тільки в латинськїх перекладі и цїсно их тільки за змѣст. В XVI столітї вхонилась буди люде за студію грека, але в сьдуючих столітїх се стремлѣне ослабло и доперва в XIX столітї грека прийшла до такого значїна, яке тепер має, и стала обов'язковим предметом в гімназіях. Однак в послѣдній десятилітї настав в Німеччї протівний напрат в тенденцію: выборы для реальних гімназі, в котрых учаті тільки латини, таке саме значїне, яке мають класичні гімназі. Абитуриєнтам реальних гімназі допущено вже від дошого часу на філософський відділ, незалежимо мають их допустати до медичних студій, а на думку д-ра Кваса позволять им в скорі ходити на правничий відділ, так що в не дуже довгий час наступить рівноуравненє класичних гімназі, реальних гімназі и реальних шкіль. Зяне класичних творів можна собі лучше и в більшій мѣрї прієвонити при помочи добрых перекладів, зявля в гімназі читанем оригіналь. Для стимулюючих цілей, щоб собі здати справу в перієстного походження наукових и технічних термінів, які перейшли до сучасних мов, и так не выстѣ зычально відомости набрані в гімназі, тмь больше, що в выведеіні походження слів, узятых з греки, анує самоволя, котра кнать собі зя усьх філософично-граматичних правил.

Отсе короткий зміст статьи д-ра Кваса подаємо мѣж иншим тому, що и в нас вьдєс тепер горяча боротьба (на-разі она притихла) мѣж приклонниками и протівниками греки. И оди и другі мають очевидно вь дечім рацію; тільки приклонники греки не повинні бы забувати, що ученик, выкоучи переклад грецького автора з кеского перекладу, выда его зяне гешетеманом, зявля не побіає тои краси грецької літературы, про яку они так огнисто дебатуют. Цєна рѣч, що добрі під літературним аглядом переклади віддали бы тут о много большу прієслугу.

— Дрбїй вѣсти. Адвоката д-ра Лібермана в Перемишлі вьпушено из сьдоч аяніці (з насльдок рішеня львівського высшего суду) за аложеніє кавці в сумѣ 20 000 кор. — Управітєлем філія гіпотечного банку в Станиславѣ именован В. Петрашевскій дотепершій прокуратор и кавієр Філія в Тернополі. — Вь околицих Рима дало ся вчера чути легке трясєне землі без поважїишїх насльдоків. — Вь Новбї Санчи арештовано двѣ учениці видѣлов школи, котрі допускали ся богато крадєжї на школу тамошних купців. — П. Борис Рожанскій именован мѣским ветеринарем в Винниках під Львовом. — Секретарем російского консулату у Львові именован титулярній сьїтєвнє Шляй. фер. — Вь Мостах великих лютѣ межі шкільними дѣтми вѣспа; тамошну школу замкнено на 14 днів. — Япанска сьїціальна газета оголосила розпорядженє, після котрого від тепер буде ся уживати в апанськїм аящї латинських букв.

Оповідненє в справі печатаня підручника „Церковних напівів“.

Кождий священик и кождий пѣвец церковный признають, що у нас — крім одного Ірмологіона, котрий мѣстити вь собі мѣр просам — доси нема такого підручника церковного, вь котрім мѣстили бы ся всь напів при різних Богослужєнях церковных, а через тоє богато красных старинных напівів и мелодій церковных безповоротно затрачує ся. Дотепершій підручник суть непозн и через тоє не можна удержати однообразности вь пѣнію по наших церквах, зь того вышла „самоволька“ и „самолѣвка“, котра не може причинити ся належито до піднесєня пѣнія и обряду церковного. Не вь одній церквѣ такъ фальшиво и диє сьвають, що радше такі сьвѣ походить на дикий рынѣ, як на церковне пѣніє, котре має піднесати духа вѣрных до побожности и причинити ся до хвалы Божої. То всьо чув и найбільше, бо удержуючи школу дяківську, що дна маю зь тмь до работи. Тому від кильканайцят лѣт запричинивши потребу такого підручника, став и збирати старинні красні напівы и мелодїи церковні и працювати надъ выданемъ такого сьвавинна церковного, а нѣмь мало мѣст подѣлитись вьсею, що той Сѣв и нѣмь вже печатає ся.

Заразомъ подаю до вѣдомости, що Сѣваник той, закимъ пѣйшов до друку, пересмотрювали майже всь тепершій наслав-

нѣйшїй наш сьваин и ритуалісты и всь вы сказались о нѣмь зь найбільшою похвалою Вьбїти, що найважїйше: Сѣваник той предложеній бувъ всьмь тремь галицкимъ Преосвященнымъ Ординаріатамъ и відъ всьх одержавъ апробату.

Повеже друку того Сѣваника много стоить и зь укочєнемъ друку треба всю належитость аложити и я таки не маю, протє оголошю нѣмь передплату и надѣюсь, що не лише Вєч. и Впр. Духовенство и ч. Пѣвѣ церковній, але кождий, кому краса нашого обряду дорога, прийме ту.

Передплата на І. часть Сѣваника выноить 2 ар. або 4 короны (безъ пересылки). На пересылку рекомендовану треба долучити відповідно килько примѣрниковъ замовляє ся, по 35 сотикѣв.

Передплатники, котрі аложать передплату найдальше до 1 н. ст. лютого 1901, одержатъ кождий Сѣваникъ красно оправлений. Пѣвѣмъ буде той Сѣваникъ безъ справы вь кнїгарнях дорожше продаватись. Грошѣ посылати прошу лише на мою адресу.

Івантїй Полотнюк, управітєль катедр. хору в Станиславѣ, ул. Собьского ч. 50.

Русини! Пам'ятайте на Дім Товариства „ЗОРЯ“ у Львові.

Господарство промисль и торговля.

— Цѣна рогатом худобы на вѣдєвськїх торжѣ. На торжѣ д. 31 грудня пригнано рогатой худобы призначеной на зарѣз 3682 штук, мѣж тмь зь Галичины . . . 733 зь Буковини . . . Торжѣ оживленій. Галицький воля плачено: прїма 74 до 80 К.; секунда 66 до 73 К.; терція 52 до 65 К., вышнєво плачено по — до — К. — Подтучені бутя и короны по 54 до 68 К.; — худий товар по 32 до 52 К. за метричний сотнар живон ваги.

Цѣна безрогѣ. На вѣдєвськїй торжѣ дна 31 н. ст. грудня с. р. пригнано 9.929 штук. Мѣж тмь було зь Галичины 5.964 штук. Платили за галицькї по 87 — 89 сот., за молотї галицькї по 60 — 80 сот. за одєнз кильграмъ живон ваги.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Для Бурмы им св. Онуфрія в Ярославѣ жертвовали Р. Т.: п. Рєзаконич 1 ар., Дядик 1 ар., Новаконскій 50 кр., о Скородинскій 3 ар., на відпуть в Ярославѣ 23 ар. 81 кр., на вєсєлю у п. Адамского 4 ар. 50 кр., о. Пєлєх 1 ар., о. В. Волошинскій 1 ар., о. Барнович 1 ар., о. Набак 3 ар., оо. деканата Кузубовского 5 ар., у о. Годованского зббрано 6 ар. 5 кр., о. Ухнят 1 ар., о. Санцїк 50 кр., у о. Ворисєвича зббрано 6 ар., у о. Полнянского 3 ар.; п. Вол. Паславскій 250 ар. — *Вдє Видѣлу Бурмы.*

Телеграммы.

Вѣдєн 3. сьчня. Міністерство внутрїшнихъ справъ остєрѣгає передъ єміграцією за зарбкомъ до Трансильваніи, Наталю и Капладу, бо зарбковий відносини сьт тмь тепер душе лих.

Гага 3. сьчня. Крієрт занедужав на pleuritis и не встєає зь лѣжка.

Лондон 3. сьчня. Робертъ відновдєаючи на рѣвнї прїятній промови зявляв, що має повне довѣрє до Кіченєра, однакъ предвїжує, що єупротивъ незначайно рухливости ворога, его задача в дуже тяжка.

Капштадт 3. сьчня. Число Бурбѣ, котрі вдерли ся до Каллянду, має выноить поверхъ 5000 людєв. До стаци Гленгарї прибув віддѣл Бурбѣ. Бурмы зайшли аж до Родєновї, на полудне від Мідельбург [стаци сєланачон ліній Преторія-Коматї порт]. Вислано зь єю сторону бѣльшї англїйскї силы.

Кольонія 3. сьчня. Зв Пекїну доносьт: Царскій єдиктъ наказыє, аби кп. Чим и Лігунчанъ оповѣстали, що хїньскє правітєльство прїняло условя вычєслєні у спѣльній нотѣ держав.

Пекїн 3. сьчня. Лігунчанъ заявляв, що хїньскій цѣсаръ хоче сповнити жадаєня держав, але рѣвнї експедицій союзныхъ вѣйсъ сьт непотрѣбн и лише выкликуютъ розрух.

Тєнтєін 3. сьчня. Вь Пєтанѣ трѣсла арматя, при чѣмъ погнѣло 5 німєцкихъ воляків; 14 воляків в ранєныхъ, а мѣж ними 5 смертельно.

Надболоанє.

КОПЕРНИКІИ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площѣ Галицка ч. 1., протівъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площі Галицкой

поручає вь вѣлїжѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшїхъ окуляры, цїскеры, лѣноретѣ, біокулъ, далєкозиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцаїты, таксы, мѣричѣ, піомы, пієвѣ, манометры и т. п.

Урядженє давнѣшѣ спектрыхїхъ. Волїй напраты полагоджуютъ ся мѣзъ найкорше и найдешевше.



КОЛИ ЖЕНЩИНЫ ЛЮТЯТЬ...

(Правдива подія.)

Часто почути можна беззастанні жалі муштин, що літня пора властиво більше коштує мужа, як жінки. Жінка виїждить на село. На перший погляд це річ звичайна і скромна, а однак в дійсності виглядає це не так. Бо заки вона виїде на село, полагоджує "конечні" оруддя, то в модирки, то в кравчині, іде до торговлі з білом і до рукавичника, як фонди дозволять, то й до золотника загляне, щоб заспокоїти "малі" потреби пробування на селі. Наслідком сих багатьох відвідів є літні рахунки, котрі муж з тяжким серцем, однак з усміхом назверх мусить виплатити, бо знає досвід, що коли не встигнеш са, жінка о скільки дасть са, прийде ще з додатками. Вміє вона тоді найдокладніше йому витолкувати, що прецінь в З. будуть також пані Х. та У., і що се дуже її упокорювало-б, коли пані Х. або У. мала ме одну туалетну більше, гарнійший капелюх або густовийший купелевий плащ. В таких критичних хвилях відноситься звичайно жінка побіду тим аргументом: "Знаєш, дорогий мужу, що роблю се прецінь не для себе, але з огляду на твою особу, бо-ж не можу виставляти тебе на всьд".

До сих конечних передвстунних видатків прибуває потім т. зв. правильний етаж жити сільського і купелєвого. Жінка мусить очевидно ві всім брати участь, не може усунути, хоч би лише honoris causa. А за те все треба заплатити, грубо заплатити. Коли переглянемо в літі дзєвички, найдемо там справозданя з концертів, вечериць, bals champêtres, спортивних фестнів, прогулюю, пливань на прогоні, танців, їзди кінної і в повах, і — розумієш, — пані ві всім брали участь.

Не хочемо однак бути несправедливими і тому не твердимо, що всі пані такі. В сих днях оповідали нам малу історичку, що лучилась мавшого літа в дуже відвідуванім купелєвімі місці, де на першій плані в приватності, а на другій курация. Проте історичка отоя тим більше говорить і в тям характеристичніша.

Було там одно жіноче товариство, що його можна було всюди разом запримітити.

На проході в купелєвім будинку, на обідат, вечерях і т. п. За важку обстановку треба подати, що не були то старі жінчиня, але молоді, гарні пані, що справді мати могли найдальше відучі претезів до жатя, приваюстий і забав.

Одного дня цідня беззастанно дощ. Довго триваюча слота справляла меланхолію, а особи несприятелі нимо найлуччої волі до думати про поважні річі, виводять на різні пожиточні і підиривчєнні думки. Звичайна денна розмова. — Що так скажемо — диететична mēdisance, була вже вчернана. Скритеговано вже належно всім близькім і знакомим з огляду на їх зверхний вигляд, повторено все, що діялось мавшого дня, а конвєрзация почала поволи зататати.

— Не знаю, — почала пані А. по довшій перерві — чи Ви маєте ті самі почування, що я, однак мущу отверто сказати, що для мене властиво всі т. зв. приваюстости, котрі тут вічно повторюють ся, суть надзвичайно нудні. Треба би знайти щось нового, щось такого, чого ще не було. Але що?

— Але що? — повторила хором другі пані.

— Але що? — бурмотіла пані А. задумана.

— Мусимо завести щось нового, — сказала пані В. — що виріжнєть ся мов метеор від дотеперішних тугішних приваюстостей.

— Добра річ в метеором, — відізвалася пані В. — але відки взяти метеор?

Ціле товариство пань замовкло, аж нагло, неначе діткнєна електричною струєю, зірвала ол з крісла пані А. з окликом: Маю!

— Вона має! — крикнули хором.

— Так, маю, — сказала пані А. Намі мужі жалують ол все, що ми, жєнчини, перебуваючи на селі, не маємо про нічого лучшого балакати, як тільки про естатичкє приваюстости. Поговорім раз про господарствє.

— Ох, се нудє, — прошептали заведні пані.

— Ні, се зовсім не нудє, — сказала пані А. — а зараз побачите, як я собі тут представляю. Знаєте, мої пані, маю один проект. Устроїмо між собою мініатюрну виставу кухарєвкє штуки, при котрій, щоб навчитись чогось нового і заімпонувати нашим мужам, хочемо випробувати всі ті численні винаходи, вихвалювані щоденно в часописях, з огляду на їх користь для кухні і їх дешєвєтє.

— Сей помєл зовсім добрий, — запримітила пані Г. — але я в асоді не займаєсь кухнєю.

— Вона в асоді не вміє варити, — шепнула пані Д. до сусідки, а потім голосно додала: Се віщо не шкодить, будєте сповнювати рєлю суддє.

— О, ні! — заклєкала пані А. — Суддєми будуть наші мужі. Коли наша праця будє скінчєна, запросим їх в сєторє на пар.

Сей помєл подбав ся загально, розвивулась отже оживлена дискусія, в котрій після звичайно взяли участь всі пані рєвночасно. Скінчилось на тім, що всі подирєбчєні оргєнального підиривчєства уложєно як найстараннєйше.

Тєпер почалась горчєкова робота до того стєпени, що декотрі пані не мали навіть часу змінити свою тєатєту три рази денно. З сєго можна собі предтєавити, яка нєзлєча була робота.

Нарешті надїшов дождєваний дєнь. Вєслєно запрошенє тємнєного змєсту, а мужі з цікавєстю — котру, мимоходом сказавши, маємє соїльно з жєнчинями — прибули точно до З. Пані А. віддєла до розпорядчєности своєю вїллою, а в просторім партеровім салєоні устєавлено рид столєв, навстрєчи творим кухарєвкє штуки. Не можна вправдї пр мовчати, що дешє в прєгарнєх тортєв, парадуючєх на столє, не були зроблєні дома, але куплєні у пєкарєвкє, — однак се злєба, котрє не може уїти навіть найлучшій чоловєк в сєвітї.

Натємнєть треба зазначити, що всі мужі були в захватї. Всєго нїньшого радше сподївались, як того, що їх жєнчини побут в купєлах обернуть на пожиточнє занєтє. Числєли хєба на одиє або кїлька незалєченєх красєвєцєх рахувєли.

Спїшимо до кінца нашого малєго, але правдивєго оповїданє, і зазначимо, що першу нагоду дїстєла чудова страва т. зв. "чєсєкє ямкє", котру пані А. приврєдила з Quaker Oats. Се подєло пані А. нагоду, пояснєти в довгїй промовї другим паням, що Quaker Oats, вироблюваний, як звїстєно, з америкєвського лучєного вїєса, посїдає цілий ряд найзнаменїтєх прикмет, що в надзвичайно пожитивним, а передовсїм добрє стравним. Пані А. толєувала далї, що вже від давня ужинає в своєй кухнї виключно Quaker Oats і олє

гнула ним знаменїтїй успїх, особливє з оглєду на найраціональнєйше віджївлюванє своїх дїтєй. Однак їх виводї вєлєкали оцєвєцєю, бо пані З., стїснєнушє плєчєм, сказєла: — Не подїляю Вашєї думкє. Читаючи всє рєкєляни про Quaker Oats, вчинила я пробу, однак мущу сказати, що випєла вона нудєвно.

То також менї лучило ся, — заклєкала пані М. — а крім того мущу ще додати, що смак Quaker Oats мому піднєбїню зовсім не дождєжує.

— Даруйте, мої пані, — забрєла знов голос пані А. — що якє досвідчєна, ужинаючи, як я вже сказєла, від давня в своєй кухнї Quaker Oats з найлучшїм успїхом, подєла кїлька поучаючєх вєзвївок. Quaker Oats є знаменїтїй, але треба знєти, як з ним обхєдєти ся. При першїх пробєх і менї не вєдєвали ся страви. Однак пізнєйше, коли случєно одиє з моїх дїтєй тєжко захорувєло, а лїкар спецїальнє Quaker Oats поручєла як єдинєний до віджївлюванєа дїтєни, тоді забрєла я до моїх кухарєвкєх проб з найбїльшою увагою, яку мати мєєвєчує хорїй дїтєнї, і перєвїдчєнась, що Quaker Oats посїдає дїєсно цїнну приваюстє, що відповїдно призвєжєний розвиває дужє приваюстї та опїдєбїлє подрєжнюючїй смак, а його приладжєна не трєває в мїнутї — одиєм словом, що є знаменїтєю стравою для кухнї. Коли додати, що Quaker Oats майже сьмїшнє танєв, то пїємєте пані, що після удєтєх проб маю його всє дома не лишє на клєйкє для хорїх, але також на всі можлївї лєгумїни і до муп на полєвкє. А з яким апєтитом їлєть се мїй муж і мої дїтї! Знаєте, мої пані, що треба мати трєх терпєливостє і кожєду рїч мавперше досрє випробувєти.

Тєпла промова пані А. за Quaker Oats вчинила очєвиднє вражєнє на панєх, бо олї попереднє протївнїцї відїзвалїсь: — Коли рїч так прєдстєавлєть ся, то мусимо ще раз основно попробувєти.

Не сумнїваємє ся, що та пробє довєла до такого самого успїху, як у пані А.

Дєскрєция не позволєла нам вивєсти мїсцєвєстє, де сталась тєта правдивєа подїя, котра рївночасно докєзує, що — коли пані тєтє — умїють варити.

Д. Г. Р.

Перша краса фабрика цементових

ДАХОВОКЪ

у Львові

Тов. реєстров. з обмеженою поручкою

поручає свою патентовану цементову дахівку, котрою доброта, трєвалость, щільнєсть і гарна форма ставлять єю виєсоко понадь всєй до тепєр знанїй покритє.

Цївнєни, кошторєси и вєзєры вєсєлєє на жєданє якь також прїймає замовлєнє

АДОЛЬФЪ КАМІНЦЕЛЬ

Фабрика бетонових виробів, складь порцєлєнє цементу и всєхнїх будівляннєх артукулєв.

Львєв — ул. Городецька ч. 3.

ТЕЛЕФОНЪ № 460. 121 10-0

КАРОЛЬ

ЛЯВОРСКИЙ

у Львові ул. Баторія 20.

поручає свій складь и роботу

ОБУВЯ

дамського, мужєского и дїтєнячєго по умєрковєннєм цїнах.

581 19-25

У Трочинського

въ Пасажи Гавсман, Львєв.

1/2 кл. помєлєтьє начїнєннєх 80 кр.

• чєлєдїкє 1 зр. 20 кр.

• гєрбатнїкє 80 кр.

• кармєлєбїє начїнєннєм, занїтєх въ барвєй пєрєц 80 кр.

якь також рєбнїй укрєшєнє на дєрєвцє з цївур 1/2 кл. 1 зр. 60 кр.

и бємбєрєкє по найдєшєвїшїм цїнах.

594 11-15

Проч з чужиною!!!

КОЛИ ЖЕ ВІЙШОВ

Гумористичний Ілюстрований

Календар "Комара"

Ціна лише 25 кр.

з почт. перєсылкєю 28 кр.

Набути можна в Адмїнїстрацїї "Комара" ул. Личєвєска ч. 23, в кнїгарнїях:

Тов. ім Шевченка, Старєропїлїсїкїй і Тов. "Прєсвїтї" у Львові і по всїх філієх "Нєрєднєї Торговлї", в Калушї у п. Коритєвєского, в Тисмєнїцї у п. Піранєвєского і в єгошнїх торгєвєлєх на прєвїнцїях.

В Чернївцєх в Рєдакцїї "Букєвїни".

Вїдпрєдуючїм значнїй опуст!

По причинї змєни льєвалєю дає нагоду єврєма

Янъ Шуманъ

площа Бєрнадїнєска чїсло 14.

дєшєвого закупа випрєає нєхоннїх, пєчїй зєлєнїх вїлєдєнїх єлєвоко по цїнах зєнєжє нєх з вєсортоварї з дужє значнїми опустамї.

623 7-10

Для купцїв!

Гандєль корїєнїм (з красєним урєдєжєнєм і комєнтєм до сїдєнїє) можєна зарєз пєрєїзїти в мїстєчку, де нахєдїтє ся стрєство, суд нєвїтовїй і уряд подєтєковїй. Цїна нєвєзлєка. Рєєкєляторї дєвїзї скорє злєкєтє ся до п. Нарїєрного, дїрєктєра "Нєрєднєї Торговлї" у Львові.

На осїннїй и зимовїй сєзон! Складь и робєтнє футєрѣ

Самуїла Вальдманна

у Львові, Ринєкъ чїсло 16

поручєнє всєкє рєдє євєрѣ з жєнчїн: подирєжнїй євєтра и жєнчїй, мужєскїй з євєнєтєх гаушєтєх. Дамєскїй євєтра пєсєлє найнєвїшнїх євєсєбє, аємєно: пєлєтєм, рєтундїм, короткїй дєлємєкє, пєєєрєнє, якь також зарєвєкє з дамєскїй кєвєртє, бєтє, євєтраїнї шапєкє и т. п. Шапєкє и кєлєпєкє мужєскїй, євєрєсєскїй зарєвєкє и дєрєкє до сєнєй. Гєтовїй вєрєх до мужєскїх и дамєскїх футєрѣ, нєвїй євєсєкє. Вєсєлєкїй вїдбєрѣ наймєднїшнїх матєрїєлєвєкє на вєрєх до футєрѣ. Шєбєра з євєтра поодїноко або гуртєм, у всєкєх можлївїх рєдєх. Замовлєнє з прєвїнцїє зє надбєєлєнєм дєкєлєдїон зєрє, вїкєнує єя євєшнїє, точно и євєтєсно. Зє набутїй вєх магалїєнїх матєрїєлєвєкє рєчєть ся. Товєрє дєю на чєстє. Прїймає єя до пєрєрєбїлє всєго рєдє старїй євєтра по найнєвїшнїх цїнах, якь також до пєрє євєнєчєрєз лїтє. Поручєючї єя лєкєвємї зєглєдєм Пєв Р. Т. Публїкє сємїлєю єя увєєнєнє, що увєєлєнїє старїємї мєнїє будє прїдєбєти собї дєвїєрє сєвєєстєно и точно прєцєю.

Зє глєбчїємї повєжєнїєм

Самуїлъ Вальдманъ

528 10-12

Львєв, Ринєкъ чїсло 16.

Найвєдповѣднїшїм дєрунокѣм на Рѣздвє єсть

Ілюстрованїй Калєндєр "Прєсвїтї"

на рѣжѣ 1901.

Дѣстєти можєна по цїнѣ 60 сєт., а зє пєрєсылкєю по 65 сєт., зє прїмїрнїкѣм въ тов. "Прєсвїтѣ", Ринєкъ ч. 10.

L. M. 83.208/900.

B. St. 178.

ОПОВѢЩЕНЕ.

По мьєлї артукулє ІІІ. закона въ днє 29 мєртєа 1869 р. В. а. д. ч. 67, вѣдбудє ся

зє початкомъ євѣнїя 1901 р. загальнїй єнїєсь населєнїя пєслє стану въ днє 31 гуднїя с. р.

Въ кор. стол. м. Львові єнїєсь сєй вѣдбудє ся за пєєєрєднїєтєм картє оповѣщуючїх.

Тї картє разєм зє єсумарїам и поучєнєм, якь вїповнюватє поодїночї рубрїкє, одєржєть влєстїтєлѣ, зглєдно управлєтєлѣ, зглєдно управлєтєлѣ дому, для дєручєнє партїям, що замєшєкують тєй дѣмѣ, абє нїх вїповнїєлї.

Пєслє бєзпрєволєчного вїповнєнєа по мьєлї нїєтрїнцїє влєстїтєлѣ або управлєтєлѣ дому зєбєрутє знов тї картє упорядкуютє нїх пєслє чїсєлє мєшкєнє и найдєлєшє до днє 5 євѣнїя 1901 р. вѣдбєлєють до вѣдповѣдного комїсарїєту.

Для молодїжї мужєского пола, урєдєжєнов въ лїтєхъ 1881—1891 вїкєлючїє, налєжїтє дєручєнє вѣднїєчє зє мєтрїкєн або т. зв. вїтєжє зє мєтрїкє, котрїй вїдєдєть бєзплатно въ вѣдповѣднїх парохїєх.

Такъ вѣ интересѣ парохїєлєннїх урядѣв, якъ и рєдїчїєв та опѣкунєв, до котрїх се вѣднєєтє ся, лєжїтє щєбї пєслє можєнєстї вїжє тєпєр пєостєратїє єю такїх вїтєжє.

Въ публїчнїх интересѣ лєжїтє, щєбї дєтє, якї даєть єнїєсь населєнїя, булї якъ найновїшнїм и якъ найправдївїшїм. Прєтє є обявєлєнєм кожєго вїповнїтє кожєду рубрїку єпєсєнов картє євѣєстєа, правдїво и вїрєанє. Правдївєстї тїх дєтє рєєлєджувєтє-муть єнїєсєвїй комїсарѣ, котрїй вѣ тѣй цїлї одєржєть вѣдповѣдїй лєгїтїмєцїє.

На євєнєцє зєвєртєтьє увагу на §. 30 єнїєсєвого закана, котрїй орѣвєа, що нє постєпєючїй точно пєслє згаданєго закана пѣдлєгєа грѣшєвїй карѣ до вєсєтє 40 єорєнѣ, а вѣ разѣ нєможєнєстї зєплєчєнєа арєштѣ до 4 днѣв.

Львєв, днє 11 гуднїя 1900 р.

3ъ Магієстрєту кор. стол. м. Львовє.

617 4-4

Розкладъ їзды поїздѣв зєлѣзничнїхъ важнїхъ вѣдѣ 1 мая 1900.

пєслє часу євєрєдно-євєропєєкєго [пѣдлїєнїєго о 88 мїнутѣ вѣдѣ часу львєвєкого.]

посп.	єсєб	прїхєдїтє до Львовє	посп.	єсєб	вѣдѣ-дїтє зє Львовє
6:20	Зє Черновєцѣ, Іцкєнє, Стєвєнєславєвє	6:35	до Львовєного, Пєштѣ, Бєрєслєвє	12:40	до Краковє, Вѣдїє, Бєрєлєкє
7:45	Яновє (гол. двєрєцѣ)	6:50	Пѣдлєчєкє, Оєєсє, Кєзєвї, г. д.	12:51	Іцкєнє, Кєстєнїцє, Бєкарєштѣ
8:05	Лєвєчєного Кєлушє, Хєрєвє	6:55	Іцкєнє, Бєкарєштѣ, Рєдєвєцѣ	1:00	Краковє, Хєрєвє, Кєрєєєнє
7:40	Тєрєполє, Брѣдѣвє на Пѣдлєчє	7:43	Пѣдлєчєкє зє Пѣдлєчє	1:05	Стєвєнєславєвє
8:00	гол. двєрєцѣ	8:30	Краковє, Львєчєвє, Орєлєвє, Вѣдїє	1:10	Лєвєчєного, Мунїчєкє, Хєрєвє
8:15	Сєкєлє, Рєвє русєкє (гол. двєрє)	8:40	Вѣдїє, Хєрєвє, (тєжє)	7:25	Сєкєлє, Рєвє русєкє
8:10	Краковє, Вѣдїє, Орєлєвє	9:15	Яновє	7:10	Тєрєполє зє гол. двєрє
11:45	Ярославє, Лєбєчєвє	9:16	Пѣдлєчєкє зє гол. двєрє	7:15	Пѣдлєчє
11:45	Іцкєнє, Стєвєнєславє, Кєзєвї	9:25	Пѣдлєчєкє зє Пѣдлєчє	7:25	Бєлєцє, Рєвє, Лєбєчєвє
12:55	Яновє на гол. двєрєцѣ	9:43	Пѣдлєчєкє зє гол. двєрє	7:35	Іцкєнє, Гусєтїєнє, Кєрєєєє
1:35	Краковє, Вѣдїє	—	—	7:55	Краковє, Вѣдїє, Хєбєлєкє
1:45	Сєкєлєного, Хєрєвє, Кєлушє	1:35	—	—	—
2:20	Іцкєнє, Стєвєнєславє, Гусєтїєнє	2:08	—	—	—
2:55	Пѣдлєчєкє на Пѣдлєчє	2:45	—	—	—
5:40	— гол. двєрєцѣ	2:55	—	—	—
5:17	— Пѣдлєчє	—	—	—	—
6:00	— гол. двєрєцѣ	—	—	—	—
—	Сєкєлє, Бєлєцє, Лєбєчєвє	—	—	—	—
12:05	Зє Стрїє, Кєлушє, Бєрєслєвє	12:40	до Краковє, Вѣдїє, Бєрєлєкє	12:40	до Краковє, Вѣдїє, Бєрєлєкє
12:30	Черновєцѣ, Бєкарєштѣ	12:51	Іцкєнє, Кєстєнїцє, Бєкарєштѣ	12:51	Іцкєнє, Кєстєнїцє, Бєкарєштѣ
2:51	Краковє, Вѣдїє, Орєлєвє	1:00	Краковє, Хєрєвє, Кєрєєєнє	1:00	Краковє, Хєрєвє, Кєрєєєнє
3:12	Пѣдлєчєкє зє Пѣдлєчє	1:05	Стєвєнєславєвє	1:05	Стєвєнєславєвє
3:55	гол. двєрєцѣ	1:10	Лєвєчєного, Мунїчєкє, Хєрєвє	1:10	Лєвєчєного, Мунїчєкє, Хєрєвє
9:45	Краковє, Вѣдїє, Сєкєлє, Сєнєкє	7:25	Сєкєлє, Рєвє русєкє	7:25	Сєкєлє, Рєвє русєкє
10:—	Хєрєвє	7:10	Тєрєполє зє гол. двєрє	7:10	Тєрєполє зє гол. двєрє
—	Іцкєнє, Пѣдлєчєкє, Кєзєвї	7:15	Пѣдлєчє	7:15	Пѣдлєчє
—	Краковє, Вѣдїє, Лєбєчєвє	7:25	Бєлєцє, Рєвє, Лєбєчєвє	7:25	Бєлєцє, Рєвє, Лєбєчєвє
—	Краковє, Вѣдїє, Пєштѣ, Сєнєкє	7:35	Іцкєнє, Гусєтїєнє, Кєрєєєє	7:35	Іцкєнє, Гусєтїєнє, Кєрєєєє
—	Іцкєнє, Кєзєвї, Пѣдлєчєкє	7:55	Краковє, Вѣдїє, Хєбєлєкє	7:55	Краковє, Вѣдїє, Хєбєлєкє
10:12	Пѣдлєчє. Брѣдѣвє, Кєнєчїєнєцѣ	—	—	—	—
10:30	— на гол. двєрєцѣ	—	—	—	—
10:15	Лєвєчєного, Хєрєвє, Пєштѣ	—	—	—	—

ЗАМѢТА: Пєрє нїчнє чїсєлє олє вѣдѣ 6 гєдїнїє вєчєрємѣ 5 гєдїнїє 59 мїнутѣ ранє. — Бєрє нєвєрємацїємє ч. н. зєлѣзничнїхъ держєвїєкєх прї улє Краковїчє ч. 5.

БРАТЯ ДЪДОЛЪЦЬ
Львовъ, улица Чарненскаго, число 3.

кратков: в Опаві Ельдріша 278 голосами (шенереріанець Тірець мав 249 г.) а в Тьшані Ціфра 342 голосами; Полак Отверта мав 219 г.

В Чехії на Мораві в V курії вибрані: В. Сміков чехо-національний робітник Кльофад 414 голосами; соціал-демократ Немець 257 г. — В Ігліні молодечі д-р В. Шілені. — В Літомержцях німецький людовець Франц Шрайтер 310 голосами; соціаліст Шрамек мав 275 г. — В Таборі молодечі В. Голанські 486 голосами; соціаліст 59 г. — В Берні, тьшаній виборі між соціалістом Гібеком а соціальним німецьким кандидатом Шелером. — В Валахско-Межерці вибрані національний чеський соціаліст Райштетер 332 голосами; чеський консерватив Валюшек 309 голосів. — В Градиці вибрані чеський консерватив Столяк 423 голосами; молодечі Покорні 165 г. — В Шенберзі при тьшаній виборі вибрані соціальний демократ Рігер 314 голосами; соціальний німецький кандидат німецький кандидат мав 299 г. — В Знамі вибрані нм. поступовець Ферд. Пемасль 315 голосами; чеський консерватив мав 291 г. — В Оломуці вибрані 330 голосами молодечі Август Шналь; німецький кандидат 296 г. — В Коліні вибрані молодечі Карбусь 385 голосами; чехо-національний соціаліст 191 г. — В Ліберці соціаліст Ганіх 475 голосами; шенереріанець Арнольд 167 г. — В Трутнові вибрані шенереріанець Герцог 331 голосами; дотепершній посол соціаліст Кісевтер 212 г. В Пільні вибрані чехо-національний соціаліст Фресль 403 голосами; соціальний демократ Черні 226 голосів. — В Жатці вибрані Ганіх 436 голосами; дотепершній посол соціаліст Целер 202 г. — В Літомишлі при тьшаній виборі вибрані чехо-національний соціаліст Кльофад 236 голосами; молодечі Доста 207 г. — В Чаславі вибрані молодечі Бечварь 403 голосами; чехо-національний робітник 712 голосів. — В Будевіцах при тьшаній виборі вибрані німецький поступовець Шрайтер 309 голосами; чеський кандидат 271 г. — В Пісеку при тьшаній виборі вибрані молодечі Кратохвіль 273 голосами; чеський радикал Каліна 247 г. — В Тчині при тьшаній виборі вибрані чехо-національний кандидат Іосиф Черні 289 голосами; молодечі Долежал 279 г. — В Хебі [Ебрі] вибрані шенереріанець Штайн 342 голосами; соціаліст Фермак 247 г. — В Мієх при тьшаній виборі вибрані німецький радикал Гавх 304 голосами; німецький поступовець Релінг 219 г. — В Празі, Кароліненталі і Сміхові вибрані молодечі Вжеановскі 16.563 голосами; соціаліст Круперт 8.134, а чехо-національний робітник Кльофад 2.736 голосів. — В Молодці Болеслав при тьшаній виборі вибрані молодечі Шрамек 358 голосами; чехо-національний робітник Хоць 247 г. — В Краєвці Градиці вибрані молодечі Форманек 363 голосами; чехо-національний робітник Вайнштайн 221 голосів.

В Спирі в V курії вишли: в Бруку над Марою антисеміт Шойсоль; в Цілеві клерикальний Словінець декан Цікар; в Фельдбах католицький людовець бар. Морсей; в Градиці прийшли до тьшані вибору: соціальний кандидат Пмцф Вільгельм [18.364 голосів] а соціальний демократ Ревель [17.770 голосів], разом віддано 36.264 голосів.

В Країні в мьскон курії вибрано: в Цостові [Адельберт] ліберального Словінца Ферячца а в Рудольсверті ліберального Словінца Плянтана. В Люблянській торговельно палаті вибрано ліберального Словінца Танчара 919 голосами; консерватив Оуєнік достав 400 гол.

В Горьшій Австрії католицький людові партія задержала всі 3 мандати в V курії. Вибрані: Едз, д-р Кері і Шлегель.

В Зальцбурзі вибрані в V курії німецький людовець Гайдер против католицького Туаєла.

В Істрії вибрані італійський ліберал Бенатті,

В Гориці вибрані консервативний Словінець Грегоріч 146 голосами.

В Далматії в мьскон Задрь Себеніко-Лесіна вибрані хорватський націонал Сугніч, а в мьскон Спліт-Рагуа хорватський націонал Борчіч 770 голосами [італійський

автономіст д-р Любін достав 275, а Ділія 44 голосів].

В Трієсті в V курії зараджено тьшаній виборі. [При першому голосуванні дотепершній італійсько-національний посол д-р Горік одержав 8.059, словіньскій націонал д-р Рибарь 6.438, соціаліст Уцекарь 4.901, а італійскій націонал д-р Домітері 2.410 лолосів].

По виборах в V и IV куріи.

З Гусатины пишуть нам: Ritzny, Palkari, Noziwnyky, Sokiernyky, Zlodiji, одним словом Gonty-Hajdamaky — ось як охрестила в нагоди виборів польско-шляхотська преса діячів руского народу взагалі, а Гусатины особливо. Бідняги вже так нязько упали, що ймались аж не тою того сотворити, о котрим кажуть „сама мѣшок дре и сама кичить“. Бо вже мабуть в цѣлѣм свѣті нема народу, котрий бы дав вѣру галицким олігархам не то в законність их, але хоть-бы в крихотку вѣсту так при виборах як ввагал у их відношені супротив Русинѣв. Руска преса вогне надужити, якій дѣйдуть до их вѣдомости, не тому, щоб выказати, до чого способні галицкі олігархи; се вже лишне. Хто допускає ся крадежи голосѣв, хто готов дѣти осерити, щоб обрадувати народъ зъ его репрезентаціи, той способний до всякой нѣчестности, на яку лише злоба людска здобути ся може. Впробѣв Русь знає тых олігархѣв аж надто. Мала част их побнати — за 500 дѣт під панованіемъ Польщѣ, а не менше за кількадесять лѣт гегемоніи ихъ в конституційномъ житіи галицкои Руси під Австрією. Знаємъ, знаємъ ти плюютини польско-шляхотскі, якій они вышлекали вь своїмъ гнѣзді, до шпіку-кости чуємъ ихъ гдѣ, а теперь лише мусимо кинути ними вь лице тымъ, котріх выпродували, щоб вѣдъ разу були настемпловані, коли стануть у Відні яко заступники руского народу.

Мы „рѣзунъ, палкарѣ, ножбѣвники, сокирники, злодѣѣ“ словомъ „Гонты-гайдамаки“. Добре! Але якъ же назвати тыхъ, котрі економічно и політично, морально и матеріально убивають рускій народъ? Адже вѣдъ цѣлого ряду лѣтъ права руска вогне тѣ „благодѣѣ“, якій сыплють ся на Русь зъ рога обильности галицкихъ гегемонѣв. Подоптане законѣв, брутальне надужате власті, або тымъ подобнімъ злочинѣмъ. На се не реагує нѣхто, якъ бы води вь ротѣ набрали. Вѣдъ двохъ мѣсяцѣвъ кожде число рускихъ независимихъ дневникѣвъ заповнене немо вѣрными, тільки вь одинокій Галичинѣ, на жалъ, можливими нечуваными надужитами виборчими. Коли читати ихъ, кровь вь жилахъ стинає ся, а щожъ доперва переходити лично те Дантѣево пекло, тѣ Тавталеві муки, якій мусѣв вь богато повѣтахъ переходити при ихъ виборахъ рускій народъ! До того моря описаныхъ надужитъ „докинемо ще кілька зразкѣвъ зъ Гусатиныи.

Про се, якъ листѣ фальшують ся, якъ не выставляє ся ихъ до перегляду, якъ не оголошує ся часу рекламацийного ані дня прав виборѣв, злишно вже говорити. Сеса рѣчь вже усталева яко фактъ не оспоримый. Цѣкає лише, до якого цинізму доходять наші гегемоніи при помочи урядовѣи супротивъ руского населєня.

83 господарѣвъ зъ Сухоставу внесло протестъ до ц. к. старостѣв, що тамъ листа не выставляє ані част рекламацийный не оголошений. Старостѣв зарадило доходжене. Вбавані господарѣ Павло Нападѣв, Мих. Сваргунъ и Костѣ Галинскій заявляють готовѣти ствердити присягою, що правду вь протестѣ подали. А ц. к. старостѣв выдає рѣшене, мовъ-то доходжене выказало, що листа була выложена и част рекламацийный бувъ вызначеній плакатами на церквѣ, жидѣвскій божици и урядѣ громадскѣмъ. Тимчасомъ самѣ вѣйти и писарѣ признали ся передъ громадѣю, що листа не була выложена ані част до рекламаций не бувъ оголошений. Старостѣв самѣ переводить тамъ выборы, але рѣвночасно Нападѣв, Сваргунъ, Олѣшникъ и Дереворѣвъ вносятъ протестъ противъ такъ негально переведеныхъ прав виборѣв, де сама зверхнѣсть громадска признала, що оголошене не було а тымъ самимъ не було правосильной листѣ, де крѣмъ того голосовано картками, и то вь часѣ, коли рѣшене старостѣв не було правосильне, бо другого дня по дорученію рѣшене на протестъ. Старостѣв зымає писарѣ до Гусатины, а той

день и нѣчь вынесу имена виборѣв, котрі голосували, бо при голосуваніи не выписувано назвѣи именѣ голосующихъ, тільки числа порядковѣ, передає до мѣсцевого пароха дуже чинный листѣ полный обѣтницѣ, а писарѣ вже устно просить пароха вь имени старостѣ, що все ему зробити, абы лише вылинув на протестующихъ, щобъ вѣдъ протесту вѣступили. И мужики, знаючи практикѣи галицкіи, вѣдступили.

Ще красшу иллюстраційку цинізму супротивъ руского населєня маємо вь полагодженѣ протестѣ противъ прав виборѣв вь Конячницахъ переведеныхъ при асистенціи спровадженыхъ драгонѣв, де ажъ комисія була вѣдступила. Отже ц. к. старостѣв одиный протестъ полагодило ажъ по виборахъ (взглядно рѣшене тогды доручило) а на другій протестъ самоп комисіи вѣдповѣло, що все закиди ен не правдливый. Зъ уваги, що самѣ старостѣ Ділицъ яко комисарѣ урядувалъ при прав виборахъ, отже все вѣдѣв, а навѣть самѣ зараджувавъ те, що вѣдѣвъ заперечивъ, то члены комисіи виборѣи Костѣ Ілія и Иванъ Вагріи такъ тымъ соблазнили ся, що у вѣдклику до намѣстничѣвъ закинули ему просто ложъ. Мѣжъ нимѣмъ такъ написали: „Вѣдповѣдъ ц. к. Старостѣв, будѣтоби комисарѣ рядовѣи казавъ пускати до салѣ виборѣи лише по кільку виборѣи до вѣдданя голосѣв, однак до вогне не приходило, бо на се комисарѣ рядовѣи не зѣвавала, єсть цѣлковито ложно, бо вь салѣ не кільку виборѣи, ані кількадесять, але кількасѣт і то переважно жидѣв або ихъ союзникѣв зѣпхало ся такъ, що вѣдклику вѣдтихнути не було можна, а вь підписаныхъ густихъ піт стѣвав и млости на нихъ бѣв, що підписані комисарѣи радѣвому дочѣно говорили. Він се вѣдѣв, а нѣмѣ писавъ зовсѣмъ противно, не згѣдне єсть зъ повагою уряду. — На закид, що комисарѣ рядовѣи не пѣвав ся виборѣи, на кого голосують, тільки на „яку картку, білу чи червону“, вѣдповѣло ц. к. Старостѣв, що голосѣ вѣддаване устно, а для улещєня виборѣи послугувалися картками, зъ котрихъ голосѣ вѣдчитували. Підписані замѣчають зъ всею рѣшучєстію, що ц. к. Старостѣв написало зъ всею сѣвѣдомостію неправду, бо старостѣ п. Ділицъ яко комисарѣ рядовѣи пѣвав ся виборѣи: „На яку картку голосуете, білу чи червону?“ Вѣборець вѣдповѣдъ „на білу“ або „червону“ і зъ тымъ вѣдходив. Се посѣвѣдчатъ не лишъ підписані, але такожъ Иванъ Татор, Иванъ Бульчак, Онуфріи Турчан і другі. — Ось якъ вже до очіи старостѣв хлопцы починають говорити! — На другій протестъ рѣшило ц. к. старостѣв такъ само заперечєнѣмъ поданыхъ фактѣв. Протестующіи не вносили вѣдклику, бо рѣшене вѣдстали вже по виборахъ; але цѣкаво полагоджене! Протестующіи навѣли сѣвѣдѣв, що старостѣ обманувъ ихъ, заповѣдаючи, що виборѣи на подальші буквы (якъ П, С) можуть прийти ажъ вь вторѣи 13-ого грудня, а вѣдъ вже 12-ого, зарадивши дѣѣ комисіи, забѣвчивъ выборы, черезъ що надъ 500 виборѣв не голосувало. Отже старостѣв не переслухѣ сѣвѣдѣв, тільки апікує: „Се выдумане“. Що-жъ теперь думаютъ о старостѣ тѣ, котрі на власній уха чули и котрихъ вѣдѣв здурило? Одно лише признаєтъ за правду, именнѣ, що „на зараджене ц. к. старостѣв вычеркєно зъ листѣ виборѣв цѣлый рядъ именѣ и назвѣи, нарыгѣдно, бо безъ тутешного компетентного зарадженя, черезъ д-ра Сафїяна и Василя Штокала, хоть-бы навѣть на некомпетентне вѣдволене начальника громадского вѣнесєныхъ. Вирѣшѣ сеса справа буде те передъ нимѣю властію трактована“. Зъ того видко, що тільки сего, що написане, годѣ вже вѣдперти ся, а сказаного можна хоть-бы вь живій очіи выперти ся. Видко п. Ділицъ учивъ ся добре „verba volant, scripta manent“. А зъ того, що справа буде трактувати ся ще и вь судѣ, Русь дуже рада. Най кожда справа кристалізує ся до дня, най переходить черезъ все галицкіи реторты и алеибѣи хоть-бы такъ, якъ жолудѣкъ небѣщика Зімы.

Вѣбѣи треба ще кілька слѣвъ кинути про самѣ актѣ вибору. Що горожанѣ не впустила жандармерія зъ припоруєня старостѣв домоѣв, де вѣдбували ся выборы, се фактъ таковъ усталєний. Се дѣло ся и вь Гусатины. Мене такъ 13-ого якъ вь 17-ого жандармерія не хотѣла впусти; такъ само и другіхъ. Дня 17-го грудня вѣхало зъ мною двохъ заграничныхъ куцѣв, то не могли выдѣвувати ся, якъ се можливо. Але що вь Галичинѣ було бы неможливо? Н. пр. оѣ що у насъ можливо: При самыхъ выборахъ, мимо всѣхъ зарадженѣ, се не знаютъ, чи польско-панскій

кандидатъ має бѣльшєсть. Що-жъ роблять? На все є способѣ!

Приходить до голосованя вѣборець противъ гр. Голуховского Янъ Боровскій. Ему вь листѣ до Янъ додали — „уаріи“ и кажутъ: „вы не можете голосувати, бо вь листѣ єсть Януаріи а Яна нема“. — Але-жъ вь цѣлѣмъ сѣлѣ нѣякого Януарія нема та й у насъ нѣхто про таке имя не чуѣ! до того люде лісту переглядали (самѣ о. деканъ Мадѣковский на власній очіи вѣдѣв вь листѣ Янъ, а не Януаріи, та й при прав виборахъ зъ листѣ почитували и клѣкали Янъ, а не Януаріи, де жъ Янъ подѣв ся а вѣбѣи Януаріи вѣзѣв ся?... И мы „рѣзунъ“?!

Приходить зновъ Федѣ Нападѣи такожъ противъ графа. „Вы не маєте права голосувати, бо ту вь листѣ є Федѣко Нападѣи Гринѣковѣ“. — А ту, бачте, не то нема нѣякого Федѣка Нападѣи Гринѣковского, але взагалѣ другого такого нема, та й при прав виборахъ почитували „Федѣко Нападѣи“ а patronimicis вже опбѣли додали, але що его батька не знали, то додали на вгадѣ... И мы „палкарѣ“?!

Приходить Тимѣо Чорный Грицѣв, такъ була и лѣгитимациѣ, але сему зновъ кажутъ: „Тимѣо Чорный єсть вь листѣ, але Грицѣв нема, не маєте голосу!“... И мы „ножбѣвники“?!

Приходить Микѣла Вѣзний, такъ почитували при прав виборахъ, тутъ додали ще „Сасѣ“, тай не мавѣ голосу!... И мы „сокирники“?!

Приходить Иванъ Ханчукъ, вь громадѣ вь листѣ бувъ, такъ его почитували и голосувалъ при прав виборахъ, а при виборѣ посла нема вь листѣ, не може голосувати... И мы „злодѣѣ“?!

Такъ само зъ Якова Баллика зробили Яковѣ Баликѣ Антонѣю, або зновъ Онуфріи Иванѣв зробили Онуфріи Иванѣв и т. д. и т. д. — ажъ доки зъ Теревовѣи не прийшла телеграма, що гр. Голуховскій доставъ тамъ черезъ верѣхъ. Тогды дочєрѣи вѣшли вѣдъ перешкоды... И мы „Гонты-гайдамаки“?!

А хто-жъ они?!

Михайло Петричій.

Зъ торжества посвященія „Народного Дому“ вь Стрию.

І.
Промѣгъ концерту.

(Написавъ Василь Шуратъ.)
Янъ сѣбло...
якѣ струны ар...
якѣ звуки и...
дѣвчѣи...
вокругъ нехѣи...
Твое святе дѣло, вѣчно!
Сегодѣшнєе народѣо свято...
Твое дѣло!
Се Тѣбѣи прѣдѣвѣи дѣно!

Днесъ передъ именѣи...
чѣло вь нѣзъ клонѣи...
Нехай же давѣи...
Нехай же сѣи славы зронѣи...
воно у дѣшу того сѣи...
що зъ тысячѣвъ одиный...
зъ помѣжъ мерцѣвъ живихъ...
тудѣи стрѣмѣи, де є свѣта вѣсѣлѣи краина,
де вѣреѣи ясна начѣи гранѣи...
все окружати-ме сѣи Твои...
о вѣчно! —
де лаври вь Тебѣи є для всѣхъ...
зготованіи давѣи,
хочъ лишъ не многими Тѣи вѣчала ними...
скраѣи.

За Тебѣи, вѣчно, йшовъ предѣи нашъ до...
бою,
мовѣи на всѣбѣи йшовъ моторно, смѣло.
Вѣи за свѣте дѣло...
клавъ буйну голову у полѣи...
и працюєи зъ душею молодою,
прашаєи ся вѣи зъ Тобою:
„Красѣи ажѣ, вѣчно, за Тебѣи дѣи тѣло,
вѣжъ духѣи вѣдѣи безъ Тебѣи у неволи!“
И сѣи вѣи називаєи Твоимъ всѣмъ.

Вь тишѣи мудрець Тѣи нѣєи духа свого...
плѣди.

И ты его думками давала иь сонцѣи летѣи...
Якѣи стѣи огнѣи вѣи Ираилевѣи родѣи...
до Богомъ вѣзначєныхъ метѣи...
такъ Тѣи всѣи частѣи вѣла его всѣи думѣи-мысли...
ажъ блискавкою вразѣи вои на иѣи заблєси...

Тебѣи артистѣи собѣи бравъ за зорѣи провѣдѣи...
Красѣи Твоєи вѣбликомъ живимъ...
вкрашавъ свои дѣла нерукѣи творѣи...
И Тѣи, якѣи частѣи ангѣлѣи Херувимѣи...
мечемъ огнѣи вѣи...
вѣдъ него гнѣи прочѣи усяку страсть негѣдѣи...
щѣи ставѣи чистимъ...
такъ якъ и Тѣи,
добувъ назъ духа свого сили необѣи...
на путь до споковѣи метѣи,
на путь до Бога,
у тѣи краѣи надѣи,

І. Черніцкій и М. Ольшевскій
Львѣи, Ринѣи ч. 21 поручаютъ
рукавичный товары власного вырѣи,

якѣи русаички гласѣи, данѣи, сѣи вь надѣи краскахъ вѣдѣи 1 гуз. 2-3 до 30 гуз. Такожъ великій сѣи корсѣи парѣи, варшавскихъ, вѣдѣи вь прасѣи почавѣи вѣдѣи 85 кр. до 20 кр.
Цѣи якѣи найнижѣи.
597 8-10

Куды ему идти,
Куды его народом дорожа!
Тобі, вободі Ненько, сынъ Тобі въ миръ
привнеси працю сьвача.
И вѣрно нимъ постане на нивъ
народного добра
примаетъ ся.
За тихі труды щирі
для дѣла
зближають ся
вже надгородъ пора.
Ты ихъ подашь ему вже въ подалекѣмъ
[живи].
Во все, що не-будь в почате въ Тобі,
не лаже въ гробі!
Воно росте, пишають ся красою,
и після змінять,
вѣкѣмъ, пожирять и рушють
явить ся въ величі обновы
и свѣтъ весь дивує собою.
Въ Тобі-жъ, о вѣчно, почате
в нинѣшнє народнє дѣло;
сама ему Ты покладає основы,
щобъ вѣчно лишь Тобі одиій служило.
Прими-жъ Ты днесъ его вѣдъ насъ, якъ Мати
принимая кровь свою и тѣло.
У нинѣшну свѣту для насъ годину
вступи въ Свѣй храмъ!
На сорокѣ всѣмъ
врагамъ Твоимъ
розкажуи намъ!
Свѣй храмъ — нашъ Дѣмъ,
Народа Твого Дѣмъ,
прими, о вѣчно, якъ власную дитину,
царюй у нѣмъ!
Якъ сѣрбѣло-злато,
якъ струны арфъ небесныхъ,
якъ звуки ангельскихъ пѣсень
для чесныхъ —
вокругъ нехай луною дзвонить
Твое святое імя, вѣчно!
Сегоднѣшнє народнє свято —
Твое воно!
Се Тобі прайснннй день...

Американско-рускій партіи.

Якъ вѣдомо, остатннмъ часомъ справа
именована епископа для Русинѣвъ въ Сноду
чешнхъ державкахъ повѣнчонъ Америки стала
большєе серьезною, якъ коли-небудь перше.
Правительственный кругъ угорскій старають ся
переперти на епископа тамъ когось зъ угорско-
рускихъ священникѣвъ, а зновъ нашъ мо-
сковскій, якъ вѣдомо, дуже ласъ на еписко-
пѣвъ зъ ихъ партіи, почали въ своихъ ор-
ганахъ кидати клеветы на руско-народно ду-
ховенство въ Америцѣ, подобно, якъ зъ огляду
на епископѣвъ въ Станиславовѣ, за Газет'ю
narodow'ю побрѣхують на священникѣвъ-на-
родовцѣвъ у Галичинѣ, называючи ихъ „на-
сованами“, „радикалами“ и т. п. Огже що-до
американско-рускихъ партій забравъ слово
въ американской „Свободѣ“ (ч. 48 зъ 20/12
грудня 1900) тамошній священникъ о. Павло
Тихончикъ а такъ пише:

„Намѣняю американскыхъ Русинѣвъ дѣ-
лать на три партіи: партію мадарско-рускую,
партію російско-православную и партію руско-
народную, або галицкую. Певно, коли походжене,
культура, будемо брати якъ основу
подѣлу, на американской Русин будемо бачи-
ти три партіи: партію мадарско-рускую, рос-
сийско-православную та партію руско-народную.
Походжене, виховане та культура, будуть то-
гда основными чертами снхъ партій. Мадар-
ско-руська покаже намъ тогда свєи цѣли,
российско-православная свои, а руско-народная
такожъ свои. На американской вѣднѣи земли
побачимо тогда цѣнавы обявъ, а се
звѣстки певныхъ родѣвъ европейской цивилиза-
ції. Въ мадарско-рускій партіи знайдемо лю-
дей, котрі уживають всюды, де только мо-
жуть, мовы мадарской; въ російско-право-
славній людей, що уживають все мовы вели-
ко-руской; а въ руско-народній людей, ко-
трѣ все говорятъ мовою, яко навчила родна
мати. Такожъ знайдемо, що кожда зъ тнхъ
партій, вѣднѣи до мовы, яку уживає, сн-
куче ся засадити на американской Русин та-
кѣмъ и мысли, якъ найбільше популярній въ
тнхъ краяхъ, звѣднѣи тѣ партіи черпають для
себе нахвѣнє. Коли въ Мадарщинѣ и Россіи
хлопа уважає ся за худѣю, то и тѣ партіи
мадарско-руська и російско-православная пев-
но його за такого будуть уважати; коли-жъ
въ Галичинѣ теперь кождий, хочъ трохи ин-
телігентнй чловѣкъ, старає ся всѣми сна-
ми хлопа просвѣтити, то певно и партія рус-
ко-народная буде о просвѣту того хлопа ста-
рати ся; коли въ Мадарщинѣ и Россіи урядо-
вый языкъ уважає ся за панскій а рускій за
хлопскій, то певно и партія мадарско-руська
и російско-православная будуть подобно мы-
слити; колижъ въ Галичинѣ рускій языкъ у-
важає ся загально за літературный, то и партія
руско-народная въ Америцѣ буде його за
такій уважати.

Але всѣ тѣ рѣшнцѣ не показують еще
наглядно правдивого стану рѣчей. Пѣла вы-
свѣтленя рѣшнцѣ, якъ походять зъ уродженя
и культуры, мы ще не знаємо всего. Мы ве-
знаємо же рѣшнцѣ, якъ творять понаты и
чувства релігійны. А тѣ вѣдѣи суть найваж-
нѣйшѣ навѣтъ тогда, коли мы хочемо вѣд-
творити собѣ характеръ певныхъ партій. Ча-
сами, именно у високо-культурныхъ націй
понаты и чувства релігійны не вытупають
такъ ясно, та у такихъ пониженихъ націй,

якъ руска, сѣ понаты и чувства падають
на довогъ ще будуть падавати рѣшнмъ пар-
тіямъ свою краску.

Приднвляючись нашимъ партіямъ въ
близьма мы зявжаємо, що партія мадарско-
руська и російско-православная тай о. Обуш-
кевичъ посла своихъ понаты и чувства релі-
гійныхъ можуть стояти разомъ, на однімъ
боцѣ, а партія руско-народная стоять на дру-
гомъ боцѣ. Що-до своихъ понаты и чувства
релігійныхъ першу можна назвати обрадовомъ,
другу релігійною. Нѣчого ту не значать рѣ-
шнцѣ, якъ заходять мнѣжъ уніатами а право-
славными, аиъ чѣго не значать фактъ, що
партія мадарско-руська прийшла въ Америку
зъ Угорщини, партія російско-православная
зъ Россіи, а о. Обушкевичъ зъ Галичины: тѣ
двѣ партіи суть своими поглядами релігійны-
ми дуже близькі, дуже подобні. Оан обра-
довѣ. Для нихъ найважнѣйшою рѣчею єсть
обрадъ зъ воїмъ провинціалными додатками
и поправками. Они пришли до Америки
„кончатъ омшу“, кадети, посвячати для нихъ
великою радостію суть „колоколы“, „турні“,
рускій цвѣтатаръ, красній крошала; рѣшнй пра-
вннн (въ матеріалнмъ змыслѣ) для нихъ
жизнь, а основно, на якій они хотѣли бы
зорганизовати американскую Русь, безуслов-
ный послухъ.

Друга партія, партія руско-народная по-
нимѣе справу основнѣйше. Она всюды старає
ся примѣнати передовѣствѣ моральну мѣрку;
она стараєсь народѣмъ поддвнгнути зъ вѣков-
ными, въ великомъ неволѣ; а о релігійна за-
дѣе єсть найбільше потрібна, она взяла со-
бѣ за задѣчу учати сєи релігій та показати
народу, что бѣе любнн, безъ вѣры, безъ на-
дѣѣ, безъ служеня другому, своему бли-
жнему, народѣ въ Америцѣ не може подвѣсти
ся. Ся партія не вѣхтєе обрадовѣмъ, та твер-
дѣтъ, что сердце чловѣка єсть важнѣйше вѣдѣ
всѣхъ обрядѣвъ на свѣтѣ.

Зъ котрой-жъ партія большєе користь на-
родовѣ? Чи зъ партіи обрадовомъ, чи зъ ре-
лігійномъ?

Щобъ на се пытанє вѣдповѣсти, подѣ-
вѣмъ ся на дѣла людей одион и на дѣла лю-
дей другой партіи. Першй „правдѣтъ“ и чи-
тають проповѣди зъ книжкѣвъ похвннго До-
брыньского, другій правдѣтъ и учать; всюды
учать: въ школахъ, въ братствахъ, на вѣчахъ,
на представлєннхъ, а найбільше приватно.
Кждий нѣтъ священникѣвъ зъ рускомъ народномъ
партіи трнмає самъ школу, ходитъ до неѣ, у-
чить, читає, толкує, кождый члєе обязовѣтъ
робити для тнхъ людей, середѣ котрыхъ жнє,
кождый старає ся сєи обязовѣтъ выпоннати и,
что найважнѣйше, кождый зъ людьми обхо-
дитъ ся лагідно, щиро, безъ жадныхъ „за-
днхъ“ плявѣтъ. Жаднѣтъ зъ нихъ не волю-
чѣтъ ся по далєкнхъ мѣстечкахъ и мѣстахъ
за тѣрами, за „штотами“, за „доходками“,
жаднѣтъ зъ нихъ не запынаєсь, жаднѣтъ зъ
нихъ кураторѣвъ не подкормлює, жаднѣтъ зъ
не адрѣає народѣ, жаднѣтъ зъ нихъ народннмъ
добрѣмъ не гандлює зъ аїришами аиъ зъ мо-
сковскими, жаднѣтъ зъ нихъ не дивнть ся на
грошѣ, якъ на цѣль жнті, якъ на средство.

На жалѣ се все траєляє ся у людей зъ
обрадовомъ партіи. Инакше ѣ не може бутѣ,
коли лнде зявѣтъ зъ Богомъ чують только
тогда, коли правдѣтъ та посвячають, жнті
нѣтъ мусѣтъ выжнті ся зъ всѣлѣкнхъ обязо-
вѣтъ и бутѣ далєкнми до духа того богослу-
женія, котре они самі „кончатъ“. Се рѣчь
звычайная всюды и все; але вѣднѣи народѣ на
тѣмъ терпѣтъ? але вѣднѣи терпѣтъ они самі?

Яка будучнѣсть тнхъ дѣлѣ партій? Чи
переможеуть обрадовѣтъ, чи тѣ другій, котрыхъ,
на жалѣ, такъ мало? Сн переможеуть обра-
довѣтъ, то народѣ рускій затратнѣтъ ся. Се
рѣчь очевидная: жаднѣтъ народѣ самнмъ обра-
домъ не може поддвнгнути. Сей обрадъ мо-
же бутѣ дуже величннй, вѣднѣи може бутѣ
прекрасннй, але вѣднѣи єсть только зборѣмъ
символѣвъ и тайнѣвъ, котрѣ только релігійный
чловѣкъ може ясно понати. Коли жъ людѣмъ
подаєсь символѣвъ, а не даєсь „на еущного
хлѣба — релігій“. они мусѣтъ выродити ся,
тнмъ большєе, что партія мадарско-руська, рос-
сийско-православная ѣ о. Обушкевичъ не уна-
ють людей за людей, а за хлопѣвъ, а нѣтъ
мовы не унають за людєку, а за хлопєку
мову. Сн-жъ переможеа бы партія руско-на-
родная, та партія, котра по-при галицкѣмъ кул-
турѣ выкала богато зъ культуры американ-
ской, то народѣ всерѣмъ прѣвнѣтъ бы до себѣ
и, отрѣшнн ся зъ давннхъ застарѣлостей та
культурныхъ пережиткѣвъ, змѣгъ бы хочъ
позовѣи ѣти по дорогѣ поступу до свѣтла.

Прнхѣдѣтъ свого епископа може богато рѣ-
чей змѣннати. Только мусѣмо зявжажати, что
сей епископъ мусѣтъ бутѣ таковннй, високо
интелігентннй, маючій симпатію до народа,
розумѣющій его, его мову, его воли обѣтанны.
Сей епископъ не мѣгъ бы бутѣ зъ партіи об-
радовѣтъ — для нихъ бо найважнѣйшѣмъ бѣвъ
бы епископъ православный“.

НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на народный фондъ.
— Зъ Виткова нового. Для 7 н. ст. сѣчня
1901въ першій день Рѣдвннхъ свѣтъ вѣдбудєсь
у великѣи сали школы промышленной въ Вѣт-
ковѣ полѣмъ аматорѣе представлєне штуки:
„Сельскій арестантъ“ (образъ народный зъ
снѣнками въ 3 актахъ) выконанє члєнами чи-
тальни „Прогрѣтъ“ въ Вѣтковѣ старѣмъ. Въ
авторѣхъ вѣдѣває мѣщєный хоръ читаль-
ныйнй колыа народныхъ пѣсєвъ. Цѣны мѣдѣ:

въ 1 кор., лавка 50 с., мѣдѣе стоєтъ 80
с. Доходѣтъ признаннй для читальнѣ „Про-
грѣтъ“ въ Вѣтковѣ старѣмъ. Початокъ точно
о 7 год. вечеромъ. Доохрестнѣ руску Р. Т.
Публику прѣсємо о найчисленнѣйшу участі!

— Выдѣлъ Товариства „Академічна Грома-
да“ у Львовѣ пригадує всѣмъ своимъ доужн-
камъ, а особливо тнмъ, что выслаєсь имѣе лн-
стѣмъ вѣдѣмъ, щѣмъ зявжѣтъ якъ най-
снѣрше вырѣшнати свои задегнѣсты, бо въ про-
тивнѣмъ случаю примѣннть ся выдѣлъ до ре-
гулярнѣмъ, с. е. вывѣснть ихъ нменѣ на унѣвер-
ситетѣ. — За выдѣлъ Ол. Грабовскій голова,
О. Шухевичъ секретарѣмъ.

— Здержанє руху зѣлѣзничного. Въ наслѣ-
дѣмъ снѣжкомъ метельцѣ задержано загальннй
рухъ зѣлѣзничнй на шляхахъ коловннхъ
вѣднѣицѣ львовннхъ вѣдѣ 3-го сѣчня [ажѣ
до вѣднѣицѣмъ] и на шляху Вѣрки великѣи-
Скалатѣ-Грималѣмъ.

— Новорѣчний авансъ зѣлѣзничныхъ уряд-
ннѣмъ выпѣтъ сего року такъ скупо, что
выклнкатъ можѣи урядннками дуже великє
недоволенє. Говорѣтъ, что вѣдѣ часу нѣстѣова-
нѣи ннстнтуцій вѣднѣицѣ державныхъ въ Ав-
стрій не памѣтають такого скупого авансу, а
днвує се тнмъ большєе, что доходы нѣтъ
зѣлѣзницѣ аббѣлѣють ся и сего року дѣйшли
до сумы 22 мѣлѣонѣвъ.

— Стрѣйкѣ львовскнхъ лѣкарѣвъ. За при-
мѣромъ краковскнхъ товаришѣвъ рѣшнлнсь
львовскіі секундарѣи и практикантѣи краєвого
шпнтала зажадати вѣдѣ выдѣлу краєвого
пбѣвѣшеня платнѣи и вѣдѣлєнѣ адѣютѣми
бесплатннхъ практикантѣвъ. На случаѣ вѣдѣ-
момъ мѣвъ бы розпочати ся стрѣйкѣ днѣ 10
с. м. Лѣкарѣ выбѣраи зъ межи сєебѣ комісію,
котра має заведувати стрѣйкомъ, прѣста-
влѣти свои вѣмѣмъ выдѣловѣ краєвому и до-
несѣти о стрѣйку зявѣмо властѣмъ, щѣмъ
можѣи постаратнѣся о достаточну опѣку лѣ-
карєку для недужннхъ въ шпнталѣ.

— Адвокагы а нова марна процедура вѣй-
снѣова. Wiener Tagblatt доноєтъ: Въ цѣли за-
нята становннца супротивъ реформѣ вѣйско-
вой процедуры карнѣон, котра єсть теєеръ
предметѣмъ парлаѣ въ мннстерствѣ вѣйны,
склнкатъ союзъ адвокатѣи загальнй зборѣи
адвокатѣвъ, на котрыхъ по рѣсѣратѣ д-ра
Вавєла прннѣто одноголѣсно таку резолюцію:
„Вѣмѣає ся выдѣлъ вѣдѣнѣскѣи палаты адво-
катѣвъ о почнєнѣ въ мннстерствѣ вѣйны
енергійныхъ кроувѣвъ въ тѣмъ напрѣмѣ, что
въ кождѣи карѣбѣи снравѣ и передѣ кождѣмъ
вѣйсковнмъ судомъ будѣтъ допускатѣи оборо-
нѣи и всѣ тѣ особы, котрымъ прнслугує право
обороны передѣ цивнлннмъ судомъ кар-
нннмъ.“

— Зъ Самбѣренѣго доноєтъ намъ, что Іо-
сѣфъ Багернчъ, головннй внновннѣкъ убитѣго
по правнѣмъ Івана Рудого въ Угерцахъ,
зѣхѣдѣтъ ся цѣлѣкомъ здорѣвъ и здовѣленнй
въ Чнѣаго въ Америцѣ и кнпѣ собѣ зъ жа-
дѣрмернѣи галицѣон, котра въ тѣмъ часѣ
мусѣла слѣдѣти спѣхѣиныхъ и невнннхъ
выборѣвъ. Кажѣтъ, что Багернчъ має заложнті
школу шпнѣлѣвъ для Галичннн.

— Твердыі Русннѣ. Зъ Сокала пишѣтъ:
Сельяннѣвъ зъ Скомерѣхъ Саганьскѣи, маючій
52 лѣтъ, урадивъ собѣи онѣгды о 9 год. рано
зъ намысли купнѣлъ въ рѣцѣ Бузѣ подлѣкъ 17
степенѣвъ морозу. Саганьскій розбѣрѣвшнсь
обѣшѣвъ на лѣдѣ, вѣднѣицѣ колѣнами берегъ
лѣду, обѣсла скочнѣвъ до воды, давъ три разѣи
нурка, обнѣвъ ся, вылѣзѣвъ зъ воды, а убравшн
ся сказѣвъ: „такъ здорѣво!“ и пѣшѣмъ до
мѣста на снѣданє. Уряджѣує вѣдѣ собѣи такі
кушѣлѣ въ наибѣлѣйшѣ морозѣ два разѣи на
тыждєнѣ.

— Вѣднѣрѣтъ нефты въ Баваріи. Нѣмѣцкѣ
товариства, что достѣало вѣдѣ баварского пра-
внтельства позволенє пошукувати за нефтою
на прѣсторѣни 20.000 моргѣвъ (гунту, нѣтра-
фнѣло въ глубннѣ 290 метрѣвъ на дуже шѣдрѣи
жерѣла.

— Дрѣбнй вѣсти. Выдѣлъ краєвнй оснѣванѣ
третью посаду секундарѣи при шпнталѣ въ Пе-
ремышлѣ; консуерѣ на тую посаду будѣ
небѣвомъ рѣшнсаннй. — Директорѣ львовского
театру Павлѣковскій выѣдѣжає до Гвнтѣу;
артистичну управу театру обѣймає Каа,
Окшннскій. — Рѣсправа прѣтивѣ д-ра Лѣбер-
мана въ Перемышлѣ назначєна на 23 сѣчня
с. р. — У Краковѣ померѣвъ нагло на ударѣ
серца д-ръ Дан. Вербнцкій, адѣюктъ астро-
номнѣон обсерваторіи и авторѣ богато попу-
лярныхъ праѣвъ на полѣ метеорологіи и а-
строноміи. — Львовєна палата нотаріальна
розпнєсує конкурєсъ на посаду субстнтута но-
тѣра въ Буршнѣвъ зъ рѣченѣмъ до 8-ого
сѣчня с. р. —

Тѣрпѣи балѣсамъ и мастѣ зъ цѣнтѣонѣи вѣднѣи
на пѣдєсѣвъ дуже прнхлнжнѣи орѣченѣи парнѣской шко-
лы Ecole professionnelle de Pharmacie зъ днѣ 21 мая 1897.
справѣдлнвѣи до Фрѣнцнн и розсѣдѣти прѣсто прн-
ватннхъ людѣмъ. Одрѣжѣи не лнше тамъ, але такожъ
мѣйже до всѣхъ краєвъ землѣи вывозѣтъ тѣ прѣпа-
ратѣи, а пѣдпрнѣмѣцъ заложнѣвъ такожъ въ Лондонѣ
самѣстѣицу фѣлію, кудѣи и вѣдѣишъ его вырѣбы и-
дутъ у великѣи снѣлѣкѣи. Продукціи вѣдѣває ся
лнше въ Прѣградѣ.

По причинѣ змѣны льволаю
для нагоду вѣрѣмъ
Янѣ Шуманѣ
площа Бернардннєска чнсло 14.
дѣшевого закупѣиа выпѣравъ ку-
хоннхъ, пѣчѣи зѣлѣннхъ вы-
лѣлєннхъ глнзѣкою по цѣ-
нахъ зннжєннхъ а высорѣ
товарѣи зъ дуже значннмѣи опу-
стами. 623 4-10

Посмертнй — ф — оповѣсткн.
Іосѣфа Пелєньска, народна учнтелька
двоклассѣон школы въ Грѣмнѣи, упокоила ся
д. 28 грудня 1900 р., прожнвшѣи 30 лѣтъ, зъ
чѣго 9 лѣтъ спѣвѣла тяжкѣи завѣдѣвъ учнтель-
скѣи. Похѣбннѣица вѣднѣицѣла ся цѣлѣ жнті
найкраснѣйшнмъ прннѣмѣми. Безграницѣи
любнла свѣй народѣ, прннѣзѣла вѣрно до сво-
ей вѣры и обраду, тнха а чннна патрїотка, а
прн тѣмъ ідеальна жєна и повна посвѣщенѣи
матѣрѣ. Зъ днвннмъ стоїцѣмъ зявжѣтъ
наибѣлѣйшѣи терпѣнѣи и якъ правдннй снѣмъ
упала на полѣ борѣи, бо мѣйже до послѣд-
нон хвнлѣ выпѣннла свѣтѣи а такъ тяжкѣи
обязовѣтъ учнтельскѣи — мнѣи всѣмъ пак-
кѣстѣи, якъ мусѣла переноснті зъ своимъ
мужѣмъ власнє задалѣ рѣвногѣи спѣвнѣоває
своихъ обовѣзѣнѣвъ что-до роднѣиго народу. Я-
кнмъ тѣшнла ся поважннмъ и любѣвою не
только въ кругахъ учнтельства, але и въ кру-
гахъ доохрестѣон интелігенціи и народу свѣдѣ-
нѣи члѣнона участѣ въ похѣрѣнѣ. Згасѣла о-
на тнхо и спѣхѣино, але єи памѣтъ заховѣаєсь
глубѣко въ серцѣхъ тнхъ, котрѣ єи аналѣи. З.
ф. п.!

Именована, перенесеня, вѣднѣицѣи и пр.

Мннстерѣ рѣшннѣицѣи именуєвъ Люд. Уг-
гѣра радннѣкомъ лѣсовнмъ. Аснѣнтѣмъ лѣсннѣицѣи
Жнѣм. Скалєцѣон и Стѣа. Студнѣарского упрѣ-
нѣицѣицѣи доменъ и лѣсѣи, а слѣдѣи лѣсннѣи-
цѣи д-ра Вол. Буржннѣиского, Іос. Шмѣда, Ив.
Колѣа, Мнѣ. Внтѣсковѣи и Внт. Маѣа аснѣн-
тѣми лѣсннѣицѣи. — Мннстерѣ скарбу имену-
євъ въ етѣтѣ прокураторіи скарбу у Львовѣ
конѣнѣицѣи прокураторіи скарбу д-ра Стѣа.
Таласєвнѣи и д-ра Стѣа. Свѣтѣальского адѣюктѣи
прокураторіи скарбу.

Русины! Памятайте на Дѣмъ Товариства
„ЗОРѣ“ у Львовѣ.

Телеграммы.

Вѣдѣнѣ 4 сѣчня. Краєвнй депѣртамѣнты
перестѣли нѣстѣувати. Краєвнмъ депѣртамѣн-
тамъ вѣдѣобранѣо промѣселѣи справѣи и краєвѣ
законодѣаствѣи. — Передѣ склнкатѣмъ парла-
ментѣу вѣдѣбудѣтъ ся конферѣнціи Керѣра зъ
прѣводннѣицѣи сторонннѣицѣи. Говорѣтъ, что
жѣртѣвоу зѣлѣи кабинетѣу упадѣ колыкохъ мн-
ннѣицѣи, а именѣи: Бѣмъ-Бѣверѣкъ, Снєнєз-
Вѣдєнѣи и Джѣованєлѣи.

Лондонѣ 4 сѣчня. Оголошєно именовѣи
снѣи англѣйскѣи корѣлевѣи кн. Іорѣкъ конѣтрѣ-
адмѣралѣмъ.

Пекннѣ 4 сѣчня. Мѣжѣ Россієи а Хнѣи
мн прнѣшлѣо до угѣды въ справѣи обєадежѣи
россѣйскнмъ вѣйсѣкомъ провинціи Фѣнтѣиѣи въ
Манджуріи.

Капшѣаѣ 4 сѣчня. Вѣдѣлѣи Бурѣвъ по-
казѣли ся коло Вѣкторіѣи-Вѣстѣи и Бѣсѣортѣи-
Вѣстѣи при зѣлѣзничѣи лннѣи до Капшѣаду и
машнрують на Фрозєнбургѣи и Сутѣрландѣи,
мѣйже подѣи самнмъ Капшѣадомъ, де а най-
густѣйше голѣндєскѣе населєнѣ въ Капшѣидѣ.

Надѣсланє.

въ рѣстѣрѣннѣи „АПОЛУМЪ ТИПѢРА, улнцѣ Трѣбу-
налѣска ч. 12 дѣмъ злѣскнй, можѣи достѣати щѣдѣнѣи
жѣе о годннѣ 8-ѣи рано горѣтѣи снѣданѣи.

ЦѢНННННѢ.	
Пѣчѣи зѣпрѣва зъ напѣуѣтомъ . . .	16 кр.
Снѣжнѣи лѣгѣи	12 „
Фѣлѣи	12 „
Нѣжѣи тѣлѣа зъ хрѣиѣмъ	10 „
Кѣвѣсѣа зъ хрѣиѣмъ	5 „
Калѣрѣ	15 „
Обѣдѣ зъ абѣиѣментѣи	40 „

Вѣснй напѣтѣи въ найлѣннѣихъ родѣхъ по най-
ушѣрѣннѣишѣи цѣнахъ; для повѣстѣи, что похѣдѣтъ
зъ мѣи рѣстѣрѣннѣи, даю вѣдѣбравѣннѣи марѣи. —
Найлѣннѣи жѣе по найлѣннѣишѣи цѣнахъ почѣишѣи
вѣдѣ 40 кр. лѣгѣи.

По театрѣи вѣсѣи, зъ зѣлѣннѣи выборѣи стрѣвъ
и напѣтѣи зѣиѣиѣиѣи нѣхѣи.

79 244-7 Въ зѣиѣиѣиѣи повѣжѣиѣиѣи
НАПОЛУМЪ ТИПѢРѢ.

КОПЕРНИЦКІИ И СЫНЪ

Опнѣи и Мѣханнѣи у Львовѣ площѣи Гѣ-
лнцѣа ч. 1., прѣтивѣ Банку Гнѣотѣчнѣиго на
плѣнѣицѣицѣи площѣи Гѣлнцѣион
порѣчѣе въ вѣлѣкѣиѣи
выборѣи а по цѣнахъ
найдѣиѣишѣиѣи
окулѣрѣи, цѣиѣорѣи,
лѣнѣрѣиѣи, бѣиѣкѣиѣи
далѣкѣиѣиѣи, барѣиѣи-
трѣи, термомѣтрѣи, мѣ-
крѣиѣиѣи, лѣиѣи, ком-
пасѣи, рѣисѣиѣиѣи, тѣиѣи
мѣтрѣиѣиѣи, плѣиѣи, лѣиѣиѣи
накомѣтрѣи и т. п.
Уряджѣиѣи дѣиѣиѣиѣиѣи
Вѣснй напѣрѣиѣи полагѣиѣиѣиѣи ся якъ най-
снѣрше и найдѣиѣиѣиѣи. 4168

Старый иконостасъ

въ добрѣмъ станѣи, ЦЕРКОЗѢ въ
дубѣиѣи матеріалу такожъ въ
добрѣмъ станѣи єсть на про-
дажѣ. Блнзѣишѣи вѣдѣиѣиѣиѣи
дѣлѣа устѣи або лнѣиѣиѣиѣи
до 30 н. ст. сѣчня 1901 р. гр. нѣт.
Урадѣи парѣиѣиѣиѣи въ Прнѣсѣ-
цѣахъ п. Зборѣвъ. 618

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

A. Tierpi правдива мазь зъ центефолій

Лѣтне дуже сильно, чистить основно, заго-дѣть боля, скоро готѣ, розмѣчує и выдѣ-ляе вѣскы чужы тѣла, поппаши въ тѣло. Мазь ся конечно потрѣба туристамъ, ци-клѣтамъ и вѣдцямъ.

Достати можна въ аптекахъ.

Почтоу франко два слома 3 кор. 50 сот. Слома на пробу по 1 кор. 80 сот. на поде-рѣднимъ надбѣланамъ цѣны выслала разомъ зъ прѣдѣломъ окладѣвъ и вѣскы крахъ на землѣ

Apotheker A. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Ro-Bisch-Sauerbrunn. — Стеречи ся треба наладувану и ува-жати на повѣсту марку, выпалену на кожѣмъ сломаку.

20 1-50

ПОДЕШЕВѢЛО!

Ч. 24 ул. Баторія Ч. 24.

тѣлько въ дрогеріи А. КОТЛЯРЧУКА, передъ праз-дникомъ Хр. о 20% дешевѣше: Средства и приборы то-алетны, на подарки Касетамъ зъ перефумами и другими средствами тоалетными, перфумы правдивы французскы въ флаконкахъ и на вагу; мыла, пудры (неисходливѣ), средства до волоса и до зубѣвъ, шѣтки до волоса, бо-роды, усѣвъ, гребѣнь тоалетный и кишенивъ, губки до мыта для дѣтей и взрослыхъ и вѣскы нишѣхъ средствъ найдешевѣше и въ наилучшѣхъ сортахъ. 624 5-5

ПРОТИВЪ КОРОСТИ

уживайте едино Мазти Русса на коросту

Успѣхъ 2-3 днѣвъ.

Цѣна К. 1-20.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Жигм. Рукеръ, Антикаръ, Львѣвъ

(ГАЛИЧИНА) 6-8 6-12

ВЫДѢТЬ ПОВѢТОВЫЙ

Ч. 3638.

Долна днѣ 17 грудня 1900.

КОНКУРСЪ.

Въ цѣли обсаженя посады инжѣнера Радѣ повѣтрово-въ Долнѣ розписує ся конкурсъ.

Посада тотѣ надана буде на-разѣ провѣзорочно зъ плат-нею 4000 коронъ рѣчно, окрѣмъ коштѣвъ подорожѣ; по роцѣ наступити стабѣлизация.

Кандидаты мають выказати.

1. Довѣдъ умѣнченыхъ студій техничѣхъ и зложеню кошту зъ будови дорогъ и мостѣвъ.
2. Знане докладно лѣнковъ краевыхъ и нѣмецкого въ мѣстѣ.

Дотыхчасовѣ заняте удокументованѣ.

Подана вносити належити до Выдѣлу повѣтрово-го най-далѣ до 1 лютого 1901.

Превѣзъ

Валігурскій.

610 8-8

У Трочиньского

въ Пасажи Гавсмана, Львѣвъ.

1/2 кал. помадокъ начиняныхъ 80 кр.

1/2 кал. помадокъ 1 эр. 20 кр.

гербагничковъ 80 кр.

кармеласковъ начиняныхъ, завитыхъ въ баранѣй па-перѣ 80 кр.

акъ такожѣ рѣбны украшеня на деревцѣ зъ цукру 1/2 кал. 1 эр. 50 кр. и бомбоперки по найдешевѣшѣхъ цѣнахъ. 594 12-15

Пошукую мѣсця подѣачого

Бѣсъ обшаконенъ зъ уставомъ и резовымъ; маю добрый голосъ и свѣдѣннѣ въ урядѣ парохіаль-ного, лѣтъ 19; поведу можа обшѣ-ти зъразъ. — Мѣшкуну Василь-Машковъ въ Корнячи ост. п. Коло-мыш. 622 2-8

Гармоніюмъ

до науки свѣву

дуже тревалон конструкціи

порукає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львѣвъ. 64

КАВУ

лучшу въ тонкахъ ворѣткахъ 5-кіловыхъ по цѣнахъ 11 эр., 10 эр. 50 кр., 10 эр., 9 эр. франко и нише.

Токай кураціиный

въ флашкахъ 1/2 літровыхъ по 3 эр. и 2 эр. Само-родный по 1 эр. 20 кр.

Конякъ французскій

въ флашкахъ 1/2 літровыхъ по 5 эр. 4 эр. 20 кр.

Мѣдѣ питный

по 80 кр. за флашку 1/2 літрову

порукає

Народна Торговля.

20 99-0

Першій рускій складъ машинъ до шити!



Розкладъ вѣзды поѣздѣвъ зелѣзничныхъ, важный вѣдѣ 1 мая 1900.

пѣсла часу середню европейского (пѣнѣйшого о 8 1/2 минутъ вѣдѣ часубѣвѣвского).

посп. особ.	до Львѣва (головный дворецъ)	посп. особ.	зб Львѣва (головный дворецъ)
приходить о годины	вѣдѣ годины	вѣдѣ годины	вѣдѣ годины
12 05	3-я Стрыя, Калуща, Борислава (Ско-льного вѣдѣ 1/2 до 1/2)	13 41	до Кракова, Вѣдѣ, Броцлава, Берлина
12 20	Черновѣцъ, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	4 15	Ицканъ, Черновѣцъ, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2 31	Кракова, Орлова, Н. Санча, Тар-нова, Ясѣла, Рашева, Берлина, Бро-цлава, Варшавы, Вѣдѣ	5 45	Кракова, Вѣдѣ, Броцлава, Бер-лина, Харовъ, Самбора
3 35	Подволочискъ, Тернополи, Грима-лова, Копичинецъ	6 25	Бруховичъ (вѣдѣ 1/2 до 1/2) (по дня)
6 10	Кракова, Берлина, Варшавы, Вѣдѣ, Тарнова, Рашева, Рыманова, Си-нока, Перемышля	6 30	Лавочного, Мункача, Пешту, Бо-рислава
6 30	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	6 55	Подволочискъ, Кіева, Одесъ, Бро-дѣвъ
6 41	Бруховичъ (по дня вѣдѣ 1/2 до 1/2)	8 20	Станиславова, Подѣмского, По-туторъ
7 41	Ясѣла	8 40	Кракова, Вѣдѣ, Варшавы, Берли-на, Любачева
8 05	Тернополи, (Красного, Бродѣвъ)	9 40	Кракова, Вѣдѣ, Варшавы, Харо-ва, Шневрока, Розвадова, Стружа, Тарнова
8 16	Лавочного, Стрыя, Харова, Синока, Калуща, Пешту	9 45	Скольного Харова, Калуща, (Ла-вочного вѣдѣ 1/2 до 1/2)
8 50	Сколя, Равы рускоя	9 15	Ясѣла
8 50	Кракова, Загора, Луцкова, Пере-мышля, Вѣдѣ, Берлина, Броцла-ва, Варшавы, Орлова, Тарнова	9 25	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи-нецъ, Гусятина, Станиславова, Козово
11 45	Рашева (Любачева, Ярославъ, Сам-бора, Перемышля)	9 55	Черновѣцъ, (станиславова, Поту-торъ)
11 55	Станиславова, (Керемезе, Поту-торъ, Ходорова)	10 20	Сколя, Вѣдѣ, Любачева, Равы рускоя
12 55	Ясѣла	1 25	Ясѣла (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ недѣлѣ и свѣта)
1 15	Скольного, Стрыя, Калуща, Харова (Лавочного вѣдѣ 1/2 до 1/2)	1 55	Подволочискъ, (Кіева, Одесъ, Бро-дѣвъ)
1 35	Кракова, Вѣдѣ, Броцлава, Бер-лина, Тарнова, Рашева, Розвадова, Шневрока, Синока	2 15	Бруховичъ (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ не-дѣлѣ и свѣта)
1 40	Черновѣцъ, Ицканъ, Букарешту, Галичу, Ясѣла, Гусятина, Станис-Подволочискъ (Кіева, Одесъ) Грима-лова, Гусятина, Тернополи, Бро-дѣвъ	2 45	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2 35	Бруховичъ (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ недѣлѣ и свѣта)	2 55	Кракова, Вѣдѣ, Броцлава, Бер-лина
4 14	Ясѣла (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ недѣлѣ и свѣта)	3 05	Стрыя (Скольного вѣдѣ 1/2 до 1/2)
5 40	Подволочискъ (Кіева, Одесъ), Грима-лова, Кізова, Бродѣвъ	3 15	Ясѣла (по дня вѣдѣ 1/2 до 1/2)
5 45	Кракова	3 26	Бруховичъ (по дня вѣдѣ 1/2 до 1/2)
5 55	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславова	3 30	Рашева, Харова, Перемышля, Лю-бачева, Ярославъ
6 00	Сколя, Вѣдѣ, Любачева, Равы рускоя	6 10	Станиславова
7 24	Бруховичъ (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ не-дѣлѣ и свѣта)	6 13	Ясѣла (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ будни днѣ, а вѣдѣ 1/2 до 1/2, (по дня)
8 28	Ясѣла (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ недѣлѣ и свѣта)	6 30	Кракова, Вѣдѣ, Броцлава, Берли-на, Варшавы, Орлова, Тарнова
8 40	Кракова, Вѣдѣ, Берлина, Броцла-ва, Тарнова, Любачева, Синока, Пешту, Перемышля	6 50	Лавочного, Мункача, Пешту, Хи-рова, Калуща
8 50	Бруховичъ (вѣдѣ 1/2 до 1/2)	7 10	Тернополи, Бродѣвъ
9 2	Ясѣла (вѣдѣ 1/2 до 1/2) (по дня)	7 35	Сколя, Равы рускоя
9 45	Кракова, Вѣдѣ, Берлина, Броцла-ва, Тарнова, Ясѣла, Шневрока, Розвадова	7 48	Бруховичъ (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ недѣлѣ и свѣта)
10 —	Черновѣцъ, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керемезе	9 12	Ясѣла (вѣдѣ 1/2 до 1/2) въ въ не-дѣлѣ и свѣта)
10 15	Лавочного, Пешту, Харова	9 55	Черновѣцъ, Ицканъ
10 30	Подволочискъ, Кіева, Одесъ, Бро-дѣвъ, Копичинецъ	10 40	Кракова, Вѣдѣ, Варшавы, Шне-врока, Розвадова, Рашева, Орло-ва, Тарнова
3 12	На дворецъ Подѣамче	11 —	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи-нецъ, Грималова
7 40	Зб Подволочискъ, Тернополи	6 43	Зб Подѣамча
2 20	Тернополи	9 43	До Подволочискъ, Кіева, Одесъ
5 17	Подволочискъ, Кіева, Одесъ	2 08	Подволочискъ
6 22	" " " "	7 35	Кіева, Одесъ
11 28	" " " "	11 28	Тернополи

Доси неперевышеный!!!

В. Маагера

правдивый очищенный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕТЪНКИ



(въ вагонѣ обезпеченѣмъ опакѣваню)

жовтого флашка К. 2.—

бѣлого " 3.—

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААГЕРА

у Вѣдѣ

Розсѣдженъ першераднимъ повагамъ медицинскимъ и за-для своєхъ легкон стра-нѣсти порученъ такожѣ дѣлѣмъ, и а-пшуваний у вѣскы тѣхъ случаяхъ, въ ко-рыхъ лѣкаръ хоче досѣднѣти скрѣпленя цѣлого организмъ, именне грудѣй и лѣвѣхъ, обшѣмѣнѣи ваги тѣла, подѣмненя себѣтъ, а такожѣ вѣзглѣвъ противѣнъ крови.

Достати можна въ наибольшій части Аптеки и Дрогеріи австро-угорской Монархіи.

W. MAAGER, WIEN

III/3, Neumarkt 3. 501 8-18

Противъ наладуванъ заряджує ся судове слѣдство.

Незрѣваномъ доброты ма-шины до шити и гафту

Зингера

Нѣжній вѣдѣ 27 до 65 эр.

Ручны " 25 до 45 эр.

Всѣ. Священникамъ, ци.

Урядникамъ продаю на раты

Усѣла слѣдѣ прѣступий. Готѣ-кою о 10% дешевѣше. Наука шити и гафту безплатно. Цѣны на жа-483 данѣ даромъ. 13-104

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механикъ

Львѣвъ, Галицка 6.

П. Т. 1. Зъ пригласенъ Вами машини до шити вѣскы аловѣвъ за-дѣлованѣй Шѣе тако и хороше. Прѣте не жалую, що-мъ на ановѣ въ "Дѣлѣ" удавъ ся до Васъ и по-чуваю ся до обшѣву зайнѣти свое-заводеи. — Зъ поважаніемъ 10. Гладилонъ Любачѣвъ. 565 11-19

Готѣвки не вымагаєсь.

Пѣлги въ сплатахъ по-сѣла умовы

Цѣны на провинціи на жада-не даромъ и оплатно. Вѣскы можливѣ татунѣ диванѣвъ сѣловныхъ, стѣннихъ, поков-ныхъ и церковныхъ, такожѣ хѣднѣковъ, портѣръ, фѣранокъ, царѣтъ лінолеумъ, калѣ на сто-лы и дѣшка, ковдерѣ, кобѣвъ.



дерѣ на конѣ и декоративныхъ предметѣвъ поручає знанѣ и ре-комованѣ фирмѣ Вѣденскій Мага-зинъ и складъ диванѣвъ

„Au Louvre“

у Львѣвъ улицы Сикстуса ч. 6

пасажи Гавсмана.

ФІЛІА: въ Перемышль ул. Мицке-вичѣ ч. 4. Правильный перскій и ори-ентальскій диваны по аниженыхъ цѣнахъ. Специальный вѣдѣ-дѣль рѣштокъ и высортованныхъ та вѣдѣвшихъ товаровъ 633

Цѣ. корол. упрѣ.

Рабѣрѣи спиритусу, Фабрика рому, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколая Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львѣвъ

порукає старѣ горѣлки польскы, розолісы, лікеры, румы правдивы зъ Ямайки, коняки, спиритусъ, „Воп-ронѣ“ на калѣвѣ, такожѣ правдивый оцѣтъ спиритусовый. 866 78-1

Склады для мѣста: улицы Галицка ч. 1. — и улицы Конерина ч. 9.

ТУТКИ цѣларетовъ 1000 штукъ за 1 эр., поручає Ант. Мазурковичъ, Львѣвъ, Скарѣвска 7.

Львѣвъ ул. Сикстуса ч. 2.

Линолеумъ до покрытѣ цѣлыхъ покоѣвъ

Диваники передѣ умивальню въ Линолеумъ

Диваны зъ Линолеумъ

Хѣдники зъ Линолеумъ

ЛИНОЛЕУМЪ СЕВАТА

першомъ ав-стрийскомъ фабрикѣ въ Трѣстѣ

ФАРТУШНИ.

ОВРУСЫ

Охорѣны для стѣнѣ.

Простирала гумѣвъ и подѣкладки для дѣтѣй.

Борты до-жредеи, подѣставки, имѣтацинъ дерева и мармору.

Цераты до покрытѣ мебѣвъ въ перскихъ, смѣрновѣскихъ и рѣзновородныхъ досѣняхъ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватѣсь на нашу часописъ

Зъ друкарнѣ Институту Отавроидѣвского, вѣдѣ зарадѣмъ Йосѣфа Данилюка.

Выдавецъ и одѣвчальникъ редакторъ Иванъ Бѣлей.

Папѣръ зъ фабр. Черлѣвскоя.

847 29-26

3) Рішено видати „Перекопніподе“ Гр. Квітня як книжочку премію, а в ціл розпродажі книжочки: 1) „О літню авіра“ в 3000 примірників, 2) „Поради для країнців“, доповнений д-ром Левиним, в 2000 примірників, 3) „Сад при хаті“ в 3000 примірників, 4) „Козади та Щедрий“ в 5000 примірників. Пропорційно на есентуальде видане як книжочок членських слідують твори: 1) Оповідання Чайченка про Абрама Лікольника, 2) Про потеру руху, 3) Про віслю, 4) Страшний ворог (про горілку) 5) Від того жмерла Мелася (про дотерію), 6) Вечері на хуторі Гоголя.

4) Одобрено інструкцію для філіяльних виділів, складену референтом філії п. Левандовським.

5) Позаяк досі не відбули ся ще збори філії в Золочеві, Сокалі і Станіславові рішено їх призначити. На просьбу філії в Бібрці рішено вислати як делегата на її загальні збори п. В. Короля з відчитом, а на кошті урядженя зборів уділити 50 корон.

6) Член виділу п. Левандовський з причини свого перенесення до Стрия зложив свій уряд; голова подакував ему іменем виділу за його ревні труди як референта філії. На його місце покликано до Виділу п. Пасюковського а на місце переселившегося ся пі Львова д-ра Охримовича п. Сад. Бриттана, дотеперішніх заступників виділів, справи філії передаю дотеперішньому референту читальні д-ру Пачовському, а справи читальні о. Бобикевича. Функцію контролера поручено тимчасово п. Бриттанові в місто п. Огоновського що перебуває тепер на відпустці.

7) Принято до відомости справоздане читальні в Куровичах (нов. Перемишлян), в Гербутові і Підгороді (п. Рогатин), рівнож справоздане о отвореню читальні в Долгім (п. Теревовля), Раковім Куті, Явевці і Середнім (п. Підгайці). На просьбу читальні в Куровичах вислано на загальні збори її делегата п. Врецьону, а на заг. збори читальні в Кутах (п. Броди) п. Короля з відчитом; обі ті читальні прислали за те подяку. Принято до відомости справоздане п. Врецьоні з візитації чит. в Куровичах і з посвяченя дому читальні в Острів (коло Шарця). На просьбу читальні в Нижній ухвалено відіслати ся до філії Товмачкої, щоб вислала там свого делегата і також просити о се о. Бачинського з Милова, а на заг. збори читальні в Судовій Вишній рішено відіслати ся о делегата до філії в Перемишлі. Порішено відати маєток давньої читальні в Середовілях ново заложевій там читальні і повідомити о тім старій і новій виділ. Принято до відомости, що читальня в Порохнику іменувала о. Хотинського почесним членом. Читальня в Вуску на посвячене її власного дому вислано привітне письмо.

8) Гол. Вадія звернувся до президії Краєвої Дирекції скарбу о виготовлене руських грошей до фасій домово-чиншових і та жень інших друмих даткових.

9) В останній раз драмат. чит. прислали на конкурс Михайлової премії, ухвалено відіслати ся до п. Антоновича і Ковальського, щоб післям їм до рецензії, разом з бібліографією, чи твори ті надають ся до премії. „Просьвіта“ перед остаточним рішенням рецензентів не може розпочати нового конкурсу (Твори прислали 3: Микола Тарасівський, п. а. Хмельницький).

10) Товариство п. В. Грінченка утворило фонд заохочувальний ім. Череватенка на видане популярно-наукових брошур. На проєкт статута того фонду, присланий товариству, погоджено ся, а тільки предложено зміну деяких точок.

11) Стипендію ім. Тараса Шевченка в сумі 200 кор. на рік 1899/1900 наділено співака п. Модеста Монціньського. На стипендію ім. Євгена Грушківця в сумі 200 корон на рік 1900/901 розписано конкурс.

12) Читальня в Молдавічській в Бучковій ухвалено вислати дарові книжки.

13) Закуплено 10 лосів дяківської лотерії і 3 лосів на будову шпиталю в Івонічу.

14) На просьбу основателя „Тернопільського Бона“ рішено, що „Просьвіта“ перейме маєток того товариства на случай, коли би то товариство розвизало ся.

(Дальше буде.)

НОВИНКИ

Христос раждаєть ся! Отсимь древнимь радостнымь привѣтомъ христіанськимъ вітаємо Васъ, Ви. читателі нашій, вітаємо и всю Русь-Украину, вітаємо и Васъ дорогі нашій братя за Океаномъ! Веселыхъ и щасливихъ святъ! Даруй намъ Боже усього щастя! Въ любови и згодѣ вѣривъмъ свои сердца до новыхъ Христу-Богу милыхъ подвигівъ для добра и славы дорогон нашон Матері — Руси-Украини! Христосъ раждаєть ся!

— Програма позивага митрополита гр. Андрея Шептицького у Львові. Митрополитъ Капітула уложила була таку програму позивага Високош. митрополита гр. Андрея Шептицького въ день его привѣду до Львова дня 15 н. ст. сѣчня: Позивати мають бути на дворцѣ зѣзѣнці въ такіймъ порядку: 1) Водѣ президента Львова д-ра Малаховского з іменемъ мѣста, 2) епископа преосв. Чеховича іменемъ духовенства, 3) митрата

Високош. Бѣлецкого іменемъ львівскош. капітулы, 4) сеніора д-ра Шараневича іменемъ Ставропигійскош. братства, 5) члена виділу краєвош. д-ра Савчака іменемъ рускош. народу. Зъ другош. сторони д-ръ Савчакъ, не знаючи ще о тѣхъ постановѣхъ капітулы, запросивъ кружокъ визначныхъ людей, щобъ наратити ся въ справѣ привѣтаня митрополита. Коли-жъ на тѣхъ нарадѣ довідано ся о програмѣ, уложенѣй капітулою и закономунікованій д-рови Савчакомъ, обраний одностороно высказали свой поглядъ, що рускош. митрополита въ его столицѣ и головнімъ мѣстѣ рускош. краю належить повитати передовѣмъ рускош. промовою, та узнали за рѣчь незгдну въ честію и повагою рускош. народу, щобъ повитане въ его імені спыхано на самѣхъ копейцѣ. Противъ той точкѣ програми, постановленош. митрополитош. капітулою, що на першіймъ мѣсці має митрополита витати президентъ мѣста Львова д-ръ Малаховскій, звачувано въ дискусію де п. шовіністичну неприязнь д-ра Малаховского, яку вѣнчавъ занадѣ вже давъ познати; пригадано его становище супротивъ Русинівъ при выборахъ до львівскош. рады мѣскош. его заборону, выдачу мѣскош. стражникамъ, розмазати по руски, аневачу рускош. обряду тѣмъ, що якъ разъ въ часѣ богослуженя на Честнош. Крестѣ подѣ самимъ порокомъ Успенскош. церкви копано ровъ, и т. п. Вѣдѣи обраний уповаживали п. д-ра Савчака и проф. Волод. Шухевича удати ся до о. митрата Бѣлецкого и по мысли односторонош. ухвали зажадати водѣ не такош. зміни въ програмѣ повитаня митрополита, щобъ витавъ его насампередъ епископъ Чеховичъ іменемъ духовенства, а зааравъ по тѣмъ — у всякомъ разѣ передъ промовою д-ра Малаховского — має наступити повитане іменемъ рускош. народу. Оба водпоручники старали ся д. 31 грудня перекопати о. митрата о стійності заданого жаданя, однакъ на жалѣ безуспѣшно. О. митратъ заявивъ готовѣсть пристати навѣтъ на те, щобъ крѣмъ еп. Чеховича вѣнчѣ больше не витавъ митрополита; але на те, щобъ промова іменемъ рускош. народу мала першєнство передъ польскош. промовою п. президента вѣнчѣ погодити ся не хотѣвъ. Коли вѣдѣи водпоручники рѣшучо заявляли, що въ такіймъ разѣ повитане іменемъ рускош. народу буде мусѣло водпастися, а вѣнчѣ сего спадѣ на братъ доброн воли о. митрата: тогдѣ о. Бѣлецкій сказавъ, що справу воддасть до порѣшеня самому митрополитови, котрий и такъ на другій день має бути у Львові, а що о тѣмъ рѣшеню по вѣдомості д-ра Савчака. Въ среду д. 2 с. м. явивъ ся у д-ра Савчака крилошанинъ о. Пюрко и повідомивъ его іменемъ о. митрата, що митрополитъ до справы мѣшати ся не хоче, а тѣмъжъ высказавъ бажане, щобъ спѣрѣ полагати въ згодѣ. Дальше сказавъ о. Пюрко, що о. митратъ ще разъ скликавъ въ сѣбѣ справѣ капітулу, а она змінила програму о стійкош., що поклала промову еп. Чеховича на перше мѣсце, а президента мѣста на друге. Тогдѣ д-ръ Савчакъ, обраний капітулою на те, щобъ — на послѣдніймъ мѣсці — витавъ митрополита іменемъ рускош. народу, узнавъ за водповідне лишити зборони водпоручниківъ всѣхъ львівскихъ народныхъ товариствъ до порѣшеня, чи має водѣ іменемъ рускош. народа витати митрополита чи нѣ. Въ тѣхъ цѣляхъ обрани ся водпоручники 18 рускихъ народныхъ товариствъ львівскихъ д. 3 с. м. вѣчеромъ на нараду, на котрій бувавъ такожъ д-ръ Савчакъ, и порѣшили вислати до о. митрата Бѣлецкого письмо такого змісту: 1) Повитане митрополита іменемъ рускош. народу може бути щонайдалѣше на другіймъ мѣсці, скоро на першіймъ мѣсці повитане его духовенство; сего вимагає честь и повага нашого рускош. народу. 2) Проситъ ся о. митрата найдалѣше до год. 8 веч. о рѣшучу и оконечну водповідь на руни посла Юл. Романчука. 3) Коли бы до той поры водповідь така не насилъа, тогдѣ буде ся се уважати за водповідь водмовну; въ такіймъ разѣ повитане іменемъ рускош. народу мусѣть воддѣсти, а выснене справы оголошенѣ ся въ часописѣхъ. — Письмо се уповажнено підписати п. Романчука и Шухевича и вислати на другій день рано окрепимъ посланцемъ. Дня 4. с. м. вислано его о 9 год. зрана. На те о. митратъ жадано „рѣшучо“ водповідь не давъ, лише водписавъ, що якъ дня 5. с. м. (сегодня) буде мѣстъ „засягнути мѣтвѣи Високош. митр. капітулы“.

Збори водпоручниківъ народныхъ товариствъ львівскихъ дня 3. с. м. ухвалили крѣмъ того ще, що заступники народныхъ товариствъ мають повитати митрополита въ митрополитѣхъ палатѣ по его вѣздѣ, а речникомъ, котрий має промовляти іменемъ всѣхъ товариствъ и представити ихъ заступниківъ митрополитови, обрани п. Юл. Романчука.

Такимъ чиномъ справа поки що має ся такъ, що повитане митрополита на дворцѣ іменемъ рускош. народу не буде, хибѣ що тѣхъ промовъ еще въ часѣ буде визначене водповідне мѣсце. Зажежати се буде водѣ митр. капітулы. Аргументъ, що привѣдзачуючихъ высочайшъ гостей звичайно першіймъ вѣтає президентъ мѣста, не має въ сѣбѣ разѣ нічого до рѣчи; а признала се, якъ видно, вже и капітула, скоро змінила на стійкош., що першєнство воддала еп. Чеховичеві.

Узавѣжъ же собі, що въ повитаню рускош. митрополита першєнство перелъ рускимъ народомъ має мати президентъ мѣста, шовіністѣ, аевній несприхильникъ рускош. народу и рускош. обряду, котрий рускош. митрополита витати буде водѣ „polskiego (?) i godu“!

— Першій загальний збори членівъ жіночош. спѣлнш. промыслош. „Труд“, товариства за реєстрованого въ обмеженош. порукѣ, водбудуть ся дня 28. н. ст. сѣчня 1901 о год. 6 вѣчеромъ въ локалі товариства „Руска Бесѣда“ у Львові (Ринковѣ 10 першій поверхѣ). Порадокъ дневний: 1) водѣрнѣ зборівъ; 2) справоздане уповажненыхъ основателями въ дотеперішню ихъ дѣяльність; 3) виспуване и принѣте членівъ; 4) выбѣръ 10 членівъ Радѣ управляющеш. (§. 14. стат.); 5) выбѣръ 3 членівъ комитету контрольного (§. 43 ст.); 6) внесеня членівъ. — Львовѣ дня 4. н. ст. сѣчня 1901. Уповажненій основателями: Гермина Шухевичева, Марія Велецка, Василь Наздрный.

— Дня 17. н. ст. сѣчня 1901 водбудуть ся звичайній загальний збори товариства „Руска Бесѣда“ у Львові о годинѣ 7 вѣчеромъ въ локалі товариства въ слѣдуючимъ порядкомъ: 1) справоздане секретаря; 2) справоздане господаря; 3) справоздане касира; 4) справоздане референта театрального; 5) справоздане комитету контрольного; 6) выбѣръ нового видѣлу; 7) выбѣръ комитету контрольного; 8) внесеня членівъ. — Львовѣ дня 4. сѣчня 1901. Видѣлъ „Рускош. Бесѣды“.

— Зъ „Народнош. Гостинницѣ“. Вп. членівъ сего товариства заведомую, що сими днями водбудуть имѣ книжочку удѣлош. розоблданъ. — За Радѣ товариства Василь Наздрный.

— Зъ Рускош. Товариства педагогичного. Засѣдане видѣлу водбуде ся въ суботу 12-ого сѣчня о 6 годинѣ де зымтайно. (Прозати ся Вп. членівъ видѣлу являти ся на засѣданяхъ въ комитетѣ.)

— На будову народнош. рускош. театру надѣлано на рука нашон Администраціи Хв. Товариство касирѣвъ въ Волеховѣ 10 злр. пѣсѣи ухвали того-жъ Товариства въ дня 21 грудня 1900.

— Урядники Канцеляріи Товариства „Просьвіта“ желаютъ вѣімъ дорогимъ Членамъ Товариства и Хвальнимъ Читателямъ веселыхъ тащаславныхъ святъ Різдва Христош. Христосъ раждаєть ся! — Андрій Скородинскій, Василь Горбай, Андрій Веретельникъ.

— Преосв. митрополитъ Шептицькій выдавъ до духовенства и вірныхъ Станіславскош. дієцѣиш. пастирѣхъ посланіе, въ котрошъ водносѣть значнѣе закінченя столѣтѣ, давъ приписи, въ якіхъ способѣ має духовенство ободити нѣчь въ 13 на 14 н. ст. сѣчня, дальше дає дуже теплими словами написане поученє о загальнімъ водпустѣ, о богослуженю до св. Тайнъ, а кінчатъ горячош. молитвою до Серця Ісуса Христа. [Въ заголовку посланія уживъ Преосв. митрополитъ ще титулу станіславскош. епископа.]

— Памятникъ для бл. п. кардинала Сембратовича въ Пѣдлѣтѣхъ коло Перегіньска, де звичайно переживавъ лѣтомъ бл. п. кардиналъ Сембратовичъ, ставивъ на высочкій скалі противъ церкви въ его честь памятникъ въ видѣ высочкош. обеліска на камѣнній водставѣ. На передѣ вырото хрестъ а на нѣмъ написѣ: Памяти о. Митрополита Кардинала Сембратовича 1900. Вл. Шмідтъ. Якъ видко въ написѣ, памятникъ сей поставивъ власти тѣхъ свѣдѣвшихъ посѣлѣній п. Шмідтъ, котрий водѣ кількохъ лѣтъ вынаймавъ лѣсъ митрополитѣхъ въ Перегіньску.

— Испыты квалифікацій для учителей и учителей народныхъ шибѣхъ розпочинають ся дня 18 лютого с. р. передъ комісіями экзаминаційнимъ въ Станіславовѣ, въ Самборѣ и въ Перемишлѣ. Подана удокументованій треба вносити черезъ властивій рады шибѣхъ окружій найдалѣше до кінца сѣчня для Станіславова, до 6 лютого для Самбора а до 9 лютого для Перемишля.

— Рада управляющеш. Пѣдгбрскош. Спѣлки въ Станіславовѣ подає отозивъ до прилюднош. відомости, що масарня Спѣлки водѣ управѣю директора технічного п. Ю. Левинского вѣтѣе рассмотрѣна въ значній засѣбѣхъ свѣжихъ и смачныхъ виробѣхъ масарскихъ, а іменю шинѣхъ, ковбасъ, вудженнѣхъ, кышѣхъ и т. д. Певній, що виробы нашон Спѣлки можуть водволити и найвыблагнѣйшій вымоги консументѣхъ, а зааравомъ, що воддержати въ якості и цѣнѣ конкуренцію въ всѣхъ того рода виробѣхъ, водмавѣємош. до Р. Т. публіки: купцѣхъ, торговель, крамницѣхъ, складарѣхъ и всѣхъ перепродавцѣхъ, щобъ зволили покрывати свои потребности виробами Спѣлки. При значныхъ засѣбѣхъ готовыхъ виробѣхъ и спуживѣйшій службѣ може Спѣлка всяку експлѣбѣ заможного товару водворотно вислати. Дануючи зааравомъ нашимъ дотеперішнимъ водбирателямъ за замовленя, просимо ще разъ, щобъ нашу оданую продуктивну Спѣлку зволили водпѣрти якъ найчисленнѣйшими замовленями. На жаданя высладе Спѣлка цѣняки и оферти водворотно поштою. — За Радѣ управляющеш. Пѣдгбрскош. Спѣлки въ Станіславовѣ: Др. Волод. Овасевичъ членъ Радѣ управл., д-ръ Михайло Кочуба предѣдѣтель, Иванъ Келебай секретарь.

— Наймолодшій правнукъ цѣсаря уродивъ ся недавно въ Волоцѣхъ. То дитина вучки цѣсаря архип. Ангусты и архип. Іосифа Ангуста. Теперъ має цѣсарь вже шестеро правнукѣхъ.

— До уряду почтового у Войниловѣ добрали ся въ нѣчѣ 31. грудня на 1. сѣчня с. р. невыгоднѣйшій дошъ злодѣѣхъ и вынесло касу, въ котрій находилось готѣвкою 2.000 коронъ, на огородѣ, напѣривъши ея розбити и забрати грошѣ. Почтмайстеръ, почувши якісь рухъ, абудивъ ся, выбѣгъ на огородъ, а злодѣѣхъ утѣдѣ.

— Водѣ Вп. о. М. Мосоры одержуємо отсѣписьмо: Коли я сего часу описувавъ въ „Дѣлѣ“ передвыборчій рухъ въ бережанѣхъ, скѣмъ повѣтъ, подавъ я бувъ въ одній дописѣ непевнѣсть, чи выбѣрѣ въ IV куріа въ Поточанѣ будуть голосувати въ Русинамъ? Теперъ осѣдчаю, що они оба голосували въ нами, бо передъ самымъ голосованемъ показували менѣ свои картки. Се спростованя пишу до „Дѣла“ на выразну ихъ просьбу. Іменѣ ихъ не знаю, але однакъ въ нихъ а начальникомъ а другій писаремъ громадскимъ. При сѣй нагодѣ дѣтнѣ такожъ справы голосованя о. Лотоцкош. въ Тростянцѣ и о. Дидика въ Нарава, хочъ еи вже въ часописѣхъ пояснено. Непорозумѣнє що-до о. Лотоцкош. вышло водѣ, що водѣхъ сидѣннѣхъ ся на голосованѣ о цѣлу годнѣ и тому сразу побѣшла була гадка, що не приѣде. Однакъ приѣхавъ и голосувавъ, а дописуватель видко почувъ лишѣ першу вѣсть, а о другій вѣстѣ его не звѣстивъ. Що-до о. Дидика, то дѣйствию що еи вѣдѣи хорый, бо я бувъ у него лично. Нарештѣ прошу Хв. Редакцію „Дѣла“ посѣдѣити, що не я бувъ авторомъ дописѣ про оба выборы въ Бережанѣхъ. — М. Мосора. (Просьбу о. Мосоры що-до авторства агаданѣ дописѣ сповѣяємо и посѣдѣуємо, що дописѣ походила водѣ кого нішого. — Ред.)

— Огнѣ. Зъ Жидачева доносѣтъ: Дня 25 грудня около 9 год. рано выбухъ огонь въ Кіевѣ въ хатѣ Петра Мелешка и зничивъ десять загородѣхъ селянскихъ въ вѣтѣхъ засѣбѣхъ. Доходженя высказали, що огонь наивъ ся черезъ неосторожнѣсть Теодора Мелешка при выливаню восковыхъ свѣчѣхъ до церкви. Шкода до 40.700 кор. Зъ помѣжи десятихъ потерѣльцѣхъ лишѣ сѣмъ було обезпеченныхъ на 8000 кор.

— Малоѣтній убійникъ. Въ Еленбѣгѣ въ Віртенбергѣ въ вѣчерѣ лат. Рѣдѣна 11-лѣтній хлопцѣ замордувавъ свою 6-лѣтну сестру. Дѣвчина дѣстала на свѣта богато подарункѣхъ и се кыскало у хлопця задрѣбѣти. Вѣнчѣ домагавъ ся водѣ неѣ, абы еи нѣмъ подѣлилась, а коли дѣвчина не згодилась, тогдѣ водѣхъ розбѣвъ їй голову камѣнемъ а трупа сконвалъ водѣ купу камѣня. Запытаній о сестру, брѣхавъ, що не знає, де подѣлась, а коли найдено тѣло убитѣхъ, утѣкъ, але его аловлено.

— Дрѣбній вѣсти. Намѣстникъ выѣхавъ вѣчера въ справѣхъ урядовыхъ до Вѣдѣи и верне 12 с. м. — У Львові померъ нагло купецъ Адольфъ Надзодскій; се третій случай наглош. смерти у Львові водѣ лѣт. Нового року. — Видѣлъ повѣтовий въ Тернополѣ розписуа въ реченцѣхъ до 15 с. м. конкурсъ на посаду окружнош. лѣкаря въ Мизулицѣхъ въ платнѣю 1000 кор. а 600 кор. на кошты обѣдѣхъ. — Иатронизація перемишкош. лат. епископа кс. д-ра Пельцаря водбудѣтъ дня 18 с. м. — Д-ръ Алекс. кн. Понішскій, ралинцѣхъ двору ира краєвош. дирекції скарбу у Львові, перейшовъ въ дѣмѣ 1 сѣчня с. р. на власне жадане, въ станѣ спочинку.

Посмертій — ☛ — оповѣстки.

О. Іосифъ Левицкій, парохъ въ Сидоровѣ, заведѣтель деканата гусатиньского, въ водѣнахъ прихотанскими, рыцарѣ ордера Францъ-Іосифа I, упокоивъ ся дня 2 с. м. въ 64 роцѣ житя а въ 38-омъ священствѣ. Похѣбный бувъ чоловікомъ характернымъ, дѣльнымъ священникомъ, бравъ участь въ народній работѣ и дуже щиро займавъ ся долею свѣртѣ по священникѣхъ. В. а. п. (Похоронъ дня 5 с. м.)

Телеграммы.

Задарѣ 5 сѣчня. Торговельній палаты въ Задарѣ и Сплитѣ выбрали до рады державнош. зновѣ хорватскихъ народѣхъ: Сунука и Борцица.

Зальцбургѣ 5 сѣчня. Зъ V куріа выбранный посломъ нѣмѣцкій людовецъ Гайдеръ. Въ меншѣхъ лишили ся: дотеперішній посолъ католицкій людовецъ Тусель и соціалистѣхъ Прегазеръ.

Прага 5 сѣчня. Въ бѣльшій части углевыхъ закопѣхъ въ Дукѣхъ, Брѣкѣхъ и въ кѣмѣнѣхъ реміѣхъ, выѣхали робѣтники по вѣсьмохъ годинахъ працѣ въ закопѣхъ, а тѣ, що лишили ся, застановили роботу. Въ той способѣ робѣтники хочутъ выбѣрѣти рѣдунцію робѣчного дня до 8 годинѣ.

Царгородѣ 5 сѣчня. Въ косовѣхъхъ вѣлѣтѣхъ пришло до кровавош. конфліктѣхъ мѣжъ Болгарами а турецкош. жандармерією а войскош.хъ. Погибло кількохъ турѣхъ. Конфліктѣхъ мавъ сировокувати македонскій комитетъ, котрий не хоче допустѣти до консекраціи митрополита въ Скоплѣ.

Римѣ 5 сѣчня. Папа мавъ заявити въ присуствѣи хвѣнскош. епископа Фавера, що полѣтика въ справѣ мѣсцѣ въ Хінахъ въ нѣчѣмъ не буде змінена.

Бѣлградѣ 5 сѣчня. Полковникъ Симонъ вѣнчѣхъ застрѣльнѣхъ ся у вѣзницѣ. Симонъ вѣнчѣхъ, котрий давнѣйше належавъ до австрійскош. арміи, сировокувавъ 40.000 франківъ яко управитель географичного водѣдѣлу въ сербскихъ міністерствѣхъ войны.

Парижѣ 5 сѣчня. Россійскій амбасадоръ гр. Урусовъ устунавъ до свого становища въ вѣхъ наслѣдѣхъ напѣстѣхъ „Нов. Времени“ на французского министра войны, котрыхъ интелектуальне авторство приписуѣтъ амбасадорѣхъ.

Надослане.

Мужчина на становиску, приймної зверхности, ідеальний, пошукує в цілі подружжя інтелігентної і музикальної, но при тім домово-господарної панни. Гріш потрібний; но головна річ благородне чувствительне серце, щира душа. Ближні інформації у ділах „Комо-ний“ poste restante Ст. — Путилія. Річ трактує ся серію і за дискретність ручить ся словом чести. 33 1—1

Лікарь дентистъ П. ШИЦЕРЪ

мешкає тепер площа Галицька ч. 14. виконує всякі зъ обов'язку дентиста входять чинності; зуби опрацьовує золотом і алюмінієм, роботи коронок і мостовий. 808 4—5

Найчистішша алькалічна

GIESSHÜBLER

Вода щавова.

Ц. в. уприв. галицькій акційний

Банкъ гіпотечный

Воддѣль депозитовый

приймає вкладки и виплачує задатки на ба-жувий рахунок, приймає до переховання цінні папери и уділяє на них задатки.

Окрімъ того заведено на збіръ загра-ничнихъ інституцій такъ званий

Депозита сховковій

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. річи, де-позітар одержує въ сталевій панцирній касі охоронок до виключного ужитку и підъ влас-нимъ ключемъ, де безпечно и дискретно мож-на переховувати своє майно або важні доку-менти.

Въ тімъ напрямі гіпотечный Банкъ по-робивъ якъ найдалше йдучи зарадженя.

Припномъ зблизночя ся до того рода де-позітвъ можна одержати безплатно въ депо-зитовій воддѣль. 374 (2)

Фортепья Штрайхера

короткій, цѣлкомъ свѣжий, на продажъ таво. Академічна 25. Роботня суковъ дамських. 84 1—1

За II зр.

висилася franco 5 кілеві посилен знаменитой кави цейлонской першій рускій Дім висиликовий кави М. Карпинского в Тере-бован. 86 1—8

100 до 300 зр. місячно

можуть заробити особи вся-кого стану въ кождій міся-цевої пенсії и чести, безъ за-плату и ризика, черезъ про-дажъ законно дозволеннихъ паперовъ державнихъ и лас-овъ. Зголошення до: LUDWIG GÖSTERREICHER, VIII. Deutsch- gasse 8, BUDAPEST. 96



ПАСАЖЪ ГАВОМАНА

1. ЛЬВОВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 развѣдъ преміоване.)

Водъ 1/2 до 1 1/2, до побаченя:

Мальовнича подорожъ зъ

Павъ до морекихъ купе-

лѣвъ Біарріць (Франція).

Вступъ 10 кр. 79 603

ВЪ КАНАДУ.



якъ и до всѣхъ другихъ заморськихъ земель пере-правляє 23 найдешевше

уюды знакома фірма 619 2—10

B. KARLSBERG

Hamburg, Brandstwiets, 36.

Піки хто купить шіфарту, нехай зрѣбнає мон-цѣны зъ цѣнами корабельныхъ агентвъ.

ЛИНІЯ

въ рестораніи „НАФУЛЪ ТЕПФЕРЪ“, улица Трябу-цельска ч. 12 домія власний, можна добити щоденно-же о годній 8-6 рако горай сѣдаки.

ЦѢНИКИ.

Печені впрова зъ капустою	15 кр
Смазані лоск	12
Фляжки	12
Пішма голана зъ хрінномъ	10
Ковбаска зъ хрінномъ	5
Кавяръ	15
Офидъ зъ абажонтомъ	40

Всякі хачити зъ найдишнихъ родахъ по на-уларейшихъ цѣнахъ; для першости, що поведуть зъ мова рестораніи, даю відображати жарки. — Найдишній вики по найдешевшихъ цѣнахъ почавъ абді 40 кр. літра.

По театрѣ все сѣзжа, въ великій виборъ отаръ а лантискомъ зоомотрѣла луки.

79 245—7

87 въ высконіи повананомъ

НАФУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-лицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площѣ Галицон

поручає въ великомъ виборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цѣкеры, аборнеты, бинокль, дымскочки, бароме-тры, термометры, мі-крофоны, люпы, ком-пассы, райсцайги, таски и др. и др., ціоны, лібелъ макетомъ и т. п.

Ураджено давожила електричкихъ.

Всякі направокъ помагають ся якъ най-краще и найдешевше. 4183

НА РІЗДВО і БОГОЯВЛЕНЕ.

Коштом і заходомъ товариства „Про-світа“ вийшла книжочка:

КОЛЯДИ і ЩЕ ТРІВКИ

з додаткомъ тропарів і антифонів на Різдво Христове і Богоявлене.

Книжочка тота містить на 84 сторонахъ XVI-и 30 пісней на Різдво Христове, 3 пе-дрівки і 4 пісні вроданські, а винятая ся тимъ, що пісні по можности очищені від безчислен-нихъ помилокъ, перевернуті і самовільнихъ пере-робокъ, які подобують ся в звичайнихъ збірн-кахъ колад і пісень.

Ціна 10 вєвцарів або 20 сотників, а з пе-ресилкою 23 сот. Дістати можна в ганцелярії Товариства „Просвіта“ у Львові, ринок 10.

Промысловецъ кавалеръ

въ місячній доходъ надъ 400 коронъ, властитель пооближенно-реальности у Львові зарплати 14-000 коронъ, бажаю навязати зна-комство въ цілі заключенія супру-жества въ панноч, дочкою проми-словця, властителя реальности або приватного офіціанта, замѣшкано-го у Львові або на провінціи. — Взагородитъ, честитъ и зам-ковано до господарства в комен-дизъ условіяхъ трактована спра-вы на серію. — Фотографія пожа-дана; дискретія заповнена словомъ чести. — Адреса: „Schachetnove“ poste restante головна почта за ка-занемъ ксератоваго квіту. 801 5—6

Старый иконостаъ

въ добромъ стані, ЦЕРКОВЪ зъ дубового матеріалу такожъ въ добромъ стані єсть на про-дажъ. Ближнихъ відомостей у ділає устно або письменно до 30 н. ст. сѣчня 1901 р. гр. кат. Урядъ парохіальний въ Присе-цяхъ п. Зборвѣ. 619

По причинѣ змѣны алокалю дає нагоду фірма

Янъ Шуманъ

площа Бернаданська число 14, дешевого закупа виправъ ку-хонныхъ, печій вѣлѣныхъ вы-лѣленихъ главною по цѣ-нахъ знизженыхъ а высор-товаръ зъ дуже значными опу-стами. 623 5—10

У Трочиньского

въ Пасажи Гавсмана, Львов.

- 1/2 кат. помадокъ начинныхъ 80 кр
- шоколадотъ 1 зр. 20 кр.
- гербатикотъ 80 кр.
- кармелитотъ начинныхъ, занятыхъ въ барвай па-перцѣ 60 кр.

якъ такожъ рѣши украшеня на деревцѣ зъ цукру 1/2 кат. 1 зр. 50 кр. а бомбонеры по найдешевшихъ цѣнахъ. 694 12—16

Въ цѣняхъ аїтацій-ныхъ!

поручають ся до ширени масами слѣдуючій брошурки „Парохіальномъ Бібліотекѣ“:

1. Законы людской суопальности где розправляє ся о суопальной нуждѣ, и о средетвахъ якъ 31 иъ публичномъ житю зарадити. За 100 штукъ 8 кор.

2. Фалшивый парламентаризмъ, где вѣтлковано асно чому дотеп-ршій послы не зробили и не мо-гутъ зрѣбати ничъ доброго для масъ народу. За 100 штукъ 8 кор.

3. Наша збруа, або якъ бороти ся проти пороковъ нашего быту. За 100 штукъ 6 кор.

4. Наша організація, або куди ити щоби було намъ дѣше. За 100 штукъ 8 кор.

5. Заува Антикритикъ, бро-шурка дуже на часъ поодинокъ: 100 штукъ 1 зр. 20 с.; чотири статіи разомъ: 100 штукъ 4 кор.

6. Христосъ и Его народъ, бро-шурка дуже побуджуюча до па-трістичномъ чинности. 100 штукъ 5 кор.

7. Не бійте ся пестраку! бро-шурка на часъ выборцій знамен-та! За 100 штукъ 3 кор.

8. Реалія а панетиво. За 100 штукъ 2 кор.

9. Реалія а бѣдани. За 100 шт. 2 кор.

10. Хѣбъ безъ реалій на сы-титъ. За 100 штукъ 2 кор.

Вызмовко, ино на часъ выборцій, можна вѣй ти брошурки набути франко, ажно въ Редак-ціи Пресса, Перемышль, Побо-роже ч. 1. въ найменшой скілько-сти 100 штукъ зъ кождою.



1/2 натуральной величины
Оригинальный английский бритвы въ найпершомъ діамантовомъ стали, досконалы, вглублено шліфованы, выостренны, готовы до ужитку. Цѣна зъ еѣи 1/2, вглублено шліфованій зр. 1.50 а 1/2, вглублено шліфованій зр. 1.80, порто 20 кр.

Бритвы безпечности на збѣ-маючимъ ся патентованымъ охороннымъ гребнемъ. Показѣне лѣва подчасъ голени такожъ у недоожданныхъ дѣлкомъ мѣлоче-же. Вѣзъ охоронного гребеня надає ся до ужитку яко звичай-на бритва. Вѣстре найдекативѣй-ше 1/2, вглублено шліфоване. Цѣна зъ еѣи 2.50 зр.

Практичний дарунокъ Рѣдвѣлний! Ручить за кожду штуку. Коли не до вѣдобыи звертає ся грошѣ. Высмыка за послѣ-платомъ або за попередномъ вылатомъ.

Вытѣтъ зъ мнотыхъ подаякъ зъ 1910 1898.

2 англ. бритвы одеръ лѣзъ; дѣ-же добры. Въ интересѣ пра-и поручаю Вашу фирму найсоотвѣ-тѣнше. Товаришъ Глушкѣвичъ па-рохъ въ Милковѣ.

Прому прислать ще 4 ориг. англійскіхъ бритвъ зъ діаман-товомъ стали; попередно прѣс-тѣны и зновѣи вдоводенны. Лю-дѣмъ Заградныхъ парохъ въ Ку-пно ичѣтъ. Подобно ичѣтъ Вѣс. Оудѣ: Левъ Шанковскій, деканъ отрядскій. І. Юраковичъ, па-рохъ Святковск. О. Подилицкій парохъ Юровецъ Клар. Дурбакъ парохъ Ладичина и мнотѣи шихъ лѣзѣи въ рѣннихъ кругѣхъ.

Патентованій приладъ до вѣдъ Англійска маркъ „Sheffield“. При-ла ябѣтъ въ колорѣхъ зъ ро-га, або косяк, вѣстре шліфован-ий. Вѣстре не выпадють аны не розховотують ся навѣтъ въ ка-пѣтку. Тузѣмъ однокъ парѣ (12 ножицъ и 12 выдокѣ) 6 зр. Та-коже продає ся по 1/2 тузѣмъ парѣ. 672 9—104

Фабричный складъ

Sheffield-скихъ АНГЛІЯ

бритвъ

HEINRICH LADEN

Wien VIII, Feldgasse 10.

ТУТКИ цигаретовъ 1000 штукъ

за 1 зр., поручає Ант Мазуркевичъ, Львовъ, Скарбковска 7.

ПОДЕШЕВѢЛО!

Ч. 24 ул. Баторія Ч. 24.

только въ дроуеріи А. КОТЛЯРЧУКА, передъ правд-никомъ Хр. о 30% дешевше: Средства и приборы то-алетовъ, на подарка Касетки зъ перфумами и другими средствами тоалетовыми, перфумы и гавдиль французскі въ фляконикахъ и на вагу; мыла, пудры (мѣшкѣдиль), средства до волосъ и до зуббѣвъ, шѣтки до волосъ, бо-роды, усѣвъ, гребенъ тоалетовъ и ишеневъ, губки до мыти для дѣтей и взрослыхъ и всѣхъ ишихъ средствъ найдешевше и въ наилучшихъ сортахъ. 624 4—5

КАРОЛЬ

ЯВОРСКІЙ

у Львовѣ ул. Баторія 20

поручає свой складъ и роботу

ОБУВЯ

дамского, мужского и дѣтнячого по умѣркованыхъ цѣнахъ. 581 27—28

РУКОДѢЛЬНЯ РѢЗЬБАРСКА

Е. ЩУПЛАКЕВИЧА

у Львовѣ, при ул. Коперника

число 17.

выконує цѣлковиты уря-дження церковны

Иконостасы, престолы,

проповѣдницѣ, цимборіи,

гробы Божіи, олтарѣ, ол-

тарики процесійны и всѣ-лякія работы сапоной

совѣстно и дешево. 14—24

580

Охоронна марка: ЯКОРЬ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

въ аптеки РІХТЕРА въ Прагѣ,

признако въ знаменитѣ, утикомарюче бѣль натирани; по-цѣвъ 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складѣ у всѣхъ аптекахъ.

Промимо жадати того

затяжно дѣлѣного средства домового

все дѣлѣ въ оригінальныхъ фляжкахъ въ нашѣй маркою

кою охоронною „ЯКОРЬ“ зъ аптеки Ріхтера и для

осторожности праймѣти дѣше едѣнѣтъ тою мар-

кою охоронною або вырѣбъ оригінальный.

Ріхтера аптека подѣ Золотымъ Львомъ

Въ Прагѣ, Elisabethstrasse 5. 584 8—16



за важну, чи знає себе компетентним виступати іменем руского народу і чи згодитися виступати в тій ролі на самобільнійбиди. Коли б ходило лише о особу д-ра Савчака, то справу можна б сміло поляшати его власному порішенню; тільки-ж тут ходять о репрезентанта руского народу. Д-рови Савчакови чи кому-небудь іншому вільно у власній імені поступити, як йому сподобався; але репрезентантові руского народу не вільно бути манекеном в руках о. мітрата. А о. містрат іменем того репрезентанта, назначає ему місце і по тій виступати відомлює его про доканий факт; значить: тамтє а тамтє тебе поставлено, — папозь!

Річч, здавалось б, цілком проста і лова, і з якогось-небудь боку є брати, чи з політичного чи навіть звичайного товариського, здавалось б, що ніхто нам не може відказати слухності. Ми-ж не упираємося при тій, що при повитанні митрополита доконечна є промова іменем руского народу; так само і на нарадах львівських Русинів ніхто не напирив на те. Митрополитів витали ми не раз, і якось обходило ся без промови від руского народу; отже може обійти ся і тепер. Значить: програма, уложена о. містратом чи капітулою, може про нас остати ся без зміни, — з тям лише, що д-рови Савчакови, чи кого б тамтє вишного назначено на его місце, не вільно говорити іменем руского народу; коли-ж б о. містрат доконче схотів промови іменем руского народу, то має она бути перед промовою президента міста.

Тимчасом наш сердечий викутили з сего цілком простого спору — авантюру* і підняли лай, котрий мого б бути страшний, коли б не був смішний н. недорічний. Перша відозвала ся Nowa Reforma, — та сама, що ще дня 30. грудня так соловенько, хоч і протекціонально, запрошувала нас до згоди (пор. ч. 283 „Діла“ п. заг. „З польського табору“). В згаданій статції, котру зачинає словами „Авантюру для авантюри постановили виправити львівський Русини“, подає програму повитання Впроев. митрополита, уложену митрополічною капітулою, і каже, що чергу промови, мови кульмінаційна точка, має закрити промова іменем руского народу. Але Русини — каже — ані великий вереск і стали домагати ся, щоб их поставити на першій м'єсці, а п. Малаховського відхинути з его становища, бо то „польський шовінізм“. А доказом того шовінізму — каже — має бути, що велів по-бідь котрусь тамтє церковні копата рв'є, як коли-б канали і водопроводи можна було інакше заводити, як копанем ровів!

Наша сердечна приятелька промовчує у своїй готовості до згоди з нами, що рови ті копані в день руского урочистого свята підчас самого богослуження по-бідь самі порв'є єдиною з м'єст церковні „Успенський, як коли-б тую саму роботу не можна було виконати днем раніше або днем пізніше!

Далше каже Nowa Reforma, що справді було б великим блудом (?), коли б при повитанні руского митрополита не було голосу руского народу; отже „мудрий“ Пелаки повинні для спокою уступити. Однак не значить се — каже, — щоб дозволити ублизжати собі. П. Малаховському вже ублизжено, коли его відхнено на друге місце; отже відтє повинен цілком уступити ся і на приватній аудієнції пояснити своє поведене.

Отже після Now. Reform'у ублизжено п. Малаховському вже тям, що его відхнено на друге місце; але останнє місце для руского народу не ублизжає рускому народови, лиш має бути „кульмінаційною точкою“. Чому-ж для п. Малаховського не могло б бути останнє місце „кульмінаційною точкою“? Що п. Малаховський господар міста Львова?... Але-ж руский народ господар руского краю!

За Reform'ю гавкнула Gazeta Narodowa; але она не уміла здобути ся на власний дотеп, а тільки повторила з пропусками те, що найшла готове в Reform'ї.

За те любенький Dziennik polski нааху дає нам науку. „Поминаючи — каже — що в цілком св'ят є звичай, що гостя перший вигає заведи господар міста, цілком той спрб робити враження вибулого шовінізму народного, котрий не числить ся з святими відносинами. Бо розуміємо повитанні католицького митрополита духовенством, товариствами і братствами гр.-католицькими, але зовсім не розуміємо повитанні з сторони народу. Чи не вдалось б річчю ду-

же натягнутою, коли б пр. лат. архієпископа кс. Білчевського хотів хто витати іменем народу польського? Аж самі Русини кажуть, і слушно, що народ руский — се не лиш вхідна Галичина.“

Отже поминаючи все інше, що далось б сказати против тых зам'єток, визнаємо лиш одне, що ані ми ані ніхто з львівських Русинів — крім хіба о. мітрата Вилецкого — не упирає ся при тій, що повитанні митрополита іменем руского народу є конечно.

Говорачи про лай цуценять, не можемо поминати чудасию напасті Dziennik-a-polak-го на „Просвіту“. У вчерашній числі нагадає ся той денний мокрий рядком на „Просвіту“, котрий „наш сойм піе szczędzi oba“ (1), за сегодній календар, а властиво за его „проводник по Львові“. Звісно, перед давними роками поміщувалось в тій „проводник“ адреси руских адвокатів, лікарів, ремісників, промисловців і т. д. по просту в тій цілі, щоб з одної сторони указувати на арбст нашої сили, з другої-ж заохочувати нашу суспільність до пошару своїх людей. Се річч практикована вроду; навіть у тав сильних, і національно і економічно, Чехів окляк „свої до свого!“ не перестав і досі лунати по краю, і то з силою і успіхом, заслугуючим на всяке признание. Згдома той „проводник“ в календарях „Просвіти“ прибрали чим раз більший розмір тям, що збільшало ся пребогато адреси вельких фірм, заслугуючих на припорушене. Сего-ж року єдиною з уваги на обем і кошті календаря зведено той „проводник“ навадо до давніших розмірів. Так само стало ся і з інформаціями про народний руский товариства львівський. Одно і друге треба було значно скоротити, тям більше що нові приписи поштової і спадковий занали значно більше м'єсця, ніжж торб'є; а вже-ж годі було розширяти ті інформаційні часті календаря з шкодою часті літературної, поучаючої і забавної.

Але Dziennik polski добачив в тій „народові“ ненависть і ексклюзивність та політику! Відтє очевидно другий судить після себе, потверджуючи правду, виказану в польській пословиці: „kto jada flaki...“ Чи може календар „Просвіти“ за те, що „наш сойм піе szczędzi oba“, має стати Adressbuchом міста Львова? Або, не маючи м'єсця на згаду адреси, має пропускати пр. руских адвокатів і нотарів, а подавати польських, у котрих руска сторона не допросить ся навіть руского письма? Ой, цуценята, цуценята! Чи не маєте інше вже роботи, як уфдати на Русинів?!

„Питаємо, що сказали б руский письма, коли б видавець польського календаря пропустив в шематизмі в'є назвиска і фірми Русинів? Що б то був за галаз відтє Збаража аж по Гортлиці!“ — обіцяють наш сердечний оп'єкун. Відповідаємо: Було б намтє се байдуже, а навіть не знали б ми о тій; вашими календарями зовсім не цікавимо ся, а маючи свої, до ваших ані не заглядаємо.

Выборы до рады державной.

В понеділок відбули ся окрім т'єсн'їших виборів в тых округах V курії, де при головній виборі жаден з кандидатів не одержав абсолютної більшості, вибори в V курії в Тироли і в I курії в Крайні. На другий день переведено вибори в IV курії в Чехії (30 послів), на Мораві (11), в Гортлиці Австрії (7) і Сирії (9), разом 57 послів. Вчора вибрано послів в IV курії в Долній Австрії (8), в Тироли (8), на Шлеску (3), в Зальцбурзі, Гораці, Істри і Доаруліні (всюди по 2 послів). Окрім того вибрано вчора послів з м'єско курії в Триєсті.

В Долній Австрії вибрано при доповняючих виборах в V курії в окрузі Ландтрасе-Віден християнсько-соціального кандидата Прохаску 26,553 голосами; „проводник“ соціальних демократів д-р Адлер одержав 25,193 голосів. В Крайні вибрано шенереранца Деца 23,407 голосами; „проводник“ антисемітів д-р Гесман одержав 20,093 голосів. В Четвертій курії вибрано: В окрузі Вінер-Найштадт нм. людовца Гофера 4167 голосами; антисеміт, дотепершній посол Троль одержав 2492 голосів. В Цеттлі вибрано дотепершнього посла, християнсько-соціального кандидата Айхгорна 5382 голосами; нм. людовець Кітінгер 4737 голосів. В Крайні вибрані Дашль, против нм. людовця націонала Ліста. В Бруку зараджено т'єсн'їший вибор між двома християнсько-соціальними кандидатами Губером і Керном. В Цеттлі вибрані

антисеміт Вольмар, против ліберала Раха. В Корнабурзі вибрані антисеміт Кільшелль, против нм. людовца Лангера. В Містельбаху вибрані антисеміт Шрайбер 5346 голосами; 1862 голосів розстр'єлених між трех інших кандидатів. В Амштетні вибрані антисеміт Обердормер 5144 голосами против кандидата нм. людовца Штум-бергера, котрий одержав 1004 голосів.

На Мораві вибрано при т'єсн'їшій голосованні в V курії в Берні, соціально-демократичного кандидата Габста 13,583 голосами. З IV вибрано: в Берні дотепершнього посла Мартіна 315 голосами; чеський консерватив Мацель 110 голосів; в Кромержи Молодочех Выході 311 голосами; чеський консерватив Здрогаль 42 г. в Литовлі Молодочех Овозіл 242 голосами; в Богшвицах Молодочех Гайрліх 201 голосами; консерватив Шеніч 200 г. в Іглаві Молодочех Поспішаль 324 голосами; в Замку компромісовий нм. людовець Зайдль 248 голосами; дотепершній посол антисеміт Найтцфель 187 г. в Густопцах дотепершній посол бр. Пражак 315 голосами; в Угорськ Градишу Молодочех Ровкошні; в Волоск Месеріч кандидат чеської католицької партії д-р Грубан 373 голосами; Молодочех Пальковський 231 г. в Новім Вчні, при т'єсн'їшій голосованні нм. людовець Зайдль. В Олому при т'єсн'їшій голосованні нм. людовець Пімер.

В IV курії Чехії вибрано: в Карлі Молодочех д-р Гелера 409 голосами; чеський аграрист Новак 207 голосів. В Сміхові чеський аграрист Кубер 282 голосами; дотепершній посол, Молодочех Крумгольц 202 г. в Рудніці Молодочех д-р Грегер 413 голосами на 455 голосуючих; в Пшибрам Молодочех Кеніг 288 голосами, чеський аграрист Сірові 95 г. в Колин чеський аграрист Гроу 232 голосами; Молодочех Бартек 180 г. в Хебі (Егер) Шенерер 280 голосами; в Карлсбаді шенереранець Кліман 291 голосами; дотепершній посол, нм. людовець Лібераль 107 г. в Затці шенеранець Кітель 413 голосами; в Літомєрицях шенеранець Кучер 214 голосами; нм. людовець д-р Бавер 137 г. в Двечні (Тешен) нм. людовець Либав 240 голосами на 306 голосуючих; в Чеській Лані при т'єсн'їшій голосованні нм. людовець Нігль, против самостійного нм. людовця кандидата. в Млад-Болеславі чеський аграрист Прашек 275 голосами; дотепершній посол, Молодочех Теклі 144 г. в Райхенберзі при т'єсн'їшій голосованні нм. людовець Гленер; в Вчні чеський аграрист Загорка; Молодочех Янда 203 г. в Трутнові шенеранець Каспар 172 голосами; чеський аграрист Ротер 109 г. в Кенігсру чеський аграрист Яром 283 голосами; Молодочех д-р Іван Двожак 147 г. в Райхенав Молодочех Говора 205 голосами; аграрист Подур 159 голосами; в Хрудніці Молодочех Уджаль 236 голосами; в Літомєслі нм. людовець 207 голосами; Молодочех Лехові 112 г. в Чаславі Молодочех Пацак 314 голосами на 317 голосуючих; в Нм. людовець Бродь Молодочех Брерад 200 голосами; аграрист Гірш 149 г. в Таборі Молодочех Лян 215 голосами; аграрист Заграда 158 г. в Зедльчанах Молодочех Люса 198 голосами; самостійний чеський кандидат Коєміз 134 г. в Крумау при т'єсн'їшій голосованні нм. людовець Соукуп, против дотепершнього антисемітського посла Клендбаєра; в Будевіцях Молодочех Вачеслав Двожак 279 голосами; дотепершній посол аграрист Срамек 83 г. в Пісеку чеський аграрист Ратай; Молодочех Коварек 332. в Прахці нм. людовець Гресль 174 голосами; Молодочех д-р Курці 112 г. в Міє нм. людовець Гофман. в Пльаві Молодочех д-р Дик 265 голосами; аграрист Здраск 119 г. в Пльаві шенеранець Про 227 голосами.

В Гортлиці Австрії вибрані самі католицькі людовці: в Лінці Пльє, в Фрайштаті Брехен, в Рорбаху Шамінер, в Шердінгу Цегемаєра, в Ріді Добльгоєр, в Вельє Венгер, в Імундні Гресінгер.

В Сирії вибрані в Градці нм. католицький людовець Губер; в Вруку нм. націонал Пош; в Юденбурзі кандидат хлопоско партії Вайкольм (дос бав з в'єден посол нм. людовець); в Гартберзі кат. людовець Гатенгоєр; в Фельдбаху кат. людовець Вагнер; в Лябінці кат. людовець Швайгер; в Марбурзі Словінець Робіч; в Петаві консервативний Словінець Цілий 290 голосами; в Ціліє Словінець Берек.

В Тироли при т'єсн'їшій голосованні в V курії вибрані: в Інсбруці католицький людовець Ферт 196 голосами; антисеміт Вешек 159 г. в Боцені антисеміт Шрафль 234 голосами; дотепершній посол Діналі 221 г. в Триєсті клерикаль Делюта. З четвертої курії вибрано: в Інсбруці нм. людовець Катрайна, в Боцені Діналього, в Імст кат. людовець Гауайс, в Швайці кат. людовець Толінгера, в Кляє Італієць Конці, в Триєсті Італієць Бацанелі, в Роверето Італієць Мафай, в Бруку антисеміт д-р Шенер.

В Зальцбурзі вибрані католицький людовець Утергальдхтер, а в окрузі Ст. Йоган д-р Фуке.

В Форахльберзі вибрано: при доповняючих виборах в V курії антисеміт Лозера в'єдма 232 голосами. З IV курії вибрано диків: Фінка в Брегенці і Тіргера в Фельдсірхі.

В Істриї вибрані: в Паренці Італієць Ріді 117 голосами; хорват Мандіч 962 г. в Пізіні хорват Спичац 183 голосами.

В Гораці вибрані ліберальні Словінець Габредек 142 голосами; клерикаль Словінець 139 г. в Градці вибрані ліберальні Італієць Антоней 64 голосами; клерикаль Італієць одержав 47 голосів. В Триєсті вибрані Італієць Занетті 179 голосами на 288 голосуючих.

На Шлеску вибрані в Опаві Полян д-р Міхейда; нм. людовець Хлебуст одержав 226, соціаліст Станек 19, консервативний Полак 11 голосів. В Фрайден-тау нм. людовець д-р Кайзер. В Олав нм. людовець д-р Герцманський 155 голосами; Чех д-р Страті 112 голосів.

В Крайні велика послідсть вибрала ліберальний барона Шієля і барона Барбо.

Рух в руских товариствах.

Справозданє з засідань Головного Виділу „Просвіти“.

В останніх місяцях Головного Виділу „Просвіти“ полагали на своїх засіданнях далше межі нашій отей справі:

1) Передано до рецензії дві нові надіслані праці: повість Луці місяця і розвідку Дещо в природі.

2) Принято прихильно пропозицію о. Овншкєвича з Хешевіч що до заснованя філії „Просвіти“ на повіт рудецкий і оїсдам і Комарні та рішено вислати відповідні інформації.

3) Принято до відомості справозданє філії в Бережанах і рішено візвати єї виділ, аби скликав звичайні загальні збори.

4) Принято до відомості, що філія борецька наміряє видавати від 1901 року свій орган „Просвіта борецька“, місячник призначений спеціально справам тої філії. Рішено дати на се видавництво 50 корон в протату року, коли оно покаже ся дійсно користним і добре веденим.

5) Принято до відомості писмо про отворенє читальні „Просвіти“ в Несторівцях (п. Золочів), подяку читальні в Карлові (п. Сялтан) за присланє книжок, справозданє чит. в Наклі (п. Перемишляни), з отвореня чит. в Тамановичах (п. Мостіска), а загалі в зборі чит. в Оріхівці (п. Скалат), в Красній (п. Надвірна), в Волосткові (п. Мостіска), в Сялтані, в Бє... (п. Станіславів) — „Долни, кот...“

Дуї (п. Дольн), дот... (п. Дольн) прийняв писмо. На згаду збори читальні в Бє... (п. Дольн) за присланє книжок, справозданє чит. в Наклі (п. Перемишляни), з отвореня чит. в Тамановичах (п. Мостіска), а загалі в зборі чит. в Оріхівці (п. Скалат), в Красній (п. Надвірна), в Волосткові (п. Мостіска), в Сялтані, в Бє... (п. Станіславів) — „Долни, кот...“

6) Ухвалено, щоб п. В. Король залюстрував в місяцях надоліст і грудні повіт Станіславський, де є 26 читальні.

7) Після поясненя д-ра К. Левіцького ухвалено, щоб „Просвіта“ зрєкла ся спадати по бл. п. Кизимовичу, бо нема вигляду, щоб з неї була яка користь.

8) До анкети в справі руского театру (з ініціативи д-ра Е. Олесницького і д-ра Гриневського) вибрано яко делегатів президію товариства.

9) Полагоджено деякі справи що до дому „Просвіти“, між ними що до водопроводу.

10) На запрошенє „Народного Дому“ в Стрию, товариства зареєстрованого чотириразовою порукою, рішено, що тов. „Просвіта“ приступає в члені з одним уділом (20 кор. і 2 кор. пивного). Так само приступило з одним уділом в члені „Труда“, товариства зареєстрованого з дворазовою порукою у Львові.

11) На запитанє матістрату міста Львова рішено відповісти, що квестіонар в справі руских людових бібліотек має бути виготований в рускій мові та що тов. „Просвіта“ у Львові має свою людову бібліотеку.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народний фонд.

В Городищі завязалось товариство „Руска Бєсєда“. Статуты вже затвердило намістництво. Дня 1 н. ст. с'їчня с. р. відбули ся загальні збори Бєсєди, на котрих вибрано головою товариства п. Зенона Лукавця.

ДЗІЛО

Виходить у Львові ще один (крім першого) рушійний свистяк о 5-гої години по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найважливіших новостей виходить во второк, а во второк і п'ятницю на поромі разом з Дзилом.

Передплата і експерти приймають: у Львові Адміністрація „ДЗІЛО“ у Ватерія ч. 24. Центральне бюро оголошень у Львові ч. 11, і Бюро газет у Львові ч. 2; — у Львові: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дукла, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Weitzelle 11; Haasenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДЗІЛО“ і жовтневий рік експерти приймають у Львові.

Передплата на „ДЗІЛО“ з літер. додатком:

в Австрії:	за границею:
на цілий рік . . . 16 шр.	на цілий рік . . . 22 шр.
на пів року . . . 8 шр.	на пів року . . . 11 шр.
у Львові:	
на цілий рік . . . 14 шр.	на пів року . . . 7 шр.
на чверть року . . . 3-50 шр.	на місяць . . . 1 шр. 20 шр.

Реклація, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Ватерія. — Рукописи звертають на листи на поштові застереження. — Реклації неоплачені відійдуть порта.

Неодмінно членом виступає 6 шр. на прох. 7 шр.

Оголошення зміст приймають за по ціні 10 шр. за одне слово експертів експертів або за ціною в шр. „Надбавка“ по 25 шр. а. в.

Задати і інші доносів призначити членів за 15 шр. від свистяка.

Вибори в краях австрійських

вже в переважній частині переведений, отже вже нині можна оцінити сили сторони в складі нових рад держави.

Вже вибори в V. курії (покинуті в цілості Австрії в день 7. с. м.) принесли неодну несподіванку, а ще більше несподіванок принесли вибори в IV. курії.

Першою несподіванкою — для народів по-за Галичину були вибори в Галичині. Звісно, що ніхто так не бояв ся розв'язання ради держави і нових виборів, як коло польске, а прецінь оно вийшло в виборів ще крившим чисельно, ніж було передше. Нині се стало ся способом, то знає край — знають Русини, знають людів сторони польської, знає впродовж сама консерва польська, вбачи повинні быти в президент міністрів д-р Кербер в роки телеграм, які безупинно напливали до него за весь час руху виборчого і наху самого вибору послів. Для народів Австрії пояснити ся та несподіванка в рад держави.

Дальшою несподіванкою було се, що именно ті сторони, котрі по розв'язанню ради держави були певні своєї перемоги при нових виборах, вийшли з них із стратами, більше або менше ослаблені. Маємо тут на гадці соціалістів, молодечих і християнсько-соціальних (під провідом Люфтера).

Соціалісти (котрі мають свій терен лише в V. курії) потерпіли великий погром в Чехії, а як би не вийде кількох мандатів від християнсько-соціальних. Нині Австрії та одного від ш. рішачив в Шлезеку, було би число послів соціалістичних упало понизше половини. А так утратили они 6 послів, хоч і се супротив 15 послів попередній наведені страта велика, бо тепер розпоряджати-муть в рад держави лише 3 голосами. Причини упадку соціалістів були різні, але найбільше пошкодило ім'я національний радикалізм серед Нмців в Чехії, де шенерерівці виграли соціалістам аж 5 мандатів.

Молодечам не дописали, як в Чехії так в частині на Мораві, дві курії — V і IV. В V. курії они втратили 6 мандатів, а то: 5 мандатів (4 в Чехії і 1 на Мораві) виграли від них чехи національні соціалісти, а 1 мандат (в Знамні) виграли Нмці. Знов же в IV. курії виграли 6 мандатів, а то: 5 виграли нмчеські аграристи і 1 католицький націоналіст. Разом утратили молодечих 12 мандатів. Особливо болючо відчували молодечі свою утрату в курії селянській (IV-б), бо ж в селянстві они мали корінь своє, селянство помогло им свого часу змести старечих з арен політичних. Нині ж серед того селянства нарає ринула против них струя така вже сильна, що зміла 6 молодеческих кандидатів, а ще крім того в деяких округах кандидати аграристи мали поважне число голосів (се вбачу для молодечих ще більшу втрату при найближчих виборах до сейму). Причиною утрати молодечих в селянській курії єсть недовдоволення селян з їх політики, бо коли перед одинадцятьма літами молодечі пішли за мандатами до курії селянської, обіцявали селянам, що будуть дбати про інтереси хліборобів, а тимчасом за міністрів молодечих дра Кайцла показало ся інакше. Утрата молодечих при сих виборах має своє значення в кількох оглядах. Насамперед не буде вже (так, як досі) в рад держави не лише численного але й одноцільного клубу (бо по-за молодеческою організацією єсть нині аж 14 чеських послів: 6 національних соціалістів, 6 аграристів і 2 католицькі

націоналісти), а даліше — до ради держави вже не уйдуть попадавши деякі вишні і способні послы, а їх місця займуть люди в більшій частині несподівані по-за своїм округом виборчий. Все те, бодай на-разі, виходить не лише корисно для чеської справи в новій рад держави.

Християнсько-соціальні утратили загалом не багато мандатів (бо упадаючи в одних округах, здобували деінде другі округи), але нага їх утрати лежать в побіді (трех) соціалістів і шенерерівців в їх домені — Нижній Австрії, вбачено у Відні. Се завада християнсько-соціальним багато журу і сорому. Що до побід соціалістів християнсько-соціальні вказують кілька причин: а м'яж ними головно: що соціалістів підпирали жиди і всі ліберальні партії (то правда) а знов християнсько-соціальні виборці, навийшли до побід, вбачили собі сегоднішні вибори в V. курії і не йшли до голосування так чисельно як давшише. Ось чи так, а річ певна, що християнсько-соціальні (антисеміти) у Відні все ще велика сила; показав се доповнячий вибори між провідниками австрійської соціальної демократії д-ром Адлером і антисемітом Прохаскою, котрий здобув для себе все ще 1460 голосів більше від Адлера, хоч се підпирали у Відні все, що лише було не антисемітом.

Великою несподіванкою і фактом великого значення єсть даліше — упадок бар. Діпавльського в V. курії в його округу Воцень в Тироли, де незначною більшістю побідив його кандидат християнсько-соціальний. Уважати на сего факту слід, бо воценьський округ (клерикальський) бувши міністра торговлі в кабінеті гр. Туна, припорученого клерикальним виборцям єпископам — єсть будь-що-будь фактом значущим. Але зату сего факту підносити ще обставина, що вибори в Воцень відбували ся під окликами: „ч. Gemeinbürgschaft нмців, ч. есентуальний союз з Чехією у відношенні правниці?“ — а відповіди виборців повеле-ня бар. Діпавльського: „Gemeinbürgschaft!“ Тут зазначила ся певно найяскравіше характеристична струя серед Нмців при сих виборах: передовсім дбати о національну справу нмців.

Той струй заважають свою перемогу і шенерерівці, котрі в розв'язанні рад держави було кількох, а тепер зарає в V. курії (з-відки перше не мали аж одного мандату) здобули 7 мандатів, а за ними пішли даліш мандати в куріях IV. і III. б, так що до нових рад держави голосний Вольф уйдє з якими 20 товаришами...

Письма з Русі Сполучених Держав.

Піше о. А. Бончевський.
[Відносини і становище нашої церкви.]
(Додаток.)

Моя товариш, проживаючий в Америці, вже кілька разів робили мені пропозицію поїхати в Америку. Я не хотів. Видиш у нас їх намови і ривнісіх їх. Ровнісімо м'яцевості. Я і товариш П. поїхали до Львова і внесли подання. Бл. п. Кардинал лежав тогди смертельно хорий і нам казали ждати на рішення в Рим. Майже два місяці ми ждали на вист в Рим, але она не надходила. Тож і без того видано нам папери і дозволено їхати. Але мені удалося вглянути в урядові тайни, а там я знайшов, що Рим відписав неприхильно, але бл. п. Кардинал казав їхати.

Батьківське напуття і папери я держав в руці одного з достойників канітульних, бо вступ до Кардинала за для слабости був неможливий. В досить довгий

батьківським напуттям я доставив такий поручення: 1) представити Апостольському делегатові у Вашингтоні; 2) сказати товаришам єпископам в Америці, щоб попросили єпископів інвентаризувати церковних; 3) поздоровити і уцілювати всіх братів во Христі, м'яж котрими виписано навіть о. Роздольського і Кизиму (що поїхали в Бразилію). Їхати в них поручення я не доставив. На самім початку напуття заявлено, що матеріально допомогти мені не годий в браку фондів на ту ціль (хоч о те я не просив) а вбачи спитано мене: чи Австрія (зручена Апостолія) лежить в Канаді чи в Бразилії? (Лийш достойник по-при благословенстві змовив лише святитися: чи маю досить грошей на дорогу. Один доктор богословів казав мені, що в Америці самі дукуні і вбачи там не поїхав, а другий, також доктор богословів, пожалував, що шкода мене до Америки, бо туди їдуть самі бахроты... Хоч се не кінце належить до річ, та і умысно наводжу на показ, як то у нас знають справи церкви і народу на еміграції.

Я прибув щасливо на вільну землю Вашингтона, навіть морська хвороба мене побила. Але так на самім вступі не міг я виконати першого поручення — їхати до Апостольського делегата, бо мав усього 4 долари в кишені; впродовж товаришів промовили мені до переконав, що се в на що не припадєть ся. Тож я поїхав до Ансонії і званив ся до роботи.

Ще гаразд не розглянувши ся я по нмцях місяці, як уже заскочив мене великих м'яцевостях, доматились, щоб я прибував до них зб сповідно. По домах мені не хотілось тулити ся, коли побі боком є святити, тож я поїхав до єпископа в Hardford*), щоб попросив мені святити в своїй дієцезії, а при тій нагоді я ще я пожалував ся на м'яцевості айрських священників, що на проповідях публично вороже вигукують против мене і моєї церкви. На те я доставив відповіди: що папери мого єпископа (хоч вбачи митрополита і нардинала римської церкви) нічо не значать; що вбачи [єпископ гардфордський] не знає, чи є справді священник; мн допершній функції духів я уважав за не важкі; вбачи не може мене прийняти до своєї дієцезії (хоч я о се не просив), бо папери мого єпископа не мають печатки і потвердження „Пропатанди“. — Се мене огоршно обидило, бо чогось подібного і вбачи не сподівав ся. Коли мои аргументи не трафали до переконав гардфордського владди, я відійшов з нічим, заявивши отверто, що дам собі сам раду. Але оно мене все-таки боліло. Тож я удав ся писемно до Апостольського делегата в Вашингтоні. Апост. делегат прийняв делікатно все за добру монету, але відповів, що я мушу вчинити се, чого жадає гардфордський єпископ, т. є. постаратися о потвердження з Риму. Все те я описав і по-слав до Львова, а сам робив, що міг.

Невдоволя треба було святкувати посвяченню мого церкви. Оно відбувалось величаво і на вдоволю всім католикам без їх єпископа. На посвяченні були три словацькі братства з Бріджпорту з своєю бандою. Се були братства, які власні їх парохі викликували з їх власного костела за те, що они, Словаки, не хотіли аго, Чеха, мати за свого священника і домагались, щоб им дано Словака, а єпископ трамав сторону священника Чеха. Тож посвяченню мого церкви вийшло з часті також на демонстрацію против єпископа, котра стала ще більшою, коли по параді зобрали ся всі братства в

*) Hardford — столиця держави Коннектикут і резиденція єпископа гардфордського дієцезії.

м'ястовій галі на перекуску і тут Русини м'яцеві і Словаки бріджпортські виявили свої жал і протесты против поступованя єпископа. Се, розуміюсь, дійшло до єпископа, а невдовзі опісля я доставив писмо від неого з загрозою викласти мене, коли я не постараясь о писмо з Риму. Я відписав єпископові на сего загрозу так, як певно ще вбачи до него не писав, а вго власне писмо вислав я до Львова, а Львів знов до Риму.

Рим відповів Львову, а я по 45 днів доставив рівночасно два писма: з Львова і з Гардфорда. В першій писмій стояло м'яж нмцями: „...Припоручаєш нашій всечестности удатися до Гардфорда і просити тамошнього єпископа о прийняті в зв'яз зго єпархії“. В другій писмій, до котрого долучена була також копія відповіди з Риму прислана до Львова, було м'яж нмцями так: „Rev. пришли письменну просьбу, а я відвоткою поштою пришло тобї юрисдикцію“. Се мене грох згрязло. Ва, але читав же раз відповіди з Риму і там не знаходжу слова „iurisdiclio“, лише „consensus“. Таж iurisdiclio а consensus не все одно! Тож пишу звичайний лист до Гардфорда і кажу, що юрисдикції не потребую, бо я є одержав від свого владди; я можу проити лише о consensus, а зоволе виконувати, тож єли ласка, зоволь мені таке зоволе прислати. У відповіді єпископ при-слав мені самі прошене і казав аго перешлати моїм почерком, але в нмч не було агади про юрисдикцію. В наслідок того я доставив писмо, в котрій виписано: що мені вільно робити, а що ні. Не за-до сего писма, то навіть твї вбачи вбачи бы в мене, що я греко-кат. священник. Може бь ще так скоро і не був я доставив сего многогласного паперу, коли бь не писмо з Риму до Гардфорда, вбачи виразно стояло, що я правно інсталюваний бл. п. Кардиналом Сильв. Сембратовичем ако священник на Ансонію, хоч я поминув деяких формальностей, і мені безпробовочно належить видати „consensus“. Від сего часу я не бачив єпископа а вбачи мене, і — ми приятелі. Ще додаю, що по мені один з товаришів удав ся був до Львова в подібній справі, а Львів відписав єму, щоб поддав ся єпископові, як о. Бончевський. Тимчасом я ніколи не поддавав ся, обов'язуюсь ако священник єпархіяльний не сповню, а владди в Гардфорді я заявив, що єбєла праві мого церкви вбачи ако єпископ не годєть бути моїм єпископом, хіба тільки протектором.

Такі водять ся історії з нами. І майже кожний наш священник, почавши від о. Волянського а єдиним на нинішнім дні, мусить се переходити в меншій або більшій мірі.

Більше розпоряджень*) з Риму не вийшло для нас, хіба ще згадати о розпорядженні з року 1898, також цікавим, після котрого імігранти можуть відбувати свої практики релігійні в обряді латинським і навіть як вернут до краю, можуть в тмь обряді збтатися. Значить: наш Русини можуть вернут до краю впримим римом кат. обряду навіть без формального зоволе на переміну свого обряду, тільки на підставі практики, яка в Америці була збє конечности. Се як-раз „згодне“ з конкордією виданою для Галичини! Тільки-ж і се розпоряджене осталося лише на папері.

Треба згадати також і про „користь“ тмь розпоряджені для нашої церкви.

Ого знаходит ся священники, виключно з Угорщини, котрі збє вбачили єпископич-

*) Зміст розпоряджень Риму наводжу згазет, бо урядових оголошень не годий ми віддавати.

IV рік видання, під редакцією М. Грушевського, І. Франка і В. Гнатюка. Передплата та сама (хоч зміст часописи вбачишено заведенням меншого писма в декотрих відділах): 8 шр. за рік. 5 шр. за півроку (на чвертьрік можна передплачувати тільки в другім піріті). Адреса Адміністрації: Львів, Чарнецького 26. Там же можна доставити нові річники 1898, 1899 і 1900.

Русини! Горніть ся до своєї одинокі літературної часописи!

Уже вийшла перша книжка за 1901 рік часописи:
ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ
ВІСНИК

ИТАЛИСКА ВИНЯРНЯ **ZULIANI & TRAUNERO** поручає правдивий вина дальматинський, Лієт-
тирольський і італійський на свята по найдешев-
ших цінах. При більших замовленнях відновний рахунок. — Львів, вулиця Домініканська, ч. 7. 690 4-

натуральныхъ, дальматинскихъ, хорватскихъ, истрийскихъ шампану хорватского и оливы дальматинской.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ ще дѣмъ (крѣмъ похѣи и ру-
ки свѣтъ) о 5-го годикъ по полудни. Литератур-
ный дохотъ „Вѣстникъ“ найважнѣйшихъ новѣ-
стей“ выходитъ во второкъ, и во второкъ и пятницѣ
на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Передплата и издательство принимаютъ: у Австрій-
ской Администраціи „ДѢЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральное
бюро оповѣщеній ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ
ул. Карла Людвика 3, и А. Ольшеского ул. Килин-
ского 2; — въ Австрію: Л. Крижановскій; — у Ви-
дны: М. Дука, Л. Селлератте; Р. А. Рихтер, Nibelungen-
gasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Haeusslein &
Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфуртъ и Гамбургъ:
— М. Haeusslein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатаніе на издательствѣ
австрій у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ лѣт. додаткомъ
въ Австрію: на гравірованіи:
на цѣльмъ року . . . 16 ар. на цѣльмъ року . . . 30 ар.
на цѣльмъ року . . . 8 ар. на цѣльмъ року . . . 11 ар.
на цѣльмъ року . . . 14 ар. на цѣльмъ року . . . 7 ар.
на цѣльмъ року . . . 8-50 ар. на цѣльмъ року . . . 30 ар.
Редакція, Администрація и Экспедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Русонскіе издательствы съ лѣтомъ на по-
передіе заготовлены. — Роклямація неоплатеніи
вѣдѣльмъ року.
Издательство члѣнъ комитету 6 ар. на пров. 7 ар.
Оповѣщеніи австрій принимаютъ съ по цѣльмъ 10 ар.
вѣдѣльмъ року австрій издательство або съ лѣтомъ а въ
рубрику „Надбавка“ по 25 ар. а. в.
Подати и инші дохоты принимаютъ члѣнъ съ по
15 ар. вѣдѣльмъ року.

На переломѣ вѣковъ.

И вновь одно столѣтіе кануло въ пропасть
минувшины.

Середъ радбѣстнаго упоенія та молоде-
чого запалу, середъ грому гарматъ та лоско-
наленыхъ престоловъ, въ лунѣ величннго по-
жару, що въ нѣмъ стара руда перетеплювала
ся въ новій формѣ, зародивъ ся XIX-ый вѣкъ.
Дрожала Европа въ своихъ основахъ а пра-
поры французскаго народу въ шумѣ буръ
несли аерна нового жита въ чотири боки свѣ-
та. Лавина перевороту, збравши ся надъ бе-
регами, що о нихъ плещуть безмѣрныя воды
Океану, перекотила ся по-надъ головы на-
родѣвъ змѣтаючи стовпы минувшины та, пота-
хючи повали, скончала середъ свѣжнхъ про-
сторѣвъ побѣднчаго царства.

Идея спадщина XVIII-ого вѣку, що єи
французска революція неначе въ фокусѣ зб-
брала у „правахъ человека“, здобула право
господарства въ цѣльмъ культурнѣмъ свѣтѣ
та стала новочаснымъ декальомъ новыхъ по-
колѣній.

И найбѣльшій титанъ новыхъ вѣковъ —
„въ волѣ народу Цѣсарь Французскій“ — вы-
плылъ на фидяхъ революціи та зробивши
основній єи здобути власнымъ заповѣтомъ,
поваливъ до нѣтъ своихъ и до нѣтъ своєи ге-
ройскон, вѣтчинн краѣ, народы та володарѣвъ.
Сила инерціи, ще лежить въ минувшинѣ, хотъ
здержала розгнѣвъ людскоєго поступу, однакъ
и вона покорилась єи новорозбурханѣмъ эле-
ментамъ. И народивъ ся новый свѣтъ.

Благородній фантазмъ мрѣли про рай на
земли, поэты у свѣтахъ витали поворотъ „зо-
лотого вѣку“ а понижень и прибитѣ, закованѣ
та спутанѣ скинули кайданы та дихну-
ли перше вольнымъ грудми. Збравши ся народы,
здавало ся, въ нагробнымъ важкимъ каменемъ
смерти на все у грѣбѣ втолочень, збравши ся
на ударъ дѣвона свободы та волѣ, и вытягли
руки туда, въ-вѣдн аорѣла будущнѣсть.

Духъ людскій — „вѣчный революціонеръ“
розбѣснивъ пута, торжествувалъ и въ першѣмъ
шалѣ повной свободы думавъ кинути людству
пѣдъ ноги цѣлу вселенну въ усѣмъ єи довѣ-
чнмъ тайнамъ.

Братерска любовь, що родить ся у шастіи
обняла всѣ народы, и вони, подавши собѣ ру-
ки, йшли въ тріумфѣ на стрѣчу свободѣ.
Такъ народивъ ся новый свѣтъ.

Надъ Европою перелетѣла сотка лѣтъ, и
на оядѣ нового столѣтія насупили ся грѣбѣи
хмары та миготали зловѣщнми блискавками.
Наближує ся громовый рокѣтъ, та глухо, на-
че пѣдъ землею, вѣдъ часу до часу потрясаетъ
широкій свѣтомъ.

Людство стає до нового бою, готує ся
зробити оденъ важкій, переломовый крокъ въ
передѣ, бере ся довершити дѣла початого въ
народженѣмъ XIX-ого вѣку.

Зерно сѣяне тому сто лѣтъ зродило
члѣвну пшеницу, зродило а куколѣ. Хвилѣ
реакціи звернула нову струю въ свое русло
та найкрасѣйшій покликъ повернула въ свое
службу.

Зъ другого боку „свобѣднй героизмъ“
забавляи бути и рѣвно щасливимъ та, заба-
жавши рѣвно пайки въ житю, становля грѣб-
ною лавою противъ нащадковъ минувшины в
нихъ репрезентантовъ.

Закованѣ ще народы торгують свои пута
въ смертельнѣйшій борѣ борють ся о свои
„бути чи не бути“.

Грѣбнй хмары застелюють оядѣ ново-
зродженого вѣку. Вагѣтна у зародка величнхъ
подѣй переступає людскоєсть порѣвъ XX-ого
вѣку середъ гомону мільоновыхъ освѣдомля-
ющихъ ся масъ. А новый свѣтъ буде поглу-
бленѣмъ идей, зродженыхъ въ зорею XIX-ого
столѣтія.

Та зъ другого боку людскій духъ до-
дѣвъ безъ ємнхъ вже вѣмнхъ. Прогнозирова-
ла на службу „завоєвн сотворѣна“. Чоло-
вѣкъ зменшивъ „вѣдѣльмъ о сотнн и тысячѣ го-
динъ, ставъ „судѣдомъ“ античидѣвъ, безмѣж-
на земля стала для нього малюю кудею, яку
опутано зѣлѣннми сѣтми и яку въ мотѣ
блискавки обѣгає людскоє слово.

Челюстѣмъ землѣ выдерто нѣтъ тайнъ,
стоєть развѣвъ подѣржнлнмъ окомъ пробѣ-
то бѣавѣста свѣтовъ, озановано въ елемен-
ты, природу мало що не приновлено до

себе, а силу людства побѣльшено въ десяте-
ро „мертвѣмъ невольникомъ“ — машиною.
Зъ зародки бѣавѣстнаго, прямо непо-
нѣтнѣго поступу витѣе члѣвнѣтъ поле столѣтія.

Кали неа людскѣмъ въ першѣмъ зорѣю
XIX-ого вѣку витѣла прихѣдъ свободы, тогдѣ
въ схѣднхъ окраинахъ Европы лунѣвъ глу-
хій брязѣтъ кайданѣвъ, въ якѣ законовано
присланого 25-мільонового яселѣта — украин-
ско-рускѣ націю.

Кали надъ берегами Сѣвѣвнхъ родило ся
нове жите и розбѣвнѣвъ вѣковѣ кайданы, коли
мільоны сѣвѣвнхъ яселѣтѣ, а вѣдѣмѣмъ со-
го грѣбаного цѣлану обнявъ ся аакъ о сармат-
скій рѣвнннѣ, саме тогдѣ надъ берегами ста-
рого Славутѣвъ рѣзѣбно остатку забору, о-
статке пристановище, де сховала ся та захо-
вала ся національна автономія, тогдѣ розвѣ-
вно те орлине гѣздо, яке було тымъ вѣч-
ннмъ жереломъ горѣчнхъ огненнхъ подму-
хѣвъ, що стрѣсали цѣлою нацією, яке зо-
лѣзало у себе традицію свободолюблѣи, герой-
скон, прозавон та трагичнон минувшины.

Кали на вѣходѣ въ „мѣшого брата“
здобывано вѣковѣй татарѣ, що приковувавъ
рабѣвъ къ землѣ, яку вони своимъ потомъ
гноили, саме тогдѣ подувъ єимъ нѣтъ побѣднхъ
приспѣвъ украинскѣмъ волю та убѣравъ зб-
раннхъ потомѣвъ въ пута неволѣ, вѣднхъ
людей робѣвъ рабѣми.

Кали все ставало до нового жита, наша
нація кинула ся — удавалось — въ волю.

Та оглянь, що нѣсь свѣтъ танцѣло, во-
дѣвъ вѣдѣльмъ въ вѣдѣльмъ до жита.

Весна народѣвъ стала небѣвомъ и на-
дѣло весною та наче фанікѣвъ нѣтъ сповѣдѣ-
льмъ рупнѣ минувшины абудѣвъ єи нашѣ
народѣ, здрѣжжѣннй и молодечій.

Окликѣ волѣ и брѣвѣства „загномѣла
и надъ Дѣвиромъ, а въ глѣбѣмъ мѣгальмъ
стали до жита тѣмъ величнхъ борѣвъ за
волю.

Плѣбѣвѣна нація, прѣдущѣна можннмъ
судѣвами, выдала величѣго мужицкаго сына,

що єго єлоно стало снѣтѣвою усѣмъ бажанѣмъ
и стрѣмѣльмъ, всего болю и терѣвнѣмъ, усєи ту-
ги и надѣвъ 25 мільоннѣи масы поневолѣннхъ
и прибитѣхъ.

Пламенне слово и мертвѣмъ въ грѣбу
звѣнѣло — и стали ряды борѣвъ, що въ во-
ромъ вѣрѣмъ у передѣ, у сонце будучѣи
волѣ и шастіи народу, йдуть по трупахъ вѣр-
ннхъ лѣвъ, абы самѣмъ поклати головы за
народну долю та промостити дорогу граду-
чнмъ поколѣннмъ.

Дрѣмѣючій вѣлѣтъ въ-передъ сто рокѣвъ
прокидає ся. Гукъ борѣвъ, що кипѣтъ по асе-
му континентѣ, абудѣвъ аго и вѣдѣвъ прислу-
хѣе ся цѣлою, готовый туй-туй збравѣти ся до
смертельнаго бою.

Наче кора вулкану дрожитъ сѣсѣ маса.
Струя новочаснѣхъ стрѣмѣльмъ бѣуєвъ єже въ
єи сподѣ, на єи днѣ.

Орѣвъ, акому вѣдрѣстають крыла, зры-
ває ся робити могучнѣмъ крылами свои клѣтъ
та назавѣтъ волѣ и простору и свѣтлѣмъ ле-
томъ похѣтитъ въ гору къ сонцу поступу.

Вычерченнй въ початкомъ XIX-ого сто-
лѣтія нѣтъ карты Европы, єтаємо зновѣтъ у рѣ-
націѣ та принуждуємо свѣтъ заговорѣти
наєъ и признать намъ право на жита.

„Неистинночѣ“ тому сто рокѣвъ — и
мы повнѣ жѣтѣвого запалу и охоты до
всѣмошѣи борѣвъ, повнѣ надѣвъ въ робѣву
шоп сарѣвъ, повнѣ вѣрѣ, що єкѣи XX-
вѣку буде воскресѣмъ вольнон Русѣ-Ук-
ринѣ!

Бери, Петре, на разумъ!

Вѣдѣвъ часу до часу розвѣбѣло публѣку
краковѣскѣмъ цѣрку своимъ неорѣваннмъ єи
ховннками „Z Rusi“, давно уже не давѣ-
нѣмъ нагоды євертѣти увагу на аго зѣвѣ-
особу и ще забавѣльмъ выгадѣи. Ажъ єкѣи
ч. 8 Сѣвѣвъ въ д. 10 с. м. выкинувъ зновѣтъ
єи шуку, що для розвѣрки читатѣльмъ, а
шого поважнаго дѣвннѣка не завадѣтъ и
вѣдѣльмъ розказѣти про єго ємѣтнѣи-
любѣй терѣвнѣ.

Зъ Новымъ годомъ.

Дѣвонѣтъ дѣвонѣ, дѣвонѣтъ дѣвонѣ,
Годъ новый стрѣбѣють —
И во двадѣтѣ столѣтѣ
Народы вѣгупають.
Бачъ! явъ глѣбно на порѣвъ...
Сей у багряннцѣ,
Той богатѣй, а той голѣй,
Той на колѣсницѣ
Бѣвѣвъ пруть другъ на друга
Та и оперѣджають —
Хотѣ-бы и по трупѣ брата
По хрѣстѣ... не дѣають.
Тамъ вѣйна, а ту неволѣ —
Вѣюды спрага панѣства,
Всѣюда кривдѣжѣннхъ змѣганѣ
Вывратѣсь въ подданѣства,
Щобъ самѣмъ запанувати,
Брата покорити —
Кождѣй кличѣ: правды, волѣ!
А хоче давити.

Помѣжъ нѣхъ нѣтъ дѣточками
Удова въ свѣтнѣ
Дѣсь вѣзѣльсь и прѣтѣскаєсь
До новѣи днннѣ.
То Русѣ галицька — та цѣвтѣка
Выросла въ могила —
Прѣтѣскає ся, пручає
Молодѣи силы.
„Ты чѣго ту? Стой! на тобѣ
Нема багряннцѣ,
Нѣ мечѣ, нѣ дѣбрѣ. Нового
Вѣку колѣсницѣ

Розбѣрѣтъ мѣзернѣхъ карѣвъ
Явъ ты погорѣжѣннхъ...
Чуєшь хрустѣ ребѣръ народѣвъ
Змѣтѣхъ, придавѣннхъ?
Мы не маємо для тебе
Мѣсѣя помѣжъ нами —
Для невольнѣвъ кайданы
Або вѣвѣа яма!”

Лѣають, тѣснѣють, бѣють, ругѣають —
Удова яє дѣає —
Що упаде, то зновѣ вѣстане
И зновѣ прѣтѣскаєсь.
Але дарѣмо! Що поступитѣ,
А дѣтнѣца аліи
Штовхають єи, то въ сѣй бѣкъ,
То въ той бѣкъ, въ колѣи
И свѣрѣтъ ся о дорогу,
Другъ друга спннѣають —
Рѣдѣу маму пѣдъ вороже
Колѣсо друають.

Покалѣчена, обдерта,
Глянула довкола
И въ останѣмъ выслѣню
Хапѣась прѣстола.
И зѣйкъ болю, пекучѣго,
Зѣйкъ жалю, розпуки
Вырѣваєсь въ грудиєй словомъ
Хрѣстовѣи муки,
Словомъ, що самъ Господѣ тамѣтъ
И всѣ хрѣстѣанѣ —
Святѣмъ словомъ: „Pi, Pi!
Lamé sabachtani?”)

Ты создавъ мѣ, посадишь мѣ,
Всѣмогучій Боже,
На шляху всѣхъ орѣвъ величнхъ
И на роздорѣжу...
По насъ они котили ся
Довгнѣи вѣвами,
Явъ тѣ воды, явъ потоны
Дикнѣи валами...
Я згараза у пожарахъ
До глѣ, до основѣ,
Тѣло наше порубанѣ
Потѣпало въ крови...
Сѣстры здерли багряннцѣ
Въ трупѣу положили
И затѣрли мѣє имя
И могилою накрыли...
И на що-жъ Ты возвѣснѣшь мѣ?
На що казѣвъ жити?
Кѣли не давѣ силы и долѣ —
На що, єннѣй Свѣтѣ?...
Чѣмъ не зѣдѣмѣшь зѣ дѣтѣй моѣхъ
Чорну ю мороку?
Чѣмъ не плѣшь намѣ, у бѣспутѣ,
Твоего прѣрока?...
Скажи, Боже, скажи Вѣчнѣй,
Скажи Господнѣи...
Завлѣнаю Тебѣ словомъ
Муки Твоей Сына:
Чи я гѣрша пѣдъ всѣхъ людѣвъ
И зновѣ на єкѣпанѣ
Засудѣна? Pi, Pi!
Lamé sabachtani?

Я неначе тѣя гилька
Що бурѣ аломѣла,
Вѣдѣхнула вѣдѣ дерева
Та и перѣналіа
За плѣтъ у чужѣи садѣчѣвъ,
Кѣ земли похлѣлила...
Дарѣмо гилька цѣвтѣ пусѣа —
Вѣають, сохнѣтъ вѣтъи,
И неадалу порубѣають
Въ грѣбѣ затѣпѣти.
Я-жъ нѣкого не душѣла,
А що кровъ разѣвѣ лила,
То билѣ ся нѣтъ неволѣ
Що вѣки терѣвѣла...
Хѣба-жъ кровъ та залила намѣ
Боже ємѣловѣна?
Хѣба-жъ заклѣла мѣ тяжѣко
На вѣчѣе конѣае,
На неволѣ? Pi, Pi!
Lamé sabachtani?”

Дѣвонѣтъ дѣвонѣтъ, дѣвонѣтъ дѣвонѣтъ,
Годъ новый стрѣбѣють —
А Русѣ галицька прѣстола
Держѣтъ ся и рѣдає.
На прѣстола хрѣстѣ сѣає,
На хрѣстѣ „Разнѣтѣй“...
А край неба червѣнѣа,
Бѣлѣсѣвнѣцами лѣсѣа,
И вѣтає заваѣтѣй
Врагъ минулого — въ прилѣбѣи
На бѣвѣдѣи колѣсницѣ
Вѣкъ новѣй — Двадѣцѣтѣй.

Головѣцѣко І. І. 1901.

Горнѣтъ Н. Устѣмѣнѣнѣ.

хрѣстѣ Иѣусѣмъ, и означають: Боже мѣи,
Боже! всѣую мѣ оставѣль єєъ?

*) Слова то арамеѣскѣи, выголошѣннѣ на

Уже выйшла перша книжка за 1901 рік часописи:

ЛИТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ
ВІСТНИК

IV рік видання, під редакцією М. Грушевського, І. Франка і В. Гнатюка. Пе-
редплата та сама (хоч змѣст часописи збільшено заведенѣмъ меньшого писѣма
и декѣтихъ вѣдѣлѣхъ): 5 ар. за рік, 5 ар. за пѣвроку
(за чѣвѣтъ іхъ можна передплачувати тільки в другѣи цѣвѣру). Адреса Администра-
ції: Львів, Чарнѣвѣцкаго 26. Тамѣже можна дѣставѣти повнѣ річнѣки 1898, 1899 і 1900.
Русинѣ! Горнѣтъ ся до своєи однокѣи літературнои часописи!

